

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA,
SÖMÜRÜYE,
ŞERİATA HAYIR!..**

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA

hayri@tabularatalanayanabalta.com

www.tabularatalanayanabalta.com

ATATÜRK'ÜN SON MESAJI

ATATÜRK'ÜN SON MESAJI UYDURMADIR...

“... onlara karşı benim şahsımdan bir şey anlamak isterseniz; derim ki, ben şahsen onların düşmanıyım. Onların olumsuz yönde atacakları bir adım, yalnız benim şahsi imanıma değil; yalnız benim amacıma değil, o adım benim milletimin hayatına karşı bir kasıt, o adım milletimin kalbine yöneltilmiş zehirli bir hançerdir. Benim ve benimle birlikte aynı görüşte olan arkadaşlarımla yapacağı şey, mutlaka ve mutlaka o adımı atanı tepelemektir.”

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

IRKÇILIĞA,
SÖMÜRÜYE,
ŞERİATA HAYIR!..

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA
hayri@tabularatalanayalanabalta.com
www.tabularatalanayalanabalta.com

ATATÜRK'ÜN SON MESAJI

ATATÜRK'ÜN SON MESAJI UYDURMADIR...

“... onlara karşı benim şahsımdan bir şey anlamak isterseniz; derim ki, ben şahsen onların düşmanıyım. Onların olumsuz yönde atacakları bir adım, yalnız benim şahsi imanıma değil; yalnız benim amacıma değil, o adım benim milletimin hayatına karşı bir kasıt, o adım milletimin kalbine yöneltilmiş zehirli bir hançerdir. Benim ve benimle birlikte aynı görüşte olan arkadaşlarımla yapacağı şey, mutlaka ve mutlaka o adımı atanı tepelemektir.”

İÇİNDEKİLER

1 Giriş...	3
2 SON MESAJ UYDURMADIR...	4
3 BÜYÜK BASININ BÜYÜK YAZARLARINA...	10
4 ATATÜRK'ÜN GÖLGESİ	12
5 ATATÜRK'ÜN LAİKLİK TANIMI	15
6 TATLI SU MÜSLÜMANLARI...	16
7 ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ NASIL KURULDU?	25
8 ATATÜRKÇÜLÜK NEDİR?	28
9 AHMET TANER KIŞLALI'YA	30
10 FATİH ALTAYLI'YA	35
11 ADNAN OKTAR'A AÇIK MEKTUP...	36
12 FATİH ÇEKİRGE'YE	38
13 HİKMET ÇETİNKAYA ve MUSTAFA EKMEKÇİ'YE...	39
14 LAİKLİK DİNSİZLİK Mİ?	42
15 AKILCILARA...	47
16 ŞERİATA DÖNÜŞ BAŞLADI DİYE SEVİNENLERE...	49
17 BİLMEYEN KONUŞMAYIN! UZMANI YAZIYOR	53
18 ATATÜRK ÖYLE DEĞİL DE ŞÖYLE DEMİŞTİR:	57
19 ERHAN BERBER'DEN...	69
20 YEŞİM	75
21 DEMİR DELEN'DEN...	76
22 TÜRBANCILARA ve ONLARI KIŞKIRTANLARA...	76
23 GERÇEK MÜSLÜMAN NASIL OLUR?..	81
24 ATATÜRK'ÜN AĞZINDAN UYDURULANLAR...	82
25 HEM ATATÜRKÇÜ, HEM NURCU	91
26 LATİFE ETMEYİN BAŞBAKANIM	92
27 İNADINA ATATÜRK...	96
28 İÇİMİZDEN BİRİ ATATÜRK...	98
29 YABANCI GÖZÜYLE ATATÜRK...	129
30 ÇETİNER ÇALIŞ'A 1. MEKTUP:	135
31 ÇETİNER ÇALIŞ'A 2. MEKTUP:	145
32 ZEKİ KENTEL YAZIYOR...	151
33 ÇETİNER ÇALIŞ'TAN ZEKİ KENTEL'E...	154
34 ÇETİNER ÇALIŞ'TAN ZEKİ KENTEL'E 3. MEKTUP...	156
35 DİNİNE GÖNÜLDEN BAĞLI BİR LİDER...	157
36 ZEKİ KENTEL'E...	162
37 ATATÜRK, BİLİNÇLİ BİR MÜSLÜMANDIR!...	164
38 ATATÜRK "BİLİNÇLİ BİR MÜSLÜMANDIR!..." DİYENLERE...	176
39 MEDENİ BİLGİLER KİTABINDAN...	182
40 TEHLİKELİ CEHALET	190
41 AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZ GEÇMİŞİ...	192
42 TABULARA TALANA YALANA BALTA YAYINLARI:	196

1 GİRİŞ...

Aşağıdaki okuyacağınız “ATATÜRK'ÜN SON MESAJI” tam bir sahtekârlıktır. Demek istiyorlar ki; Atatürk, son vaktinde imana gelmiştir. Bu düşünce ile ki Ankara Üniversitesi, TRT kurumu Atatürk'ün, Diyanet İşleri Başkanlığı uydurma bir mesajı “Atatürk'ün Son Mesajı” diye sahiplenerek Türk ulusuna dayatma yoluna gitmiştir...

+

Aşağıdaki yazılarda Atatürk'ü bir molla gibi göstermek isteyenlere yanıtlar verilmekte ve Atatürk'ün gerçek düşüncesi açıklanmaktadır.

Atatürk'ü bu düşünceleri ile benimseyip sevmeyenler ve onu Muhammed ümmetinden göstermek isteyenler bilmelidirler ki; bu Atatürk'ü tarih sahnesinden silinmesidir... Atatürk'ün tarih sahnesinden silinmesini bütün Türklere düşen bir görevdir...

Ne acıdır ki Şeriatçılar Atatürk'ü gerçek düşüncesiyle bildikleri halde Atatürkçü diyenler Atatürk'ü şeriatçılara sevdirmek için yırtınıp durmaktadır. Onu da MUHAMMED ÜMMETİNDEN GÖSTERMEK gibi sakıncalı bir anlayışa kapılmaktadırlar. Neredeyse Atatürk'ü başı sarıklı, sırtı cüppeli bir molla gibi göstereceklerdir. Oysa Atatürk mollalar hakkında şöyle demiştir:

“... onlara karşı benim şahsımdan bir şey anlamak isterseniz; derim ki, ben şahsen onların düşmanıyım. Onların olumsuz yönde atacakları bir adım, yalnız benim şahsi imanıma değil; yalnız benim amacıma değil, o adım benim milletimin hayatına karşı bir kasıt, o adım milletimin kalbine yöneltilmiş zehirli bir hançerdir. Benim ve benimle birlikte aynı görüşte olan arkadaşlarımla yapacağı şey, mutlaka ve mutlaka o adımı atanı tepelemektir.”

+

Atatürk'ü yaşatmak istiyorsak O'nu Devrimci kişiliği ile kabul etmek zorundayız... Aksi takdirde Atatürk tarih sahnesinden silinir...

2 SON MESAJ UYDURMADIR...

Bu mesaj sık sık söylenir. Dergilerde, gazetelerde, kitaplarda sergilenir. Yazarınız bu mesajın yalan olduğunu belirtir.

İşte Mavi Ufuklar adlı okurumun "Atatürk tarafından Türk halkına gönderildiği ileri sürülen yalan mesaj:

"Atatürk ölümünden on beş gün kadar önce kendine geldiği zaman, dünyadaki Müslümanlara şu mesajı göndermiştir:

Bütün dünyanın Müslümanları Allah'ın (C.C) son peygamberi Hz. Muhammed'in (S.A.V) gösterdiği yolu takip etmeli ve verdiği talimatları tam olarak tatbik etmeli. Tüm Müslümanlar Hz. Muhammed'i (S.A.V) örnek almalı ve kendisi gibi hareket etmeli, İslamiyet'in hükümlerini olduğu gibi yerine getirmeli; zira ancak bu şekilde insanlar kurtulabilir ve kalkınabilirler."

Ulu önder bu mesajı, Başbakan ve Dışişleri Bakanı aracılığı ile dünyaya açıklamıştır.

KAYNAK: Prof. Dr. Hanif FAUK. Yayınlarla ATATÜRK. A.Ü.Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Yayınları. Ankara 1979, s. 102

+

Sayın Mavi Ufuklar,

İstediğiniz bilgileri veriyorum.

Bilinmelidir ki Atatürk ölmeden 15 gün kendine gelerek dünyadaki Müslümanlara aşağıdaki şekilde bir mesaj göndermemiştir. İşte dava konusu mesaj:

"Bütün dünyanın Müslümanları Allah'ın son

Peygamberi Hazreti Muhammed, (S.A.S. in gösterdiği yolu takip etmeli ve verdiği talimatları tam olarak tatbik etmeli, tüm Müslümanlar Hz. Muhammed'i örnek almalı ve kendisi gibi hareket etmeli İslâmiyet'in hükümlerini olduğu gibi yerine getirmeli. Zira, ancak bu şekilde insanlar kurtulabilir ve kalkınabilir." (ATATÜRK URDUCA YAYINLARDA, Ank. Üniversitesi - 1979. Çeviren Prof. Dr. Hanif FAUK. s. 102)

Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesinin 1988/793 esas ve 1989/212 karar sayılı dava dosyasına; Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliğince ve Dışişleri Bakanlığı Kültür Müdürlüğünce gönderilen resmi yazılar aşağıdadır.

Resmi belgelerde görüleceği üzere Atatürk böyle bir mesaj göndermemiştir. Kaldı ki kitabı çeviren Hanif Fauk bile mesajın altına düştüğü dip notta aynen şöyle demektedir: "Bu ifadeler duygusal temele dayanabilir." Yani demek istiyor ki aslı yoktur.

Amaçları: Atatürk'ü şeriatçı göstererek tarih sahnesinden silmektir.

Atatürk bile son vaktinde laiklikten vazgeçerek tek kurtuluş yolunun İslamiyet olduğunu söylemiştir" diyerek Türk halkını laiklik ilkesinden koparmaktır.

Oysa yalnız Türk ulusunun değil bütün insanlığın tek kurtuluşu laiklik ilkesini uygulamasındadır. Aksi takdirde Allah ve din adına insanlar tarih boyunca olduğu gibi bundan böyle de birbirini öldürüp duracaklardır.

Ne var ki bizim Atatürk'ten habersiz Atatürkçüler bu oyuna gelmektedir.

Neyse işte belgeler:

(Bu belgeler 52 sayılı yazıya bakanız...)

Bu gerçekleri açıklayıp anlatmakla insanlığa karşı görevimi yapıyorum. Bilen bilir, bilmeyene ne denir...

hayri@bilgebalta.com - 8.6.2006

+

Sayın Mavi Ufuklar,
Önce sevgi...

Okudum iletini. Ancak öyle sorular sormuşsunuz ki yanıtlayamam her birini.

Bu nedenle dava dosyasındaki resmî belgelerle, dava ve yanıt dilekçelerim yanında mahkeme kararlarını (iki tane) gönderiyorum. Bu arada İdare Mahkemesi için hazırladığım dilekçeyi ve ekli belgeleri de gönderiyorum.

Bu davada iki mahkeme kararı vardır. Birincisi: "... maddi vakıalar tek başına tespit davasına konu yapılamaz; ancak, hukuki ilişki ile birlikte tespit davasına konu olabilirler" gerekçesi ile reddedildi.

Temyiz etmem üzerine karar bozuldu ve yeni bir numara verilerek dava yeniden görüldü ve yerel Mahkeme Yargıtay'ın bozma ilamına uydu ve bu kez de "dava dilekçesinin yargı yolu bakımından reddine..." diye karar verildi.

İdare Mahkemesine gitmek istedim. Dilekçeyi hazırladım ne var ki bu arada geçirdiğim ağır bir kalp krizi ile yatağa düşüp doktorlarca meslekten yasaklanmam üzerine İdare Mahkemesine gidemedim.

Ancak bu davanın iki yararı oldu. Birinci yararı: Cumhurbaşkanlığı arşivinden, İçişleri Bakanlığı arşivinden, Atatürk Araştırma Merkezinden ve Kemalist Sanatçılar ve Yazarlar Derneğinin mahkemeye gönderdikleri mesajın uydurma olduğuna ilişkin resmî belgeleri elime geçirdim.

İkincisi ise: Yargıtay benim bu mahkemem üzerine ve başka bir olay vesilesiyle "Her Türk yurttaşı Atatürk ile ilgili bir olayda taraf olabilir" diye karar aldı ki bundan böyle Atatürk'le ilgili herhangi bir olayda her Türk yurttaşı Atatürk'ün devrimlerini, ilkelerini ve ülkelerini korumak için dava açabilir...

Neyse ben yaşıyım, hastayım, yorgunum. Çok soru sormuşsunuz. Bu sorularını tek tek yanıtlayacak durumda değilim. Bu nedenle dava ile ilgili belgeleri, dilekçeleri ve benzerlerini Pazartesi günü akşam üzeri posta ile göndereceğim. Bu belgelerde bütün sorularınıza ayrıntılı yanıt vardır ve hem de resmi olarak ve de kaynaklar gösterilerek...

Aldığınızda bana bildirirseniz sevinirim.

Bu arada değil mi ki kitapta mesajın bütün dünya Müslüman devletlerine gönderildiği yazılı. Öyle ise 1938 yılında bağımsız olan İslam ülkelerine de yazı yazarak; varsa böyle bir belge hakkında bilgi verilmesini isteyebilirsiniz. Örneğin Hindistan, İran, Mısır ve o tarihte bağımsız olan daha başka İslam ülkelerine başvurabilirsiniz. Göreceksiniz hiçbiri böyle bir mesajın varlığından söz etmeyecektir.

Çünkü adı geçen kitabı Nedim Sehbai adında Pakistanlı bir yazar yazmış ve Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi Öğretim üyesi Prof. Dr. Hanif Faik de tercüme etmiştir. Tercümesi sırasında da mesajın altına şu dipnotu düşmüştür:

"Bu ifadeler duygusal temele dayanabilir, (Hanif Fauk).

Burada düşünülmesi gereken Atatürk'ün böyle bir mesajı varmış da niçin Türk kökenli bir yazar değil de Pakistanlı bir yazar yazmıştır?

Eğer Atatürk'e böyle bir mesajı mal edersek; Atatürk İslam Peygamberinin gölgesinde silinir gider.

Biz Türkler Atatürk'e sahip çıkmak zorundayız. Atatürk'ü kimi laik Atatürkçülerimiz gibi hakiki bir dindar olarak seveceksek hiç sevmeyelim daha iyi.

Atatürk'ü laik bir devlet adamı olarak laik bir devlet kurmuştur. Atatürk'ü laik bir devletin kurucusu olarak sever, sayarsak Atatürk yaşar, aksi takdirde Atatürk tarih sahnesinden silinir gider.

Gönderdiğim belgelerde İslam Peygamberi ile Atatürk'ün görüşleri arasında zıtlıkları göreceksiniz.

İdare Mahkemesi için hazırladığım dava dilekçisinin 9. maddesindeki Atatürk'ün şu sözlerine dikkatini çekerim: “Güzel sanatları ihmal eden dini biz kabul edemeyiz.” (Atatürk'ün Özdeyişleri. TTK Yayınları. 1975. s.22)

Bilindiği gibi İslamiyet heykel ve resim yapmayı putçuluk diye yasaklamıştır... Aklı olana bu yeter...

Saygılarımla...

hayri@bilgebalta.com - 17.6.2006

+

Sayın Mavi Ufuklar,

Değil mi ki Atatürk “Bütün dünyanın Müslümanları Allah'ın (C.C) son peygamberi Hz. Muhammed'in (S.A.V) gösterdiği yolu takip etmeli ve verdiği talimatları tam olarak tatbik etmeli. Tüm Müslümanlar Hz. Muhammed'i (S.A.V) örnek almalı ve kendisi gibi hareket etmeli, İslamiyet'in hükümlerini olduğu gibi yerine getirmeli; zira ancak bu şekilde insanlar kurtulabilir ve kalkınabilirler.” demiş.

Peki, kendisi niçin şeriatı takip etmemiş de laikliği getirerek şeriat hükümlerini devlet ve toplum yönetiminden uzaklaştırmıştır.

Kaldı ki Av. Hayri Balta'nın açtığı tespit davası sonucunda: “Atatürk'ün böyle bir mesajı olmadığı; mesajın uydurma olduğu!” Cumhurbaşkanlığı Arşiv Müdürlüğünden, İçişleri Bakanlığından, Atatürk Araştırma Merkezi Başkanlığından ve Kemalist Ülkü Derneği Başkanlığından gelen belgelerle kanıtlanmıştır.

Eğer bu belgeleri merak ederseniz; Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesinin 1988/793 esas sayılı dosyasına bakabilirsiniz:

Davacı: Av. Hayri Balta

Davalılar: Ankara Üniversitesi ve TRT Genel müdürlüğü...

Diyebilirsiniz ki "Atatürk'ün şeriat lehine çok sözleri vardır." Evet, vardır; fakat şeriat lehine söyledikleri iktidarını güçlendirinceye kadardır. İktidarını güçlendirdikten sonra şeriat lehine bir tek sözcük kullanmamıştır.

Bu tarihi de 1924 olarak belirtebiliriz. 1924'ten sonra Atatürk'ün şeriat lehine söylediği bir söz bulursanız bana gönderiniz...

Eğer Atatürk'ü şeriatçı biri imiş gibi gösterirsek, Atatürk silinir gider. Atatürk'ü tarih sahnesinden silmenin en kestirme yolu budur. Ne var ki bizim iyi niyetli Atatürkçülerimiz oynanan bu oyunu görememekte ve Atatürk'ün Erbakan'dan, Erdoğan'dan daha şeriatçı gösterilmesine ses çıkarmamakta; dahası, "Atatürk hakiki bir dindardı!" demekten çekinmezler. Peki, "Atatürk hakiki dindarmış da..." niçin namaz kılmamış, oruç tutmamış, Hac'ca gitmemiş de şeriat kurallarının uygulanmasını yasaklamış?..

Atatürkçüler bu oyuna geldikleri ve böyle yaptıkları sürece iktidar olamayacaklardır. Eğer bu kafa ile hareket ederlerse, Atatürk'ün adını ağızlarına alamayacakları günler çok yakındır.

Yazımı Kuran'dan alınan bir ayetle bitirmek istiyorum: "Her ümmet (millet) için bir resul (yol gösterici, önder...) vardır..." (K. 10/47. Elmalılı Hamdi Yazır...)

Atatürk de Türk ulusunun yol göstericisi, önderidir... Türkler, çağdaş uygarlığı yakalamak istiyorsa Atatürk'ün ilkelerini ve ülkülerini benimsemelidir....

Sizlerin şeriatın arkasına düşme hakkınız olduğu gibi benim ve benim düşüncedekilerin de Atatürk'ün arkasına düşme hakkı vardır. Laik Devlet; bu hakkımızı, ölümüne korumalıdır...

Atatürk'ün şeriatçı olarak gösterilmesine ses çıkarmayanların Atatürkçüyüm demeye hakkı yoktur. Atatürk laiktir, laik kalacaktır...

hayri@bilgebalta.com - 8.6.2006 - Perşembe

+

(Mavi Ufuklardan gelen yanıt...)

Kaynaklar doğru.

Bunu inkar eden çıkmadı.

8.6.2007

3 BÜYÜK BASININ BÜYÜK YAZARLARINA...

Atatürk'e göre. Basın: Ulusun genel sesidir. "Bir ulusu aydınlatmada ve ona yol göstermede, bir ulusa gereksinme duyduğu düşün besinini vermede. Özetle bir ulusun mutluluk ereği olan ortak doğrultuda yürümesini sağlamakta basın, başlı başına bir güç. bir okul, bir önderdir..."

13 Kasım 1988 günü Atatürk'ü Anma Haftası dolayısıyla TRT 2. Kanalda Atatürk'ün ölümünden 15 gün önce dünya Müslümanlarına Mesajını yayınlıyor:

"Bütün dünyanın Müslümanları, Allah'ın son Peygamberi Hz. Muhammed'i örnek almalı ve kendisi gibi hareket etmeli İslamiyet'in hükümlerini, olduğu gibi yerine getirmeli. Zira ancak bu şekilde insanlar kurtulabilir."

Atatürk'ün böyle bir mesaj göndermediği, göndermeyeceği, büyük basının büyük yazarlarına tarafımdan duyuruluyor. Ne var ki. büyük basının büyük yazarları, kulaklarının üstüne yatmış. Olayın önemini değerlendirmekten yoksun.

Oysa Atatürk'ün böyle bir mesaj gönderdiğini kabul etmek: Atatürk'ün yaptığı devrimlerden pişmanlık duyduğu, doğru olanın şeriat kurallarına uymak olduğu anlamına gelir ki, bu Atatürk'ün kendi kendisini yadsımasıdır.

Atatürk, ölümünden 15 gün önce iki mesaj vermiştir. İlki, Cumhuriyetin 15. yıldönümü nedeniyle Orduya. İkincisi ise: Türkiye Büyük Millet Meclisi 5. Dönem, IV. Toplantı yılının açılışında..

Bu mesajların dünya Müslümanlarına gönderildiği söylenen mesajla en küçük bir ilgisi yok.

Demek ki, ortada yalan var. Uydurma bir mesaj var. Atatürk'ün düşünsel kişiliğine, tinsel kişiliğine ağır bir saldırı var. Daha önemlisi Atatürk'e yapılmış bir iftira var.

“Egemenlik kayıtsız, şartsız ulusundur” diyen bir kişinin bütün dünya Müslümanlarına böyle bir mesajla “Hakimiyet kayıtsız şartsız şeriatındır.” demesine olanak var mı?

Atatürk'ün böyle bir mesaj göndermiş olduğu haberine kayıtsız kalmak; şeriat kurallarına geçmenin bizzat Atatürk tarafından buyrulduğu anlamına gelmez mi?

Bu konu üzerinde daha çok durulabilir. Ne var ki büyük basının büyük yazarları olayın önemini idrakten yoksun. Şeriatçı otoriteye teslim olmuş gibi bir görüntüsü var. Halkımızın dediği gibi: “Kokteyl var gider misin? Kokteylde viski var içer misin?” diyesi geliyor.

Cumhuriyetimizin temel ilkesi laiklik sulandırılıyor... Atatürk gibi büyük bir önder şeriatçı gibi gösteriliyor, ne Atatürk Araştırma Merkezi'nden, ne Üniversitelerin Devrim (affedersiniz İnkılâp) Kürsüsü Öğreticilerinden, ne Atatürk'ü kurduğu partinin devamı olduğunu söyleyen SHP milletvekillerinden, ne Cumhuriyeti korumak ve kollamakla görevli olan Cumhuriyet savcılarında ne de büyük basının büyük yazarlarından bir ses var.

Diğerleri Hükümetin emrinde bir kuruluş olduklarından bağışlanabilir ama büyük basının büyük yazarları asla...

Safranbolu, Gündem, 1-15 Aralık 1988

4 ATATÜRK'ÜN GÖLGESİ

Gazetelerde: Atatürk'ün Siluetinin, Ardahan'nın Damal ilçesine bağlı Yukarı Gündeş köyündeki Karadağ'a, yansımaları görüyoruz.

Atatürk'ün bu silueti; her yıl, 15 Haziran ile 15 Temmuz arasında bu dağa yansıyor. Bu görünümü yurttaşlarımız, her yıl izlemeye gidiyor. Bu yıl izleyenler arasında Kültür Bakanımız İstemihan Talay da bulunuyor. Bakan, görüntüyü izledikten sonra şöyle demiştir: “Bu olay güzel bir doğa olayıdır!..”

Beklentim bu görüntünün her yıl turistik amaçla kullanılması ve her yıl bunun güzel bir doğa olayı olduğu görüşünün yinelenmesidir.

Bu konuda bir korkum var: O da yıllar içinde kutsallaştırılarak tabulaştırılması ve siyasal amaçlarla bu görüntünün ilahi bir niteliğe büründürülerek Atatürk'ünde kutsallaştırılıp tabulaştırılmasıdır.

Böyle bir olasılık; halkından, yaşamını akla ve bilimsel verilere göre düzenlemesini isteyen Ulu Öndere büyük saygısızlık olacaktır.

Yaşamını akla ve bilime göre yönlendiren bizler ve bizleri izleyenler Atatürk'ün bu gölge olayının kutsallaştırılarak siyasal ve dinsel amaçlarla kullanılmasını önlemekle yükümlüüz.

Bu arada bir olasılığa da değinmek istiyorum: Karadağ'a, Ata'nın gölgesi yerine sarıklı bir kişinin gölgesi düşmüş olsaydı eğer, yeri göğü inleterek, gölgeyi göstererek, bizi dine imana davet ederlerdi...

Abarttığım, sanılmasın. Korkularımın boşa olmadığını anlamak için ikinci fotoğrafa bakmanızı öneririm. Bu fotoğrafta alacalı-bulacalı bir kuzuyu sahipleri ile birlikte görüyoruz. Fotoğrafı görülen kuzu, Özbekistan'da doğmuş. Kara postu üzerindeki beyaz tüylerle bir yanda “Allah” ve öbür yanında ise “Muhammed” yazıyormuş. Bu olayı Özbekistan

yöneticileri “sıradan bir olay” olarak değerlendirirken; şeriatçılar, olayı istismar etmeyi ihmal etmemişler ve doğa olayını “Mucize” olarak göstermeye çalışmışlardır...

Mucize kuzu, bu yıl ki kurban bayramından üç gün önce, Fergana Vadisindeki Durmen köyünde doğmuş. Kuzunun üzerindeki beyazlığı Arapça bilen biri “Allah”-“Muhammed” diye okumuş. Devlet denetimindeki dinsel örgütler kuzuda hiçbir olağanüstü bir yan bulunmadığını söylemelerine karşın; kuzu, kısa sürede efsane olmuş...

Şimdi Orta Asya ve Arap ülkelerinden öyle ki Türkiye ve Çin'den bile gidip kuzuyu görmek isteyenler oluyormuş.

Özbek yönetimini telaşlanmaya başlamış. Çünkü kuzunun sahibi aile, yasaklı bir dinsel örgüte üye olduğu gerekçesiyle kuzunun doğumundan önce güvenlik görevlilerince döve döve öldürülmüş..

Kuzunun sahibi Adilov, kuzunun böyle “Allah”lı “Muhammetli doğmasının yeğenini döverek öldüren devlete bir yanıt olduğunu “Allah’ın, merhametini böylece gösterdiğini “ileri sürüyormuş. Şu kafaya bak sen; bunun neresi yanıt! Neresi merhamet... Eğer yeğenini döven güvenlik görevlilerinin eli ayağı tutmaz olsaydı, “Ha gördün mü, Allah belalarını verdi!” denebilirdi..

İnsanlar dinsel bir yeri tavaf edercesine huşu içinde kuzuyu ziyaret ediyorlarmış. Arapça Allah ve Muhammed yazıları ile çokça karşılaştığım için Kuzunun üzerindeki şekle bakıyorum ne “Allah” ne de “Muhammed” yazısına benziyor. Ne var ki kuzunun sahibi, kuzuyu görmek isteyenlerin verdiği parayla evini onarmış ve bir de otomobil almış. Helal olsun. Zaten aptallar olmasaydı zenginler de olmazdı... (Haberin devamını okumak isterseniz bakınız: 7.7.2002 tarihli Star eki...)

Bu menkıbe bizim Gaziantep'te çok anlatılır halk arasında. Bayan ermişlerden Rabia'ı, bir gün evinin önünde bir şeyler ararken görenler "Ne aradığını" sormuşlar. O da: İçerde dikiş iğnemi yitirdim de!" demiş. Yanıta şaşırınlar: "Olur mu? Evin içinde yitirilen iğne, evin dışında aranır mı?" demişler. Bu karşılık üzerine Rabia, taşı gediğine koymuş: "Peki sizler, içinizde olan Allah'ı niçin dışarıda arıyorsunuz?" demiş... (İçimizdeki Allah, din konusunu işleyen kitaplarımda anlatılmaktadır...)

Gerçekten de içimizde aramamız gereken Allah'ı niçin dışımızda arıyoruz? Kim ki Allah'ı içinde değil de dışında ararsa bilsin ki Tanrı Bilgisinden yoksundur. Tanrı bilgisinden yoksun olan kişinin ne kendisine ne de insanlığa bir yararı dokunur...

Atatürk'ümüz de Tanrı'yı dışarıda değil kendi içinde bilen büyüklerimizden biridir. Böyle olduğu içindir ki insanlığa ve milletimize yararı olmuştur. Okuyalım:

"Bizim devlet idaresinde takip ettiğimiz prensipleri, gökten indiği sanılan kitapların doğmalarıyla asla bir tutmamalıdır. Biz, ilhamlarımızı, gökten ve gaipten değil, doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz.

Bizim yolumuzu çizen; içinde bulunduğumuz yurt, bağrından çıktığımız Türk Milleti ve bir de milletler tarihinin bin bir facia ve ıstırap kaydeden yapraklarından çıkardığımız neticelerdir." (1937, S.D. s. 389, K. Atatürk Diyor ki, Varlık Yayınları 3. Baskı, Ekim 1957)

Yasaklı Necmettin Erbakan bir ara demişti ki: "Atatürk yaşasaydı, Refah'lı olurdu!"

Atatürk yaşasaydı; değil Refahlı olmak hepsinin dumanını attırırdı. Ne var ki Atatürk'ün gölgesi bile yetiyor Refah zihniyetinde olanların dumanını attırmaya...

Av. Hayri Balta. 9.7.2002

5 ATATÜRK'ÜN LAİKLİK TANIMI

“Laiklik: Toplum ve devlet yaşamına egemen olan kuralların tümünün akla ve bilimsel gerçeklere dayalı olması, bireylerin hiçbir baskı altında olmadan dinsel inanç ve ibadetlerinin gereğini yerine getirebilmesidir.”

Laiklik ilkesinin esasları: laikliğin ancak demokratik yöntemlerde uygulanabilir. Laikliğin somut uygulama biçimi anayasamızın 24 üncü maddesinde açıkça belirtilmiştir.

“Türkiye cumhuriyeti anayasası madde 24:

Herkes, vicdan, dini inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir... İbadet dini ayin ve törenler serbesttir. Kimse, ibadete, dini ayin ve törenlere katılmaya, dini inanç ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz, dini inanç ve kanaatlerinden dolayı kınanamaz ve suçlanamaz.

Kimse, devletin sosyal, ekonomik, sıyası veya hukuki temel düzenini kısmen de olsa, din kurallarına dayandırma veya sıyası veya kişisel çıkar yahut nüfuz sağlama amacıyla her ne suretle olursa olsun, dini veya din duygularını yahut dince kutsal sayılan sayıları istismar edemez ve kötüye kullanamaz.”

Laiklik; temel hareket noktası olarak akli ve bilimi temel alır.

Laik ülkelerde akla ve bilime dayalı olan pozitif hukuk kuralları uygulanır. Dinsel hukuk kurallarının dogma olduğu için güncelleştirilemez, dolayısıyla geçen dönem içinde geçerliğini yitirerek toplum ve devlet yaşantısının ihtiyaçlarına cevap veremez.

Laik bir devlette herkes istediği dini ve inancı seçebilir, istediği dini ayin ve töreni yapabilir. Hiç kimse, dini ayin ve törenlere katılmaya veya katılmamaya zorlanamaz. Hiç kimse, dini inanç ve kanaatlerini

açıklamaya zorlanamaz. Hiç kimse, dini inanç ve kanaatlerinden dolayı kınanamaz veya suçlanamaz.

Dini inanç, ibadet ve kanaat özgürlüğünün devlet tarafından güvence altına alınır. Buna aykırı hareket edenler, Türk ceza kanununun ilgili maddelerince yargılanarak cezalandırılır.

Laiklik, akıllı kullanma becerisini en üst düzeye çıkaran bir anlayıştır.

Her türlü akıl ve bilim dışı hurafe laiklik tarafından reddedilir.

Laiklik ilkesi; bütün gelişmiş devlet ve toplum yapılarının ortak anlayışıdır.

(20.5.2003. Bu yazıyı Çetiner Çalış göndermiştir. Teşekkürler...)

6 TATLI SU MÜSLÜMANLARI...

Türkiye'nin büyük çoğunluğunu temsil eden halk için "tatlı su Müslüman" terimini kullanabiliriz düşüncesindeyim. Bu terimi net olarak açıklama gereği duydum. Bu yazıyı yazarken sevgili hocam Gürbüz Tüfekçi'nin sözleri kulaklarımda...

"Müslüman Müslüman'dır, tatlısı, acısı olmaz, hepsi de acı sudur" diyor.

Biliyorum ki bu sınıflamam nedeniyle bana kızıyorlar. Müslümanları ikiye, üçe, dörde..vs ayırmamı anlamsız buluyorlar. Mutlaka haklılar...

Dine az ya da çok inanan tatlı ya da acı her Müslüman'ın akıl damarları tümüyle ya da kısmen felç olmuştur. Din bir insanın kanında ne kadar az bulunursa bulunsun mutlaka bir yan etki ortaya çıkarır, akıl ve mantığı engeller. Gözleri kör eder, beyinleri uyuşturur... Bu nedenle dinlerin en ufak kısıntısı bile yok edilmeli, sokulup atılmalıdır. Aksi halde çoğalıp, bitmeyen tükenmeyen istekleri, hüküm sürmeleriyle

tüm hayatimizi avucuna alana dek peşimizi bırakmayacaktır. Buna yüzde yüz katılıyorum.

Ancak olaya değişik yönden bakarsak; toplumu oluşturan çeşitli eğitim ve kültür düzeylerindeki, 15-40 yas arası insanların belki de % 70-80 kesimi Tatlısı Müslüman'dır. Bu Kişileri onaylamasak ta göz ardı edemeyiz.

Cumhuriyet'in ilk yıllarından 1950'lere gelinceye dek Kemalizm ile yıkanan, parlayan ülkede Atatürk ilkelerinin, özellikle laikliğin attığı bazı tohumlar görürüz. Bu tohumlar düşünce özgürlüğü ile filizlenmiş, anti şeriat olarak serpilmiş, bugün de etkisini sürdüren bir vatanseverlik, Atatürk'e bağlılık halini almıştır. Bu öyle bir bağlılıktır ki Atatürk mü, Muhammed mi denildiğinde duraksamadan Atatürk cevabını veren kitleler oluşmuştur.

Ne yazık ki 1950'lerden sonra Atatürk ilkelerinden üst üste verilen tavizler, asit yağmurları gibi acımasızca atılan bu tohumlar, genç filizleri hırpalamış, yine de Kemalizm'in estirdiği farklı rüzgârlar nedeniyle din değişik bir boyuta geçmiş ve böylece "Tatlısı Müslümanları" dediğimiz kesim doğmuştur.

Şeriatı, şeriatın yarattığı kâbus, vahşet dolu karanlık atmosferi görmek istemeyen, daha doğrusu dinin şeriat olduğunu kabul etmek istemeyen, kafasını kuma gömen kesim iste bu Tatlısı Müslümanlarıdır...

Aslına bakılırsa Tatlısı Müslümanlığı Anadolu'nun zorla Müslümanlaştırıldığı ilk yıllardan beri ama bilinçli, ama bilinçsiz; her zaman halkın başvurduğu bir savunma yolu olmuştur. Anadolu halkı; uygulanması imkânsız, kuralları son derece mantıksız ve katı, ilkel bir dinin acısını çekiyor, bundan kurtulmak istiyor ama sokup atamıyordu. Dini bulunduğu eksenden çıkaracak, yani "suyun hırsla, delice aktığı yönü, daha ILIMLI bir tarafa çevirecek" çareler, yollar bulunmalıydı...

Tasavvuf bu yollardan biridir. Çünkü İslam; dosdoğru boyun eğilecek bir yönetim tarzı, bir inanç biçimi değildi. Halkın gücü tümüyle yok etmeye yetmese de mutlaka yumuşatılmalıydı.

Türk halkı bunu her zamanki ince zekâsıyla basardı. Yunus Emrelerle (2), Mevlanalarla enginleşen halk kültürü dini oldukça farklılaştırdı; ancak Ene-I Hak'ka dek varan dini yumuşatma taktikleri, insanda tanrıyı bulma hatta insani sevgi yolunda kutsallaştırma çabaları, çağlar boyunca yobazlardan, din çıkarıcılarından tepki ala ala giderek tasavvuf körelti...

Hallaç-ı Mansur gibi niceleri İslam Skolâstiğince yakıldı, yok edildi, kelleler uçtu ve tasavvuf tarihte kaldı; şimdi artık elimizde Cumhuriyet ile tatlılaşan (!), bir o kadar da tutarsız, kendi içinde karmaşık bir dinsel tiplendirme yani Tatlısı Müslüman'ı var. Ne yazık ki bir gün gelip tarih olacaklarının, işlerine yaramadığı anda radikal dinciler tarafından (Allahsız ALLAHÇILLARCA) yok edileceklerinin farkında değillerdir.

Peki, kimdir Tatlısı Müslüman'ı? Belki arkadaşımızdır, belki annemizdir, dayımızdır, dayımızın kızıdır, belki amcamız, teyzemiz, belki. O'nu mutlaka tanırırsınız, O içimizden biridir... Nasıl biridir? Öncelikle Müslüman'dır... İslaman 5 şartını bilir. (Burada yapacağım tanımlamalar aşağı yukarı her Tatlısı Müslüman'ı için geçerli olup bazı farklılıklar yine de kuralı bozmaz.) Kelime-i şahadet, hac, oruç, namaz, zekât gibi ayrıntıları hemen, bir anda sayamasa da- bunları yanlış ya da eksik bilen ama yine de doğru bildiğini iddia edene de rastladım- en azından İslam'da 5 tane şart olduğunu bilir. Tatlısı Müslüman'ının en büyük özelliği; dini enine boyuna incelemeyip, ayrıntılar üzerinde yeterince durmamasıdır.

Allah'ın "tek" ve Muhammed'in onun resulü olduğuna inanır ve buna yürekten iman eder. Aklında bu konuda

şüpheleri olsa da bunu kendi kendisine bile sormaya korkar, kendisine bile sorsa, günaha gireceğini sanır. İlk din bilgisini ailesinde görerek, duyarak, uygulamalı olarak alır.

Tatlısı Müslüman'ın ailesi de doğal olarak Müslüman'dır ve dinin gereklerini hiç olmazsa kısmen yerine getirmektedir. Nedir bu ilk bilgiler? Bunları çoğunlukla teorik ve pratik olarak ikiye ayırabiliriz. Teorik bilgiler masal niteliğinde ya da vecizeler, tarihsel olaylar, melek hikâyeleri. vs seklinde aile büyüklerince özellikle gençlere anlatılanları kapsar.

Aslında bu bilgilerin bir kısmı ister Hıristiyan, ister Yahudi, ister Müslüman dini ne olursa olsun her insanın inançlı ya da inançsız, dinin emirlerine uyarak ya da uymayarak yapması gereken temel davranışlar, uyması gereken "evrensel kurallar" dır. Örneğin anaya, babaya, büyüklere saygı, ağırbaşlılık, temizlik, sadelik, komşularla iyi geçinmek, adam öldürmemek, çalmamak, yoksul ve yetim hakkı yememek, yalan söylememek. vs gibi.

Bunlar, iki çarpı ikinin dört etmesi kadar mutlak, kesin ve tersi düşünülemez hatta % 100 uyulması gereken kurallardır. Aslında, insan olmamız bize bu davranışları zorunlu kılar, din değil. Ama dinler de bu kuralları sanki kendi içlerinden çıkmamış gibi emrederler, oysaki din araştırmacılarının çok iyi bildiği gibi Kuran, İncil ve Evrattan, Tevrat, Zebur'dan, Zebur Hammurabi yasalarından ve Hammurabi yasaları da Sümer ve Hitit uygarlıklarından etkilenmiştir Hiçbir dine özgü olmayan bu ahlak kuralları insanlık var olduğundan beri vardır ve insan olmanın gereğidir.

Bunlardan tabii ki habersiz olan Tatlısı Müslüman'ı mantıken su sonuca ulaştır: "Dindar insan namuslu, kurallara uyan, ahlaklı ve İYİ insandır. Deist ya da ateistler ise namussuz, kuralsız, ahlaksız ve KÖTÜ

insanlar olup bunların sözlerine güvenilmez.” İste dinlerin bir başka ters etkisi de budur; dindarı iyi, dinsizi kotu gibi göstermek...

Ve ne yazık ki günümüzde hala milyonlarca insan bu görüştedir. İşte, Tatlı su Müslüman'ı, bu evrensel ahlak yasalarını; aile ortamında “din kuralları” olarak benimser. Ailede kültür ve bilgi düzeyine göre araya ayetler, hadisler, hikâyeler de katılır.

Örneğin; “Cennet anaların ayakları altındadır” gibi; “Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum” gibi, “Temizlik imandan gelir.” gibi, ya da

“Peygamber bir gün yolda gidiyormuş, karsısına bir dilenci çıkmış... vs” ile başlayan hikâyeler, rivayetler. tüm bunlar, körpe beyinlere “Din=İslam, tanrıya ulaşmanın en iyi yolu, tanrı=en yüce varlık, Hz. Muhammed=elci; efendimiz” şeklinde işlenir. İman dolu coşkulu bir sevgi, bir kendinden geçik, bir ürperti olarak “din”, gencin ruhuna enjekte edilmiştir. Sıra uygulama faslına yani pratiğe gelir.

Tatlısı Müslüman'ı bazı duaları ezberler, dualar Arapçadır ama bizimki neden Arapça olduğunu merak etmez, bu durumu yadırgamaz. Adeta TÖRE gibi kabul eder. Din ile ilgili abdest, namaz, oruç, kurban kesme... gibi her ritüeli de aile içinde görerek tatbik eder. Tüm bunları yapılması şart olan birer töre gibi nedenini, niçinini, kökenini merak etmeden öğrenir ve benimser.

Tatlısı Müslüman'ı nasıl ibadet eder? İslam'ın getirdiği tüm kurallara uymaz, uyamaz. (kendini eleştiren ama suçlamayan bir tavırla), “simdi genciz, ileride tabii ki bu işlere ağırlık vereceğiz!” der. Her konuda olduğu gibi ibadetinin oran ve yoğunluğu konusunda da aile büyüklerini örnek alır. “Benim babam 45' i geçince beş vakit namaza başlamış, inşallah kısmet olursa ben de öyle yapacağım” der.

Bütün Tatlısı Müslümanlarının ibadet konusunda

fazlasıyla benzer yanları bulunmaktadır. Örneğin 5 vakit namaz, cuma namazı kılmazlar, bazen bayram namazı kılarlar. Dolayısıyla namaz abdesti almazlar ama gusül abdest'ine çok düşkündürler. Gusül abdesti almazlarsa pek rahatsız olurlar. Hiç biri hacca gitmemiştir (bir gün gideceklerini ümit ederler), hiç biri hatim indirmemiştir. İslam terminolojisini bilmezler. Tefvizi, cebriyeyi, fetreti, fitratı, fıkhı, şiyayı tam açıklayamazlar. Üstelik çoğu terimi hiç duymamışlardır. Zaten teoloji ile uğraşmayı da sevmezler.

Ama nedense çoğu Tatlısı Müslümanları ORUÇ ibadetine aşırı önem verirler. "Ramazana özel bir saygıları vardır" diyebiliriz. Tüm ramazan ayı boyunca, hiç olmazsa, bir kaç haftasında oruç tutarlar. Ama ne ramazanda ne de başka aylarda kadınları başlarını örtmez, erkekleri de kadınlara baslarını örtmelerini söylemez. Kadınların örtünmemsi ise, İslam'a aykırıdır. Ramazan bittikten sonra ise, doya doya içki içer, bayramı öyle kutlarlar.

Bu arada Tatlısı Müslümanlarının önemli bir özelliğine geldik, dokunduk; evet, içki içerler! Bu ise İslam'a aykırıdır. Ama haşa domuz eti yemezler. Domuz eti onlara göre haramdır; ama ya içki, ya alkol? O kadarına da kafa yormazlar. Bu tur komik davranışları dini hiç anlamadıklarının, ya da kendilerine göre yorumladıklarının kanıtıdır. Çok üzerlerine gidemezsiniz, "Bunlar Allah'la benim aramda, sana ne?" derler.

Onların ibadet anlayışı İslam'da emredilenlere uymaz. Bu tavırlarıyla ne dinsizlere ne de dincilere hoş görünürler; zaten kimseye dini konularda şirin görünme kaygıları da yoktur, dini kendileri için bir gereksinme, tanrıya ulaşma ve İYİ İNSAN olma aracı olarak görürler.

Dinlerine, tanrılarına hiç laf söyletmez, gerekirse bu

uğurda kavga (mücadele) ederler ama ne yazık ki bu derece sevdikleri dini bir kere bile oturup okumazlar. Kuran'ın Türkçe tercümesini bastan sona bir kez bile okumamışlardır. Bırakın bastan sona okumayı, bir sureyi bir okumamıştır çoğu. Hâlbuki okusalar, ayetlerin içindeki akıldışı, bilimdışı, vahşi, günümüz insanlık anlayışı ve kültürüne uymayan ifadeleri görecekler ve Kuran'ın gerçekten de Allah'tan -varsa eğer- mı geldiğine yoksa kendisine peygamber diyen Muhammed ve arkadaşlarının mı hazırlamış olabileceği konusu akıllarını kurcalayabilecektir. Bu da gerçekleri görmelerine yardımcı olabilir. Hadisleri de incelemeyiz. Bazen bunun bilinçsizce yapılan bir çeşit savunma olduğunu, fazla üzerinde dururlarsa dindeki saçmalıkları görüp dinden çıkabilme olasılığına karşın kendi içlerine kapandıklarını düşünürüm.

Tatlı su Müslümanları ekonomilerine dini karıştırmazlar. Paralarını bankaya yatırır, faizini alırlar. Her türlü yatırım işinde akıllarına (acaba bu dine uygun mudur?) sorusu gelmez. Oysa faiz Kuran'da net olarak yasaklanmıştır. Medeni kanuna harfiyen uyarlar, resmi nikâhla evlenir ve gerekirse mahkemeye giderek ayrılırlar, hiç bir tatlı su Müslüman'ın karısına "Boş ol, boş ol, boş ol..." diyerek boşanmaya çalıştığı ya da hülle yaptığı görülmez. Miras ve tüm diğer hukuki işlemleri için Türkiye Cumhuriyeti mahkemelerini, yargıç ve savcılarını tercih ederler. Kuran'dan bu konuda hiç bir zaman ilham almazlar. Gerek boşanma, gerekse miras paylaşım esasları, Kuran'da detayı ile anlatılmış olup, medeni kanun, İslam'a aykırıdır.

Fakat neticede; nesilden nesile süregelen ve vazgeçilemeyen törenler: Bayramlarda el öpmeler, bayram namazı, ramazanda oruç tutmalar, iftar, muhteşem iftar sofraları, uykulu ama sıcak, sevecen sahurlar, ramazan davulcusu, minareden yükselen

cızırtılı hoparlör sesi, alınına sürülen bir parça kurban kanı... vs hep bir gelenek, örf, adet şeklinde DİN bizim Müslüman'ın geçmişini ve geleceğini şekillendirir; bu arabesk nakış adeta onun genlerine, kromozomlarına işlenir.

Tatlı su Müslüman'ı ve evrim konusuna gelince: Tatlısı Müslüman'ı Tanrıya inanır, insanı Tanrının yarattığına da inanır. Bu konuda aklında şüpheleri olsa da, yukarıda dediğim gibi, bunları kendi kendisine bile, dile getirmeye günah isleme korkusuyla cesaret edemez. Evrim konusunda “bir su birikintisine düşen yıldırım sonucu değil, gayet normal yollardan falanca yerde doğmuşum” diyeni olduğu gibi hem evrime hem de insani Tanrının yarattığına inananı da vardır.” Bu nasıl oluyor? Nasıl hem tanrıya hem de evrim teorisine inanabiliyorlar” diye bana sormayın... Yorumlaması o kadar güç ki... Tatlısı Müslümanları zaten bu tip konularda pek kafa yormazlar, pek derin düşünmezler, böylece Tanrının hangi gerekçe ile 5 milyon canlı türünü yarattığını ya da tanrının kaldıramayacağı bir taşı nasıl yaratacağını ya da tanrıyı kimin yarattığını da sorgulamazlar. Onlar için o tanrıdır, tektir ve yücedir “Hikmetinden SUAL olunmaz”dır. Bu tarz mantıkla, içinden çıkamadıkları olayları, açıklayamadıkları şeyleri ya da bilinmezlikleri Tanrı'ya bağlar, dertlerini ona havale ederler. Böylece fazla kafa yorma külfetinden kendilerini kurtarmış olurlar.

Tatlı su Müslümanları, sorgulamazlar. Sağ ve sol omuzlarında oturan meleklerle, ateşten yaratıldığı söylenen cinlere, şeytana inanırlar. Mucizelere inanırlar. Musa'nın asası ile yaptığı akil dışılıklara, İbrahim'in parçalara ayırdığı kuşların, etrafa atılan her bir parçasının bir araya gelerek canlandığına, Muhammed'in AYI ikiye böldüğüne (Şak-kül Kamer hikâyesi) gibi akıldışı ve mantık dışı olaylara inanırlar.

Bu inanma alışkanlığı, beyinlerinin ataletinin, düşünce tembelliğinin bir sonucu ve imanın kefaretidir. Fakat kötü sonuçlar doğurur. Tatlısı Müslüman'ı pozitif bilimlerle de uğraşsa, mühendis ya da doktor bile olsa bu kayıtsız, şartsız, sorgusuz inanma alışkanlığı onun giderek köleleşmesine, kolay lokma olmasına neden olabilir. Gerisi ise herkesin bildiği rezillik, aptalca aldatılmalardır. Parası, onuru, itibari belki de namusunu kaybeder... Kimler tarafından mı? Yöneticiler, siyasi partiler, ılımlı İslam modeli heveslisi dış güçler ve dindar komşularımız (İran, Suriye, Arabistan.. vs), İmamlar, hocalar, mollalar, ne güne duruyor? İnanan insanları sömürmek o kadar kolay ki, zaten herkes bunu kullanıyor.

Tatlı su Müslümanlarının geleceği ne olabilir? İslam şeriatı'nın kuralları kesindir: şeriat, tatlı su-acı su Müslüman'ı gibi türler kabul etmez. Hiç kimse dini kendine göre yorumlayamaz, dini sahiplenen bir takım kişiler buna engel olmuştur her devirde.

Kendi yaptıkları Tanrı maketinin arkasına sığınıp kendi kutsal kitaplarını, hadislerini, fetvalarını ve fermanlarını yazmışlardır. İnsanlar da uymuştur onlara, çünkü ölümden sonrasını bilmemektedirler ama dinde ileri gelenler, RUHBAN sınıfı ya da ilahiyatçılar; ölümden sonrasını bildiklerini SÖYLEMEKTEDİRLER.

Böylece bu köleleştirme sürüp gitmiştir. Tatlısı Müslümanlarının geleceği konusunda sunu söyleyebiliriz: Bu ülkede hiç birimizin geleceği belli olmadığı gibi onların da ne olacağı belli değildir. Belki zaman içinde bir kısmı "din afyonundan kurtulmuş kişilerce" rehabilite edilecek ve deist olacaklar.

Düşünmek istemeyen, hür düşünce den korkanlar ise böyle tatlı tatlı devam edecektir, ta ki şeriat kapıyı çalana dek... Sürekli büyüyen şeriat tehlikesi, devletin din ile yürütülme amacına uygun geliştirilen İslam

modelleri en çok tatlı su Müslümanlarını hırpalayacaktır diyebiliriz.

Ulusalıcılıktan ümmetçiliğe geçişteki sancıları en çok onlar çekecektir. Ve eğer Türkiye'de bir gün şeriat ilan edilirse onların: (tatlı su Müslümanlarının) nesli tükenecektir. Ülkenin, misal-i milli sınırlarının ve ulusalıcılığının bir kaosa terk edilmesi de aynı tarihe rastlayacaktır.

“Atatürk mü Muhammed mi?” sorusu onlara bugün belki saçma, belki gereksiz bir soru gibi gelmektedir ama mutlaka bir gün radikal dincilerce sorulacaktır ve Ulusun bel kemiğini oluşturan bu kesimin tavrı, gelecekte önem kazanacaktır. Dine ve tanrıya olan tüm safça zaaflarına rağmen ulusalıcı, milliyetçi ve ATATÜKÇÜ olan Tatlısı Müslümanlarının bu süreçteki reaksiyonlarını da merakla beklemekteyim.

Şimdiden, tüm tatlı su Müslümanlarına yakın gelecekte yasayacakları tüm karmaşa, bunalım ve düşecekleri ikilemlerden sıyrılabilme yürekliliği ve başarısı dilerim.

Muftu Selim, 14.12.2004

7 ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ NASIL KURULDU?

TRT'nin 2. Programı 13 Kasım 1988 günü, Atatürk'ü Anma Haftası dolayısıyla, “Atatürk: Din Bir Vicdan meselesidir” adlı yayınında Atatürk'ün şöyle bir mesajı olduğunu ileri sürdü..

Bu mesajı yayımlandığı şekli ile aşağıya alıyorum:

“Atatürk, ölümünden 15 gün kadar önce kendine geldiği zaman dünyadaki Müslümanlara şu mesajı göndermişti: “Bütün dünyanın Müslümanları, Allah'ın son peygamberi Hz. Muhammed'in gösterdiği bu yolu

takip etmeli. Tüm Müslümanlar Hz. Muhammedi örnek almalı ve kendisi gibi hareket etmeli. İslamiyet'in hükümlerini, olduğu gibi yerine getirmeli. Zira ancak bu şekilde insanlar kurtulabilir ve kalkınabilir.”

Atatürk'e mal edilmeye çalışılan bu mesaj 10 Kasım 1988 tarihli, Diyanet İşleri Başkanlığının takvim yaprağında da yayınlandı. Ayrıca Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınlarından (214), yazarı Ahmet GÜRTAŞ olan, ATATÜRK ve DİN EĞİTİMİ adlı kitabın 4. baskısının 71. sayfasında da yayınlanınca ben bu mesajın uydurma olduğunun saptanması amacı ile Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesinde dava açtım. Dosya No: 1988/793.

Dava açılması olayı gazetelere yansıdı. Bu dava üzerine Gürbüz Tüfekçi ve Turan Dursun da açtığım bu davaya müdahil olarak katıldılar!

Gürbüz Tüfekçi bilinçli bir Atatürkçüdür: Konuşmalarımızda anladık ki bu davayı açmakla Atatürk'ü kendi kurduğu devlete karşı savunmak durumu ile karşı karşıya idik. Çünkü Atatürk'ün kurduğu laik Cumhuriyetin bir kurumu olan Ankara Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi, TRT Genel Müdürlüğü ve Diyanet İşleri Başkanlığı Atatürk'ün böyle bir mesaj verdiğini TRT'den duyurmakla, takvimlere kitaplara basıp kütüphanelere dağıtmakla “KURTULUŞ İSLAMDA” mesajını veriyordu... Oysa kurtuluş laiklikte idi ve biz Atatürkçüler Atatürk'ün kurduğu Devlete karşı Atatürk'ü korumakla yükümlü kalmıştık.

Bu düşünce ile bir lider aramaya başladık. Biliyorduk ki bizim etkinliğimiz olmazdı. Bu nedenle Prof. Dr. Muammer Aksoy'a başvurduk. Önerimizi kabul etti ve hemen çalışmalara başladı.

Derneğimizin tüzüğünü kendisi hazırladı. Bu aşamada devreye Danıştay Daire Başkanı Kazım

Yenice gibi saygın bir hukukçu, Celil Gürkan gibi alçak gönüllü emekli bir general, Prof. Dr. Anıl Çeçen ve Prof. Dr. Mustafa Altıntaş da girdi.

Anıları önünde saygı ile eğildiğim Muammer Aksoy tüzüğü tekrar tekrar yukarda adını saydığım kişilerle oluşturulan ilk kuruculara okudu. Muammer Aksoy önümüze düştü. Atatürkçü Düşünce Derneği'ni kurduk. Kurucu Başkan da kendisi oldu.

Bu arada da Ankara 14. Asliye Hukukta açılan dava da sürüyordu. Mahkemeye gönderilen belgelerde Atatürk'ün böyle bir mesajı olmadığı: Mesajın tamamen uydurma olduğu belgeleniyordu.

Şimdi mesajın uydurma olduğunu belgeleyen kurumların adını sıralıyorum:

1. Cumhurbaşkanlığı Arşiv Md.lüğü.
2. Dışişleri Bakanlığı Kültür İşleri Genel Md.lüğü.
3. Atatürk Kültür, Dil ve Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi.
4. Türkiye Kemalist Yazarlar ve Sanatçılar Derneği...

Bu çalışmalarımız olurken Bahriye Üçok bize destek veriyordu. Uğur Mumcu sık sık arayıp gelişmeler hakkında bilgi alıyordu. Hepimizin birleştiği ortak nokta: Atatürk'ü kurduğu devlete karşı korumak düşüncesiydi. Ne var ki bu düşüncede olan Muammer Aksoy, Bahriye Üçok, Turan Dursun, Uğur Mumcu arka arkaya, gizli ve karanlık güçlerle, tek tek öldürüldü. Çoğunun failleri de bu güne değin bulunmadı.

ADD'nin kurulması üzerine Derneğin şubelerine saldırılar başladı. Öyle ki Derneğin Genel Merkezini bombalamak üzere gelen şeriatçı bir militan tuvalette bomba düzeneğini hazırlarken bomba elinde patlayarak öldü. Bu arada bazı dernek şubelerine benzin döküp yakıyorlar, bazılarını da bombalıyorlardı. Failleri

de bulunamıyordu. Bu tür olaylar ivme kazanarak artıyordu. Acaba bunlar tesadüf mü idi... Yoksa karanlık odaklar, Atatürkçülüğü ve Atatürkçüleri ortadan kaldırmak mı istiyordu?...

Not: Ankara ULUS gazetesinin 19.2.1994 tarihli nüshasında yayınlanan bu yazım; ADD'nin 24-25 Haziran 2006 tarihinde yapılan 9. Olağan Genel Kurulu nedeniyle gözden geçirilerek yayına hazırlanmıştır.

Av. Hayri Balta, 29.6.2006

8 ATATÜRKÇÜLÜK NEDİR?

Atatürkçü Düşünce Derneği'nin 9. Olağan Genel Kurulunun Ankara'da yapılması üzerine bu yazıyı yazmak gereğini duyuyorum.

Atatürkçü Düşünce Derneği Bakanlar Kurulu Kararı ile Kamu Yararına kurulmuş bir dernek sayılmıştır. Ne var ki bu gün Atatürkçülük ve Atatürk BOP'si önünde en büyük engel olarak görülmeye başlanmıştır. Bu nedenle Atatürkçülerle şeriatçıların çatışması istenmektedir. Bu ise çok kötü sonuçlar doğurur. Bunun doğuracağı sonuçları devleti yönetmekte olan kişiler şimdiden görmeli ve önlemlerini almalıdır. Almadıkları takdirde Atatürkçülerle şeriatçıları kapıştırmak isteyen karanlık güçlerin oyununa gelerek kendi geleceklerini de tehlikeye atmış olacaklardır.

Atatürk ve Atatürkçülük neden bu denli hedef gösteriliyor. Çünkü "Atatürk akli ve bilimi salık veriyor. Doğmalara aldanmayın; aklınıza ve bilime güvenin..." diyor. "En hakiki mürşit müspet ilimdir..." diyor.

Ama aklını imana kurban etmiş, çağın gelişmelerinden habersiz, kişiler akıl-bilim yerine ortaçağın doğmalarına bağlanmak istiyorlar. Toplumun çağdaşlık ve çağcılışma yönünde gelişmesini de engellemek istiyorlar.

Şimdi aşağıya Atatürk'ün, Atatürkçülüğü tanımlayan bir konuşmasını aktarıyorum. Bu yazıyı Genel Kurmay Başkanlığı yayınlarından olan Atatürk'ün Görüş ve Direktifleri adlı 1. kitaptan alıyorum. Şimdi bu yazıyı hep birlikte okuyalım. Günümüz Türkçesine çevirerek yazıyorum:

“Ben, manevi miras olarak hiç bir ayet, hiçbir doğma, hiç bir donmuş ve kalıplaşmış, kural bırakmıyorum.

Benim manevi mirasım akıl ve bilimdir. Benden sonrakiler, bizim aşmak zorunda olduğumuz çetin ve köklü zorluklar karşısında belki amaçlara tamamen eremediğimizi, fakat asla ödün vermediğimizi, akıl ve bilimi rehber edindiğimizi tasdik edeceklerdir.

Zaman hızla ilerliyor; milletlerin, toplumların, kişilerin mutluluk ve mutsuzluk anlayışları bile değişiyor. Böyle bir dünyada, asla değişmeyecek kurallar getirdiğini iddia etmek, aklın ve bilimin gelişimini inkâr etmek ölü.

Benim Türk milleti için yapmak istediklerim ve başarmaya çalıştıklarım ortadadır. Benden sonra beni benimsemek isteyenler, bu temel eksen üzerinde aklın ve bilimin rehberliğini kabul ederlerse manevi mirasçılarım olurlar.”

Kimi keskin solcular, yurttta sulh cihanda sulh ilkesini kabul etmeyen ırkçılar, doğmalardan kendini kurtaramayanlar, ayetlerden akıl atmaz yorumlar çıkararak kendilerine yol arayan tarikatçılar, etliye-sütlüye karışmayarak akıllı davrandıkları savında bulunan orta yolcular; oy hatırına Atatürk'ü ağızlarına bile almayanlar, Atatürk'e kafa tutmayı, ilkelerini çiğnemeyi bir erdem sayıyorlar...

Oysa Atatürk, Atatürkçülüğü tanımlamış: “Akıllı ve bilimi rehber kabul etmek koşulu ile bizim eksiklerimizi sizler tamamlayarak milletimizi refaha kavuşturun.

Doğmalara, ayetlere takılıp kalmayın. Değişen koşullara göre siz de çağı yakalayın. Çağcillaşın!..” diyor...

Diyor ama onun Çankaya'daki makamına oturmak isteyen Başbakanımız: “Ben değişmedim, değişmem de...” diyor:

“Elhamdülillah şeriatçiyız (1994)”,

”Ata’ya saygı duruşunda sap gibi ayakta durmaya gerek yok. (1994)

“Bütün okullar imam hatip olacak (1994)”

“Cumhurbaşkanının imam hatipli olacağı günler yakındır (1994) diyor (Bkz. 22.6.2006 Cumhuriyet...)

Ama Başbakanımızın unuttuğu bir gerçek var. Atatürk ve ilkeleri bu millete mal olmuştur. Atatürk'ün akıl, bilim ve sağduyu olan ilkeleri ile cebelleşmeye kalkışanın, kim olursa olsun, sonu iyi olmaz. Benden hatırlatması...

Av. Hayri Balta, 30.6.2006

9 AHMET TANER KIŞLALI'YA

21.1.1998

Sayın Ahmet Taner Kışlalı,

Her ne değin mektubuma saygı, sevgi diyerek başlamam gerektiğini biliyorsam da; bu saygı ve sevgimin giderek azaldığını size bildirmek gereğini duyuyorum. Örneğin, 16.1.1981 tarihli Cumhuriyet gazetesindeki “BAĞNAZLIĞIN SAĞI SOLU” başlıklı yazınızda “Kemalizm’in dinde reform”, Atatürkçülüğün de: “Türkçe ibadet” demek olduğunu sizden öğrenmiş bulunuyorum.

Bu günkü yazınız daha ilginç. “Kemalizm ve Din” başlıklı yazınızda Atatürk'ün Fransız yazar Perno't'a şöyle dediğini yazıyorsunuz:

“Türk milleti dindar olmalıdır, yani bütün sadeliğiyle

dindar olmalıdır demek istiyorum. Dinime bizzat hakikate nasıl inanıyorsam, buna da öyle inanıyorum. **BİLİNCE KARŞI, GELİŞMEYE KARŞI HIÇBİR ŞEY İÇERMİYOR.**” (Altını çizen ve büyük harflerle yazan benim.)

Bir kere Atatürk, bu sözleri hangi tarihte söylemiş? Bunu belirtmiş olsaydınız bu sözleri hangi amaçla ve de hangi koşullar gereği söylemiş olduğunu size açıklayabilirdim.

Her ne kadar Atatürkçü Düşünce Derneği'ne gelip gidiyorsanız da Atatürk'ü anlamadığınız yazılarınızdan anlaşılıyor. Eğer Atatürk'ü zerre kadar anlamış olsa idiniz yukarıdaki satırları yazmazdınız ve İslamiyet için: **“BİLİNCE KARŞI, GELİŞMEYE KARŞI HIÇBİR ŞEY İÇERMİYOR”** demezdiniz....

Yukarıdaki satırlara göre İslamiyet'i ve dolayısı ile İslam şeriatını bir de Atatürk ağzından olumlamış ve doğrulamış bulunuyorsunuz.

Ama öyle bir talihsizlikle karşılaştınız ki yazınızın yayınlandığı bu gün Star televizyonunda, saat 19,30 haberlerinde, İran'da zina yapan iki kadının taşlanarak öldürülmesi olayını izledik. Tam bir Ortaçağ vahşeti idi...

Ve kadınlar “Allah-ü ekber!” sesleri arasında, yarı bellerine değin toprağa gömüldükten sonra, taşlanarak öldürüldüler. Zina yapan erkek ise halkın önünde kırbaçlandı...

Belki izlememişsindir diye acele ile yazıyorum ve faksliyorum. Ola ki bu yazımı okuyan arkadaşlar size telefonla ulaşarak izlemeniz için bilgi verebilirler.

Bu Ortaçağ vahşeti Starın Gece Hattı'nda yeniden gösterilebilir. Faksı alan arkadaşlar, size telefonla bildirirlerse, izleyeceğiniz kanısındayım. Bilmem o iki kadının taşlanma olayını izledikten sonra da İslamiyet; **“BİLİNCE KARŞI, GELİŞMEYE KARŞI HIÇBİR ŞEY**

İÇERMİYOR” diyebilecek misiniz?...

Şeriatçıların, Atatürk'ü İslamcı gösterme çabalarını anlıyorum da sizin gibi Atatürkçü olduğunu ileri süren aydınların Atatürk'ü, dindar gösterme çabasını bir türlü anlayamıyorum.

Bilindiği gibi Anayasamızın 24 ve 25. Maddeleri “dindar olmayı ve olmamayı” pek önemsememektedir. Ama sizler, Atatürk'ü ille de dindar gösterme çabasıdasınız.

Yine bir örnek vereyim: Size Atatürk'ün SON MESAJI ile ilgili bir belge göndermiştim. Bu belgede ATATÜRK'ÜN SON MESAJI diye Türk Ulusuna dayatılan bir mesajın Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesinin dosyasında; Cumhurbaşkanlığı, İçişleri bakanlığı, Atatürk Araştırma Merkezi, Kemalist Yazarlar ve Sanatçılar Derneği'nin yazısına (belgesine) dayanarak, yalanlandığını, duyurmuşum.

Bu konuda bir sözcük bile etmediniz. Bu mesaj şöyledir:

“Bütün dünyanın Müslümanları, Allah'ın son peygamberi Hz. Muhammed'in gösterdiği yolu takip etmeli, verdiği talimatları tam olarak tatbik etmelidir.

Tüm Müslümanlar, Hz. Muhammed'i örnek almalı ve kendisi gibi hareket etmeli... Zira insanlar, ancak bu şekilde kurtulabilir ve kalkınabilir...”

Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesi dosyasına göre yalan ve uydurma olduğunu belgelediğim bu mesaj, BİLİM ARAŞTIRMA VAKFI tarafından tam 12813 yere faks ve posta ile gönderilmiştir.

Bilim Araştırma Vakfı'nın SAĞDUYU başlıklı 26.Eylül.1997 tarihli genelgesi ile Atatürk'e mal edilen bu uydurma mesajın tüm bakanlıklara, yüksek mahkemelere, ordu komutanlıklarına,

valiliklere, savcılıklara, emniyet müdürlüklerine, bazı kaymakamlara, kulüplere, derneklere, vakıflara, tüm basın kuruluşlarına, özel radyo ve TV'ler başta olmak üzere 12813 yere gönderildiği iki sayfalık SAĞDUYU başlıkla yazının (genelgenin) altında belirtilmektedir... Oysa bu mesaj uydurmadır.

Cumhurbaşkanlığı arşivinde, İçişleri ve Dışişleri Bakanlığı arşivlerinde böyle bir mesaj bulunmadığı belirtilmektedir. Ayrıca Atatürk Araştırma Merkezi de bu mesajın uydurma olduğunu tıpkı Kemalist Yazarlar ve Sanatçılar Derneği'nin yazısı gibi vurgulamaktadır. Yazıların aslı Mahkeme dosyasında olduğu gibi bir örneği de bendedir. İstenirse birer örneğini gönderebilirim...

Sizce iki kadının zina yaptıkları gerekçesiyle taşlanıp öldürülmesi "BİLİNCE KARŞI OLMUYOR MU?" Bu reccm olayı karşısında "GELİŞMEYE ENGEL HİÇBİR ŞEY İÇERMİYOR!" diyebilir miyiz?

Ayrıca sizin yayınlamaktan ve açıklamaktan kaçındığınız "ATATÜRK'ÜN SON MESAJI"nda belirtildiği gibi "İSLAMİYETİN BÜTÜN HÜKÜMLERİNİ OLDUĞUNU GİBİ YERİNE GETİRİRSEK" İran gibi çağın gerisine düşmüş olmaz mıyız? Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyette böyle bir ceza uygulamasından yüreğiniz sızlamaz mı?

Siz, Atatürk'ün resmî tarih tezini içeren TÜRK TARİHİNİN ANA HATLARI adlı kitaplarını okumadınız mı? Okuyarak Atatürk'ü dindar göstermek olur mu? Okuduktan sonra bu tür yazılar yazmak Atatürk'ün aziz hatirasına saygısızlık olmaz mı?

Atatürk'ü; halkın ve İslamcılarının seviyesine indireceğimize, halkı: Atatürk'ün düşünce aşamasına getirmek için aydınlatmacı yazılar yazmak daha doğru olmaz mı?

Size bir kaynak daha vereyim: Şeriatçılar tarafından

çıkarılan YAKIN TARİH ANSİKLOPEDİSİ'NİN 6. Cilt 230-232. Sayfasına ve 8. Cilt 123-142 sayfasına bakınız. Buraya bir göz atarsanız; şeriatçıların, Atatürk'ü sizden daha iyi anlamış olduğunu görürsünüz.

Ayrıca Doğu Perinçek'in "DİN ve ALLAH" adlı kitabı ile "Atatürk Din ve Laiklik üzerine" adlı kitaplarını da okumanızı salık veririm.

Bu kitaplarda İslamiyet'ten "Arap dini" diye söz ediliyor. Ve Arap dininin kitabını ezberleyen için de "beyni sulanmış hafızlar" diye söz ediliyor ve bu kitabın birinde:

"Efendiler, bütün insanlığın görgü, bilgi ve düşünüşte yükselip olgunlaşması; Hıristiyanlıktan, Müslümanlıktan, Budizm'den vazgeçerek yalınlaştırılmış ve herkes için anlaşılacak bir duruma getirilmiş katkısız ve lekesiz bir DÜNYA Dini'nin kurulması inancındayım..." dediğini okuyacaksınız. (Atatürk Din ve Laiklik Üzerine. s.107).

Kaynak olarak gösterdiğim bu kitaplardan daha da alıntı yapabilirim. Ne var ki bunu yaptığım takdirde TCK m. 175'i ihlal etmiş olurum.

Cemal Kutay büyüğümüz: "ATATÜRK'ÜN BERABERİNDE GÖTÜRDÜĞÜ HASRET: TÜRKÇE İBADET - Ana Dilimizde İbadet" diye bir kitap yazmış. Cemal Kutay'ın da Atatürk'ü anlamadığı anlaşılıyor.

Bir kere Atatürk'ün beraberinde götürdüğü bir hasret yoktur. Atatürk, Türk ulusuna, "LAİKLİK İLKESİNİ KABUL ETTİRMEKLE" ve Dünya Dinini (Laikliği) uygulamaya geçirmiş olmakla gözü arkada gitmemiştir.

Atatürk'ün dünya görüşünde (Felsefesinde) "kulluk" diye bir kavram yoktur. Atatürk, Türk ulusunu: Ümmetten, millete, kulluktan yurttaşlığa yükseltmiştir.

Atatürk, Türkçe ibadetle de olsa yurttaşlarının kulluk mertebesine düşmesine katlanamazdı. Cemal Kutay büyüğümüz bunu bilemiyor. Ama, hiç olmazsa,

dilimize sahip çıkıyor ki; bu da kutlamaya değer..

Türk ulusu, Atatürk'ü düşüncesiyle bilir ve severse şeriatın korkunç karanlığından kurtulmuş olur. Ama, Atatürk'ü İslamlaştırırsak, Muhammet ümmetinden gösterirsek Atatürk'ten eser kalmaz.

Saygılarımla,
Av. Hayri Balta, 21.1.1998

10 FATİH ALTAYLI'YA

Sayın Fatih Altaylı,
21.3.1995

Önce başarı dileklerimle sevgiler sunarım.

Daha önce 13.3.1995 tarihinde Kanal D de TEKE TEK programında Atatürk'ü şeriatçı gösterenlere karşı tepki göstererek benim adımdan söz ettiğinizi duydum.

Bu gün de arkadaşlar 20.3.1994 tarihli Hürriyet gazetesinde aynı konuyu işleyen bir küçük yazınızı bana gönderince bu yazıyı size yazma gereğini duydum.

Ekli olarak size 19.2.1994 tarihli "ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ NASIL KURULDU?" ve 22.3.1994 tarihli "SİZLERİ ALDATIYORLAR" başlıklı iki yazımın fotokopisini gönderiyorum. Bu iki yazı ilgilendiğiniz konu hakkında az da olsa bilgi vermektedir.

Mesajı ve adı geçen mesajın uydurma olduğunu belgeleyen kurumların altını kırmızı kalemle çizdim.

Atatürk'ün gerçek kimliği ile baş edemeyenler onu şeriatçı göstererek ortadan kaldırmaya çalışmaktadırlar. Oysa Atatürk'e yapılabilecek en büyük saygısızlık onu şeriatçı göstermektir.

Atatürk dine kesinlikle karşı değildir. Atatürk'ün karşı olduğu şeriat hükümleridir. Bilindiği gibi İslam dini uhrevi ve dünyevi olmak üzere ikiye ayrılan kurallar topluluğudur...

Atatürk uhrevi kurallara karışmamıştır. Ancak İslam dininin dünyevi kurallarına toplum yönetiminde uygulama olanağı vermemiştir.

Yazınızda sözünü ettiğiniz Rize Belediye Başkanı eğer kendi peygamberini zerrece anlamış olsaydı Atatürk'ü şeriatçı göstermek istemezdi. Bu tür şeriatçıların inançları öylesine zayıftır ki daima kendilerine bir destek ararlar. Tanrı, din bilgileri zayıf olduğundan uçan kuştan medet uturlar. İnanıramadıkları kişilerin icabına bakarak seslerini kısarlar.

Ne ise bu konuda bir klasör dolusu belge ve bilgi bende tarih sırasına göre arşivlenmiştir. İlgilenirseniz TEKE TEK programına bile çıkarak bu konuyu ayrıntılarıyla açıklayabilirim.

Başarı dileklerimle yeniden sevgiler sunar sağlıklı kalınz derim.

Saygılarımla,

Av. Hayri Balta, 21.3.2008

11 ADNAN OKTAR'A AÇIK MEKTUP...

Sayın Adnan Oktar,

Genel Yayın Koordinatörü olduğunuz Rönesans adlı Derginizin Mayıs 1990 sayısını İstanbul'da iken Beşiktaş'ta bir büfeden aldım. Daha önce Rönesans adlı dergiye hiç rastlamamıştım. Aldım, baktım ki daha önce birkaç sayı basılmış. Sordum, kalmadığını söylediler. Demek ki basılır basılmaz kapışılıyor...

Çıkardığınız derginin adı çok güzel, Rönesans demek bildiğim kadarıyla "yeniden doğuş" demektir. Hıristiyanlar Rönesans sayesinde akılcı, bilimsel ve laik bir bakış açısı ile olaylara yorum getirme yolunu bundan dört yüz yıl kadar önce yakalamışlardır. Ama Derginizi incelediğimde "Yeniden Doğuş (Rönesans)"

özelliğini görmedim. Tersine eskiye dönüş özleminin ağır bastığını gördüm.

Örneğin bilim adamlarının bulgularını çürütme çabanız ilk bakışta göze çarpıyor. Bunun yanında bazı bilimsel buluşların kaynağının da dinsel kitaplarda olduğunu ispatlamaya çalışıyorsunuz.

Beni en çok ilgilendiren de “Atatürk Dinsiz mi?” başlıklı yazınız. Bir kişinin dinli dinsiz olduğunun takdiri ne size ne de bana aittir. İmanla paranın kimde olduğunu yalnız Allah bilir. Eğer bir kişi dinsizse bunun hesabını verir... Bu konuda ahkâm kesmek akli başında kişilere yakışmaz.

Hele Atatürk'ü şeriat yanlısı göstermek amacı ile yazınızın başlarında Atatürk'ün Bütün Dünya Müslümanlarına gönderdiği bir mesajı (!) yazmışsınız ki bunu size yakıştıramadım. Eğer basını yakından izlemiş olsaydınız Atatürk'ün dinî mesajının uydurma olduğunu öğrenmiş olurdunuz. Örneğin bu mesajın Atatürk tarafından dünya Müslümanlarına yayınlanıp yayınlanmadığının tespiti için Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesine dava açılmıştır. Mahkemenin gönderdiği yazılara Cumhurbaşkanlığı arşivinden, Dışişleri Bakanlığı'ndan, Atatürk Araştırma Merkezi'nden gelen resmi yazı ve belgelerde bu mesajın uydurma olduğu açıklanmıştır.

Buna karşın sizin Atatürk'ün bu mesajı gönderdiğini kabul ederek derginizde yayınlamanıza bir anlam veremiyorum. Ne Allah'ın, ne de Peygamberinin Atatürk'ün dini mesajına ihtiyacı yoktur. Tersine Atatürk'ün de şeriatçıların sevgisine ve şefkatine ihtiyacı yoktur. Eğer bu konuda yanılıyorsam, yani Atatürk tarafından bu mesajın falan yerde, falan kişilerin huzurunda yayımlandığını ispatlayabilecekseniz bana bildiriniz. Öğrenmekle size müteşekkire kalacağım.

Sizin gibi savları olan, arkasında genç öğrencileri

bulunan bir kişinin sağih kaynaklara dayanmadan alıntı yapmasını bilimsellikle bağdaştıramıyorum. Eğer bir Rönesans yoluna gerçekten gitmek istiyorsanız bilimsel dünya görüşlerine sarılınız. Zira kurtuluş ve kalkınma akıl, bilim, laiklik yolundadır, şeriat yolunda değil...

Yanıtınızı bekliyorum.

Gaziantep'te Bugün, Mayıs 1990

12 FATİH ÇEKİRGE'YE

Sayın Fatih Çekirge,

10.4. 1995

İktidar Oyunu adlı programınızın videosunu arkadaşlar bana bu gün gösterdi.

Bu programda Rufai Tarikat! Şeyhlerinden biri Atatürk'ün ölmeden on beş gün önce kendine gelerek "DÜNYA MÜSLÜMANLARINA SON MESAJ adlı bir mesajını olduğunu ileri sürmektedir...

Oysa Atatürk'ün böyle bir mesajı yoktur. Bu, tamamen uydurmadır.

Bunun uydurma olduğunu Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesinde kanıtladım. Ancak hukuksal yararım olmadığı için usulen devam reddedildi. Ama mesajın uydurma olduğuna ilişkin devlet arşivlerinden belgeleri mahkeme dosyasına koydurttum.

Fatih Altaylı'ya da bu konuda yazdığım mektubu ve yazıları ekli olarak gönderiyorum. Belgeleri de ilk fırsatta, göndermeye çalışacağın...

Başarı dileklerle saygılar, sevgiler

Av. Hayri Balta, 10.4.1995

+

EKLERİ:

Fatih Altaylı'ya mektup, 21.3.1995,

29.11.1988 tarihli yazı,

28.3.1989 tarihli dilekçe,
25.6.1990 Dava Dilekçesi, (İdare Mah .)
ADD Nasıl Kuruldu, 19.2.1994 tarihli yazı, Ulus.
Sizleri Aldatıyorlar, 22.3.22.3.1994 tarihli.

13 HİKMET ÇETİNKAYA ve MUSTAFA EKMEKÇİ'YE...

1.5.1995

Sayın Hikmet Çetinkaya ve Mustafa Ekmekçi,
Cumhuriyet Gazetesi Yazarları,
ANKARA

Önce her ikinize de saygı, sevgi...

Bu mektubu ayrı ayrı yazamadığım için her ikinizden de özür dilerim. Ne var ki her ikinizin de aynı gazetede yazmış olması ve Atatürkçü kişiliğinizi yazılarınızdan izlediğim için bu şekilde yazıyorum. Biraz da sağlık durumum nedeniyle her ikinize birden yazma ve işi bir mektupla halletme zorunluluğu var...

28.3.1990 tarihinde Gaziantep'te BUGÜN gazetesinde günlük yazdığım sıralarda bu konuyu işlemiştim. Bilindiği gibi şeriatçı kesim, Cumhuriyetimizi yıkmak için, yeni düzencilerle, ikinci cumhuriyetçilerle, İrkçı Kürtçülerle, İrkçı Türkçüler el birliği ederek Mustafa Kemal'i yıpratmaya çalışırken; bir yandan da ona son mesaj verdirerek şeriatçı kesime taraftar toplamaya çalışıyorlar. Örneğin ekte sunduğum "ATATÜRK'ÜN SON MESAJI" ki şudur:

"Bütün dünya Müslümanları Allah'ın son peygamberi Hz. Muhammet'in gösterdiği yolu takip etmeli. Tüm Müslümanlar Hz. Muhammet'i örnek almalı. İslamiyet'in hükümlerini olduğu gibi yerine getirmeli. Zira insanlar, ancak bu şekilde kurtulabilir ve kalkınabilir."

Atatürk, komaya girdikten sonra, ölümünden 15 gün önce, kendine geldiğinde bu sözleri söylemiş ve bu mesaj Dışişleri kanalıyla da bütün dünyaya gönderilmişmiş. Bu açıklamalar 1988 yılı Atatürk'ü Anma Haftasında TRT'nin "Din bir vicdan meselesidir" adlı programında yapılıyor...

"ATATÜRK'ÜN SON MESAJI" adı verilen bu mesaj, ilk olarak, Dil Tarih Coğrafya Fakültesi öğretim üyelerinden Prof. Hanif Fauk'un "Atatürk Urduca Yayınlarında" adlı kitabında yayınlanmıştır (s. 102) deniyor...

Adı geçen, "SON MESAJ" adını verdiği bu uydurmasının altına not düşmeyi de unutmamış:

"BU İFADELER DUYGUSAL TEMELE DAYANABİLİR" diyerek uydurduğunu itiraf etmiştir. Ne var ki kimse bu notun üstünde durmuyor. Bütün şeriatçılar mal bulmuş mağribi gibi bu mesaja sarılıyor. Uydurma olduğu kesin olan bu Atatürk'ün Son Mesajı'nı Diyanet İşleri Başkanlığı yayınları arasında çıkan Ahmet Gürtaş'ın "ATATÜRK ve DİN EĞİTİMİ" adlı kitabınının 70 ve 71. Sayfalarında da görüyoruz...

Diyanet İşleri Başkanlığınca yayınlanan Diyanet Takvimininin 10 Kasım 1988 günlü yaprağında da görüyoruz bu mesajı...

Bir de bakıyorsun Adnan Oktar adlı biri Rönesans dergisine de almış bu mesajı (Mayıs 1990, s. 7) Atatürkçü olduğunu söyleyen Adnan Oktar da Atatürk'ü şeriatçı gösteriyor bu mesaja dayanarak...

Bir de bakıyorsun bu mesaj büyük panolara yazılmış olarak Sivas Gençlik Kitabevi'nin duvarlarına da asılmış. Kim bilir Anadolu'nun daha nerelerine asılmıştır... Teke Tek programında Rize Belediye Başkanı da bu mesaja sarılıyor... Yetmiyor, Fatih Çekirge'nin İktidar Oyunu adlı programında bir Rûfai şeyhi bu mesaj dayanarak "Atatürk de şeriatçı idi..."

demeye getiriyor. Bizim Fatih Çekirge de mışıl mışıl dinliyor ve Türk ulusuna dinletiyor...

Oysa ben bu mesajın “yalan ve uydurma olduğunu” Ankara 14.Asliye Hukuk Mahkemesinin Esas numarası 1998/793 olan dava dosyasında belgelemiştim: Bu dosyada: Cumhurbaşkanlığından, Dışışleri Başkanlığından, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Başkanlığından, Türkiye Kemalist ve Sanatçılar Derneği Genel Merkezinden gelen resmî yazılarla “ATATÜRK'E MAL EDİLMEYE ÇALIŞILAN BU SON MESAJIN YALAN VE UYDURMA OLDUĞU, ARŞİVLERİNDE BÖYLE BİR MESAJA RASTLANILMADIĐI” belgelenmiştir..

Bu gerçeği ben, Türkiye'deki bütün Üniversitelere, gazetelere bildirdiğim halde yine de bu mesaja sarılarak Atatürkçü Düşüncede bir gedik aşmaya çalışıyorlar: “Atatürk'ün bile son vaktinde imana gelerek tek yolun şeriat olduğu gerçeğini Türk milleti yanında bütün dünyaya duyurmuştur...” deme utanmazlığını gösteriyorlar...

Bu da gösteriyor ki şeriatçılarımız Atatürk'ü anlayamamışlar. Atatürk'ü anlamadıkları gibi kendi Peygamberlerini de anlayamamışlar.

Bu iki önder arasında 180 derecelik bir zıtlık vardır. Biri: “Yurtta sulh cihanda sulh!” derken; diğeri, Müslüman olanlarla olmayanlar diyerek dünyayı ikiye ayırmıştir:

Dar-ül harp (savaşılacak dünya) Dar-ül İslam (Savaşılmayacak dünya)...

“Biri, ‘kadınları toplum yaşamına katar...’ Diğeri ise: “Kadının yeri evdir, evin dip köşesidir, mutfaktır, yatak odasıdır, kocasına hizmettir...” der. Öyle ki kadının kocasına huzur vermek için yaratıldığını ileri sürer.

(Bkz. K. 7/189: “Sizi bir nefisten yaratan (erkeklerle sesleniliyor) ve gönlünün huzura kavuşacağı eşini de

ondan var eden Allah'tır...")

Bu iki önder arasındaki zıtlık sayılamayacak kadar çoktur. Birinin söylediğinin tam tersini diğeri söylemektedir ve ben bunları yukarıda numarasını verdiğim dava dosyasında sıralamışımıdır. Merak edip de bu dosyayı inceleme zahmetine katlananlar bu gerçekleri göreceklerdir.

Bu konuda daha önce Fatih Altaylı'ya, Fatih Çekirge'ye ve de Ahmet Taner Kışlalı'ya bilgi vermişim. Ahmet Taner Kışlalı da geniş bilgiler içeren dosya ve belgeler vardır. Ne var ki adı geçenler de konuya ilgisiz kalmışlardır. İlgilenirseniz size de gönderebilirim onlara gönderdiğimin aynısını... Ama ekli olarak gönderdiğim haber yazım size bir yazı yazmaya yetecek kadar bilgi vermektedir...

Atatürk'e yapılacak en büyük saygısızlık onu son vaktinde imana gelmiş bir şeriatçı gibi göstermektir.

Ne var ki 12 Eylülcüler bu saygısızlığı yapmışlardır...

Saygılarımla,

Av. Hayri BALTA, 1.5.1995

+

Eki: Bir yazı...

(Açıklama: Adı geçen yazarlar, ne acı ki bu konuya ilgisiz kalmışlar; bir sözcükle olsun yanıt vermişlerdir...)

14 LAİKLİK DİNSİZLİK Mİ?

Konuya girmeden önce, 22 Kasım 2001 tarihli Hürriyet gazetesinin 1. sayfasında manşetten verilen su haberi dikkatle okuyalım:

Yargıtay, kökten dincilerin laik kesimi hedef gösteren açıklamalarının "halkı kin ve düşmanlığa tahrik etme suçu oluşturduğuna" karar verdi.

Demek ki: "...Laik kesimi hedef gösteren açıklamalar, laikleri kötüleyerek; halkı, laiklere karşı kin

ve düşmanlığa tahrik etme suçunu” oluşturmaktadır.

Bilindiği gibi halkımız din konusunda çok duyarlıdır. Bunu çok iyi bilen materyalist, Marksist ve de solcu aydınlarımız bile, dinsiz sayılmamak için, sözlerine “Elhamdülillah ben de Müslüman’ım! Benim anam da başörtüsü takardı...” diye başlar, halkın kin ve düşmanlığından kurtulmaya çalışır...

Örneğin Marksist bildiğimiz Çetin Altan bile 2001 Haziran’ında yazdığı iki yazısında durup dururken “Sevgili Peygamberimiz” demeye başlamıştır. Demek ki, halkın kin ve düşmanlığı ile karşılaşmamak için Marksistlerimiz bile inançlarını gizlemek gereğini duyuyor. Çetin Altan’ın bu söylemini, özden (samimi) bulmadığım için, Marksist bir aydına yakıştıramamaktayım... Yoksa bana ne? Kimi severse sevsin...

Bütün bunlar gösteriyor ki “Demokratik, laik, sosyal hukuk devletimiz” laiklik ilkesini yeteri kadar uygulamıyor. Uygulamış olsaydı kimse kendi düşünce ve inancını açıklamaktan çekinmezdi ve açıklayanlar hakkında da dava açılmazdı...

Laik devletin birinci görevi dincilerin dinsizlere baskısını önlemek, onların can ve mal güvenliğini korumaktır... Ne var ki uygulamada bunun tam tersini görmekteyiz. Örneğin: Sivas Madımak’ta aydınlarımız; dinsiz diye, komünist, solcu diye yakılırken Devletimiz seyirci kalmakla yetinmeyip “Halkı Devletle karşı karşıya getirmedik ya!” diye övünmüştür.

Devletimiz, laikliği gerektiği şekilde tanımlayıp tanıtamadığı gibi uygulamamaktadır da. Bundan güç alan laiklik düşmanları; laikliği, halkımıza dinsizlik olarak dayatmaktadır...

Cumhuriyetimizi korumakla yükümlü cumhuriyet savcılarımız ise “laikliği dinsizlik olarak gösteren” şeriat yanlılarının bu davranışına seyirci kalmakta,

yaptıkları vatan hainliğini (dini siyasete alet etmelerini) görmezden gelmektedir.

Oysa Cumhuriyetimizi kuranlar dini siyasete alet edenleri vatan hainliği ile suçlayarak yargılamışlardır. Örneğin: “2 sayılı Hıyanet-i Vataniye Kanunu. Vicdan ve Din Hürriyetinin Korunması Hakkında Kanun ve TCK m. 163”...

Ne var ki laikliği koruyan bu yasalar; şeriatçı ve tarikatçı politikacılarca, yürürlükten kaldırılmıştır. Bunun sonucu olarak da şeriatçılar laikliğini kötölemek ve halkımızı laiklikten uzaklaştırmak için ellerinden geleni yapmışlar ve yapmaktadırlar.

Şimdi on yıldır onlarca baskı yapmış su sözlüklerde laiklik hakkında neler yazılmış bir görelim. Önce Ali Rıza Demircan'ın, İSLÂMÂ GÖRE CİNSEL HAYAT. İst. 1985 adli kitabının sözlük bölümüne bakalım:

“Kâfir: Kur'an ve Sünnet'le belirlenmiş iman esaslarının, ilâhi emirler ve yasakların bütününe veya her hangi birine inanmayan kişi, laik insan” (s. 300).

Ne imiş: Şeriat devletini kabul etmeyen Laikler dinsizmiş...

Şimdi bir de D. Mehmet Doğan'ın BÜYÜK TÜRKÇE SÖZLÜK'üne bakalım: Ekim. 2001. Vadi Yayınları 15. Baskı:

“Kâfir:

1. Allah'ın varlığını ve birliğini inkâr eden, inanmayan, dinsiz, imansız.

2. Allah'ın verdiği nimetleri bilmezden gelen, inkâr eden.

3. İnkâr eden.

4. İnsafsız, merhametsiz, zalim, adaletsiz.

5. Müslüman olmayan.

6. İyilik bilmeyen, nankör.

7. Siyah renk, kara.
8. Uğursuz, kötü, fena.
9. (Mecaz) Yaramaz, çapkın.”

Görüldüğü gibi ne kadar olumsuz nitelik varsa hepsi laiklere yüklenmiş.

Şimdi de laiklik hakkında ne demiş ona bakalım:

“Laik:

1. Dünya işlerini din işlerinden ayıran, lâdini (dinsiz), seküler (Bu dünyada yaşamayı düşünen ve öte dünyaya önem vermeyen...).
2. Dini olmayan, dinsiz, dindışı, lâdinî...
3. Dine karşı olan, din karşıtı.
4. Laik görüşe sahip olan kimse.”

Demek ki, laikler; dine karşı imiş, dinsizmiş... Öyle mi?

Şurası da bilinmelidir ki laikliği kâfirlik olarak niteleyen her iki yazar da laik devlete hizmet etmekte ve laik devletten maaş almaktadır.

İnsanları kâfir Müslim diye ikiye ayırmak çağ dışılık, ilkelik değil mi?

Gayr-i Müslimler insan değil mi? İnsan olarak onların yaşamak ve yaşamaktan doğan hakları yok mu?

Bu anlayış din ve vicdan özgürlüğü ve insan hakları ilkesi ile ne denli bağdaşır?

Laikliği kâfirlik olarak göstermek; halkımızı, laik devletimiz ve laiklerimize yurttaşlarımıza karşı kin ve düşmanlığa yönlendirmek değil de nedir?..

Laikliği böyle tanıtarak; insanları, Müslim-kâfir diye kamplara ayırdığımız sürece laikliği halkımıza nasıl benimsetebiliriz?

Dincilerimizin bu aşağılaması ve suçlaması karşısında bütün laikler kendilerini baskı altında hissetmeyecekler mi?

Bu anlayış sürdüğü sürece daha birçok laik aydınımız (Turan Dursun, Muammer Aksoy, Bahriye Üçok ve Ahmet Taner Kışlalı gibi...) Allah için, din için öldürdüğünü sanan şeriat delilerinin hedefi olmayacak mıdır?

Bu anlayış sonucu Atatürkçülerimiz, aydınlarımız, laiklerimiz sindirilerek Çetin Altan gibi Marksistlerimiz bile "Sevgili Peygamberimiz" demek zorunda kalmayacak mıdır?

Laik devletimiz; laikliği, inananların ve inanmayanların güvencesi olduğunu kabul etmediği sürece, Atatürkçülerimiz, aydınlarımız, laikler ve de başka inançta olanlarımız tehlike altında olmayacak mıdır?

Ülkemizde milyonlarca Taliban ve binlerce Usame Bin Ladin adayı her zaman, her fırsatta, bizleri rahatsız etmek ve Cumhuriyeti yıkmak için pusuya yatmış durumdadırlar. Hizbullah, Kara Ses ve Millî Görüş (Dinî görüş demek.) Bunların: "İşte ordu, işte komutan diye!" diye yaptıkları eylemler bunun açık ve somut kanıtıdır.

Yurdumuz Talibanları ile Usame Bin Ladinlerinin laiklikten rahatsız olmalarının bir nedeni de Laikliğin; Müslümanlığı, diğer dinlerle aynı kefeye koymasıdır. Çünkü şeriatçı militanlara göre:

"Hak din İslam'dır." (K. 3/19).

"İslam'dan başka bir dine tâbi olanın dini kabul olunmaz." (K. 3/85).

Ayrıca onlar, dinciliklerini öne sürerek; ayrıcalıklı yaşam yanında, devlet ve toplum yönetiminde söz sahibi olmak istemektedirler... Dini siyasete alet etmelerinin ve saldırganlıklarının nedenlerinden biri de budur. Oysa bu anlayış: Demokratik hukuk devletine, İnsan Hakları Evrensel Bildirisine aykırı olduğu gibi "Din ve Vicdan özgürlüğü" ilkesine de aykırıdır.

İnananların inanmayanlara baskısını ve saldırısını önlemek için; devlet, inanmayanların, niçin inanmadıklarının gerekçelerini açıklamalarını güvence altına almalıdır.

Yine onları: Şeriatın ve tarikatçılığın (Ali Kalkancı, Müslüm Gündüz ve Fadime olayını hatırlatırım...) akla, ahlaka, bilime aykırı yönlerini, hakaret olmamak koşulu ile eleştirip sergilediklerinde, haklarında soruşturma açarak cezalandırmamalıdır...

Bir önemli nokta da: insanları dinli dinsiz diye ikiye ayırmanın çağ dışılık olduğu unutulmamalıdır...

Av. Hayri BALTA, 29.11.2001

15 AKILCILARA...

Önce saygı, sevgi hepinize...

12.12.2001 tarihinde "ATATÜRK ÖYLE DEĞİL DE ŞÖYLE DEMİŞTİR" başlıklı yazımı e-posta ile göndermiştim. Adı geçen yazı Yeni Şafak gazetesi yazarlarından; Resul Tosun'un, Atatürk'ü şeriatçı göstermeye çalışan yazısı üzerine yazılmıştı.

Adı geçen yazarın yazısında değindiği konuyu bu günkü "Anadolu'da VAKİT" gazetesi manşetten vermiştir. (EKTE sunulmuştur. 21.12.2001 tarihli olup dört sayfadır.)

Bilindiği gibi Akit; sağa-sola yayın ilkeleri ile bağdaşmayan hakaretlerde bulunduğu için hakaret ettiği kişilere tazminat ödemeye mahkûm edilmişti. Bu nedenle ilan gelirlerine el konulunca tazminat ödememek amacı ile Akit'i kapattı ve bir gün sonra aynı yazarlar ve aynı kafa ile Anadolu'da vakit'i çıkarmaya başladı...

Haber: "ATATÜRK'ÜN SANCISI" başlığı altında şöyle verilmiş: "Layıkız dedik, dinle ilişkimizi devlet olarak kestik. 'Cumhuriyetiz' dedik, rejimimizi

tehlikeye düşürmemek için saltanat devrini kötüledik, kazanılmış büyük zaferleri bile birkaç satırla geçiştirmeye başladık. Latin harflerini aldık, yeni kuşakları binlerce yıllık geçmişinin hazinesinden yoksun bıraktık”

Anadoluda Vakit'teki bu yazıyı okur okumaz “ATATÜRK ÖYLE DEĞİL DE ŞÖYLE DEMİŞTİR” başlıklı yazımı “Anadolu’da VAKİT”e faksladım. Vakit yazı işlerinin faks numarası: 0212 656 46 50...

Atatürk, bu sözleri, sözde Ruşen Eşref Ünaydın ile baş başa görüştüklerinde söylemiş. Niçin baş başa görüşmüşler, niçin başkasına söylememiş de yalnız Ruşen Eşref Ünaydın’a söylemiş?.. Atatürk kimden korkmuş da her akşam meclisine (sofrasına) gelenlere söylememiş... Hem Atatürk, söylemiş olsa bile bu sözleri, devrimlerin istediği şekilde ilerleyememiş olmasından kaynaklanan bir yakınması olamaz mı?

Atatürk söylendi ileri sürülen bu sözlerinden sonra 10 yıl daha yaşamıştır. Bu 10 yıl ki Atatürk'ün en güçlü olduğu yıllardır. En güçlü olduğu yıllarda Atatürk; niçin söylediklerinin tam tersi devrimler ve eylemler yapmıştır. Bu savları ileri süren şeriatçılardan yanıt bekliyorum...

Kaldı ki biz, şeriatçıların peygamberlerini putlaştırdı gibi Atatürk'ü putlaştırmadık ki... Bir sözü kim söylese söylesin; bizi bağlamaz. Bizi ancak sözün güzelliği bağlar. Aklımıza, mantığımıza uygun gelirse isterse külhancı başı söylesin... Biz şeriatçılar gibi söyleyenle bağlı değiliz, sözün; akılcı, bilimsel, mantıksal olması koşuluyla doğrusuna, güzeline, iyisine bağlıyız...

İsteyen bu gün bir Vakit gazetesi alabilir. Eğer gazete satıcıları kapanmışsa yarın saat sekizden önce gazete satıcılarından alabilir eğer iade edilmemişse (Çünkü satıcılar ertesi gün saat en geç sekizde, gazetelerin geldiği sırada, dünden kalan gazeteleri

iade ederler...) Ama bulamazsanız, adres bildirerek istediğiniz takdirde, bir fotokopisini gönderebilirim...

Av. Hayri BALTA. 22.12.2001

+

Not: Gönderdiğim açıklamalar üzerine; Hasan KARAKAYA, 24 Aralık 2001 tarihli Anadolu'da VAKİT gazetesinin 11. sayfadaki "AYNAAYNA" köşesinde "ATATÜRK'ÜN SON MESAJI, PALAVRA" başlıklı bir yazı yazmıştır.

Gerçekleri dile getirdiği için Hasan KARAKAYA'YA teşekkür ederek yazdığı yazıyı da ekli olarak sunuyorum. 24.12.2001

16 ŞERİATA DÖNÜŞ BAŞLADI DİYE SEVİNENLERE...

Türkiye'ye şeriat düzeni getirmek isteyenler; Atatürk milliyetçiliğine dayalı, laik, demokratik, sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'ni İslam cumhuriyetine dönüştürmek isteyenler veya Türkiye'yi bölmek isteyenler; önlerinde en büyük engel olarak "Atatürk Faktörü" nü görürler.

Atatürk faktörü nedir? Önce Atatürk'ün kendisidir. Sonra, Atatürk'ün Türk ulusunun gönlünde, dimağında yaşaması, ulusun O'na bağlılığı, dünya yaşamını O'nun gösterdiği yolla yaşama isteğidir.

Bu faktör var oldukça, hiçbir güç Türkiye'de bir İslam devleti kuramaz. Türkiye'yi bölemez. Çünkü "Atatürk Faktörü" kişilerin, şeriat mı demokrasi mi ayrımında, demokrasiye yönelmelerini sağlar. Şeriatın; kulluk, kölelik sisteminin yeniden hortlaması demek olduğu; şeriatın İslamiyet'in bir gereği olmadığı, Atatürkçülerin şeriat istemediği doğrusuna vardır.

Türkiye'nin yurdu ve ulusu ile bölünmez bütünlüğü ayrımında ise, bölme girişiminin kan ve gözyaşı demek olduğu gerçeğini görmesini sağlar.

İşte bunun karşısında kendi çıkarını ülkenin batmasında gören hainler; dini, siyaset ve ticarete baskı aracı olarak kullanmaktadırlar. Böylece şeriatçıları söz sahibi yapmak istiyorlar.

Bu amaçla Atatürk'ü yok etmeye, Atatürk Faktörü'nü yıkmaya çalışıyorlar. Atatürk'e saldırmalarının nedeni budur.

Bu saldırılarda dayanakları yalan, iftira, uydurmadır. Bunun için hayal güçlerini sonuna kadar kullandıkları görülüyor.

Saldırıda amaçları Atatürk'ü ve Atatürk Faktörünü yok etmek olunca, Atatürk'ü her yönüyle karalama, çamur atma gayretinde oluyorlar. Ana rahminden, ölümüne kadar ve hatta Anıtkabir'e kadar her davranışına yönelik iftira üretmiş durumdalar.

Ürettikleri iftiralarla genç beyinleri kirletiyorlar, etki alanına aldıkları kişilerde Atatürk hakkında kuşkular doğuruyorlar. Toplumumuzun inceleme, araştırma alışkanlığı olmadığından ve bilgisiz fikre, kanıtsız kanıya sahip olma kolaylığı yaygın olduğundan, kuşku zamanla düşmanlığa dönüşüyor. İşte bu durumda amaçlarına ulaşmış oluyorlar.

Kandırılan, beyni kirletilen daha doğrusu beyni kilitlenen kişiler, bu kesimin adamı oluyor, devletin ve toplumun karşısına demokrasi ve laiklik düşmanı olarak çıkıyorlar. Kişileri demokrasi karşıtı, laiklik düşmanı yapabilmek için şeriatçı söylemlerle demokrasi ve laikliğin Allah'a karşı gelmek olduğunu, Müslüman'ın laik olamayacağını aşıyorlar. Sonra Türkiye'deki Müslümanları dinsizleştirmek üzere laik düzeni getirenin Atatürk olduğunu, Atatürk'ü ise bir dinsiz olarak göstermeye çalışıyorlar...

Bu iki aşılamanın tuttuğu kişi, şeriatçı olup çıkıyor. Hem de kemikleşmiş şekilde. Şeriatın kendisini kul haline getireceğini göremeyecek kadar fanatikleşiyor.

İnsan olarak hayatını, bağımsızlığını, Atatürk'e borçlu olduğunu; Atatürk sayesinde bir vatana, devlete sahip olduğunu artık göremiyor, düşünemiyor. Doğruyu görebilse Atatürk büstüne, heykeline saldırabilir mi? Heykellerine put gözüyle bakabilir mi? Ders kitaplarındaki fotoğraflarının gözlerini oyabilir mi?

İş bu kadarla kalmıyor, yani sadece rejim tercihi değişikliğinde kalmıyor, paralelinde kimlik tercihi değişikliği de geliyor. Çünkü Atatürk'ü karalarken, Atatürk'ün yaptığı dönemi de karalıyorlar. Cumhuriyet tarihini, uydurma ve yalanlarla alt üst ediyorlar, alternatif tarih dedikleri bir tarih yaratıyorlar, beyinleri bu yalanlarla dolduruyorlar.

Bunun sonucunda kişiler Türk kimliğinden uzaklaştırılıyor, ümmet kimliğine büründürülüyor. Artık Türk olmakla değil, İslam ümmetinden olmakla gurur duymaya başlıyor. Türklük onun için bir anlam taşımıyor. "Türk" ismi artık yürek çarpmasını arttırmıyor. Örnek mi? Pek çok... Hiç uzağa gitmeyelim. Türk kamuoyunca bilinen iki yakın örneği anımsatalım. Sydney 2000 Olimpiyatı'nda Türkiye'yi temsilen güreşen güreşçi ay-yıldızlı mayoyu neden giymemiştir dersiniz? Bir futbolcu, maç öncesinde hep birlikte söylenen Türk milli marşı sırasında, sırtını dönerek neden marşa katılmamış, dua okumaya başlamıştır dersiniz?

Siyasetçilerden de örnek verelim. Bu ülkede bakanlık bile yapmış bir milletvekili, "Ben Türk değil, Arap milliyetçisiyim" diyebilmiştir. Bir başka milletvekili "Kimlik, bilim adamlarının akıl karıştırması, zorlamasıdır. Ulusal kimlik yoktur"; kapatılan bir partinin başkanının yeğeni, "Kimsenin sevmediği 65 milyonluk bir Türk kimliği yerine güçlü bir İslam kimliğini tercih ederim" diyebilmektedir. Bunlar yazılarında, söylemlerinde "Türk" ismini kullanmazlar, söylemekten kaçınırlar.

Kaçınma o boyuta gelmiştir ki yabancı dilden çevirdikleri kitapların ismini bile değiştirmektedirler. Bir Fransız tarihçinin Fransızca ve İngilizce “Osmanlılardan Önce Türkiye” ismi ile basılan eserini, “Osmanlılardan Önce Anadolu” ismi ile basmışlardır.

Saldırılarla ekilen tohumların meyvelerini, bu gözle baktığımızda, olayın sadece Atatürk'e saldırı olmadığını, olayın Türk ulusuna, Türk yurduna, Türk devletine saldırı olduğunu görmekteyiz. Bu nedenle Atatürk'e saldırılar basit bir karalama kampanyası değildir. Türkiye için yaşamsal öneme sahiptir. Bütünlüğümüzle, rejimimizle, ulusal kimliğimizle, ulusal güvenliğimizle ve geleceğimizle doğrudan ilgilidir. Dolayısıyla bu konu; her kurumun, kişinin ilgilenmesi gereken bir konudur.

İşte bu nedenle, ülkenin geleceğine yönelik sorumluluk duyan yurttaşlar olarak, Atatürk'e yapılan saldırılara karşı mücadele etme kararı verdik.

Mücadelemizde amacımız; iftiranın, yalanın, uydurmanın doğrusunu, gerçeğini kanıtları ile vermektir. En azından sade yurttaşların gerçeği, doğruyu öğrenmesini sağlamak, kandırılmasını önlemektir.

İftiralara yanıt vermede öncelik, İnternet kanalı ile yapılanlarda olacaktır. Ancak bunlar iftiralarını sadece İnternet aracılığıyla değil; ansiklopedi, kitap, dergi, radyo, televizyon ve hatta ders kitapları ile, öyle ki Atatürk İlkeleri ve Devrim Tarihi ders kitaplarıyla yapmaktadırlar.

Bunlarda yer alan iftiraları görülsün düşüncesiyle veriyoruz.

İftiralar, üç başlık altında toplanabiliyor:

1. Özel yaşamına yönelik iftiralar (1881-1938)
2. Askeri yaşamına yönelik iftiralar (1905-1922)
3. Devlet adamlığına yönelik iftiralar (1923-1938)

İftiralar; yukarıdaki her başlığın altında, “İnternet”, “Yazılı Kaynaklar”, “Ders Kitapları” alt başlıkları altında listelenmiştir.

Askeri yaşamına yönelik iftiralar, Sayın Turgut Özakman tarafından “Vahidettin, M. Kemal ve Milli Mücadele” (Bilgi Yayınevi) isimli değerli eserde ele alınmış ve doğrular, gerçekler kanıtları ile ortaya konmuştur.

Lozan ve Hilafet konularında da yalanlara yanıtlar verilmiştir. Biz de askeri yaşamına yönelik yazılı kaynaklarda yer alan iftiraların büyük bölümünü bu önemli eserden belirledik. Konu üzerinde ayrıntılı, doyurucu bilgi sahibi olmak isteyenler için tek kaynaktır.

Yanıt vermeye internetteki iftiralardan başlayacağız. Bunu tamamladıktan sonra ders kitaplarındaki iftiralara geçeceğiz.

Katkılarınız ve eleştirileriniz bize hız ve güç verecektir. Bu ülke sahipsiz değildir. En az hainler kadar cesaret sahibi olunmalıdır!

+

Yukarıdaki yazıyı nerden aldığımı hatırlayamıyorum. Bu konuda bir not da düşmemişim. Bir siteden mi aldım, yoksa e-posta ile bana mı gönderildi. Ne olursa olsun çok önemli bir gerçeğe değindiği için Siteme aldım. Eğer bu yazının sahibi bu yazıları okursa ve ya başka bilenler varsa bana bildirdiklerinde kaynağını gösterebilirim.

3 Kasım seçimleri sonucu “Şeriata dönüş başladı diye sevinen” aymazların dikkatini çekmek için Sitemize alıyorum.

Av. Hayri Balta, 5.11.2002

17 BİLMEYEN KONUŞMAYIN! UZMANI YAZIYOR

“Liberal geçinen Metin Münir konu din olunca aşka gelerek coştı yine: “İlk meclistekiler hacı, hoca ve

gerici doluydu. Atatürk'ü her adımda köstekleniyordu. (yoksa..) Kemalizm, ibadetler dışındaki bütün âyet hükümlerini kaldırmıştır!..” Breh breh!..

Kemalizm, aslında büyük ve esaslı bir din reformudur.

(..) İslam bilginleri zaman zaman, ‘zamanla hükümlerin değişeceğini’ içtihadında bulunmuşlardır.

Mustafa Kemal'in yaptığı, işte bu nesih hakkını kullanmaktı. Kemalizm, ibadetler dışındaki bütün âyet hükümlerini kaldırmıştır.

Atatürk ibadet devrimine ezan ve namazı Türkçeleştirmekte başlamıştı.

Gerçekte verdiği ilk emir, ezan ve namazın Türkçeleştirilmesi idi. Muhafazakârların sözcülüğünü yapan İsmet İnönü Atatürk'e yalvarmış, “Önce ezanı Türkçeleştirelim, sonra namaza sıra gelir” demişti. Arkadan dil ve Kuran metni meseleleri çıkınca namazın Türkçeleşmesi gecikti. Atatürk yaşasaydı ibadet reformu olacağında şüphe yoktu. (..)

Atatürk'ün yakın arkadaşlarından olan (Faliş Rıfki) Atay'ın kitabı, Cumhuriyetin ilk dönemlerini anlatıyor. (..) İlk meclisler hacı, hoca ve gerici doluydu. Atatürk her adımda köstekleniyordu. Hiçbir işini kolay yapmadı. Atatürk reformları olmasaydı, Türkiye bugün, Suriye ve Irak gibi dünyanın lânetini üzerine toplayan hayda bir devlet olacaktı. Veya İran ve Suudi Arabistan gibi ortaçağlara ait bir din devleti.

Atatürkçülüğün entelektüeller arasında demode olduğunu biliyorum. Umurumda değil. Kendi neslimin politikacılarını gördükçe, Atatürk'e olan hayranlığım artıyor ve yaptıkları gözüme daha mucizevî görünüyor.

(..) Baykal, Yaşar Nuri Öztürk'ün, (..)Türkçe ibadet konusundaki görüşlerin CHP'ye ait olmadığını açıklamaya çalışıyordu. CHP sofuların oyunu kaybedecek diye ödü kopuyordu.

Metin Münir, 2.10.2002 tarihli Sabah'tan aktaran
3.10.2002 tarihli Vakıt..

X

Yukarıdaki satırları Anadolu'da Vakıt gazetesinden alıyorum. "BİLME DEN KONUŞMAYIN" diye başlamış Metin Münir'in (Sabah, 2.10.2002) yazısını aktarıyorum.

Demek istiyor ki Ey Atatürk'ü şeriatçı göstermeye çalışan Atatürkçü aydınlar, 12 Eylülcü Atatürkçüler, Deniz Baykallar, Yaşar Nuri Öztürkler, iki arada bir derede kalmış ne Atatürk'ten ne de Muhammed'den vazgeçemeyen beyni sulanmış profesörler, boşuna Atatürk'ü dindar göstererek bize sevdirmeye çalışmayın. Biz kül yutmayız, Atatürk'ün yaptıklarını unutmuyoruz.

Şeriatın iki temeli vardır, biri maddi ve diğeri de manevi.. Maddi temeli Sultanlık makamı ve Halifelik kurumu idi. Manevi temeli ise şeriat zihniyeti idi. Atatürk kısa zamanda şeriatın bu iki temelini de yerle bir etti. Şeriat zihniyetin devlette ve toplumda söz sahibi olmasını yasakladı ve din düşüncesini insanın vicdanına hapsetti. "Dinini istediğin gibi yaşa, Tanrı'na tapınmanı istediğin gibi yap. Ama toplumu ve devleti yönetmeye kalkma!" dedi.

Bu dayatma ise şeriat zihniyeti için en büyük darbe idi. Bu nedendir ki şeriat zihniyeti maddi ve manevi temellerini yıkan Atatürk'e kin duyuyor ve kurduğu cumhuriyeti yıkmak için İslam dünyasından her türlü yardımı görüyor.

Bizim beyni sulanmış kişiliksiz aydınlar AKP ile CHP'nin koalisyon kurmasından korkuyorlar. Ama göremiyorlar ki AKP ile SP partisi koalisyon kurarak Anayasa'yı değiştirerek şeriat zihniyetini yaşatmak amacı ile çalışırlarsa siz o zaman görür kargaşayı, anarşiyi, terörü...

Genel Kurmayımızın en büyük ve en yakın tehlike

olarak gördüğü şeriat zihniyeti ile savaşmanın tek yolu Atatürk'ün gösterdiği ışıklı yolda azimle ve kararlar ilerlemek ve Atatürk'ü kesinlikle; şeriatçı göstermemektir.

Aşağıda Atatürk'ün Cumhuriyeti kurmadan, devrimleri kabul ettirmeden, erki eline almadan yaptığı din lehine konuşmaları göreceksiniz. Bu konuşmaları topladım. Hepsini sizlere sunacağım. Bunun yanında Cumhuriyeti kurup, erki eline alıp devrimlerini gerçekleştirdikten sonraki konuşmalarını da aktaracağım. Aktaracağım ki Atatürk'ün ne büyük bir takkiye ustası olduğunu göresiniz.

Atatürk'e soruyorlardı devrimi gerçekleştirdikten ve dinsel düşüncüyü devletten ve toplumdan uzaklaştırdıktan sonra:

“Paşam, bu görüşleriniz daha önce hiç sezdirmediniz!”...

“Evet, diyor Atatürk; bütün amacı aynı zamanda Halife olan Padişahı kurtarmak olan bir halka yapacaklarımı söyleseydim başarılı olamazdım!..”

Ne var ki bizim akli evvel profesörlerimiz, aydınlarımız, yazarlarımız, Atatürkçülerimiz Atatürk'ün devrimlerden sonraki görüşlerini halka anlatarak halkı aydınlatacaklarına; devrimleri kabul ettirmeden önceki dinsel görüşlerini halka yayarak Atatürk'ü şeriatçı göstererek sevdirmeye çalışıyorlar ki çok yanılıyorlar.

Konuyu daha fazla uzatmadan aşağıya Atatürk'ün devrimleri yapmadan ve erkini sağlama almadan önceki din lehine olan konuşmaları ondan sonra da, Cumhuriyeti kurup, erki alıp, devrimleri yaptıktan sonraki görüşlerini alacağım ki Atatürk'ün bu konuda görüşleri için başka bir kaynağa bakma gereği duymayalar...

Önce Ömer Malik'in <http://www.geocities.com/islampencereleri/> adresindeki sitesine gönderilen bir açıklamayı aktaracağım.

Ömer Malik adresini belirttiğim sitesinde Atatürk'ü dindar göstermek isteyenlere yanıt vererek Atatürk'ün gerçek düşünceleri bunlardır demiş. Okuyalım:

“Bu hep aynı zihniyetin anlayışı... Bunlar Kaptan Cousteau'yu da Müslüman yapan zihniyetler. Güya Atatürk Kuran'ı Müslüman olduğu için Türkçeleştirmiştir.

Atatürk Kuran'ı niçin Türkçeleştirdiğini açıklamıştır: “Evet Karabekir, Arapoğlu'nun yavelerini Türk oğullarına öğretmek için Kuran'ı Türkçeye tercüme ettireceğim ve böylece de okutturacağım, ta ki budalalık edip de aldanmakta devam etmesinler..”

(Atatürk Kazım Karabekir-Paşaların Kavgası s.159)

18 ATATÜRK ÖYLE DEĞİL DE ŞÖYLE DEMİŞTİR:

Şeriatçı militanların yalan ve uydurmalarına son vermenin zamanı gelmiştir. Bu nedenle “ATATÜRK'ÜN SON MESAJI”nın uydurma olduğunu kanıtlayan belgeler yanında “Atatürk'ün öyle değil de şöyle dediğini”, kaynak göstererek, okuyucularımıza açıklamak gereğini duyuyorum:

11 Kasım 2001 de Yeni Şafak'ta Resul Tosun adlı bir yazar Atatürk hakkında yazdığı bir yazısını “Atatürk'ün Son Mesajı” ile bitirmiştir. Yeni Şafak gazetesinde çıkan bu yazı. Aynı gün, Radyo Birlik'in 7.30-10.00 programında program sunucusu Murat Bahadır Akkoyunlu tarafından da okunmuştur. Atatürk'e mal edilmeye çalışılan uydurma mesajı Resul Akay'ın yazısından okuyalım:

“Dahası ölmeden önce Gazi'nin dünya Müslümanlarına gönderdiği mesaj hepimizin ilgisini

çekecek niteliktedir. Atatürk ölümünden 15 gün kadar önce kendine geldiğinde dünya Müslümanlarına şu mesajı göndermiştir:

Bütün dünya Müslümanları, Allah'ın son Peygamberi Hz. Muhammed (SA)'in gösterdiği yolu takip etmeli ve verdiği talimatları tam olarak tatbik etmeli; İslamiyet'in hükümlerini olduğu gibi yerine getirmeli; zira ancak bu şekilde insanlar kurtulabilir ve kalkınabilir." (Urduca Yayınlarında Atatürk, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Yayınları, Ankara 1979, sayfa 102).

Önce şu tümce üzerinde duralım. "Atatürk ölümünden 15 gün kadar önce kendine geldiğinde" deniliyor. Bilindiği gibi Atatürk'ün ölmeden önce komaya girmişti... Burada asıl demek istedikleri: Atatürk, komaya girince Allah'ın lûtfu ile gerçeği görerek imana geldi demek istiyorlar...

Onlar bilmiyorlar mı Atatürk'ün bütün dinleri devlet ve toplum yaşamından dışlayıp insanların vicdanına hapsederek işlevsiz koymuş ve layık olduğu yere oturtmuştur.

Uydurma mesajda, Atatürk yalnız böyle demekle kalmamış; bir de şöyle bir buyruk vermiş: "Mustafa Kemal Atatürk bu mesajı, Başbakan ve Dışişleri Bakanı yoluyla bütün dünyaya açıkladı."

Öyle ise bu mesajın bir örneğinin Başbakanlıkta ve Dışişleri Bakanlığında bulunması gerek değil mi?..

Atatürk'e mal edilmeye çalışılan bu sözde mesaj 13.Kasım.1988 tarihinde TRT 2 de: "ATATÜRK. DİN, BİR VİCDAN MESELESİDİR." adlı programda da yayınlanmıştır.

Bu uydurma mesajın TRT 2'de yayınlanmasından iki gün sonra, 15.11.1988 tarihinde, Ankara Asliye Hukuk Mahkemesinde bu mesajın Atatürk tarafından verilip verilmediğini saptama amacı ile bir dava açtım.

Davalılar olarak da: Kitabı basan Ankara Üniversitesi'ni ve kitaptan alıntı yapan TRT'yi gösterdim.

Dava, Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesinin 1988/793 E. sayılı dosyası ile görüldü.

Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesi: 27.12.1988 gün ve 1988/793 sayılı yazısı ile Cumhurbaşkanlığına, Dışişleri Bakanlığına, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Araştırma Merkezi Başkanlığına, Türkiye Kemalist Yazarlar ve Sanatçılar Derneği Genel Merkezine birer yazı göndererek "Atatürk'ün sözü edilen Son Mesajı hakkında, kayıtlara bakılarak, böyle bir belge olup olmadığını; varsa, bir örneğinin Mahkemeye gönderilmesini" istemiştir...

İşte Mahkemeye gönderilen resmî belgeler:

1. Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliğinden gelen 5.Ocak.1989 tarih ve Arş. Md. 36-52-1-89/2-17 sayılı yazısı: "Davaya esas olmak üzere "ATATÜRK'ÜN ÖLÜMÜNDEN 15 GÜN ÖNCE DÜNYA MÜSLÜMANLARINA GÖNDERDİĞİ MESAJ'ın tasdikli bir örneğinin Mahkemenize gönderilmesi istenmiştir. Cumhurbaşkanlığı Arşivinde yapılan incelemede, konu ile ilgili herhangi bir belgeye rastlanmamıştır."

2. Dışişleri Bakanlığının 19.Ocak.1989 tarih ve KİÇT. /520 sayılı yazısı: "Bakanlığımız Merkez Arşivinde yapılan araştırmada, 'Atatürk'ün Ölümünden 15 gün önce Dünya Müslümanlarına gönderdiği Mesaj'a rastlanılmamıştır."

3. Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Araştırma Merkezi Başkanlığından gelen 25.1.1989 tarih ve APK. Şb.314.02.899 sayılı yazısında birçok açıklama yapıldıktan sonra: "...Sonuç olarak, din ve vicdan özgürlüğüne saygılı olduğu kadar devlet yapısını, hukuku, eğitimi akılcı ve çağdaş temellere dayandırmayı da kesin bir zorunluluk olarak gören lâik devlet anlayışına sahip ve bu anlayışı lâiklik

ilkesiyle Türkiye Cumhuriyeti'nin temel ilkelerinden biri olarak gerçekleştirmiş olan Atatürk'ün böyle bir mesajı bulunmadığının Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesine iletilmesine oybirliği ile karar verildi.”

4. Türkiye Kemalist Yazarlar ve Sanatçılar Derneği Genel Merkezi'nin 18.1.1989 tarih ve 76/89 sayılı yazısı: “Derneğimizin kitaplığındaki kitap, dergi vb. malzeme içinde bu mesaja rastlanılmamıştır. Bu mesajın uydurulmuş olduğu kanısına varılmıştır. Derneğimizin üyesi ve Kemalist Ülkü Derneğimizin başyazarı Sami Nabi Özerdim'in bu konudaki araştırmalarına dayanan yazısı da ekli olarak sunulmuştur.”

Atatürk konusunda yeteri kadar bilgi sahibi olan Sami Nabi Özerdim Millî Kütüphane Müdürlüğünden emekli olup Atatürk konusunda çok değerli kitaplar yazmıştır. Sami Nabi Özerdim sözü edilen iki sayfalık raporunu şu sözlerle bitirmektedir: “...Türkiye'nin ilçelerine değin her yerinde yayınlanmış bütün gazetelerdeki yazıları ve haberleri içeren kaynakçada da böyle bir şey bulunmamaktadır...”

Kaldı ki kitabın çevirmeni de, sözü edilen mesajın hemen altına şöyle bir not düşerek bu mesajın uydurma olduğuna dikkat çekmiştir. “BU İFADELER DUYGUSAL TEMELE DAYANABİLİR” (Hanif Fauk).

Mesajın uydurma olduğu kitabın çevirmeni tarafından vurgulandığı halde bizimkiler bu dipnottan hiç söz etmiyorlar, görmezden geliyorlar. Bu davranışın temeli doğruluk olan Müslümanlıkla ne oranda bağdaştığının takdirini siz okuyucularıma bırakıyorum...

Kitabın yazarı Pakistanlı yazar Nedim Sehbai olup kitabı Urdu dili ile yazmıştır Kitabın adı: “ATATÜRK URDUCA YAYINLARDA” dır ve Prof. Hanif Fauk tarafından da tercüme edilmiştir...

“Şeriat zihniyetini bu toplumun damarlarına enjekte etme” kafasında olanlar her fırsatta her şeyden

yararlanma çabasına girmişlerdir. Bu mesajı sık sık gündeme getirenler zaman gelecek ki: "Atatürk bile son vaktinde Müslümanlığın değer ve önemini idrak etmiştir. Eğer sen, Atatürkçü isen Atatürk'ün yolundan gitmelisin ve İslamiyet'in hükümlerini olduğu gibi yerine getirmelisin!" diye baskı yapacaklardır...

Bu şeriatçılar ki kendi peygamberlerinin ölüm döşeğinde yapmak istediği vasiyeti, hasta olduğu için sağlıklı düşünemez gerekçesi ile kabul etmemişlerdir...

Atatürk'ün de hastalık nedeniyle sağlıklı düşünemeyeceğini niçin kabul etmiyorlar acaba?

Dava dosyasına giren resmî belgelerle yalan ve uydurma olduğu kanıtlanan bu mesajı, uydurma olduğunu bile bile, neden ikide bir güdeme getirmektedirler?

Bir an için Atatürk'ün, bir ara kendine gelir gelmez, yukarıdaki mesajı verdiğini kabul edelim: Bize ne... Biz; bir sözün, kim tarafından söylenilirse söylensin doğruluğuna ve topluma yararlı olup olmadığına bakarız... Biz, akla ve mantığa uymayan sözlere, kim söylese söylesin, saygı göstermeyiz... Çünkü Allah (Tanımı: Üstesinden gelemeyeceğimiz doğa ve toplum kuralları ile insanın akli, deneyleri ve kültür birikimi sonucu oluşan sağduyusu ile vicdanı...)

Atatürk'ün sağlıklı iken söylediği sözler de vardır. Acaba bu şeriat militanları Atatürk'ün devrimleri yaparken söylediği yüzlerce seküler (din dışı) sözlerine ne diyecekler?

Ne diyeceklerini şimdiden söyleyelim... "Onlar dine karşı olduğu dönemlerde ki sözleridir.. Ama komaya girdiğinde Allah'ın himmeti ile imana gelmiştir. Dolayısı ile son deminde söylediği sözlere itibar edilmelidir..."

Gördünüz mü şark kurnazlığını... Bunlarda bu şark kurnazlığı olduğu sürece adam olmazlar, çağı yakalayamazlar. Şurası da iyi bilinmelidir ki, çağ

değişir, din değişmez.

Gerçi bunların çağı yakalamak gibi bir sorunları da yoktur... Tek sorunları öldükten sonra gideceklerini sandıkları Hurilerle-Gılmanlarla dolu cennet...

Ebedi olarak kalacaklarını sandıkları bu hayali cennet için; cennet gibi olan bu güzelim dünyayı: yalancı dünya diyerek, cehenneme çevirmek için ellerinden geleni yaparlar... Böyle yapmakla da Allahlarının gözüne gireceklerini sanırlar..

Şimdi Atatürk'ün yüzlerce sözlerinden yalnızca birkaç tanesini aşağıya alıyorum:

“Bizim devlet idaresinde takip ettiğimiz prensipler, gökten indiği sanılan kitapların doğmaları ile asla bir tutulmamalıdır. Biz ilhamlarımızı, gökten ve gaipten değil, doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz.

Bizim yolumuzu çizen; içinde yaşadığımız yurt, bağrından çıktığımız Türk Milleti ve bir de milletler tarihinin bin bir facia ve ıstırap kaydeden yapraklarından çıkardığımız neticelerdir.(1937. S. D. s. 389)”

Adı geçen yazar, Atatürk'ün bir de şöyle söylediğini belirtmektedir:

”Atatürk diyor ki: Laikiz dedik, dinle ilişkimizi kestik. Cumhuriyetiz dedik rejimimizi tehlikeye düşürmemek için saltanat devrini kötüledik, kazanılmış büyük zaferleri bile birkaç satırla geçirmeye başladık. Latin harflerini aldık, yeni kuşakları binlerce yıllık geçmişinin hazinesinden yoksun bıraktık.”

İnanıyorum ki bir saptama davası açılrsa bu mesajın da yalan ve uydurma olduğu görülecektir. Bir kere 1928'den sonra söylenen bu sözlerin üzerinden tam 10 yıl geçmiştir. Eğer Atatürk bu sözleri söylemiş olsa idi söylediklerinin tam tersi işler yapmazdı. Yaptıkları işlerden de geri dönerdi.

Sonra böylesine bir pişmanlığını niçin yalnız Ruşen Eşref Ünaydın'la paylaşsın... Bu pişmanlığını diğer çok yakın arkadaşları ile de paylaşırdı. Ayrıca bu pişmanlık sözleri ne tuhaf bir benzerlik ki Cumhuriyet düşmanlarının yetmiş yıllık söylemleri ile çakışmaktadır. Anlaşıyor ki şeriatçılar uydurma mesaj gibi uydurma pişmanlık yoluyla kendi özlemlerini Ruşen Eşref Ünaydın yoluyla dile getirmişlerdir.

Atatürk'e böyle sözler yakışmaz. Atatürk öyle söylemez ama şöyle söyler:

“Benim bir dinim yok ve bazen bütün dinlerin denizin dibini boylamasını istiyorum. Hükümetini ayakta tutmak için dini kullanmaya gerek duyanlar zayıf yöneticilerdir, adeta halkı bir kapana kısıtırlar.

Benim halkım demokrasi ilkelerini, gerçeğin emirlerini ve bilimin öğretilerini öğrenecektir. Batıl inançlarından vazgeçmelidir. İsteyen istediği gibi ibadet edebilir. Herkes kendi vicdaniyetinin sesini dinler. Ama bu davranış ne sağduyulu mantıkla çelişmeli ne de başkalarının özgürlüğüne karşı çıkmaya yol açmalıdır.” (Atatürk-1926. Andrew Mango. S. 447). (Burası Ömer Malik sitesinden alınmıştır.)

Yeni Şafak yazarı Atatürk'ü şeriatçı göstermek için şunları da yazıyor:

“Atatürk'ün dini konularda yaptığı kimi büyük hizmetleri de inkâr edemeyiz. Yirminci yüzyılda İslam dünyasında iki büyük Kuran tefsiri yapılmıştır. Biri Seyyid Kutub'un Fizilal tefsiri; öteki ise, Elmalılı Hamdi Yazır'ın tefsiri... Bu tefsir Gazi tarafından bizzat okunmuş ve onaylanmıştır. Müslümanların büyük çoğunluğu bu eserin Gazi'nin emriyle yazıldığını bilmez.... Ayrıca Sünni Müslümanlar nezdinde Kuran'dan sonra muteber hadis kitabı olan Sahihî Buhari'nin meal ve yorumunu içeren Tecridi Sarih isimli kitabı da yine Gazi yazdırmıştır ki Tecrid de

hiçbir Müslüman'ın itiraz etmeyeceği bir eserdir. Gazi böyle önemli kitapları yazdırmak suretiyle çok büyük bir hizmet vermiştir. İkincisi de bu kitapları onaylayarak kendi din anlayışının adresini göstermiştir...”

Görüyorsunuz, şeriatçılar kendilerine taraftar kazanmak için ne yalanlara başvuruyorlar. Neredeyse Atatürk'ü başı sarıklı imam olarak tanıtacaklar...

Ama bilmiyorlar ki Atatürk'ün adı geçen kitapları tercüme ettirmesinin nedeni: Halkın, körü körüne inanmasını değil de, tapınmasını yaparken ne söylediğini ve dinini bilmesi istemidir. Böylece yurttaşlar; batıl ile hurafenin ayırımına varacaklardır. Batıldan vazgeçerek gerçeği arayacaklardır. Din kitaplarındaki günümüz anlayışına uyanlarla uymayanları ayırmasını bilecektir... Nitekim bu ayıklama başlamıştır...

Bunlar Atatürk'ün adı geçen kitapları Türkçeye çevirmesindeki amaçlarını bile bilmemektedirler. Şimdi Atatürk'ün Kuran'ı ve Buhari'nin Hadis kitabını niçin tercüme ettirdiğinin gerekçesini öğrenelim ve Atatürk'ün, yazarın deyişiyle: “kendi din anlayışının adresini görelim”:

“...Evet Karabekir, Arapoğlu'nun yavelerini (yave: Saçma-sapan söz...) Türk oğullarına öğretmek için Kuran-ı Türkçe'ye tercüme ettireceğim ve böylece de okutturacağım, ta ki budalalık edip de aldanmakta devam etmesinler.” (Atatürk. Kazım Karabekir. Paşaların Kavgası. S. 159).

Dikkat edilirse, ettirdim demiyor, ettireceğim diyerek amacını da belirtiyor.

Şeriatçı militanların yalan söyleme hakkı var da; bizlerin doğruları söyleme hakkımız yok mu? Bizleri Atatürk'ü bu doğruları söylediği için seviyoruz. Bu doğrulara ilerdeki yazılarımızda da değinilecektir. Ta ki

şeriatçılar ile Atatürk'ü de şeriatçı gösterme çabasında olan Atatürkçü Muhammetçilerin sesini kesinceye kadar...

Atatürk sayesinde; Allah'a ve dine dayanarak insanları kandırmanın, kanmayanları da düşüncelerini açıklama hakkından ıskat etmenin yolu kapanmıştır.

Şimdi bizler Atatürk'ün resmî belgelerdeki bu sözlerini dile getirmekle "Gazi'yi din düşmanı" olarak gösteren din düşmanı kışkırtıcılar mı oluyoruz. Atatürk'ü kendi dinsizliğimize araç olarak mı kullanıyoruz?.. Bizlerin bu düşüncede olmasının nedeni Atatürk değil mi?

Ne acı ki çok tanınmış Atatürkçü aydınlar da aynı nedenlerle bizleri suçlayarak Atatürk'ü şeriatçı kesime beğendirme çabasına girmişlerdir. Bunlar içinde ADD'nin yönetiminde görev almış kişiler de vardır. Bunlar ne Muhammet'ten ne de Atatürk'ten vazgeçemeyen iki cami arasında kalmış beynamaza benzeyen ve aynı zamanda Atatürk'ü de anlamayan kişilerdir.

Dininanışı bugibilerin, iliklerine kemiklerine işlemiştir, genlerine vardır. Bu tür Atatürkçüler "Elhamdülillah ben de Müslüman'ım!" diyerek şeriatçılara şirin görünme çabasına düşmüş zavallılardır ki, bu yola giden Atatürkçülere şeriatçılardan daha çok acırım...

Bunlar ne yaptıklarının ayırımında bile değillerdir. Çünkü bu çabaları ile Atatürk'ü, Muhammet ümmetinden biri gibi gösterdiklerinin ayırımında bile değiller...

Eğer Atatürk'ü de Muhammet ümmetinden biri olarak gösterirsek Atatürk'ün devrimleri, ilkeleri, ülküleri ve yol göstericiliği, elli yıla kalmaz, sıfırlanmış olur.... Atatürk'ün adını ağızına alanlar da kâfir sayılır...

"İslam peygamberinin gösterdiği yolu takip edenlerle" "İslamiyet'in hükümlerini olduğu gibi yerine

getiren” Muhammet ümmetinin durumunu görüyoruz...

Muhammet ümmetini en iyi temsil edenlerin başında bu gün Afganistan'ı 5 yıldır yöneten Talibanlar gelir. Afganistan'ı yönetenlerin tamamı Medrese mezunu mollalardır. Bunlardan iyi şeriatı uygulayanlar nerede vardır? Bunların da ne duruma düştüğünü daha dün gördük...

Amerika'ya karşı cihat açarlarken “Allah bizim yardımcımız!” diyorlardı. Allah'ın kimlere yardım ettiğini gördük. Allahsız Vietkonglar, Amerikan ordusunu perme perişan etti de; Allah'lı Talibanlar 70 günde teslim bayrağını çekti...

Şunu da iyi bilelim ki Allah (Üstesinden gelemeyeceğimiz doğa ve toplum kuralları ile insanın akli, deneyleri ve kültür birikimi sonucu oluşan sağduyusu ve vicdanı...) kendisini bilmeyenlere kesinlikle yardım etmez. Şeriat ülkelerinin geri kalmış olmalarının nedeni Allah'ı bilmemiş olmalarıdır.

Bilmiş olsalardı, hâlâ Evren dışındaki güçlü bir varlığın vahiy gönderdiğine ve insanları görüp gözetdiğine ilişkin söylemlerin gerçek değil de; din edebiyatında, mecaz ve simgesel anlatımlar olduğunu bilirlerdi. Bunlar hâlâ ve hâlâ hamışidirler... (uyku halidir ki; din edebiyata bu halde olanlar için, ölü denir...)

Şeriatla yönetilen diğer ülkeleri de görüyoruz. Geçmişte ve şimdi bir tane olsun beğenilecek bir şeriat yönetimi gösterilebilir mi?.. Asrı Saadet diye tutturmuşlar. Asrısaadetteki, saadetin kaynağı fethedilen ülkelerdeki zenginliklerdir. Bu çapul, talan, yağma kitaplarında ganimet olarak meşrulaştırılmaktadır... Artık zengin kâfir ülkelerini imana getirmek bahanesiyle yağmalayamazsınız ki...

Bu tarihsel olaylar tarih kitaplarında yazılı dururken yerli Talibanlarımız (ne acı ki bu savunmayı yapanların için de samimi Atatürkçülerimiz de vardır...) İslam

savaşçı bir din değildir. İslam'ın yaptığı bütün savaşlar savunma amaçlı savaşlardır diyerek fetih ve din savaşlarını meşru göstermeye çalışmaktadırlar.

Savunma savaşı yapan bir ordunun İspanya'da ve Semerkant'ta ne işi var? Bizans'tan, İran'a kadar Mekke'yi, Medine'yi savunmak amacı ile mi gitmişler?..

Bunlar gerçeklere öylesine ters düşmüşlerdir ki; bunların başında şeriatçı kadınlarımız gelir. Bu kadınlar: İslam, kadınlara birçok haklar tanımıştır derken bilgisizliklerini sergilemiş olduklarının ayırımında bile değiller... (İslam şeriatının kadına bakışı konusunda Sitem'e girilerek "Kuran'dan" bölümündeki "KAYGILARIM" ve "İRAN'LI FATMA'YI DİNLEMEZSENİZ" adlı yazıya bakılmalıdır.)

Aynı şekilde bunların en allameleri bile "İslam köleliği kaldırmıştır" derken de bilgisizliklerini sergilemektedirler... İslamiyet'in köleliği kaldırıp kaldırmadığını görmek için de iki satır yukarda belirtilen Sitemizin "Kuran'dan" bölümüne girilerek "İSLAM KÖLELİĞİ KALDI DI MI" adlı yazıya bakılmalıdır.

Diyelim ki o sözler Atatürk tarafından söylenmiştir. Bize ne... Biz akılcılar, şeriatçıların peygamberlerini putlaştırdıkları gibi, Atatürk'ü putlaştırmadık ki Atatürk'ün her sözüne uyalım ve her davranışını sünnet diye uygulayalım ve yeri gelince Atatürk'ü de eleştirmekten korkalım... (İslam kültüründe Tanrıya Kafa Tutanlar çıkmıştır da Peygamberlere kafa tutma cesaretini gösteren bir kişi çıkmamıştır.)

Dünyada iki türlü anlayış vardır. Akılcılar ile Vahiyçiler... Bütün düşünce tartışmaları bunlar arasında sürüp gider...

Atatürk değil, bizzat o Evrenin dışında olduğunu sanılan, Allah dedikleri sanal varlık çıkıp karşıma gelse "İslamiyet'in hükümlerini olduğu gibi yerine getirmelisin" dese; çekinmeden kendisine:

“Hırsızın elini nasıl kesebilirim,
Kadınları çarşafa kapatıp nasıl dövebilirim,
Nasıl Hülle yapabilirim,
Dininden dönenleri mürtet diye nasıl öldürebilirim,
Benim gibi düşünüp inanmayanları kâfir diye nasıl
öldürebilirim (İslam'da öldürme yoktur diyenlere
soruyorum.

Muammer Aksoy ve arkadaşlarını kimler öldürdü?

Ya şu Hizbullah'ın ölüm evleri?..” gibisinden sorular
yönelterek karşı çıkarım.

Bizzat kendisine de: “Gerçekten sen kitabında
bunları yazdın mı?” diye sormaktan da çekinmem...

Vahiy dönemi sona ermiştir. Artık akıl, bilim çağıdır.
Akıllı ve bilimi dışlayarak vahye sarılanlar geri kalmaya
mahkûmdurlar...

Bu gerçeği görmeyerek ülkemizi şeriatla yönetmek
için dini siyasete alet etmeye kalkanlar Cumhuriyetimiz
kurucularınca çıkarılan ve tarikatçı ve şeriatçı
politikacılar tarafından yürürlükten kaldırılan 2 sayılı
Hiyanet-i Vataniye yasası gereğince milletimize ve
vatanımıza ihanet etmektedirler...

Av. Hayri BALTA

+

Not:

Anadolu'da VAKİT'te sözü edilen haber çıkar çıkmaz
aşağıdaki yazıyı yazarak, yukarıdaki yazı ile birlikte,
Site okuyucularıma E- Posta ile gönderdim. Şimdi
de bu konuda yazdıklarımı Sitemdeki “Atatürk'ten”
bölümüne yerleştirmeye karar verdim. Merak edenler
için Site adresim: www.hayribalta.cjb.net’tir. Ayrıca
Sitemde bu yazıları okuyup da düşünce ve görüşlerini
söylemek isteyenlere Sitemin giriş sayfasında e-mail
adresim de verilmiştir...

19 ERHAN BERBER'DEN...

Sayın Hayri Bey,

Nedim Sehbai" hakkında iki türlü bilgi var internette, ve her ikisi de "A.Ü.Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Yayınları. Ankara 1979, s. 102" ile ilgili. Bir kısım site kendisini bu yazının yazarı, diğerleri ise asli Prof. Dr. Hanif Fauk tarafından yazılmış yazının çevirmeni olarak sunuyor. Elimde orijinal eser olmadığı için bunlardan hangisinin doğru olduğunu bildiremiyorum.

Bununla birlikte, bazı siteler (ki bir kısmı bloklanmış veya başkalarınca ele geçirilmiş (hacklenmiş)) bu kitabın çevirisinde, Atatürk'e ait olduğu söylenen kısmının altında bir de dip not olduğunu öne sürüyor. Dip notun, "Bu ifadeler duygusal temele dayanabilir" cümlesinden oluştuğu bildiriliyor.

İşin daha da enteresan tarafı, bu sözlerin otantik olup olmadığının tespiti için 1988 yılında acılmış olan bir tespit davasının olması. Ne yazık ki bu dava ile ilgili olarak paylaşılan belgeler/bilgiler mühürlü-kaseli veya PDF dosyası değiller; davayı açtığını belirten Hayri Balta tarafından içerik olarak ağ ortamına taşınmışlar.

Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesinin 1988/793 esas ve 1989/212 karar sayılı dava dosyasına Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliğince ve Dışişleri Bakanlığı Kültür Müdürlüğünce gönderildikleri belirtilen (resmi) yazıları internetten alıntılanarak aşağıya kopyalıyorum:

+

Davacı: Av. Hayri Balta

Davalılar: Ankara Üniversitesi ve TRT Genel Müdürlüğü...

X

TÜRKİYE CUMHURBAŞKANLIĞI
GENEL SEKRETERLİĞİ
ANKARA

ARŞ. MD.: 36-52-1-89/2-17

KONU: Atatürk'ün ölümünden 15 gün önce Dünya Müslümanlarına gönderdiği mesajın incelenmesi hk. .C.
ANKARA 14 ÜNCÜ ASLİYE HUKUK MAHKEMESİNE

İLGİ: 27.12.1988 gün ve 1988/793 sayılı yazınız.

1. İlgili yazınızla Davacı Avukat Hayri BALTA tarafından Davalı TRT Genel Müdürlüğü ve Ankara Üniversitesi aleyhine açılan tespit davasının Mahkemenizde yapılan açık yargılaması sonunda verilen ara kararı gereğince;

Davaya esas olmak üzere "ATATÜRK'ÜN ÖLÜMÜNDEN 15 GÜN ÖNCE DÜNYA MÜSLÜMAN'LARIM GÖNDERDİĞİ MESAJ"ın tasdikli bir örneğinin Mahkemenize gönderilmesi istenmiştir.

2. Cumhurbaşkanlığı Arşivinde yapılan incelemede, konu ile ilgili herhangi bir belgeye rastlanmamıştır.

Bilgilerini rica ederim.

GENEL SEKRETER NAMINA

İlhan ATABAŞ Genel Sekreter Yardımcısı, 5 Ocak
1988

X

T.C.

DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI

(Kültür İşleri Genel Müdürlüğü)

Ankara/ 19 Ocak 1989

Sayı: KİCT/520

Konu: Belge Talebi

ÇOK ACELE/SÜRELİ

14. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİNE/ANKARA

İLGİ: 27.12.1988 tarih ve 1988/793 tarih ve
1988/793 sayılı yazıları...

Mahkemenizde görülmekte olan bir davaya esas olmak üzere, ilgide kayıtlı yazıları ile tasdikli bir örneği talep edilen “Atatürk’ün Ölümünden 15 gün önce Dünya Müslümanlarına gönderdiği Mesaj”a Bakanlığımız Merkez Arşivinde yapılan araştırmada rastlanmamıştır.

Bilgilerinize saygılarımla arz ederim.

Bakan Adına: Metin Göker/Elçi. Kültür İşleri Genel Müdür Yardımcısı.

İmza: 20.1.1989

+

Aşağıdaki kısım da davacı Hayri Balta'nın kaleminden çıkma:

Bu nedenle dava dosyasındaki resmî belgelerle, dava ve yanıt dilekçelerim yanında mahkeme kararlarını (iki tane) gönderiyorum. Bu arada İdare Mahkemesi için hazırladığım dilekçeyi ve ekli belgeleri de gönderiyorum.

Bu davada iki mahkeme kararı vardır. Birincisi: “... maddi vakıalar tek başına tespit davasına konu yapılamaz; ancak, hukuki ilişki ile birlikte tespit davasına konu olabilirler” gerekçesi ile reddedildi.

Temyiz etmem üzerine karar bozuldu ve yeni bir numara verilerek dava yeniden görüldü ve yerel Mahkeme Yargıtay'ın bozma ilamına uydu ve bu kez de “dava dilekçesinin yargı yolu bakımından reddine...” diye karar verildi.

İdare Mahkemesine gitmek istedim. Dilekçeyi hazırladım ne var ki bu arada geçirdiğim kalp krizi ile yatağa düşüp doktorlarca meslekten yasaklanmam üzerine İdare Mahkemesine gidemedim.

Ancak bu davamın iki yararı oldu. Birinci yararı: Cumhurbaşkanlığı arşivinden, İçişleri Bakanlığı arşivinden, Atatürk Araştırma Merkezinden ve Kemalist Sanatçılar ve Yazarlar Derneğinin mahkemeye

gönderdikleri mesajın uydurma olduğuna ilişkin resmî belgeleri elime geçirdim.

İkincisi ise: Yargıtay benim bu mahkemem üzerine ve başka bir olay vesilesiyle “Her Türk yurttaşı Atatürk ile ilgili bir olayda taraf olabilir” diye karar aldı ki bundan böyle Atatürk’le ilgili herhangi bir olayda her Türk yurttaşı Atatürk’ün devrimlerini, ilkelerini ve ülkülerini korumak için dava açabilir... Yani artık öyle “maddi vakıalar tek başına dava konusu olamaz” denemeyecek...

Neyse ben yaşıyorum, hastayım, yorgunum. Çok soru sormuşsunuz. Bu sorularını tek tek yanıtlayacak durumda değilim. Bu nedenle dava ile ilgili belgeleri, dilekçeleri ve benzerlerini Pazartesi günü akşamüzeri posta ile göndereceğim. Bu belgelerde bütün sorularınıza ayrıntılı yanıt vardır ve hem de resmi olarak ve de kaynaklar gösterilerek...

Aldığınızda bana bildirirseniz sevinirim.

Bu arada değil mi ki kitapta mesajın bütün dünya Müslüman devletlerine gönderildiği yazılı. Öyle ise 1938 yılında bağımsız olan İslam ülkelerine de yazı yazarak; varsa böyle bir belge hakkında bilgi verilmesini isteyebilirsiniz. Örneğin Hindistan, İran, Mısır ve o tarihte bağımsız olan daha başka İslam ülkelerine başvurabilirsiniz. Göreceksiniz hiçbiri böyle bir mesajın varlığından söz etmeyecektir.

Çünkü adı geçen kitabı Nedim Sehbai adında Pakistanlı bir yazar yazmış ve Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi Öğretim üyesi Prof. Dr. Hanif Faik de tercüme etmiştir.

Yukarıdaki yazıların içeriklerine hiç bir şekilde dokunmadığım gibi, anlamda da bir değişiklik v.s. yapmadım; kısacası, yazarın düşünce ve yorumlarını çıkararak bilgi (fact) olduğuna düşündüğüm kısımları kopyaladım. Yukarıdaki siteyi ziyaret

edecekler için, konu ile ilgili yazışmalar yazarın 78, 84 ve 85 numaralı yazılarında. Ben bu üç yazıyı da olduğu gibi alıntılıyarak, meraklılarının kolayca ulaşabilmesi için Simit kokusu'nun Serbest Kürsü'süne, yani, http://groups.yahoo.com/group/sk_serbestkursu/ adresine de yükleyeceğim.

Bu notumu Sn. Balta'ya da göndererek kendisinden, eğer herhangi bir şekilde yanlılık yaptı isem düzeltmesini (böyle bir şey olur veya kendisi ek bilgi/belge gönderirse grubu bilgilendireceğim), ama daha da önemlisi, elindeki belgeleri PDF (Portable Document Format) haline getirerek kalıcı ve internette paylaşılabilir hale getirmesini rica ediyorum.

Son bir yorum olarak, "Absence of evidence is not evidence of absence (~delil olmaması/bulunamaması, bir şeyin yapılmamış olduğunun kanıtı/delili değildir)" sözüne gönderme yapmak istiyorum. Bu anlamda, bu sözlerin veya iletişimin Cumhurbaşkanlığı ve Dışişleri arşivlerinde olmaması önemli bir tespit olmakla birlikte, böyle bir iletişimin olmadığına doğrudan kanıtları olarak sayılamazlar.

Sn. Balta'nın önerdiği, "Bu arada değil mi ki kitapta mesajın bütün dünya Müslüman devletlerine gönderildiği yazılı. Öyle ise 1938 yılında bağımsız olan İslam ülkelerine de yazı yazarak; varsa böyle bir belge hakkında bilgi verilmesini isteyebilirsiniz. Örneğin Hindistan, İran, Mısır ve o tarihte bağımsız olan daha başka İslam ülkelerine başvurabilirsiniz." yaklaşımın tamamlayıcı (ve su anda henüz yerine getirilmemiş) bir yaklaşım olacağını düşünüyorum.

Sevgiyle,

Erhan Berber, MD NJ, ABD

+

Önce sevgiler.

Bunlar, akıl yolunda değil inanç yolundalar.

Bunlar Atatürk'ü Muhammet ümmetinden sayarlar. Atatürk'ü muhakkak ve muhakkak Muhammet ümmetinden göstermeye çalışırlar.

Atatürk Muhammet ümmetinden değilse dışlarlar. Anlayacağın Atatürk'ü sevmek için onun da Sünni şeriatından olmasını şart koşarlar.

Atatürk'ü Muhammet ümmetinden bir dinci, Sünni, şeriatçı olarak kabul etmemizi isterler.

Atatürk'le Muhammet söz konusu olunca Muhammet'in sözü geçer. Böylece de Atatürk silinir gider...

Oysa Atatürk eşi örneği olmayan kendine özgü bir kişiliktir.

Din konusunda Atatürk şöyle demiştir...

+

“Benim bir dinim yok ve bazen bütün dinlerin denizin dibini boylamasını istiyorum.

Hükümetini ayakta tutmak için dini kullanmaya gerek duyanlar zayıf yöneticilerdir, adeta halkı bir kapana kısıtırlar.

Benim halkım demokrasi ilkelerini gerçeğin emirlerini ve bilimin öğretilerini öğrenecektir.

Batıl inançlardan vazgeçilmelidir.

İsteyen istediği gibi ibadet edebilir.

Herkes kendi vicdanının sesini dinler.

Ama bu davranış ne sağduyulu mantıkla çelişmeli ne de başkalarının özgürlüğüne karşı çıkılmasına yol açmalıdır. (Atatürk-1926 Andrew Mango, Atatürk s.447)

Ayrıca, su adreslerdeki bilgileri okuyabilirsiniz:

Atatürk'ün El Yazısından İslam Hakkında

Gerçek Düşünceleri: http://www.geocities.com/islampencereleri/medeni_bilgiler.htm

Atatürk'ün Emriyle 1931 - 1949 Yılları Arasında Liselerde Okutulan Tarih Kitabına Konulan Bölümler:
http://www.geocities.com/islampencereleri/lisetarih_kapak.htm

+

Bu günlük bu kadar bilgi yeter sana.
Şimdi kal sağlıcakla,
hayri@bilgebalta.com - 13.7.2007

20 YEŞİM

Uzaktan uzağa değil efendim, buyurun çıkın karşıma size de aynı şeyi söylerim. Atatürk konusunda da ne yazık ki yine yanlış şeyler söylemişsiniz.

Aşağıdaki yazılanla da bir şekilde dalga geçme yöntemi bulursunuz eminim..

Saygılar,

+

“Biz ne Bolşevîğiz ne de komünist; ne biri ne diğeri olamayız. Çünkü, biz milliyetperver ve dinimize hürmetkarız.”

“Bütün dünyanın Müslümanları Allah'ın son peygamberi Hz. Muhammed'in gösterdiği yolu takip etmeli ve verdiği talimatları tam olarak tatbik etmeli. Tüm Müslümanlar Hz. Muhammed'i örnek almalı ve kendisi gibi hareket etmeli; İslamiyet'in hükümlerini olduğu gibi yerine getirmeli. Zira ancak bu şekilde insanlar kurtulabilir ve kalkınabilirler.

“(Atatürk, Nedim Senbai, A.Ü. Dil, Tarih, Coğrafya Yay., s. 102, 1979)

Her şeyden önce su gerçek çok iyi bilinmelidir ki, Atatürk koyu bir Türk milliyetçisi ve samimi bir Müslüman dır.

Yeşim, 9 July 2006

21 DEMİR DELEN'DEN...

Yeşim Hanım'ın yukarıdaki mesajından “Nedim Senbai” isimli bir kimsenin Atatürk isimli bir kitap yazdığını öğrendim (Atatürk, Nedim Senbai, A.Ü. Dil, Tarih, Coğrafya Yay., s. 102, 1979).

Cehaletimden utandığım, Atatürk hakkında kitap yazan bu yazarı (!) hiç tanımadığımdan, hakkında biraz bilgi sahibi olabilmek, yazdığı diğer kitapları öğrenmek için söyle bir “google” a bakayım dedim. En az 10 sayfalık listede bu adam hakkında hiç bir bilgi yok. Sadece Yeşim Hanım'ın mesajında belirttiği Atatürk'e atfen alıntıyla, referans olarak gösterilen “A.Ü. Dil, Tarih, Coğrafya Yay., s. 102, 1979” var. Nedense biraz garibime gitti.

Sayın Nedim Senbai'nin kim olduğu hakkında beni aydınlatan olursa şimdiden teşekkür ederim.

Demir Delen

22 TÜRBANCILARA ve ONLARI KIŞKIRTANLARA...

Aşağıdaki yazı türban âşıklısı kızlarımıza ve onları kışkırtarak öğrenimlerini engelleyen şeriat yanlısı hukukçularımıza saygı ile sunulur.

+

Türbanla İlgili Yasal Durum Özeti

Av. Hayri Balta'nın dikkatine:

Anayasa'nın 2. maddesinde: “Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir” olduğu,

Anayasa'nın 24/5. maddesinde: “Kimse, Devletin

sosyal, ekonomik, siyasi veya hukuki temel düzenini kısmen de olsa, din kurallarına dayandırma veya siyasi veya kişisel çıkar yahut nüfuz sağlama amacıyla her ne suretle olursa olsun dini veya kişisel çıkar yahut nüfuz sağlama amacıyla her ne suretle olursa olsun dini veya din duygularını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemez ve kötüye kullanamaz...” Kullanamayacağı,

Anayasa'nın 42/3. maddesinde: “Eğitim ve öğrenim, Atatürk ilkeleri ve inkılâpları doğrultusunda, çağdaş bilim ve eğitim esaslarına göre, Devletin gözetim ve denetimi altında yapılır” demektedir. Bu nedenle eğitim ve öğretim hürriyetinin Anayasa'ya sadakat borcunu ortadan kaldıramayacağını,

Anayasa'nın 13. maddesinde Üniversitelerin: “Çağdaş eğitim-öğretim esaslarına dayanan bir düzen içinde milletin ve ülkenin ihtiyaçlarını uygun insan yetiştirmek amacıyla...” kurulacağı,

Anayasa'nın 174 maddesinde sayılan inkılâp kanunları arasında olan, 671 sayılı Şapka İktisası Hakkında kanun ile 2596 sayılı Bazı Kisvelerin giyilemeyeceğine dair Kanun Hükümlerinde ise; giyim çağdaşlaşma sorunu olarak düşünülmüş ve giyim ile dinsel inançlar arasında bir ilişki kurulmaması gerektiği vurgulanmak suretiyle laiklik ilkesi korunmak istenmiştir. Yasa gerekçesinde de: “...Kıyafetteki karmaşanın kamu düzeni ve halkın huzuru yönünden sakıncalı...” olduğu belirtilmiştir.

Anayasa Mahkemesi, Danıştay ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi Kurumlarının bu konuda açık kararları bulunmaktadır. Anayasa Mahkemesi'nin kararları tüm kurum, kurul, tüzel ve özel kişilikleri bağlayıcı niteliktedir.

Anayasa Mahkemesi'nin 7.3.1988 tarih ve esas sayı 1998/1-12 ve 9.04.1991 gün ve E. 1991/36-K. 1991/8

sayılı kararlarında Yüksek Öğretim Kurumlarında dini inanç sebebi ile boynun ve saçların örtü ile türbanla kapatılması serbestisinin Anayasa'ya aykırılığı hüküm altına alınmıştır.

Danıştay, konuya ilişkin olarak 13.12.1984 tarihli kararında (Danıştay 8. Dairesi'nin E. 1984/636, K. 1984/1754):

“...Başörtüsü masum bir alışkanlık halinden olmaktan çıkarak, kadın özgürlüğüne ve Cumhuriyetimizin temel ilkelerine karşı bir dünya görüşünün simgesi haline gelmektedir.

Davacı Yüksek Öğretim düzeyinde eğitim gördüğüne göre bu ilkelerin Cumhuriyetimizin kuruluşunda ve korunmasındaki önemi bilmesi gerekmektedir. Herkesçe bilinen ve benimsenin Cumhuriyetin kurallarını öğretmek ve benimsemekle görevli eğitim kurumlarının bunlardan ödün vermesi düşünülemez” gerekçesi ile başörtülü bir öğrencinin, bir ay süreyle üniversiteye devamından yasaklanmasına ilişkin isteme karşı açılan iptal davasını reddetmiştir.

İki kız öğrenci ayrı ayrı iç hukuk yollarını tükettikten sonra, diplomaları için başörtülü resim vermeleri üzerine üniversitelerinin kendilerine diploma vermemesini Türkiye'nin taraf olduğu Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 9. maddesine aykırı olduğu gerekçesiyle Avrupa İnsan Hakları Komisyonu'nu başvurmuşlardır. Komisyon'un her iki başvuru ile ilgili 05.03.1993 tarihli kararına göre:

“Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 9. maddesini güvence altına alır. Bu çerçevede bir dinin uygulanmasını, öğrenimini, ayinlerini ve törenlerini de güvence altına alır. Ancak, Sözleşme kamuya açık alanlarda, bir dinin ya da inanın emrettiği şekilde davranma hakkını da kişiye mutlak olarak tanıdığı şeklinde yorumlanamaz. Nitekim 9/1'deki: “dini

uygulamalar” terimi bir din ya da inanç tarafından yönlendirilen ya da kılınan her eylem biçiminde anlaşılabilir.” demiştir.

Yine Komisyona göre: “Diplomalara yapıştırılacak fotoğraflara ilişkin kurallar, her ne kadar üniversitelerde günlük yaşamı etkileyen disiplin kuralları içinde yer almasalar da, Üniversitenin laik ve cumhuriyetçi niteliğini korumaya yönelik üniversite kurallarının bir parçasını oluşturur. Laik bir üniversitede yüksek öğrenim yapmayı kabul ederken bir öğrenci bu üniversitenin bütün kurallarına uymayı kabul etmiştir. Bu kurallar öğrencinin dini inançlarını yerine getirmelerini gerek yer, gerekse şekil açısından bazı sınırlamalara tabi tutabilir. Bu sınırlamanın amacı, değişik inançtaki öğrencilerin bir arada bulunmasını sağlamaya yöneliktir. Özellikle, nüfusunun büyük çoğunluğunun belli bir dine mensup olduğu ülkelerde, bu dinin, hiçbir yar ve şekil sınırlaması olmaksızın, tam ayin ve gösterilerin yerine getirilmesi, bu dine mensup olmayan başka bir dine mensup olan öğrenciler üzerinde bir baskı oluşturabilir, laik üniversiteler, öğrencilerin kılık - kıyafetlerine ilişkin disiplin kuralları koyduğunda, bazı dini akımların öğrenimde kamu düzenini bozmaları ve başkalarının inançlarını ihlal etmemeleri için kurallara sınırlamalar getirebilir...”

Görüldüğü gibi başörtüsü konusunda; Anayasa Mahkemesi, Danıştay ve Avrupa İnsan Hakları Komisyonu içtihatları birbiriyle uyum içindedir. Hem ulusal, hem de ulusal üstü hukuk başörtüsüne izin vermemektedir. Başka bir deyimle başörtüsü yasağını hukuka uygun bulmamaktadır. Türban, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 4. ve 5. maddesinde belirtilen yükseköğretimin amaç ve ilkelerine aykırıdır. 2547 sayılı Yasa'nın 5. maddesinde, Yükseköğretimin amacının, öğrencilerini, Atatürk inkılâpları ve

ilkeleri doğrultusunda Atatürk Milliyetçiliğine bağlı... vatandaşlar olarak yetiştirmek, Türk Devletinin ülkesi ve milleti ile bölünmez bir bütün olarak refah ve mutluluğunu artırmak amacı ile; ekonomik, sosyal ve kültürel kalkınmasına katkıda bulunacak ve hızlandıracak programlar uygulayarak, çağdaş uygarlığın yapıcı, yaratıcı ve seçkin bir ortağı haline gelmesini sağlamak, ... bilimsel çalışma ve araştırma yapmak, bilgi ve teknolojiyi üretmek, bilim verilerini yaymak, ulusal alanda kalkınma ve gelişmeye destek olmak... bilim dünyasının seçkin bir üyesi haline gelmek, evrensel ve çağdaş gelişmeye katkıda bulunmak olduğu belirtilmiştir.

Ana ilkelerin açıklandığı 5. maddenin 5/a fıkrasında: “Öğrencilere, Atatürk inkılâpları ve ilkeleri doğrultusunda Atatürk milliyetçiliğine bağlı hizmet bilincinin kazandırılmasına, 5/c de ise: Yükseköğretim kurumlarının özellikleri, eğitim ve öğretim dalları ile amaçları gözetilerek eğitim - öğretimde birlik ilkesinin sağlanacağı vurgulanmıştır.” 30.9.2007

+

Bu açıklamaları yapan kişi bayan bir öğretim üyesidir. Bu bayan öğretim üyesi yukarıdaki ilkeleri savunduğu için Üniversiteden uzaklaştırılmıştır. Bizimkiler ise Erbakan-Erdoğan gelemey diye hava basmaktadır. Oysa Erbakan-Erdoğan zihniyeti Üniversitelerimizde egemenliğini sürdürmeye başlamıştır bile... Bunun kaynağında da aydın dediğimizin aymazlarımızın: “İnançlara saygı” saflığı yatmaktadır...

Bizim Gaziantep'te böylesine olaylar için “Tas yitti, curunu başına geçir” denir.

Not: Bu işten uzaklaştırılan bayan Öğretim üyesi başından geçen hukuk dışı uygulamaları anlatmak lütfünde bulunursa; anlattıkları olduğu gibi burada yayınlanacaktır...

Av. Hayri Balta 30.9.2007

23 GERÇEK MÜSLÜMAN NASIL OLUR?..

Emin Çölaşan, bu günkü yazısında, şöyle demiş: Yazdığı yazı yukarıdaki yazısının altında. Okunamaması olasılığı ile yazıyorum aşağıya:

“Bırakıp gittin bizi
Seni unuttuk sanma
Zaman alışmayı öğretir belki ama
Unutmayı asla...

Not: Sevgili Atatürk, bizim iktidar değişti. Eskiden “Elhamdülillah şeriatçıyız, demokrasi bizim için amaç değil araçtır” diyenler, sana söven bazı milletvekilleri ile birlikte iktidara geldi. Ama onlar çoktaaaan değişti! Onlar artık “Müslüman demokrat” oldu!.. Çünkü koşullar şimdilik öyle gerektiriyor.

Ötesini hep birlikte göreceğiz.

Biz, Türkiye'nin milyonlarca yurtsever, laik, ilerici, gerçek Müslüman insanı buradayız.

Sen rahat uyu.”

X

İşte dedikleri bu, aynı zamanda en iyi, en ileri Atatürkçümüz de bu... Ne var ki bizim en ilerici Atatürkçülerimizin huyu bu! Hem Atatürkçü hem de gerçek Müslüman olurlar.

Elhamdülillah Müslüman'ız demezlerse çarpılacaklarını sanırlar. “Koşullar şimdilik öyle gerektirdiği için Müslüman demokrat olduk.” derlermiş onlar. Acaba hangi koşullar gereği “milyonlarca yurtsever, laik, ilerici... Gerçek Müslüman” biziz deyip dururlar.

Şimdi okuyucularıma rica ediyorum: Eğer gerek görürseniz, “Gerçek Müslüman!” nasıl olur bildiriniz...

Bir de şu takılıyor kafama. Müslüman olmadan da “Atatürkçü, laik, ilerici, yurtsever...” olunamaz mı derler adama...

24 ATATÜRK'ÜN AĞZINDAN UYDURULANLAR...

<http://www.toplumsalbilinc.org/forum/index.php?topic=346.0>

Amerika tak diye buyurur bizim çocuklar şak diye Atatürk'e gizli vasiyet uydurur

1946'da Türkiye Amerikan güdümüne girmiş, Amerika'nın buyruğuyla Sovyetlerce düşman bir çizgiye oturtulacak; gelgelelim Atatürk'ün temellerini attığı Türk-Sovyet Dostluğu toplumda kök salmış; Atatürk'ü seven halk, aydınlar ve askerler, Atatürk'ün Sovyet dostluğunu yüreklerinde, beyinlerinde sürdürmekte.

Ne yapmalı da Atatürk'ü -Amerika'nın buyurduğu gibi- Sovyet düşmanı olarak göstermeli?

Cemal Kutay işe el atıyor.

Çıkardığı derginin kapağına "Türk âleminin en büyük düşmanı komünistliktir! Her görüldüğü yerde ezilmelidir! K. Atatürk" yazısını basıyor.

Bu bir el yazısı.

Cemal Kutay'ın 'Atatürk'ün kendi el yazısı,' diyerek yayımladığı bu yazı, büyük bir hızla kırsalalara, okullara, emniyet müdürlüklerinin girişine asılıyor.

İste, Amerika'nın istediği 'Sovyet Düşmanı Atatürk' uydurulmuştur.

O yıllarda sol bir yazar olan Çetin Altan, Atatürk'ün böyle bir demeci, böyle bir el yazısı bulunmadığını söyleyerek Cemal Kutay'ı dava ediyor.

Atatürk'ün elyazısı denilen yazı bilirkişiye gönderiliyor. Bilirkişi, "bu Atatürk'ün elyazısı değildir," diyor.

Bilirkişiye itiraz ediliyor. Konu uluslararası bilirkişiye oturuluyor. Oradan da "Bu Atatürk'ün elyazısı değildir," belgesi geliyor.

Cemal Kutay, bu yazının dergiyi hazırlayan çizerin marifetiyle kapağa girdiğini, grafikerin Atatürk'ün el

yazıları içerisinde dağınık durumda bulunan sözcükleri kesip yan yana getirerek ve altına Atatürk'ün imzasını ekleyerek bu yazıyı oluşturduğunu itiraf ediyor. Gelgelelim, askerin, jandarmanın, polisin duvarlarından uzun yıllar indirilmiyor bu yazı. Olayı Rasih Nuri İleri'nin Komünizm ve Atatürk kitabında ayrıntılarıyla okuyabilirsiniz.

Amerika'nın buyruklarına uygun bir Atatürk uydurma çalışmalarının, yanılmıyorsam ilk örneği bu.

Sonra, İsmet Bozdağ'ın bir uydurması var.

1998'de yayımlanan "Atatürk'ün Avrasya Devleti" adlı kitabında Bozdağ, Amerika'nın o yıllarda Türkiye'ye görev olarak verdiği Türk Birliği'ne uygun bir Atatürk uyduruyor.

Daha sonra da, bu uydurmasını Atatürk'ün Gizli Vasiyeti diyerek pekiştirmeye çalışıyor.

İsmet Bozdağ, 24.03.2002 günlü Sabah gazetesi'nde, 1980 yılında Cumhurbaşkanı vekili Çağlayangil'in izniyle Atatürk'ün gizli kütüphanesine girdiğini, orada Atatürk'ün gizli kasasını açtığını, gizli vasiyetini açıp okuduğunu, bu gizli vasiyetin:

1- Ankara başkent olarak kalacaktır,

2- Ben ölünce Fevzi Çakmak Cumhurbaşkanı olacaktır, biçiminde yalnızca iki maddeden oluştuğunu, Fevzi Çakmak'ın Türk Birliği yandaşı olması nedeniyle, Atatürk'ün de Türk Birliği'ni vasiyet etmiş sayılacağını söylemiştir.

Fakat hemen ertesi gün, 25 Mart 2002 Pazartesi günlü Akşam gazetesinde Cemal Kutay'ın "Bozdağ'ın iddiasına kediler bile inanmaz," başlıklı demeci! Yayımlanmış, Kutay bu demecinde; "Bu görüşler tamamen faraziye. Atatürk'ün vasiyeti okundu ve kitaplaştırıldı. Bunun dışında gizli kasası ve gizli vasiyeti yoktur," demiştir.

Amerika'nın buyruklarına uygun bir Atatürk

uydurmanın ilginç örneklerinden biri de 2001 yılında Afganistan'a ABD buyruğuyla asker gönderme olayında karsımıza çıkıyor.

Amerika Afganistan'a asker göndermemizi buyurur buyurmaz, "Türkistan-N" başlıklı internet sitesinde, Koç Üniversitesi profesörlerinden Timur Koca oğlu, 1 Kasım 2001 günü, "Atatürk ve Afganistan" başlığıyla yayımladığı yazısında, "kendisine iletilen bir belgeye"(!) dayanarak, Atatürk'ün 21 Aralık 1920 tarihli bir talimatla "Türk subaylarından oluşan bir askeri heyeti Afganistan'a göndererek Afgan ordusunu kuvvetlendirme görevi" verdiğini ve "aynı talimatta Mustafa Kemal Paşa'nın Orta Asya'daki Türkler arasında da kuvvetli bir ordu kurduğunu planladığı" savını ortaya atıverdi.

Bu yazıdan bir hafta sonra, 9.11.2001 günlü Hürriyet gazetesinde "Afganistan'a gidiş Atatürk'ün vasiyeti" başlığıyla yayımlanan yazıda Başbakan Ecevit, "ABD'nin çağrısına uyarak, 90 subay ve astsubayımızı Afganistan'a gönderiyoruz. 1920'de Kasım ayında, Türkiye zor dönemde ve sıkıntılar içindeyken, Atatürk bir emir verdi. 12 değerli subayımızın, Afganistan'a görevli olarak gitmesini sağladı. Afgan halkının özgürlüğüne ve kalkınmasına katkıda bulunmasının, Atatürk'ün bize bir vasiyetidir," diyordu.

Gelgelelim; 25.11.2001 günlü Radikal'de yayımlanan yazısında Yılmaz Bingöl, Atatürk'ün böyle bir vasiyeti olmadığını ortaya koyarak şöyle diyordu; "Türkiye'nin Afganistan'a asker gönderip Amerika'nın yanında savaşmasına taraftar olan aydın ve siyasetçiler kendi bakış açılarını meşrulaştırmak için Atatürk'ün de 1920'li yıllarda aynı doğrultuda hareket ettiğini, diğer bir deyişle, Atatürkçü olmanın Afganistan'da aktif rol oynamayı -daha doğrusu savaşmayı gerektirdiğini iddia etmekteler.

Oysa Şevket Süreyya Aydemir'in Enver Paşa biyografisinden Enver Paşa'nın Ruslar tarafından öldürüldüğü 1922 yılına kadar Orta Asya, Afganistan ve Hindistan'daki Türk ve Müslüman halklarını Rus ve İngiliz istilasından kurtarma amaçlı faaliyetleri belgeleriyle mercek altına alınmaktadır.

Aydemir, Mustafa Kemal'in Afganistan ve civarındaki bu askeri faaliyetleri 'ütopik' olarak değerlendirdiğini, Enver ve Cemal Paşa'nın Ankara hükümetinden bu amaçla istediği askeri ve ekonomik desteği vermediğini ve kendilerinden bu maksatla gelen mektuplara cevap bile göndermediğini yansıtmaktadır.

Hatta Mustafa Kemal, o dönemdeki Ankara hükümetinin Moskova Büyükelçisi Ali Fuat Paşa'ya gönderdiği 4 Nisan 1920 tarihli mektupta Enver Pasa ve Cemal Paşa'yı kastederek "Bunlar harekâtı serseriyane! Bunlar böyle devam ederse sefarethane ile temaslarını kesin," talimatını vermiştir (Aydemir 1972, a.g.e. cilt III, s. 562)."

Aytunç Altındal'ın 10 Kasım 2004 günlü Aksam gazetesinde Atatürk'ün Gizli Vasiyeti diyerek Hilafeti savunması da bu bağlamda anlamlıdır.

Altındal: "Atatürk'ün gizli vasiyetini 1958'de öğrenen Adnan Menderes, sonunu hazırlayan o cümleyi; 'Siz isterseniz hilafeti bile geri getirebilirsiniz' bu nedenle söylemişti.

Bizim tezimiz, Mustafa Kemal Atatürk'ün tezidir, bu sistemde en yüksek bir fetva makamı olacaktır. Böylelikle bir İslam Adaleti tesis edilir. Bir tarafın Vatikan'ı var öteki tarafın bir gücü yok. Bu İslam ülkelerinin gücünü arttıran bir ses olacak."

Amerika yıllardır Hilafetin kurulmasını istiyor -ki ben bunun belgelerini İrtica 1945-1999 kitabımda yayımladım- Altındal da Atatürk'ün hilafet istediğine ilişkin bir Gizli Vasiyeti bulunduğunu söylüyor.

Altındal'ın hilafetin yeniden kurulması gerektiğine ilişkin görüşleri yeni değildir. 1994'te Cumhuriyet'te yayımlanan Altındal'la ilgili aşağıdaki iki haber, benim solcu olarak bilinen Altındal'ın yazdığı bütün kitapları en ince ayrıntısına dek okumama neden olmuştur:

“Türkiye’de acilen Hilafet Yönetimi’nin egemen olmasını savunan Altındal, Türkiye’nin bütün İslam Ülkeleri için “Hilafet Yönetiminin egemen olduğu bir merkez” haline getirilmesi gerektiğini dile getirdi.” (Bkz: Cumhuriyet -10.4.1994)

“Refah Partisi’nin Avrupa örgütü konumundaki Milli Görüş Teşkilatları’nın 10. kuruluş yıldönümü ve senlikleri, Belçika’nın Antwerp kentindeki 30 bin kişilik spor salonunda coşkulu bir biçimde kutlandı (...) Erbakan ile birlikte Belçika’ya gelen Şevket Kazan ve diğer yöneticiler, tek tek son model lüks Mercedesler’e alınarak konvoy halinde Antwerp’e getirildiler (..) Eski solcu, gazeteci ve yazar Aytunç Altındal’ın salonu dolduran 30 bin kişiye Refah yemini ettirmesi ve oylarını refah’a verecekleri yolunda defalarca söz alması, ilginç karşılandı. (12 Haziran 1994-Cumhuriyet)

“Hilafetçi Solcu” diye sunulan Altındal’ın görüşlerini 1994 yılında Kitap Gazetesi adlı dergide 4 ay boyunca eleştirdim. Baktım ki bu görüşlerini yaymayı sürdürüyor, 1994’teki bu yazılarımı “ottomanomani” başlığıyla 2003 yılında basılan Dolmakalem Savaşları adlı kitabımda yayımladım. Bu kitabımda 80 sayfa yer tutan Altındal eleştirimde gösterdiğim gibi, Aytunc Altındal 30 yıldır hilafeti savunmaktadır. Altındal’ın Dolmakalem Savaşları kitabımda aktardığım hilafetçi görüşleri şöyle:

“Türkiye’nin gerçekleri açısından bakıldığında, Türkiye laiklik konsepti içinde ele aldığınızda, bir yere varılamayacağını (1975’te) gördüm. (...) 1977 yılında, bunları daha iyi söyleyebilmek için bir yayınevi

kurdum. Yayınevinin adını da Havass koydum. Bu kavram herkesi şaşırttı: “Nedir bu Havass?” soruları sorulmaya başlandı. İnanır mısınız, İslami kesim bile bu kelimenin ne manaya geldiğini bilmiyordu. Sadece Rufai Tarikatı kelimeyi biliyordu. Bu kavramı özellikle şu amaç için kullandım:

Türk Dil Kurumu kurulduğunda, Müslüman Türk halkının kafasından silinmesi gereken ilk kavram olarak bunu ('Havass'ı) seçti. - Başarı da sağladılar!- Benzer şekilde Türk Tarih Kurumu da bu yönlerde çalışmıştır. Ben de özel olarak bu kelimeyi seçtim.

Havass'ın bir başka önemli anlamı var. Halife seçebilmek için havass'tan olmak gerekiyordu. “Havass”tan olmayanlar Halife seçilemezdi. İsin bu tarafı, hiç düşünülmemiş. Oysa, gelmiş geçmiş bütün halifeler “Havass'ul-Ha! vass”a mensupturlar. En üst Havass'a yani. Günümüzde (Hilafet, halife seçmek, vs. -eb) tekrar gündemdedir. -(Türk Dil Kurumu'nu rahatsız eden anlamı neydi bu kelimenin?)- “Havass” (sözcüğü) devam ettiği müddetçe Halife fikri de yaşayacaktı. Hilafet kaldırıldığı için Havass'ın da (dilden) kaldırılması lazımdı.

Halifelik anlamının ötesinde, bir de insanın iç duyuları ile ilgili yönü vardı.” (Bkz: “Milli Gazete, 18 Mart 1994, Aytunç Altındal ile söyleşi, s. 9)

“Osmanlı Toplumunda bu günün T. C. Devleti'nde olmayan bir dil özgürlüğü-dolayısıyla “düşünce özgürlüğü” ve “yazı özgürlüğü” vardı.” (Bkz-Laiklik-agb-s. 62) - “1928'de Kuran dili olan yazı kaldırıldı, gerçekte Kilise yazısı olan Latin alfabesi alındı.” (age-s.76) “(Böylece) Kemalist / Devletçi Laisizm, Türkiye toplumu De-Islamizasyon'a tabi tutmuş ve bunu gerçekleştirebilmek için de toplumu tarihsizleştirmiş, dilsizleştirmiştir.” (age-s.92)

“Bugün, İslamiyet, camiler sayesinde, Avrupa'da

yasayan ve birbirlerinin konuştukları anadilleri anlamayan Müslümanlar arasında, “Kuran Dili’ni yeniden -tıpkı Osmanlı Döneminde olduğu gibi- ortak dil haline getirmiştir. Yeniden ortak dillerine kavuşan Müslümanlar, kendilerine Lider Bir Ülke bulabilirlerse, geleceğin Dünya ve Avrupa siyasetinde önemli görevler oynamaya hazırdırlar.” (19 Şubat 1993-Milliyet)

“Lider ülke Türkiye olursa; Avrupa Topluluğu’nun hem askeri hem ticari rakibi olabilir.” (.) “Umarız (bunlar) Türkiye’yi büyük devlet yapmak isteyenlere bir uyarı olur, atıp tutmakla, Vatan-Millet-Sakarya nutukları savurmakla büyük devlet olunmaz!” (19 Şubat 1993-Milliyet)

“Türkiye’nin en anti-batıcı partisi refah’tır” - “Refah’ın iktidara geleceğine inanmasam, bu yazıları yazmazdım.” (Bkz: Aytunç Altındal - Milli Gazete - 18.3.1994)

“Kemalist Laik Sistem, bizim değil, dışarıdan, (Hıristiyan) Batı’nın Türkiye’ye dayatmış olduğu bir sistemdir”-“Uygarlıktan kasıtları Hıristiyanlıktır.”-

“1923’te (Lozan’da) alınan kararlardan biri de şuydu: Türkiye’ye 50 yıl (1973’e dek) müsaade edelim, bu dönem içinde Hıristiyanlaşabilirse Hıristiyanlaşsın, Hıristiyanlaşmazsa o zaman işlerini bitiririz.” (‘İslam’ -Aylık Mecmua- Nisan 1994 “

Cumhuriyetçi Kemalist Kadro, (Hıristiyan) Batı’dan empoze edilmiş olan Laiklik ilkelerini, Türkiye toplumuna dayattı.”- “Kemalist / Devletçi Laisizm, Türkiye toplumunu De-Islamizasyon’a tabi tutmuş (eş deyişle, Türkiye’de İslamiyet’in kökünü kurutmaya çalışmıştır.”-

“(Bu amaçla) “1924’te, Şeriat Mahkemeleri ve Hilafet kaldırıldı.”-

“1926’da İsviçre (Hıristiyan Batı) Medeni Kanunu kabul edildi.”-

“1928’de, devletin dini (İSLAM) maddesi

Anayasa'dan çıkarıldı. Aynı yıl Kuran Dili Olan Yazı kaldırıldı, yerine gerçekte Kilise (Hıristiyan) Yazısı olan Latin alfabesi alındı.”

“TC. Devleti'nde sadece vergi sistem değil, secim sistemi de Hıristiyan Batı'dan alınmıştır. Benzer şekilde Anayasa, Cumhuriyet, Parlamentarizm, Milliyetçilik gibi oluşumlar da Hıristiyan Batı'dan aktarılmıştır.”-

“Türkiye'de İslami anlam ve değeri olan adların çocuklara konulması yasak, ama Hıristiyanca adların konulması -ne hikmetse?- serbesttir.”-

“Türkiye'de İslamiyet'in 'cebren ve hileyle' - (Hıristiyan) Batı'ne kapitalist-emperyalist mihrakları öyle istiyor diye - baskı altında tutulmasına karşı çıkılmalıdır.”-

“Laik(lik), özellikle Katolik Hıristiyanlık'in egemen olduğu ülkelerde ve dillerde kullanılmış bir kavramdır”-

“Türkiye'de 'Devlet Laisizmi'nden vazgeçilmelidir.” bir an önce, 'Osmanlı Sekularizmi' ne geçilmelidir. (Laiklik, Süreç y, 1986- s. 85, 86. 87. 90. 91. 96. 99. 100. 101) “

Türkiye'de 'Kemalist / Devletçi Laisizm'in geleceği yoktur. Son beş yıllık (1980, 12 Eylül darbesinden 1986'ya değin) uygulanan deneye bakıldığında, Türk Silahlı Kuvvetlerinin artık bu konuda çığırkanlık yapan (Kemalist Laik) çevrelerin kullanımına girmeyeceği, Gİ-RE-ME-YE-CE-Ğİ anlaşılmaktadır.” (s. 91, 93)

“Acilen hilafet müessesesi” (kurmak-) gereklidir. Türkiye bu konuda öncülük etmelidir!” diyerek, çözümü Laiklikte değil, Din Devleti'ne geçmekte göstermiştir. (“İslam Mecmuası” -Nisan 1994- s.18)

“Refah Partisi Mustafa Kemalci” Mustafa Kemal'de sembolleşen idealleri, bugün Refah savunuyor. Genelkurmay (Doğan Güreş-) da bunun farkında!”

“(Erbakan'ın) 'Adil Düzen' (kitabı) politikanın bir

icabıdır. (Atatürk'ün yazdığı) 'Nutuk' dediğimiz eser de hipnotize etmek amacıyla yazılmış bir olay değil midir?"-

"Erbakan'ın bir sözü var: Atatürk yaşasaydı Refahlı olurdu, diye (.) E, Genelkurmay (Doğan Güreş) de bunun (Atatürk'ün Erbakancı olduğunun,) farkında olmayacak adamlardan oluşmuyor!"-

"Bundan sonraki darbe hayırlı olur!" (Aktüel Dergisi 26 Mayıs 1994)"

Refah Partisi'nin iktidara geleceğine inanmasam bu yazıları yazmam! İslamiyet'i kimse silemez! İslamiyet er geç basarîli olacaktır!" (18 Mart 1994 günlü Milli Gazete)

Bu görüşleri bilindiğinde, Altındal'in Atatürk'ün Hilafeti savunan bir Gizli Vasiyeti vardır demesi anlaşılabilir.

Bakalım daha kimler Atatürk'ün hangi Amerikan buyruklarına uygun gizli vasiyetlerinden söz edecekler göreceğiz.

(01.12.2004 Yeniden Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Dergisi)

+

(Not: Bu yazı yayımlandıktan bir ay sonra, Yalcın Küçük Ceviz Kabuğu'nda ve Bülent Ecevit, Atatürk'ün Musul Kerkük'ün alınmasına yönelik vasiyetinin bulunduğu yalanını yaymaya başlamışlardır.)

Cengiz Ozakinci

+

Soru:

Merak ederim bunları içinizde kaç kişi duymuştu da tarih hakkında ahkâm kesiyor? İstisnalar hariç... Yeniden tarih yazmaya çalışan 2. cumhuriyetçiler sizlere soruyorum bu soruyu...

Ahmet Dursun

25 HEM ATATÜRKÇÜ, HEM NURCU

Cemal Kutay, 150'likleri savunan kitaplar yazdı. M. Kemal Atatürk'e kim muhalif olmuşsa, onları kitaplaştırdı.

Bedi üz-zaman Saidi-i Nursi kitabında "Üstadın ellerinden öptüğünü" yazdı.

Said-i Nursi kitaplarda Mustafa Kemal'i deccal (Dini ortadan kaldıran) olarak ilan etmektedir. Kutay, Said-i Nursi'nin Mustafa Kemal düşmanlığına inanmamaktadır. "Tarih Ne Zaman İbrettir" adlı kitabında, "Said-i Nursi, Bediüzzamanlık vasfını, değişen bin bir kıymet ölçüsü içinde haşmetle sürdürüyor ve nesiller sonra huzur devirlerinin hasret ve ümidi oluyor, olmakta devam ediyor" diye yazmıştır.

Uğur Mumcu, gazete yazısında Kutay'ın satırlarını ele alır. Kutay da, ona yolladığı mektupta "Ben Bediüzzaman Said-i Nursi'nin yeminli Atatürk düşmanı olduğunu bilmiyorum. Böyle ağır bir ithamı (ithamı) doğrulayacak hadiseye de rastlamadım. Menfiliğini tarihin ve vicdanın tasdikindeki böylesi bir hareketi öğrendiğim an, sizin gibi susmaz, karşısına çıkardım" diye yazar.

Kutay, uydurarak yazdığı bu kitabı önce inkâr etti, sonra kabul etti ve Nurculardan 100 Bin Lira aldığını açıkladı. Doğan Medya aynı kitabı yeniden yayınlayacak, deniliyor.

Cemal Kutay

Başçavuş Peşova Ethem Bey'in olmayan anılarından "Çerkes Ethem'in Hatıraları" kitabını yaratarak ihaneti kahramanlığa çevirdi.

TV 8'de, federasyoncu, İngilizci liberal, 31 Mart kalkışmasının arkadan dürtücüsü Prens Sabahattin'i göklere çıkardı. "O zaman Adem-i Merkeziyet (şimdilerde özerklik, federatif) fikri kabul edilseydi,

doğuda başımıza bugünkü dertler gelmezdi” diye bağırmaktan kendini alamadı. Oysa, Adem-i Merkeziyet, federasyondan başka bir şey değildi. Prens Sabahattin ise meşrutiyet döneminin İngilizci liberali...

Kutay bunları yaptığı günlerde, birden Atatürk'ü en çok seven adam kimliğiyle ortaya çıktı ve Genel Kurmay salonlarında kendisine ulusal tarihe katkısı nedeniyle onur plaketi verildi.

Gerçekler bazen insanların gücüne gider, can sıkır. Bundan kurtulmanın tek yolu ise her görüneye ve her söylenene hemen inanmamak ilkesini canlı tutmaktır.

Cemal Kutay'ın da çalışmış olduğu Hâkimiyeti Milliye'den birçok genç gazeteci gelip geçmiştir. Tıpkı bugünlerdeki gazetelerden gelip geçerek bambaşka kulvarlarda koşan dönemler gibi.

Kutay ise, kulvarını baştan seçmiştir. 1940'lı yıllarda medrese eğitimini savunan da, tarih mecmualarını çıkararak bağınaz Osmanlıcılığı savunan da, Kutay'dı.

Hidayete erip Atatürkçü mü oldu?

Hayır!

O, Saidi Kürdi'den hiç şaşmadı!

Uyanık bir adamdı ve etnik davasını, bazen açıktan, bazen yarı kapalı sürdürdü.

Arkasında bıraktığı rivayetin (söylenceyle) yazılmış, belgesiz yayınlar kafaları daha uzun süre karıştıracaktır. 7.2.2006Savaşmadan Yenilmek, UDY, 2007,s.81

Yazı paylaşımı: B. SAVAŞ

Ekleme tarihi 18/12/2007 Kaynak:

<http://ahmetdursun374.blogcu.com/1726242/>

26 LATİFE ETMEYİN BAŞBAKANIM

AKP Genel Başkanı ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ekranlarda resmen milletin gözünün içine

bakarak vatandaşı yanılıyor, doğru söylemiyor. Ya da dinsel mevzulara kendini fazla kaptırıp tarih öğrenmedi, konuyu bilmiyor.

İyi de; çok iyi bilmediğin konuyu ısıtıp ısıtıp önümüze koyma be Başbakan..

Ne diyor Başbakan?

“Bu hukuk düzeni içinde; ne bir bayanın ne de erkeğin giyim kuşamı kendi arzusu dışında şekillendirilemez. Siz bir bayanın giyim kuşamına saygı duymazsanız olmaz. Bir kadın nasıl başını açıyorsa aynı şekilde kapatabilir. Kaldı ki Anayasa’da Cumhurbaşkanı’nın eşinin kıyafetinden bahsedilmiyor.

Yeri geldiğinde ‘Benim anam teyzem böyle giyinirdi’ diyorlar. O zaman Köşk’te niye karşı çıkıyorsun. Atatürk’ün eşi ve annesinin giyimine bakın o da ders olur.” (15 Ağustos 2007-TV’ler, gazeteler ,)

Bayanın da erkeğin de giyim kuşamı bal gibi şekillendirilir. Kim şekillendirir?

Devrim Yasaları. Mustafa Kemal Atatürk koskoca bir ülke halkının sarıktan, festen, çarşıftan kurtaracak yasaları çıkarmış, kıyafeti şekillendirmiştir. Bu mantıktan giden Başbakanın devlet memurları sarık taksa ve Başbakanı referans gösterse, hukuk ya iş göremez, ya da sarıklı memuru değil, başbakanı içeri atmak durumunda kalır.

Bizim türbana sıkı sıkıya sarılan dindar kesimimiz ikide bir de Atatürk’ün annesi Zübeyde Hanım ile kısa süreli eşi Latife Hanım’ın az sayıdaki baş örtülü resimlerini adeta bayrak yapmışlardır. Gerçekten de nedense ortalıkta dolaşan hep bu resimlerdir. Ama işin gerçeği hiç de öyle değildir. Latife hanım ve ailesi İzmir’in oldukça aydı, modern bir ailesinin mensuplarıydılar. Taassupla alakaları yoktu. İsteyen İpek Çalışlar’ın Latife Hanım’ın yaşamını anlattığı kitabını okuyabilir.

Latife hanımın evlilik aşamasında Atatürk'ün çevresindeki erkek egemen toplulukta sofu ve tutucu kesimin gönlünü yapmak üzere bir dönem başörtüsü taktığı açıktır. Evliliğinden sonraki yurt gezilerinde ise birlikte iken daima başı açık selamlamıştır halkı. Hatta büyük bir olasılık, Atatürk'ün Latife Hanımla anlaşmazlık konusu devrimci fikirlerde olabilir.

“Latife Hanım'ın Atatürk'le yaptığı başarısız evliliği, Türk basınında sayısız defalar dizi yazılara konu oldu. Bunlarda genellikle Latife Hanım'ın başlattığı kavgalar vurgulanır ve bu genç kadının Atatürk'e uyum gösteremediği yargısına varılır. Hatta “Keşke Atatürk kendisine aşık ve uysal Fikriye ile evlenip mutlu olsaydı” diyenler bile çıkmıştır .(Mehmet Barlas-Sabah)

Şimdi Cumhuriyet sürecindeki önemli tarihleri inceleyelim.

15 Ocak 1923 Atatürk'ün annesi Zübeyde hanımın ölümü

29 Ocak 1923-Atatürk'ün Latife hanımla evlenmesi

3 Mart 1924 Halifeliğin kaldırılması.

5 Ağustos 1925 Atatürk'ün Latife hanımdan boşanması.

25 Kasım 1925 Şapka ve Kıyafet devrimi

30 Kasım 1925 Tekke, zaviye ve türbelerin kapatılması

1930 Kadınlara Belediye seçimlerinde seçme hakkı verilmesi

1933 Kadınlara muhtar seçme ve köy heyetine seçilme hakkı verilmesi

5 Aralık 1936 Kadınlara milletvekili seçme ve seçilme hakkı verilmesi.

Açıkça görüldüğü gibi, Atatürk'ün annesi Zübeyde Hanım, Kıyafet devrimi yapılmadan, hatta Cumhuriyet ilan edilmeden önce yaşamını yitirmiştir. Demek ki, Atatürk'ün kıyafet devrimine uymaması söz konusu

değildir. Osmanlı yasalarının ve kültürünün geçerli olduğu dönemde yaşamıştır.

Atatürk eşi Latife Hanımla 1923'te evlenmiş, 1925'te boşanmıştır.

Oysa Şapka ve Kıyafet Devrimi tarihi 25 Kasım 1925 olup bundan birkaç ay sonradır. Demek ki Latife Hanım'ın da devrimlere uymaması hiçbir zaman söz konusu olmamıştır.

Kaldı ki; The Economist, Latife Hanım için şunları yazdı: "Atatürk, Latife'yle öyle gurur duyuyordu ki; bu başı açık kadınla, tüm Anadolu'yu baştan başa dolaşarak onu örnek Türk kadını olarak göstermişti. Peki acaba, ters giden ne oldu?"

Busorunun cevabını da şöyle verdi: "Latife, hikayenin kendi kısmını daha çok Atatürk'e saygısından, aynı zamanda da korkudan asla anlatmadı." (SABAHA-Ocak 2007)

Görüldüğü gibi Başbakan ve uyanık demagog şark kurnazlarımız saf ve temiz halkımızı resmen kandırıyor, uyutuyor. Bazı aydınlarımız da " Haklı yahu, gerçekten Atatürk'ün annesi ve eşinin örtülü resimleri var" düşüncesiyle suskunlaşıyor. Burada Latife Hanım'ın başı açık resimlerini özellikle koyuyorum. Gönül ister ki, Hürriyet Gazetesi bu yazı ve resimleri bassın da bilgiç başbakanımız konuyu bilmediğini anlasın. Ya da bilerek saptırıyorsa yüzü kızarsın.

Şunu da belirteyim; gazeteler bugünkü mecliste 235 vekil eşinin türbanlı olduğunu yazıyorlar. Cumhuriyet meclisinde bu rakama ulaşamıyordu. 84 yıl sonra dönüp aynı noktaya geldik. Şimdi cumhuriyet sorgulanıyor, 2.Cumhuriyet dikte edilmeye çalışılıyor. Ata'nın ve arkadaşlarının bunca emeğine saygısızlık. Asıl bu Başbakana ders olsun.

(Yazarı Bilinmiyor)

27 İNADINA ATATÜRK...

Ordulu şairimiz Murat Aydın Doma'nın bir şiirini göndermiş Fevzi Günenç dostumuz.

Demiş "Sever Atatürk'ü Bilge Balta'mız."
Altına da bir küçük not düşmüş: "Murat Aydın Doma'nın şiiri; Atatürk'ümüzü, Cumhuriyetimizi, devrimlerimizi sevenlerin, Atatürk'ün yok edilmesine katlanamayanların attığı bir çığlıktır sanki..." demiş.

Buyurun bu şiiri birlikte okuyalım. Türk olarak yaşamak istiyorsak önce Atatürk'ü yaşatalım.

Atatürk'e Mektup

Kaldırdın saltanatı, kovuldu padişahlar,
Her seçimde sandıktan, çıktı yeni krallar.
Akraba, dost, tanıdık, her biçimde kollandı,
Saltanat kayığında, padişahlar sollandı.

AB, ABD dedik, şaşkırdık yolumuzu,
Elimizi uzattık, kaptırdık kolumuzu.
Avrupalı uyanık, biz unuttuk her devri,
Yeniden getirdiler, senin yırttığın Serv'i.

Hıyanet var hepsinin suyunda, hamurunda
Boğaza kadar battık, IMF çamurunda
Ülkenin her yanını, gaflet delâlet sardı
İhanetin bedeli, bankalarda 'Dolar'dı.

Papa'dan feyiz aldık, öptük kutsal asayı,
Roma'da imzaladık, dayatılan yasayı.
Raporlar düzenlendi; "—Türk değil, Türkiyeliyiz,
Biz sizin bildiğiniz Müslüman'dan değiliz.

Sırt döndük özümüze, medet umduk yabandan,

Muhtaç olduk, kudreti, almadık asil kandan.
İstiklâlden geriye, bir marş bir bayrak kaldı,
Sana karşı olanlar birer, birer çoğaldı.

Tutulduk fırtınaya, gittik hep geri geri,
İlk fareler terk eder, batarken gemileri.
Hak, hukuk savunulmaz, nerde kaldı adalet,
Mafyadan medet umdu, sonunda koca millet.

Patronlar medyasında, yapılmaz muhalefet,
Hapşırır yazar - çizer, üstümüze afiyet.
Doğru söyleyenleri, dokuz köyden kovdular,
Başköşeye kurulup, ellerini ovdular.

Kirletildi havamız, toprak, su, köşe, bucak,
Ülkede tuzlar koktu, açtık haine kucak.
Ne uçaklar kaldırdık, milletin kesesinden,
Eksik olmadı tokat, köylünün ensesinden.

Milletin efendisi, hırpalandı habire,
Ekmek bulamaz oldu, toptan göçtü şehire.
Emekleri sömüren kompradorlar türedi,
Damarlarda keneler, başta bitler üredi.

Senin resmin önünde, çok nutuklar dinledik,
İşkenceden, zulümden, inledikçe inledik.
Zamlar, soygunlar, vergi, canımıza tak etti,
Vaat ettiler pirinci, evdeki bulgur gitti.

Enflasyonla, soygunla, tüm zenginler fonlandı,
Hortumlanmış nemalar, İsviçre'ye yollandı.
Bölündük sağa sola, din, mezhep afalladık,
Bilim, fen ve sanatta, hep birden çuvalladık.

Eğitimde çağdaşlık, kaldı kuru laflarda,

Sorarsan öğretmeni, Limon satar pazarda.
Seni andık yılmadan, nice On Kasımlarda,
Mağarada ders verdik, iki binli yıllarda.

Bir doğru, dört yanlışla, şartlandırdık gençleri,
Mahpuslarda çürüttük düşünen beyinleri.
Yozlaştı tarih, kültür, tek derdimiz giyimler,
Düşmez oldu dillerden, İngilizce deyimler.

Senin kahramanlığın, on yıllardır dillerde,
Böyle gelmiş, böyle gider, bizim garip ellerde.
Anlatmaya çalıştım memleket ahvalini,
İşçi, köylü, memurun hal-i pürmelâlini.

Savaşlık dört bir yanda, şehit düştü kimimiz,
İşte bizim düşmandan, kurtarılmış halimiz.

28 İÇİMİZDEN BİRİ ATATÜRK...

Araştırmacı Yazar Prof. İlknur GÜNTÜRKÜN
KALIPÇI

Hepimizin bildiği gibi Mustafa Kemal ATATÜRK dünya döneminin liderleri içerisinde 21 nci yüzyıla geçebilen tek liderdir. Üstelik diğer liderler kendi halkları tarafından yok edilmemin acısını yaşamışken, o hala halkının ve dünyanın nabzında en büyük canlılığıyla, sevgisiyle, saygısıyla hala yaşayabilen dünyadaki tek lider.

Önemli olanda sanırım, yaşarken ölmek değil, öldükten sonra da bu kadar uzun süre canlı kalabilmeyi başarmak değil midir?

ATATÜRK'Ü biz hep tarihe mal olmuş yönleriyle tanıdık: Asker ATATÜRK ya da devlet adamı ATATÜRK olarak.

Bu verdiğim örnek dünyada tek olan örnektir. Zaten

herhalde bir başkasına da rastlamamız mümkün değil. En büyük düşmanı; hani şu ordularını denize döktüğü düşmanı, Yunan başkomutanı Trikopis. Hiçbir zorlama olmadan, hiçbir baskı olmadan her Cumhuriyet bayramı Atina'daki Türk büyükelçiliğine gidiyor Trikopis, ATATÜRK'ÜN resminin önüne geçiyor ve saygı duruşunda bulunuyor. Böyle bir saygıyı en büyük düşmanında uyandırabilen bir Mustafa Kemal.

Yıl 1938, General Mc Arthur'un en zor, en problemlisi, en buhranlı dönemi. Birden çok sıkılır ve yanında duran yüzyirmiden fazla kişiye döner ve aynen şöyle der:

“Şu anda hiçbirinizi değil, büyük istidadı ile Mustafa Kemal'i görmek için neler vermezdim” dedikten o büyük özlemi ve onu oluşturabilen Mustafa Kemal'i.

Yada, yıl 1938. Bir İranlı şair bir Tahran gazetesine ölümü üzerine bir şiir yazar. İşte o şiirin iki mısrasını sizlerle paylaşmak istiyorum. Diyor ki;

“Allah bir ülkeye yardım etmek isterse onun elinden tutmak isterse başına Mustafa Kemal gibi lider getirir.” dizelerindeki bu kıskançlığı oluşturabilen Mustafa Kemal.

Yıl 1976, UNESCO üyelerine bir öneriyle gelir. Öneri paketindeki bir cümleyi sizlere okumak istiyorum. Diyor ki “Bu gün UNESCO'nun üzerinde çalıştığı bütün projelerin isim babası Mustafa Kemal'dir.” Öneri nedir? Öneri ise onun doğumunun yüzüncü yılında, 152 üyesi vardı UNESCO'nun 152 ülkenin devletleri aynı anda kutlasın önerisidir. Birden İsveç delegesi ayağa kalkar ve şöyle söyler:

“Ne yani dünyada bu kadar devlet adamı var hepsinin doğum gününü böyle kutlayacak mıyız?” şeklindeki kinayeli sözlerine, Rus delegesi ayağa fırlar yumruğunu masaya vurur ve 152 ülkenin delegelerine aynen şöyle söyler;

”Genç delege arkadaşım hatırlatmak isterim ki

ATATÜRK öyle dünyadaki herhangi bir lider değildir, bırakın onu bir yıl anmayı her ülke her problemimizde çare olarak aramalıyız.” sözlerini döktürtebilen bir Mustafa Kemal. Sonra nemi olur? UNESCO tarihinde ilk ve tekdir hiç negatif oy yok, hiç çekimser oy yok 152 ülke şu metne imza atar; hani İsveç delegesi demişti ya “ne yani” diye. O İsveç delegesi bu imzanın atıldığı gün mikrofona gelir ve aynen şunları söyler;

“Ben ATATÜRK'Ü inceledim bütün ülkelerden özür diliyor ilk imzayı ben atıyorum” diyecektir.

İşte o muhteşem belge diyor ki;

“Atatürk kimdir; Atatürk uluslararası anlayış, işbirliği, barış yolunda çaba göstermiş üstün kişi, olağanüstü devrimler gerçekleştirmiş bir inkılapçı, sömürgecilik ve yayılcılığa karşı savaşan ilk önder, insan haklarına saygılı, dünya barışının öncüsü, bütün yaşamı boyunca insanlar arasında renk, dil, din, ırk ayırımı göstermeyen, eşi olmayan devlet adamı, Türkiye cumhuriyetinin kurucusu”

Var mı böyle bir metin! Bir filozof derki “bir ülke için kıstas aradığınız zaman o ülkenin en büyük liderini gözden geçirin” şu anda kıstas arayan ülkelere sanıyorum bundan daha iyi bir metin gösteremeyiz. İşte bu metin 152 ülke tarafından imzalanmıştır. Eşi olmayan devlet adamı metni. Peki daha sonra ne olmuştur; 151 ülkede hemen hemen bir yıl boyunca her yerde bu metni görebiliriz, soruyorsunuz bana o bir ülke kim? İşte o ülkenin adını vermeye benim dilim maalesef varmıyor.

Hadi gelin Haiti'ye gidelim. Yıl 1996, Haiti Cumhurbaşkanı¹ ölür. Bir vasiyet bırakmıştır. Haiti'ye baktım haritada bir kutup kadar uzak ülke. Haiti Cumhurbaşkanı 1996 da öldüğünde vasiyeti açılır. Vasiyetinde mezar taşına yazılması için bir metin

birakmıştır. Haiti Cumhurbaşkanı'nın bugün mezar taşında yazan hitabeyi sizlere okumak istiyorum. Diyor ki "Bütün ömrüm boyunca Türkiye'nin lideri Mustafa Kemal ATATÜRK'Ü anlamış ve uygulamış olmaktan dolayı mutlu öldüm."

Peki yıllar bir şey değiştirir mi? Hayır. 2000 yılında bizim medyanın kaçırdığı bir bilgi var, ABD Başkanı milenyum mesajını veriyor. Mesajın bir yerinde aynen şunları söyler; "Bugün milenyumun hiç şüphe yoktur ki tek devlet adamı Mustafa Kemal ATATÜRK'TÜR. Çünkü o yılın değil asrın lideri olabilmeyi başarmış tek liderdir." 2000 de ABD Başkanına işte bu gerçeği de ifade ettirebilen bir Mustafa Kemal var. Asker Mustafa Kemal'in, Devlet adamı Mustafa Kemal'in çok dışında bir Mustafa Kemal.

2003 de bir şey değişti mi?, 2004? Hayır. 2004 de bir konferans veriyorum birden bir hanımefendi ayağa fırladı. Dedi ki "Ben Norveçliyim ve şu anda Norveç'te çok sık kullandığımız bir deyim var, bu deyim anlamını anladım" dedi. Hanımefendi "nedir o deyim" dedim. "Norveççede "ATATÜRK gibi düşünmek" deyimini var. Çok sık kullanırız bu deyim" "nerelerde kullanırsınız" dediğimde "Hani bir problem veririz çözüme diye o da tembellik eder çözmez. Deriz ki ona bu problemin mutlaka çözümü var. Birde ATATÜRK gibi düşün". O gün otelime geldim televizyonu açtım o kadar çok kişiye bir de ATATÜRK gibi düşün dediğimi hatırlıyorum ki galiba Norveççeden çok bizim dilimizin bu deyim fazlasıyla ihtiyacı var diye düşünmeden edemedim.

Bir İngiliz gazeteci ATATÜRK'le bir röportaj yapar. Röportajını Amerikan Büyük Kütüphanesinden bulup getirttim ve bir yerinde Mustafa Kemal'e şöyle sorar gazeteci; "Birleşmiş Milletlere üye olmayı düşünüyor musunuz?" Mustafa Kemal'in cevabı aynen şöyle:

“Şartlarımızı koyarız. Kabullerine bağlı. Biz müracaat etmeyiz üye olmak için. Eğer davet gelirse düşünürüz”. Evet, Birleşmiş Milletler sadece Türkiye’yi davet edebilmek için yasasını değiştirir ve ilk davet edilen ülke olur Mustafa Kemal’in ülkesi, Türkiyesi Birleşmiş Milletlere. Sanıyorum ondan feyz alacağımız çok şey var aslında Mustafa Kemal’den. Ama bu arada 2005’de daha yeni iki üç gün önce yabancı gazeteyi okuyorum. Sürmanşet büyük puntolarla şu başlığı atmış “Bu gün Ortadoğu’ya düzinelerle ATATÜRK lazım”. dedim yazara ATATÜRK’ü hiç tanımıyor herhalde. Düzineye hiç gerek yok tek bir tanesi de yeterdi aslında.

Örnek vermeye devam edersem inanın konferans böyle biter. Filipinlerden Çin’e kadar o kadar çok örnek var ki. Ama gördük 1925’de 1938’de 1996’da 2000’de 2005’de her ülkeden, her cinsten, her statüden insanın özlemle, sevgiyle, saygıyla aradığı ama bizim olan bir Mustafa Kemal’den bahsediyoruz. Bu gün Türkiye’nin en büyük sorunu nedir? dersem cevap olarak kulağıma gelenler şunlar; ekonomi diyorsunuz işsizlik diyorsunuz. Ama bence Türkiye’nin çok önemli bir problemi var o problemi çözersek Türkiye ekonomiyi de çözer Türkiye işsizliği de çözer. Evet Türkiye’de lider yetiştirme sorunu var.

Lider deyince de nedense hep siyasi lider anlıyoruz ben ondan bahsetmiyorum, benim lider dediğim çok kapsamlı bir kavram. Yoksa içersindeki tek bir terimdir siyasi lider veya sosyal lider. Ama lider dediğim zaman ben asrın lideri dünya liderinden bahsediyorum. İşte böyle liderlere ihtiyacımız var. Ben şimdi soracağım size şu anda karşımda pek çok genç arkadaşım oturuyor. Bunlardan bir tanesinin bir kaç dönem sonrasının Cumhurbaşkanı, Genelkurmay Başkanı yada Başbakanı, Maliye Bakanı yada evinin anne

babası olmadığını bana iddia edebilir misiniz? Belki sizsiniz, ama biliniz ki işte bugün sizlerle paylaşacağım konu asrın lideri, dünya lideri yada lider olmanın küçük sırlarını ATATÜRK'le sizinle paylaşacağım.

İlk sırrımız; ATATÜRK tamam arkadaşım ben topraklarınızı kurtardım askeri bir dehayım deyip yerine çekilmemiş hemen asker elbisesini çıkartıp sivil elbisesini giymiş ve inanır mısınız sınırlarını hangi sınırın lideri ise o sınırların içerisinde ne var ise ama ne var ise taşından toprağına hepsinin ama hepsinin sorumluluğunu omuzlarında hissetmiştir de onun için Mustafa Kemal bugün dünya lideridir. Nasıl mı?

ATATÜRK'ü ağlarken tarih çok ender tespit etmiştir. 25 yıllık araştırmacıyım, 7 tespitim oldu. İlki Çanakkale'de topçu atışımız başladığı sırada döktüğü gözyaşındır, bir diğeri ise hepimizin bildiği bir hikaye ama ben yine de anlatacağım. O günün Ankarası kurak, çorak bir köy. Çankaya'dan meclise gelirken yol üzerinde sadece ama sadece bir tek iğde ağacı varmış. ATATÜRK o iğde ağacının önünden geçişlerinde arabasını durdurmuş, inermiş ve o iğde ağacına selam verirmiş. "Aman demişler paşam ne yapıyorsunuz böyle?", "Eee o demiş yediğim meyvenin, sığındığım gölgenin, soluduğum havanın bir neferi. En az diğer neferler kadar bunun da selama hakkı var". Yani "niye şaşırıyorsunuz?" der gibiymiş. Ve bir gün yanında bulunan arkadaşına "İşte bu benim..." derken bide bakıyor ağaç yok ortada hemen iniyor "Ne yaptınız bu ağaca" diyor. "Paşam" diyorlar "yolu genişletmek için mecburduk kestik o ağacı". "Yahu diyor bitek bana soraydınız bu ağacı kurtaracak bir yolu mutlaka bulurdum" diyor. Daha fazla dayanamıyor, arabasına biniyor, şoförünün ve arkadaşının gözü önünde hüngür hüngür ağlamaya başlıyor. Bir tek iğde ağacı için mi dersiniz? Hayır. Çok zor şartlarda kurtardığı

bu topraklarda yetişen bir canlıdır ve lideri olduğu için de bu toprakların da o iğde ağacının da sorumluluğu Mustafa Kemal'in omuzlarındadır da onun için.

Galiba şimdi anlatacağım inanılmaz projeyi de o gün düşünmeye başladı. Hani "Bir daha böyle bir şeyle karşılaşabilirsem nasıl müdahale edebilirim" diye. Çok değil doğa katliamı, en kolay yaptığımız katliam.

Yıl 1930 ATATÜRK Yalova köşkünün doğru çıkmakta. Bir de bakar bir bahçıvan koca bir çınar ağacını kesmek üzeredir. "Yahu" der "sen hayatında hiç böyle bir ağaç yetiştirdin mi ki? Kesmeye muktedir görüyorsun kendini ve niye?" der. Bahçıvan derki; "Paşam çınar ağacının kökleri köşkün temelini kaldırdı, yaprakları da köşkün pencerelerine müdahale ediyor. Ya köşkü kaybedeceğiz ya ağacı keseceğiz. Onun için de kusura bakmayın ama biz ağacı kesiyoruz". Bir an düşünür; "Hayır gerekirse köşkü ağaçtan uzaklaştırırız" der.

Derler ki bu gün Mustafa Kemal bir hoş. Ne demek köşkü tutup da ağaçtan uzaklaştırmak? Ama inanır mısınız mühendis değil, mimar değil, ziraatçı değil ama ne yapar biliyor musunuz? İstanbul'daki köprü altındaki tramvay raylarını Yalova'ya taşıtır. Köşkü hiç yıkmadan olduğu gibi tutarak kendisi de kazma kürek temelini kazar ve köşkün altına tramvay raylarını döşeyerek köşkü ağaçtan 4 metre 80 santim kenara çekerek hala Cumhuriyetimiz gibi ayakta durmakta olan çınar ağacının kurtuluşunu temin eder.

Yıl 1930. Dünya çevre lafını ne zaman etmeye başladı? 1980 den sonra. 1980 den önce, 1930 yılında dünyaya somut bir çevre dersi vermektedir Mustafa Kemal aslında. Ama, biraz acı parantezlerim olacak bu konferansımda. İlk acı parantezimi ATATÜRK kimdir belgesiyle açmıştım, ikinci acı parantezim burada olacak. Hadi gelin 5 Mart 1996 ya gidelim yani günümüze yakın bir gün. "ATATÜRK ve Türk kadını"

konulu tiyatrolu konferansımı 25 gençle sunuyorum. 25 gençle birlikte prova yaptık, yorulduk, oturduk, televizyonu açtık. ikinci haber olarak 6 dakika müddetle ve 5 kere görüntü zumlanmak üzere önemli bir haber verildi televizyonda. Haberi aynen aktarıyorum, diyordu ki “Amerika da eski bir ünlü bir müzikhöl hiç yıkılmadan dünyada ilk kez uygulanan bir yöntemle raylar üzerinde iki metre kenara çekilerek yerine yeni bir binanın yapıldığı” haberi idi. Dünyada ilk kez lafı da beş kere edildi. gençlerden biri kalktı bana ne dedi biliyor musunuz? “Ya öğretmenim biz tarihe pek bir daldık. Bakın el alem neler yapıyor? Teknik, medeniyet biraz da onlara baksak” diyince arşivimde 1930’da ATATÜRK’ün bu işi yaparken çekilmiş resimleri, raylar üzerindeki çekilen resimleri gösterdim kendilerine ve dedim ki “şu anda ne söyleyeceksiniz bana?”. Bir genç kalktı ne dedi biliyor musunuz? “Ya öğretmenim suç bizde mi? Biz bu konuyu ilk defa sizden duyuyoruz, sizden görüyoruz bu resimleri”. Ama o haberi bugün milyonlarca Türk genci izledi ve oturdular 25 genç, bu haberi veren televizyona bir faks çektiler. Faksta aynen şu yazıyordu “İkinci haber olarak 6 dakika müddetle ama beş kez şu resimleri göstermek suretiyle bu arada da mutlak suretle mesajı iletin dediler.”

Bu gün 1996, Amerika çekiyor raylar üzerinde iki metre, yerine yeni bir bina yapıyor, 1930 ATATÜRK çekiyor 4 metre 80 santim, bir ağaç kurtarmak için” bu mesajı da çok iyi verin dediler. Yıl 1996 idi. Yıl 2005 hiçbir televizyonda izlediniz mi? İzlemediniz.

Ya hocam siz bize bir tek çınar ağacı ve iğde ağacı anlattınız bunlar ATATÜRK’ün hayatında tek tek örnekler olabilir. Hadi gelin Söğütözü’ne gidelim, hani şu Ankara yakınlarındaki, o zaman için 80 tane söğüt ağacının olduğu yere. Söğütözüne ATATÜRK hep dinlenmek için gelirmiş. Bir geldiğinde galiba

düşündüğünü sesli olarak aktarmış; “Ah! burada bir kulübem olsaydı keşke”. “Ya paşam istediğin bir kulübe olsun hemen yaparız şuraya” demişler. “Buradaki ağaçlara ne olacak peki”. “Paşam buradakiler söğüt ağacı; gönülsüz ağaçtır. Sökeriz başka bir yere dikeriz, mutlaka tutar” demişler. Bir an durur, “Bir tek şartla kabul ederim” der. “Burada yetecek kadar söğüt ağacını kendi ellerimle sökeceğim, kendi ellerimle dikeceğim, önce tuttuklarını göreceğim, sonra kulübe yapımına izin vereceğim”.

Yani bugün betonu yeşile tercih eden zihniyete bence en güzel örnek teşkil eder bu. Ne yapar biliyor musunuz? Türkiye Cumhuriyetinin Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal ATATÜRK makamını Çankaya'dan Söğütözü'ne taşıtır hasırlar üzerine. Kabullerini orda yapar, imzalarını orda atar, çadırdaki kalır ama söğüt ağacını söker, kendi elleriyle diker, tuttuklarını görür, ondan sonra bugün çok küçük ama verdiği mesaj olağanüstü büyük olan bu Söğütözü'ndeki küçük ATATÜRK kulübesinin yapılmasına izin verir.

25 yıllık araştırmacıyım. Benim elimde 130 belge var bizzat çevre hareketine bedenen katıldığına dair. Sade bende 130 belge, kim bilir kaç belge var. Keşke diyorum, keşke bu belgeler, bazı günler bizi okullar da bu kulübeye götürüpte burada anlatılsaydı. sanıyorum bugün betonu yeşile tercih eden hiçbir belediye başkanı yetişmezdi.

İşte bu anlamda sahneye şimdi Tahsin ÇOŞKAN'u davet edelim. Tahsin COŞKAN o zamanın genç bir ziraat mühendisi. “Gel Tahsin seni bir yere götüreceğim fikrini almak istiyorum” diyor. Giderler, gösterdiği yere bakar Tahsin Bey. Bataklık, sivrisinek salgını, hayvan leşlerinin olduğu berbat bir arazidir. “Ya paşam hayrola” der. Atatürk, “Buraya bütün masrafı cebimden olmak üzere bir orman çiftliği yapmak istiyorum” der.

“Ya paşam buranın ıslahı ya sizin paranızı tüketir ya da zamanınızı, neden bu kadar mümbit topraklar varken gelip de burayı tercih ettiniz?” der.

ATATÜRK'ün cevabı ATATÜRK'çedir. Derki ”Ben en zor olanı yapayım da siz arkamdan kolayları nasıl olsa yaparsınız.” Ne bilsin ki en kolayları bile çabuk yıkabildiğimizi ama, bu arada Tahsin ÇOŞKAN “Paşam burda hiçbir şey yetişmez, pek uğraşmayın” der. Ama dinleyen kim. Derki “Tahsin buraya ziraatçıları getir ve incele bana resmi bir yazı getir burasıyla ilgili”. Biraz sonra Tahsin COŞKAN çok mutlu, kendi dediği çıktı, üzerinde “Burada hiçbir şey yetişmez“ yazılı, altında da ziraatçıların imzasının olduğu bir belgeyi Mustafa Kemal'in önüne koyar. ATATÜRK biraz mütebbessim okur bu yazıyı. Kaleme alır, bu kağıdın yanına aynen şunları yazar “BURASI VATAN TOPRAĞIDIR, KADERİNE TERK EDEMEYİZ”. Etmez de. Aynı Sakarya savunması gibi akasya savunmasını ele alır, çam ve köknarı oraya 30 Ağustos olarak tamamlar ve hiç unutmuyacağımız bir gün, lütfen hiç unutmayın, tarihte atladık bu günü, 25 Mayıs 1933. Ne yapar biliyor musunuz? Hani 5 Haziranlarda kutladığımız bir gün var, çevre günü değil mi? Çevre günü ne zaman kutlanmaya başladı? 1980 den sonra. Peki 25 Mayıs 1933, ATATÜRK ne yaptı? İlk Çevre günü kutlamasını yaptı. Hem de bugün okullara soruyorum diyorsunuz ki ne yaptınız diye “ya ağaç diktik diyorsunuz ya çöp topladık” öyle falan değil. Bütün Ankara halkını bedava trenlerle buraya getiriyor, ağaçlar boy vermişler, altında dinlenmektedirler, havuz yapılmıştır, çocuklar yüzmektedirler. Hatta bütün masrafı cebinden ödemiştir ama karı da almamıştır, buraya bir fabrika yaptırmıştır, süt ürünleri üretilmektedir, herkes yemektir. Herkes çok mutlu ama en mutlusunu Mustafa Kemal ATATÜRK.

Nebizade diye bir arkadaşı var, Nebizade'nin kafa

çok karışık. “Yahu paşam senden başka bir tek kişi burada bir ağaç yetiştirmediğine inanmadı. Peki sen nasıl anladın burda orman olacağını?” der. “Gel Nebizade gel, şimdi anlatayım sana. Hani Tahsin ÇOŞKAN'ın burada birşey yetiştirmedi dediği günün akşamı tebdili kıyafetle Çankaya'dan kaçtım, buradaki köylülere geldim. Köylüler beni tanımadılar. Köylülere, ağalar dedim burada ağaç yetiştirip yetiştirmeyeceğini bana en kolay yoldan nasıl ispat edersiniz dedim. “Al dediler”, bana bir testi su verdiler, bir de kazma kürek. “Kaz orayı iki gün sonra gel biz sana ne olacağını söyleriz” dediler. Ah o iki gün Çankaya'da nasıl geçti bir Allah bilir bir de ben. İki gün sonra gittim testi çıkarımdım, testinin içinde su bitmişti, köylülere uzattım. Dediler ki bana “ağaç testide su kalmamış, toprak su emiyor, bakma bunun üstünün kurak olduğuna, biraz uğraş burada ne ekersen biçersin”. Ve hani Tahsin COŞKAN'ın o raporu bana getirdiği gün ben çoktan projeye başlamış epey de ilerlemiştim” diyecektir.

Dünya lideri olmak öyle kolay değil biliyor musunuz. Hani ATATÜRK'e kimdi en çok karşı çıkan, evet Tahsin COŞKAN'dı. Onu da ATATÜRK buraya müdür tayin eder. Evet lider olmak hakikaten kolay iş değil. Bu arada biz bu 130 belgeye hiç çalışmamışız. Çalışmadığımızın en acı örneğini Türkiye yaşadı zaten. Neydi o örnek “17 Ağustos depremi”. Evet deprem bir kaderdir ama kader olmanın ötesinde dolgu alan çöktü, dolgu binalar çöktü. Oysa 1930'dan beri bize “lütfen tabiatla oynamayın, tek bir ağaçla bile oynamayın” diye bize örnek olan bir liderimiz varken yaşadık bu acıyı.

Bizler iyi değerlendirmemişiz onun çevre hareketini ama bakın dünya ne güzel değerlendirmiş hareketini. Ben size bu bilgileri vermek için 1919 başladım ve bugüne kadar çıkan bütün gazete ve dergileri tarıyorum. Taramam sırasında 28 Temmuz 1933

günün Cumhuriyet gazetesinde bir haber okudum. İnanılmaz bir haberdir. Hani bir çiçek alıyoruz, kırmızı renkte, hediye götürüyoruz ve adına da "ATATÜRK Çiçeği" diyoruz. O ATATÜRK çiçeğinin adını biz koyduk zannediyorduk ama bakın gazeteyi aynen okuyorum. Gazete haberi şu "Chicago özel, geçenlerde Vanderbilt Üniversitesi profesörlerinden doktor Kirk Landın laboratuvarlarında muhtelif ameliyeler neticesinde kırmızı renkte yeni bir çiçek elde edilmiştir Profesör bu yeni çiçeğe isim ararken yanında duran ama Tarsus Kolejinde ATATÜRK'le tanışmış, ondaki tabiat bilgi ve ilgisine hayran olan bir diğer profesör bu çiçeğe ATATÜRK isminin verilmesini önermiştir. Ve bu öneri dünya nebatat dairesine iletilmiş ve ATATÜRK'ün yaptığı çalışmaların anlatıldığı toplantıda oy birliğiyle kabul edilmiştir". Yani dünyadaki her ülkede bu çiçek Gazi ATATÜRK adıyla üretiliyor ve satılıyor.

Peki başka bir lider var mı diye araştırdım bir çiçeğe adını veren, başka hiçbir lider yok. Çünkü tabiatıyla bu kadar bütünleşebilen bir lideri dünya tarihi yazmamıştır. Diyor ki Mustafa Kemal "çevre hareketi dışında eğer lider olacaksınız eğer lider olmaya kalktıysanız ki içinizde öğrenci arkadaşlar var mutlaka sınıf başkanları vardır eğer sınıf başkanı olacaksın bu bir liderliktir sınırın nedir? sınıftır sınıfın içerisindeki tek bir tebeşir tanesi tek bir sıra tek arkadaşının problemiyle ilgilenemeyeceksen o liderliği kabul etmeyeceksin" demektedir Mustafa Kemal.

Peki ikinci sırrımız ne? İkinci Sırrımız; dünya tarihi sadece bir sıfatı Mustafa Kemal'e vermiştir. Başka dünyada hiçbir liderin alamadığı bir sıfattır bu hangi sıfat mı? Ne dersiniz? Evet Başöğretmen diyen var aranızda, hoşgörülü evet biliyorum hepsi gönlünüzden geçen sıfatları ATATÜRK'ün ama soruyorum sizlere bir insan doğumundan ölümüne kadar ya bir askerdir,

ya bir devlet adamıdır ya çevrecidir ya tiyatrocudur ya sanatçıdır ya arkeologdur bir şeydir. Ama bunların hepsi birden olabilen dünyadaki tek lider Mustafa Kemal ATATÜRK olduğu için dünyada “kültür antropoloğu” sıfatı verilebilen tek lider Mustafa Kemal'dir.

“Kültür Antropoloğu” nedir ne değildir uzun uzun başınızı ağrıtmayacağım. Hadi gelin 5 Mayıs 1935, Ahlatlıbel'e gidelim. Ahlatlıbel Ankara yakınlarındaki kazıların başladığı yer biliyorsunuz. Bütün arkeoloji kazılarının yapılma emrini veren Mustafa Kemal, müzelerin açılma emrini veren de Mustafa Kemal. Ama bugünkülerde olduğu gibi açın, kazın, imza; öyle değil. Nasıl yetişmiş inanın, 25 yıllık araştırmacıyım hiç anlamadım. Bakıyorsunuz Efes kazıları başlıyor iki kere gidiyor, Konya'da Asar kazıları başlıyor başında, birde bakıyorsunuz Ahlatlıbel kazıları başlamış başında, toprak alıyor, ölçüyor, biçiyor. “Ya ne yapıyor Mustafa Kemal” diyorlar. Çankaya'ya gidiyor, Çankaya'da üç gün üç gece hiç uyumadan; uyumamak için alınına ıslak bezler koydurmuş, birilerini çağırıyor, telefonlar ediyor bir heyecan bir telaş. Üç gün sonra “gelin diyor Ahlatlıbel'e gidiyoruz”. Hemen geliyor diyor ki “arkeologlar toplanın”. Biliyorsunuz başlarında en büyük arkeoloğumuz Zübeyir KOŞAR var. Bu Zübeyir KOŞAR'ın bir ev bir anısıdır. Toplanıyor ve diyor ki Mustafa Kemal heyecanla; “kazdığınız yer yanlış, şurayı kazmanız gerekir”. Yabancı arkeologlar “el insaf paşam, anladık iyi askersin iyi devlet adamısın ama yani bu işte bizim işimiz niye karışyorsun” der gibi aralarında birkaç şey oluyor ama emir büyük yerden. Başlıyorlar Mustafa Kemal'in gösterdiği yeri kazmaya. Sonuç mu? Bütün bulgular oradan çıkacaktır. İnat uğruna, kendi ceplerinden öder ve kendi dedikleri yeri kazarlar hiçbir bulguya rastlayamayacaklardır.

Bunun üç gün sonrası, ATATÜRK Galip ARCAN'ın

yazdığı “Sırat Köprüsü” adlı piyese davetlidir. Davetiyede böyle yazar piyesin başında mutludur biraz sonra sinirlenmeye başlar bir müddet sonra bitince “bana Galip ARCAN’ı çağarın!” der. Galip ARCAN gelince “bu piyesi siz mi yazdınız?” der. “Evet paşam ben yazdım”. “Hayır, bu bir Bolunun Flor Doranj adlı Boldvilin’in aynen çevirisi neden bunu belirtmediniz hakkınızda soruşturma açtırıyorum” diyecektir. Buna benzer pek çok anıyı da okuyunca ne dedim biliyor musunuz. Samimi konuşacağım inanın sizlerle. Dedim ki “a be Atam Boldvilin’e varıncaya kadar ne zaman okursun? ne zaman kafanda tutarsın”. Ve o sırada ne yaptım biliyor musunuz? Yirmi yıllık araştırmacıyım, ATATÜRK’le iddiaya girmek gibi, dedim “senin başında durmadığın ilerletmeye çalışmadığın bir alan bulmak benim boynumun borcu olsun”.

O sırada da “Sanat ve ATATÜRK” adlı araştırmamı yapıyorum baktım resimde Türk tarihinde ilk resim sergisini o açıyor, heykelde dinin etkisini kaldırıyor ama karşıma yedinci sanat dalı geldi. Ne? Sinema. dedim “herhalde burada iddiayı kazandım”. Hey hat, baş yönetmen Cezmi AR, başrolde Mustafa Kemal, film çekiyorlar. Ve Cezmi Ar Mustafa Kemal’e tabi Cumhurbaşkanı ya diyemiyor şöyle dur böyle dur diye diğer oyunculara şiddetle bağırıyor. Atatürk “Gel Cezmi gel, burda başkomutan sensin. ben bu işi bilmem. Önemli olan işin iyi çıkması. Bana da aynı şiddet ve hiddetle bağıracaksın” der. Cezmi AR hayatının son günlerinde “ben bir daha asla öyle bir oyuncuyla çalışmadım” diyecektir.

Yıl 1937, Münir Hayri EGELİYLE odalarına çekilirler. Çankaya’ da ne mi yaparlar? ATATÜRK bir film senaryosu yazmıştır, adını da koymuştur; “Ben bir İnkılap Çocuğuyum” dur adı. Kendi yazdığı film senaryosunu Münir Hayri EGELİ çekecektir, ATATÜRK

oynayacaktır. Ama yıl 1937 dir, ömrü vefa etmemiştir. Derim ki haydi filmciler bulun bu senaryoyu filme çekin pokemondan çok daha faydalı olacağına ben kesin gözüyle bakıyorum.

Bu arada ATATÜRK'ün her şeyi iyide ben iddiadan vazgeçtim, tamam dedim. Kesinlikle iddia falan yok artık, iddiayı Mustafa Kemal kazandı ama merak ediyorum nasıl yaptı diye. Asıl sır nerde? O sırada en büyük lider eleştirmenin sözü geldi elime. Liderleri çok sıkı eleştiren bir eleştirmen diyor ki ATATÜRK için "Liderler içerisinde eleştiri acizliği yaşadığım tek lider Mustafa Kemal'dir. Çünkü bütün Rönesans, bütün reform, bütün aydınlanma çağı etkinlikleri bir adamın kafasında toplanmış, bir çağa sıran etkinlikler on yılda başarılımış, bu büyük bir mucizedir en büyük radikal Mustafa Kemal'dir". Bunu biz demiyoruz dünyanın en büyük lider eleştirmeni diyor.

Peki, tamam laf iyi de diyorsunuz ki; laflar karın doyurmuyor. Esas sır nerde çok merak ediyorum. On yılda bir bakıyorsunuz kara tahtanın başında harf öğretiyor, bir bakıyorsunuz şapka giyiyor, bir bakıyorsunuz tiyatro eseri oynatıyor, yok efendim arkeolojik kazılara gidiyor, tren raylarının genişleme hesabını yapıyor, Ankara'daki caddelerin ne kadar mesafede olacağı konusunda şehirleşme planları yapıyor, E on yılda bunların hepsi peki nasıl? Ben esas sırrı nerde buldum biliyor musunuz? Onun bir sözünde. Ama bu bence, ve dedim ki bu sözü okuyunca keşke şu karga kovalamasını kafalarımıza yerleştireceklerine şu sözünü yerleştirselerdi herhalde Türkiye çok farklı bi'yerde olurdu şu anda. ATATÜRK diyor ki" Çocukluğumda elime geçen iki kuruştan birini eğer kitaplara vermeseydim bu gün yapabildiğim işlerin hiçbirini yapamazdım". Esas sır bence burada. Çocukluğunda eline geçen iki kuruştan birini

kitaplara verdiği için 35 yaşında general, 40 yaşında başkomutan, 42 yaşında cumhurbaşkanı, 46 yaşında dünyada pek çok reformist var ama hiç biri dile dokunabilmeyi cesaret edememiştir; dile dokunabilen tek reformist Mustafa Kemal'dir. İşte bunu yapabilen ve 53 yaşında nutku yazan genç olarak tarihimize geçecektir Mustafa Kemal.

Okumayla, ama nasıl okuma biliyor musunuz? Bildiğimiz gibi bir okuma değil. Sizi 1914 Anafartalar'a götürüyorum. Anafartalar'da savaşın bir dinlenme yerinde çadırınıza gelirsiniz postalları çıkarır rahatça dinlenmek istersiniz. Öyle bir şey yok. Macar Türkoloğu Nemet'in, Fransız Türkoloğu Devin'in Türkoloji albümleri duruyormuş. Açıyor onları okuyor Mustafa Kemal. Diyorlar ki "niye bunları okuma gereği duyuyorsun" verdiği cevaba bakın. onlara diyor ki "Savaştan sonra bu dilin değişme ihtiyacı var onu tespitte çalışıyorum". Yıl 1914, gelelim 1916'ya. Bitlis cephesi komutanı Mustafa Kemal Bitlis cephesinde çökmekte olan bir cepheyi kurtarıyor ve çadırına geliyor, yaveri İzzettin ÇALIŞLAR'ı çağırıyor ve eline bir not veriyor. Notta ne yazıyor biliyor musunuz? "Savaştan sonra ilk işimiz Türk kadınına serbestisini vermek, onu erkeğinin yanında eşit haklara sahip kılmak". Yıl 1916, Türk kadınının değil adı, değil kimliği, hiçbir şeyi yok. Sokağa çıkma hakkı olmayan bir Türk kadını. Peki sizce tam savaşın en hararetli zamanında neden Türk kadını geldi Mustafa Kemal'in aklına. Ha, Kurtuluş Savaşında gördüğümüz kadın manzarası, değil ATATÜRK'ü, dünyayı şaşırtan bir manzardır. Ülkelerin savaşları olmuştur ama topyekün savaş örneği ilk defa Kurtuluş Savaşında görülmektedir.

Atatürk bu savaşta Ayşe Hatun'u tanımıştır. Ayşe Hatun'u hepimiz tanıyoruz. Bilmeyen var mı içinizde? Onun yapabildiğini acaba hangi ülkenin kadını

yapabilir? Ya da zamanımızda hangi kadın yapabilir? Benim bir kızım bir oğlum var inanın bu kadar araştırmacıyım düşünüyorum. Biliyorsunuz sekiz aylık kızı kucağında omuzunda mermi ve cepheye cephane götürüyor. Sekiz aylık kız dinler mi düşmanı, ağlamaya başlıyor. Ve bu sırada ölmesi falan problem değil Hatun'un, ama düşman eğer onları fark ederse çok kısıtlı olan cephane cepheye gidemeyecek, bütün düşüncesi o Ayşe Hatun'un. Ve bu arada çocuğunu göğsüne yaslar, düşman biraz geç gider, indirdiği zaman kendi elleriyle çocuğunu şehit ettiğini görecektir Ayşe Hatun yada diğer adıyla Tayyibe Hatun. Peki ne yapar? Çocuğunu koyar üzerini bayrakla örter ve aynen şunları söylemiştir. Kafile başkanı komutanımız aktarıyor bunu. "Sen yüzlerce binlerce yıl sonra doğacak Türk çocukları için şehit oldun" (yani şurada oturan bizler için şehit olan) "bu benim içinde senin içinde bir şereftir. Yeterki vatan sağolsun" diyor, omuzuna alıyor cephanesini ve yola koyuluyor. Hanımefendiler içinizde anne olanlar var. Lütfen bir an için düşünün, çocuğunuzu göz önüne getirin. El bebek gül bebek büyütüyoruz, gözünün içine bakıyoruz, tercih yapın sizden sonraki kuşak mı? çocuğunuz mu? İşte bu Ayşe yada diğer adıyla Tayyibe Hatun'u tanıdı Mustafa Kemal.

Kurtuluş Savaşında Kütahya sırtları, -30°C, -40 °C. Ve 75-80 yaşlarında bir nine. Gerisini gelin kafile komutanı Mustafa Necati'den dinleyelim. Mustafa Necati neyi görür? Bütün yorgan battaniye ne varsa cephanenin üstüne örtmüş kendisi pazen elbiseyle. Aynen şunları söyler "nine kar sepeliyor hava çok soğuk bari şu yorganı alsan sırtına" dediğinde aldığı cevap "dokunma ona, o millet malıdır, nem kapmasın. Ben bir ölürüm ama onunla binler doğacak binler. hayır oğlum hayır hiç üşümüyorum, soğuğu hiç duymuyorum

ki. Düşman bu topraklara girdi gireli benim içim yanıyor içim a oğul” diyen bir nineyi tanıdı Mustafa Kemal.

Albay Hulusi ATAĞ'ın kafilesinde olan genç bir kadınımlar hastadır ve cephane taşırken yere düşmüştür, ölmek üzeredir. Hulusi ATAK sorar “bacım bana adını söyle seni tarihe yazdıracağım” dediğinde aldığı cevap “adımı ne yapacaksın a oğul yaz benim adım Anadolu” cevabındaki adımın ne önemi var önemli olan ülkemizin adı ve gururu düşünüşü keşke, keşke uygarlık savaşımızda aynı şiddetiyle sürebilseydi bugün. Üzerinde ATATÜRK yazılı kapsülü inanın, inanın hiç mübalağa etmiyorum ilk uzaya fırlatan ülke mutlaka ama mutlaka biz olurduk.

Evet bu savaşta ATATÜRK dünyaya tek geçen Zekiye Hanım'ı tanıdı. Zekiye Hanım ne yaptı biliyor musunuz? Dünyaya ilk ve tek geçen kadınımlardır. 10 Aralık 1919 öğretmen okulu bahçesine 3000 kadını toplamış, dedim herhalde sıfırları fazla okuyorum. Hayır 3000 kadın, yapımcısı, dinleyicisi, konuşmacısı. Kadın olan dünyada ilk mitingdir bu, onun için dünyaya ilk geçmiştir. Peki Zekiye Hanım nasıl toplamıştır, cep telefonu yok faks yok, hiçbir araç yok. Hadi bunlar oldu farz edelim. Kadının sokağa çıkma hakkı yokken 3000 kadın nasıl organize oldu dersiniz? Evet bunu incelediğimde inanılmaz bir hem hayranlık hem de üzüntü duydum neden biliyor musunuz?

Cep telefonunuz var, faksımız var. Pek çok kulübün, pek çok derneğin davetlisi olarak gidiyorum. Hanımlar 50 kişi geldi mi aman diyorlar bu gün çok kalabalığız. 3000 kadından bahsediyorum ama projesinin adını da söylemek istiyorum Zekiye Hanım'ın “MUTFAK PROJESİ”, inanılmaz bir proje. Daha sonra bir yerde tekrar geçecek bu proje.

ATATÜRK Zekiye Hanım'ı, Nakiye Hanım'ı tanıdı bu savaşta. ATATÜRK Melek REŞİT'i tanıdı, Atatürk

Şuküfe Nihal'i tanıdı ve ATATÜRK ekmek pişirerek askere götürülen ama bu düşmanlar tarafından tespit edilip askerimizin yerini öğrenmek için çok işkence gören ama söylemediği için ekmek pişirdiği fırına atılarak yakılan Nazife Kadın'ı tanıdı bu savaşta. Bu savaşta ATATÜRK Taccülcalala hanımı tanıdı ATATÜRK üsteğmenlerimizi, binbaşı hanımlarımızı tanıdı, bu savaşta Tuğgeneral rütbesi verilmesi öngörülen 8 yaşındaki, evet yanlış duymadınız 8 yaşındaki Nezahat kızımızı tanıdı. İşte Nezahat kızımızın yanında şehit olan bir erimizin cebinden çıkan bir mektubunda annesine şöyle yazmış "anne Nezahatle babasının arasındaki konuşmayı duyaydın benim burada niye olduğumu anlardın" demiş ve bu arada şöyle yazmış" biz Mehmetçik Nezahat'e Türklerin Jean d'Arc 'ı diyoruz" demiş. Bu bana acı geldi. Ben Jean d'Arcı ortaokuldan beri tanıyordum ama Nezahat'i ancak bu araştırmam da tanıdım. Bunun acısını da o mektupla birlikte yaşamış oldum. Bu kadınlarımızı ben ATATÜRK ve Türk Kadını konulu konferansımda anlattığım için burada sadece adlarını anmadan geçemeyeceğimi gördüm.

Bu arada ATATÜRK okumuş da yazmaya da vakit bulabilmiş. Evet bizler için bir geometri kitabı yazmış. Üçgen, aç, dikdörtgen gibi ve 48 tane geometri teriminin isim babası bu yazdığı kitapla bizzat Mustafa Kemal'dir. İyi ki de yazmış eşkenar üçgen demek için "müselleseyi bilmemne bilmemne..." demek gerekir. İnanın bu kadar şeyi aklımda tutuyorum, bir onu tutamadım. İyi ki yazmışsın dedim. Bu arada ATATÜRK her sektöre el attı dedim ya, basın sektörüne de el atıyor ve bir gazete çıkarıyor. Adı "Mimber", 52 sayı çıkmış gazetesi, ve bu gazeteleri okuduğum zaman bu Mustafa Kemal'in gazetesi dedim. "Sansür" kelimesi ilk defa bu gazetede yer almıştır. Bu arada keşke

bütün Türk gençlerimiz bu gazeteleri okuyabilseydi diye düşünmeden de edemedim. Çok moral bulurlardı çünkü.

Bu arada çok güzel şiirler yazmış. İlk şiiri 1908 Şanlı Ordu dergisinde yayınlanmış. Keşke vaktimiz olsa da şiirlerinden de aktarabilseydim. Bu arada nutku yazmış, tiyatro eserleri yazmış, sinema senaryoları yazmış, yazmış yazmış. Peki okumuş yazmışta sadece gününün problemlerine mi çare bulmuş Mustafa Kemal? Sadece gününü mü kurtarmış acaba? Hadi gelin esas önemli olan da bu, buna bir bakalım mı ne dersiniz?

İşte günümüzde 25 yıllık araştırmacılığım sonunda size bir itirafta bulunmak istiyorum, diyorum ki ATATÜRK inanın, bugün sanıyorum 7 Şubat 2005, bu günü çok net görmüş, hadi görmekle kalsa iyi, birde bu gün kullanacağımız kadar güncel geçerli ve çözümsel önerileri de yazarak bırakmış bir lider. Söyleyin bana hangi ülkede var böyle bir lider. Diyeceksiniz ki lafı bırak bize somut örnek göster. İşte ilk örneğimiz; dediniz ki demin Türkiye'deki sorunları sorduğumda size, dediniz ki önemli olan sorunların bir tanesi de ekonomik sorun. Peki Amerika'nın en ünlü ekonomistlerinden birisi olan Mr. Jhons bize şunu öneriyor, diyor ki "ekonomiyle savaşta bir tek ATATÜRK'ü örnek alsın yeter Türkiye".

ATATÜRK'ün ekonomi ile de ilgili ne görüşleri var acaba, ve bunun üzerine oturdum, Maliye arşivine indim, Maliye arşivini incelememde ATATÜRK'ün ekonomide en önem verdiği şey ne biliyor musunuz? Türk parasının değerini korumak. Peki, 1919'a baktım Türk parası Sterlin karşısında, o zaman dolar yok, Sterlin karşısında 605 kuruş. Ha bir savaş yapıldı, ülke yıkıldı tekrar yapıldı. Peki 1938'de kaç kuruş biliyor musunuz? 19 sene sonra inanılmaz bir şey, 616 kuruş. Buna gerçekten inanmaya imkan yok. Peki dedim

ki herhalde yanlış okudum banknot artış hacmine baktım, banknot artış hacmi 1919'dan 1938 son dört ayına kadar, son dört ayı ilgilenemiyor sağlığından dolayı, son dört ayına kadar 19 sene sadece % 8, bu çok büyük bir başarı. Peki son dört ayda ne oldu diye baktım, gülüyorsunuz tahmin ettiniz mi? % 15. 19 senede % 8. Bari ölümünü bekleseymişiz, ama işte problem bir takım yerlerde sanıyorum.

Bu arada bir arşiv belgesi daha aktarmak istiyorum size. 5 Aralık 1927 tarih. 5 Aralık 1927'de bir Türk Lirası verdiğimiz zaman 2 dolar alabiliyormuşuz karşılığında. Eğer bizim nesil vazifemizi yapaydık size karşı, bugün 20 milyon liralık banknotu götürecektiniz, karşılığında 40 milyon dolar alacaktınız bizim nesil vazifesini yapaydı. Ama diyorum ki lütfen gençler lütfen, ilerde maliye bakanı olabilirsiniz, ilerde başbakan olabilirsiniz, ilerde aile kurabilirsiniz o da bir ekonomik sektördür ve ekonomiye yön vereceksiniz. Bizim yaptığımız, size çektirdiğimiz sıkıntıları çekmemeniz için lütfen ekonomik görüşleriyle ATATÜRK'ü mutlaka incelemenizi tavsiye ediyorum.

Bu arada biliyorsunuz 1929 da çok büyük ama çok büyük bir şey var. Ekonomik kriz var. Bütün dünyayı sarsmış ekonomik kriz. Peki soruyorum size sarsılmayan bir ülke söyleyin. Türkiye tabî ki. Peki 1929'da bütün dünya buhran yaşıyor en gelişmiş ülkeler bile. Hadi etkilenmedin de, rakamlara bakın kişi başına düşen milli gelir %51,2 artıyor. Eksilmeye alışmışız da artma kelimesi garip geliyor bize. Enflasyon ne kadar? % -1.2, bunlar resmi rakamlar.

Peki ikinci örnek, günümüze örnek; 1996 İngiltere'de bir seçim yapılır. Meclisteki kadın millet vekili sayısı seçimden önce 13, seçimden sonra birden 123 olur. Hiii derler kim yaptı bu başarıyı, Leslie Abdela diye bir hanımefendi. Leslie Abdela'yı tüm ülkeler çağırır, "ya

bize de öğret metodunu da bizde kadını fazla sokalım meclise” derler. Leslie Abdela'yı Türkiye de çağırır. Şile'ye gelir, dolar alır anlatmak için. Ve işte sözlerinin özeti “İngiliz kadını bu başarıyı ATATÜRK'e danıştı”. Yani ben Türkiye ye terciye tere satmaya geldim. Peki Leslie Abdela'nın uyguladığı projenin adını biliyor musunuz? “Mutfak Projesi” peki şöyle yazıyor şurada; “1919 dan beri biz Türk kadını ve ATATÜRK'ün peşindeyiz merak ediyorum iki kadın milletvekilinizde benim peşimde niye acaba” diye de ironi yapmış burada. Bu arada eğer biz bu metodu uygulasaymışız Türkiye'de sanıyorum Türk erkekleri şu anda meclise nasıl girebiliriz diye arayış içinde olacaktı, hiç şüphe yok buna.

Peki bu arada dünyaya o kadar çok ilk hediye etmişiz ki bunlardan bir tanesi de üniformalı ve rütbeli kadın asker ilk defa bizim ordumuzda, bizden dünya orduları örnek alıyor. Kurtuluş Savaşında rütbe alan kadın askerlerimiz; Binbaşı Ayşe ALTUNTAÇ, Üsteğmen Emine VARDARLI, Üsteğmen Fatma ŞİMŞEK. Ama dünya tarihine tek geçen bir üsteğmenimiz var; 700 erkek 43 kadından oluşan bir müfrezenin reiselğine bizzat ATATÜRK tarafından atanmış, Üsteğmen Kara Fatma. Evet dünyadaki ilk müfreze reisesi kadın unvanını taşır Kara Fatma. Ben geçenlerde Erzurum'a davetliyim, Erzurum Üniversitesi rektörümüz davet etti uçakla gittim. İndim uçaktan “off ayağım belim melim” dedim, bir an aklıma geldi, biliyorsunuz Kara Fatma Erzurumlu; Erzurum'u 13 kadınla müdafaa ediyor, atına atlıyor Bursa'ya kadar geliyor, Bursa'nın Kurtuluşuna da tanık oluyor. Ben uçakla zor gittiğim yere, önümde yemeğim, arkamda suyum, sıcacık, ama bu kadının yaptığı! Ha o zaman sanıyorum şu andaki Türk kadını asla ve asla yoruldu demeye hakkı yok, eğer Kara Fatmaları eğer Şerife bacıları tanısaydı.

Evet anlıyorum bu hanımlarımızı tanımadan önce bir şey yaptım zannediyordum. Şu anda hiçbir şey yapmadığıma kaniyim. Bu arada Kara Fatma'nın savaşta yaptıklarını, dedim ya Bursa'ya kadar gelmiş, üç oğlunu şehit vermiş, kızının parmakları İzmit muharebesinde kesilmiş, sadece savaşı anlatmak için bir konferans gerekir Kara Fatma'nın. Ama Tamim gazetesini okuyorum, Tamim gazetesini okurken Kara Fatma'yla yapılmış bir röportajı okudum, inanılmazdı. Gazeteci soruyor diyor ki; "çok fakirsin çok çok ihtiyacın var paraya neden üsteğmenlik maaşı sana bağlanan maaşı Kızılay'a bağışladın" diyor. Verdiği cevap tarihi bir cevap aynen şöyle:

"Ben Kurtuluş Savaşında yaptıklarımı bir menfaat ve çıkar karşılığında yapmadığıma inandığım için en son vatani vazifem olarak maşımı Kızılay'a bağışlıyorum" diyecektir. Bu bana neyi hatırlattı biliyor musunuz? ATATÜRK'e bir gazeteci sorar; "neden mal ve mülkünüzü milletinize bağışladınız" diye. ATATÜRK'ün verdiği cevabı aynen aktarıyorum:

"Mal ve mülk bana ağırlık yapıyor, onları asıl sahibi olan milletime bağışlamaktan ferahlık duyuyorum. Zenginlikten ne çıkar asıl zenginlik insanın manevi şahsiyetinde olmalıdır." diye cevaplayacaktır.

Ne güzel değil mi en son kademededen en tabana kadar, kadınından erkeğine kadar hepsi aynı söylemde ama alışmadığımız gibi aynı eylemdeler ne diyelim sağ olsunlar, Varolsunlar.

Dileyelim sizin nesle, genç nesle, hortumcular soyguncular değil, Kara Fatmalar, Mustafa Kemaller örnek olsunlar. Tabi Kara Fatma'nın örnek olabilmesi içinde bir okuma kitabımızda hiç olmazsa bir okuma parçası olarak Kara Fatma'nın olması lazım ki örnek alabilesiniz. Bu arada ATATÜRK'ün şu sözü çok hoşuma gider diyorki; "Geçmiş ne kadar çok unutursak

geleceği korumak o kadar zor olur.” Biz Kara Fatmaları mutlaka hatırlamalıyız sanıyorum.

Bu arada bir kadınıma daha vermek istiyorum, Melek Hanım. Haçın katliamını hepimiz hatırlıyorsunuz, 535 Türk hunharca katledilmiştir. Hepsı öldüğüne göre nerden biliyorsun hunharca katledildiğini? Şair Melek hanım diye anılmış Haçın'de. Şahadetinden sonra kolunun altından bir bohça çıkıyor, bohçayı açıyorlar, 18 kıtalık bir destan yazmış. O anda gördüklerini kaleme almış. Mektupçu Hüseyin nasıl vahşetle öldürüldü, komşu kızı Hatice nasıl vahşetle öldürüldü hepsini kaleme aldığı bir destan. Başına ne demiş biliyor musunuz “inşallah okuna”. Ben 45 yaşında bunu okuyabildim en sonuna da “bizden sonrakiler neler çektiğimizi bileler diye yazıyorum” demiş son iki kıt'ayı sizlere okuyorum.

Meydan kazanı kurdular

Tüm bebeklerimizi kaynattılar

Gün görmedik anaları

Süngü ile oynattılar

Kundakları verdiler

Kanlı kundak yu dediler

Bebelerimizi kaynattılar kaynattılar

Kuzu eti diye hepimize zorla yedirdiler

Evet biz burada kolay bulunmuyoruz, bu koltuklarda kolay oturmuyoruz. Evet bakıyorum çok buruldunuz, çok üzüldünüz ama liderlik dedik biraz da gülümseyelim mi?

Lider dedik, ATATÜRK'ün resimlerine bakıyorum hepsi asık suratlı hepsi ciddi. Lider olmak için böyle mi olmak gerekiyor, acaba ATATÜRK hiç mi gülmemiş, hiç mi espri yapmamış? Hadi gelin Antalya'ya gidelim. Antalya yolunda mola verir kulağına bir türkü gelir “Ya bu türküyü çok sevdim bulun getirin bu türküyü söyleyen” der. küçücük bir çoban gelir. Der ki “Sesin

çok güzel bana da bir türkü okur musun". Başlar çoban "demirciler demir döver tunç olur" diye. Bitince ATATÜRK dalmıştır "bis bis" der. Çoban böyle bakar. "Oğlum der bis" der "Çok beğendik tekrarla anlamına gelir". Hiç nazlanmaz gene aynı türküyü okumaya başlar. ATATÜRK türkü bitince cebinden bir harçlık çıkarır uzatır. Çoban hemen alır harçlığı, kuşağına kor, elini uzatır ATATÜRK'e "bis bis" der. Bu espri ATATÜRK'ün çok hoşuna gittiği için çok ünlü bir sanatçımızın yetişmesi sağlanacaktır.

ATATÜRK'ün hayatta en hoşlanmadığı şey dalkavukluk, ama yemek masasında hiç hoşlanmıyor. Karşısındaki adam da ATATÜRK'e "sen Türklerin şahısın şususun bususun...", feci dalkavuk. Yoğurt kasesi adamın önündeymiş diyor ki Atatürk; "Şu yoğurt kasesini bana uzatır mısınız". Adam yoğurt kasesi uzatacak, el insaf ayağa kalkıyor, önünü ilikliyor, tam yoğurt kasesini alacak parmakları içine giriyor. "Ah..." diyorlar "... adama taktı ATATÜRK, bir de zaten sinirlenmiş durumda, bir de çok titiz bu konuda, şimdi bir fırtına kopacak". adam perişan, ah paşam vah paşam derken "Ya niye bu kadar üzöldünüz demin yoğurt yiyecektim şimdi cacık yemiş olurum".

Evet, bu espriyle 25 yılın sonunda ATATÜRK'ün müthiş espritüel olduğunu keşfettim ve yeni hazırladığım konferansımın konusu ne biliyor musunuz? "ESPİRİLERİYLE ATATÜRK". Bugün onu hazırlıyorum, 6-7 ay sonra bitecek inşallah sizlerle buluşacağız. O konferansta çok güleceğiz ama inanın çok da düşüneceğiz.

Bir gazetecide Atatürk'e sorar "size de diktatör diyorlar ne dersiniz". Atatürk şöyle bir bakar, "Eğer ben diktatör olsaydım hanımefendi bu soruyu sorduktan sonra siz asla canlı kalamazdınız " diyecektir. Peki diktatör mü Mustafa Kemal bakalım.

İzmir kurtuldu, çok tatlı bir yorgunluk, Ankara'ya hareket edecekler. Trene binerler kompartımana çekilirler. Ertesi gün kompartımanı çalar yaveri, açar yorgun, bitkin, kravatını yıkamaktadır Atatürk. Yaveri “ya paşam bu ne hal hiç uyumadınız herhalde niye böylesiniz” der. “Ya çocuk kompartımanıma yastıkla battaniye koymayı unutmuşunuz. Kolumu yastık yaptım ağrıdı setremi yastık yaptım üşüdüm bende uyumadım kalktım” der. Yaveri; “aman paşam! Birimize haber vereydimiz hemen size bir yastıkla battaniye getirirdik” der. Ve bir ülke kurtarmaktan dönen komutan söylüyor bunları tarihi bir cevap derki “Geç fark ettim hepiniz en az benim kadar yorgundunuz. Hiçbirinize kıyamadım. Önemli olan benim uyumam değil milletimin rahat uyuması”. Var mı böyle bir şey! Bu insana diktatör demeye kimin dili varabilir. Ayaklarının altına Yunan bayrağı serildiğinde bayrak bir ulusun onurudur diye basmayıp kaldırtan bir insanın kendi milletinin inancını çiğneyebileceğini düşünmek ancak onuru ve şerefi olmayan kişilerin işi olabilir diye düşünmeden de edemiyorum.

Bu arada içimizde çok değerli öğretim görevlilerimiz ve öğretmen arkadaşlarımız var. Onların için de çok özel bir anısını anlatacağım. İstanbul Üniversitesinin açılış töreni. Çok mütevazı bir salon, tahta iskemleler, ortaya ATATÜRK'ün oturması için kırmızı renkte süslü muhteşem bir koltuk konmuş. Profesörlerle birlikte geliyor, buyurun diyorlar. Bir koltuğa bakıyor dönüyor profesörlere, aynen şunları söylüyor; “Sizlerden öğrenecek o kadar çok şeyim olduğuna göre bu koltuk sadece sizlere layıktır” diyor. En kıdemli profesörü o koltuğa oturtuyor ve kendisi tahta iskemlede programı sonuna kadar izliyor. Evet yani kendince hak etmediği hiçbir koltuğa oturmayan bir Mustafa Kemal'i görüyoruz orada. Dünya lideri olmak sanıyorum bu evet .

Bu arada İstanbul ve Ankara illerinden birisine ATATÜRK adının verilmesi için bir kanun önergesi veriliyor meclise. ya İstanbul'a ATATÜRK diyorduk ya Ankara'ya. Bu önergeyi vereni hemen çağırıyor ve aynen şunları söylüyor ;“Bir ismin dillerde kalması için şehrin temellerine sığınmasına gerek yoktur. Bakın bu şehrin ismi İstanbul ama Fatih Sultan Mehmet'i hemen hatırlıyoruz. Eğer ben bir şey yapabildiysem bunu binaların tepelerine, şehrin temellerine ismimi yazarak değil milletimin kalbine yazarak anılmak isterim” diyecek, hiçbir yere adının verilmesini kabul etmeyecektir. Şimdi bakıyorum da hortumcunun soyguncunun hepsinin adı bitaraflarda şey gibi yazıyor merak ediyorum nasıl oluyor bu diye. Evet, galiba beni bıraktınız, ben 25 yıl kolay değil, beni bırakırsanız sabaha kadar buradayız. En iyisi son iki anı ama onu en iyi anlatan anılarla programıma son vermek istiyorum;

İşte ilki öğrenciler evet sizin için. Bir öğrenci anlatıyor, Mahmut SADİ. Şöyle anlatır Mahmut SADİ. “Yıl 1923. İstanbul Üniversitesinde öğrenci olduğum sıralar. Okul duvarında bir ilan görüyorum. Avrupa'ya talebe yollanacaktır. Allah Allah diyorum, ülke yıkık dökük yıl 1923 Avrupa'ya talebe! Lüks gibi gelen bir şey, ama bir şansımı denemek istedim. 150 kişi içerisinde 11 kişi seçilmişiz. Benim ismimin yanına ATATÜRK “Berlin Üniversitesine gitsin” diye yazmış. Zaman geldi. Sirkeci garındayım, ama kafam öyle karışık ki gitsem mi kalsam mı, orda beni unuttur mu bunlar, para yollarlar mı, gurbet ellerde ne yaparım? Bir an gitmemeye karar verdim, döndüm. O sırada bir müvezzi ismimi çağırıldı “Mahmut SADİ, Mahmut SADİ, bir telgrafın var” telgrafı açtım aynen şunlar yazıyordu ”sizleri birer kıvılcım olarak gönderiyorum alevler olarak geri dönmelisiniz”. Var mı böyle bir şey?

11 öğrencinin nerede, ne zaman, ne düşünebileceğini hesap edebilen bir lider dünya lideri olmasın da ne olsun. Yıl 1923, biz evimizde bir çocuğumuzun huyunu değiştiremiyoruz bir huyunu. Tüm ülkenin huyu değişiyor. Bunla uğraşan bir insan yolladığı 11 öğrenci nerede, ne zaman, ne düşünebileceğini hissedebiliyor. Mahmut Sadi devam ediyor “gel de şimdi gitme, git de orda çalışma, dönde bu ülke için canını verme”. diyor.

Evet bu gün en büyük şikayeti ne Türkiye'nin? Beyin göçü. En iyi beyinlerimizi kapıp götürüyorlar ama o çocuklarımız arkalarına baka baka gidiyorlar. Peki diyeceksiniz ki engellemek o kadar mı zormuş? Ha o gün 11 öğrenciymiş, telgrafmış. Bu gün milyon öğrenci olsun, e-mail bilgisayar var. Yeterki şu iki cümleyi ifade edebilecek, onların sorumluluğunu alan bir liderleri olsun.

İşte son anım, Nehire NEHİR hanımefendiden; şöyle anlatır “O zamanlar kadınların sanatçı kimliğini yeni yeni kazandığı dönemler. Benim tiyatrodaki çömezlik dönemim. Muhsin ERTUĞRUL Darül Bedai'ye baş yönetmen olarak atanmış. Çok titiz bir insan. Provadan oyuna her şey saat titizliği ile işliyor, perde bir saniye bile geç açılmıyordu. Provaya geç kalan oyuncu derhal oyundan uzaklaştırılıyordu. Eee tahmin edersiniz ki bu durumda Muhsin Ertuğrul'unda düşmanı çoktu. Bir gece Dolmabahçe'den ATATÜRK'ün Şehir Tiyatrolarına geleceği haber verildi. Ben de karşılamak için hazırdım. Fakat Paşa gecikti. Muhsin Ertuğrul kendisini beklemeden perdeyi saniyesi saniyesine açıp oyunu başlattı. ATATÜRK 4 dakika geç kalmıştı. Etraftaki dalkavuklar ATATÜRK geldiğinde Muhsin ERTUĞRUL'un onu beklemeden perdeyi açtığını ellerini ovuştura ovuştura anlattılar ATATÜRK “Yaaa öyle mi Muhsin Ertuğrul'la Görüşürüz” dedi. Herkes Muhsin ERTUĞRUL'un işinin bittiğine

inanıyor, ben müdür olacağım sen müdür olacaksın kavgaları bile başlamıştı. ATATÜRK piyesin bitiminde Muhsin ERTUĞRUL'u ayakta karşıladı. Deminkileri de yanına çağırarak aynen şunları söyledi. "Sizi tebrik ederim işinizle ilgili ciddiyetiniz ülkenin gelişimini ciddiye aldığınızı gösterir biz geç kaldık siz vazifenizi yaptınız eğer bir tek benim için perdeyi açmayıp oyunu başlatmasaydınız bu dalkavukluktan ileri gitmez ve beni çok üzerti ben herkesin her sahada işini bu kadar ciddiye almasını istiyorum ülke ancak böyle ilerler efendiler " demez mi. Etraftakilerin suratları görülmeye değeri o sırada". Ama işte liderlik diyorum. Şimdi bir an günümüze geliyorum, hadi bakalım baba iseniz başlatın programı gelmeden. Mümkün mü! Ondan sonra artık beğenin haritadan bir yer, evet ki bu insan bir ülkenin en büyük lideri değil asrın lideri olan bir insan bunu yapıyor.

Evet ATATÜRK ve onunla el ele verenler sayesinde üç tarafı deniz yerin üstünü anlatayım mı? Lütfen pazara gidelim. Yabancı ülkelere gittim. Portakalı taneyle jelatinlere sarıyorlar, kıymetli madde, karpuzu dilimle yiyorlar, biz kelek çıktı mı atıyoruz, bir tane daha açıyoruz var mı böyle bir nimet. Lütfen pazara gidelim, yeşilin her tonu; geçen bir yabancı konuğum var; pazardan geçmek zorunda kaldık dedi ki bana "Türklerin özel bir günü herhalde bu gün". "Neden" dedim? Eee baktı kadın naylon torba naylon torba yok öyle bir dava, böyle bir nimet nerde, hangi ülkede. Bir tane salatalık, bir tane domates, biz kilolarla. Ve bana ne dedi biliyor musunuz? "Yahu ülkeme dönünce ne isteyeceğim biliyor musun". "Ne" dedim. "Türkiye'yi isterim de isterim diye tutturacağım" dedi. Bir espriydi ama bir gerçek payı da olduğu su götürmez.

Peki yerin altına geçelim. Krom, brom, toryum, bor. Tamam güzel ama petrolün zekasına hayranım.

Neden mi? Burda çıkıyor, burda çıkıyor, burda çıkıyor ama Türkiye'nin sınırını ezberletmişler petrole, bir kilometre girmiyor içeri. Var mı böyle bir petrol, yani altımız petrol dolu aslında. Hadi petrolü de geçelim, uzaydan çekilen fotoğraflara göre bugün petrolden bir derece zengin maden var, uranyum. Bu gün dünyadaki, Türkiye'de değil dünyadaki en iyi uranyum rezervi bizim Karadeniz dağlarında arzı endam ediyormuş. Hoş o bize bakıyor biz ona bakıyoruz ama Türkiye'nin dış borcunun 19 katı değeri olduğu tespit edilmiş uzaydan çekilen fotoğraflara göre.

Yabancı ülkelere gittiğimde ufacık bir tarihi vesika buluyorlar, üç kere etrafını çeviriyorlar, birde bol para ödüyorsunuz, bööyle bakıyorsunuz. 15 ayrı medeniyeti barındıran 10000 yıllık bir tarih var altımızda.

Romanya devlet bütçesinin üçte birini nasıl kalkındırıyor? Suni termal tesis yapmış adamlar düşünebiliyor musunuz suni. Erzurum'a gittim kaynıyor, Kozaklıya gittim kaynıyor, Bursa'ya gittim kaynıyor, İzmir kaynıyor. Sadece bizim sıcak su kaplıcamız. Hakikisi var çünkü elimizde.

Geçen gün Isparta Süleyman Demirel üniversitesi beni davet etti rektörlük, oraya gittim. Beni Davraz diye bir kayak merkezine götürdüler. Kayak merkezinde kayakla kayıyordu herkes Davraz'ta. Birbuçuk saat sonra, Antalya Akdeniz üniversitesinde vereceğim konferans için Antalya'ya indim. Millet denizde yüzüyordu. Var mı böyle bir ülke söyleyin bana. Birbuçuk saatlik mesafede. Bursa, Uludağ'a gidiyorsunuz kayak kayıyorlar, 20 dakikada Mudanya'ya gidiyorsunuz denize giriyorlar. Hakikaten yok böyle bir ülke. Dünya yuvarlağını çevirin hepsinin bir araya geldiği bir ülke söyleyin bana, ben bulamadım. Ya güneşi var ya karı var ya denizi var ya dağı var birinden biri mutlaka.

Peki bu kadar özel ve güzel bir ülke bizim elimizdeyken başımız dertten kurtulur mu? Asla. Düşmanımız dünden daha az değil, dünden daha çok. Bütün ülkelerin gözü bizim ülkemizde. Nasıl olmasın ki! Galiba bir tek bizim gözümüz yok şu ülkede.

Bu gün bunun için parçalama ve bölme girişimlerini yüz yıllardır uyguluyorlar. Bir ara siyasi girdiler, sağ-sol diye böldüler, kapışın dediler, yutmadık. Daha sonra etnik böldüler, kürt-Türk dediler, kapışın dediler, yutmadık. Dinimizi kullandılar, kapanan-kapanmayan, laik olan-olmayan, ATATÜRK'çü olan-olmayan diye dörde beşe, tarikatlara bölünün dediler ki kolay alalım, yutmadık. Ekonomiyi kullandılar, zengin-fakir alan-alamayan dediler, gene olmadı. Yani tazı eski tazıydı, habire çulunu değiştirdiler. Oyunun kuralı buydu ama biz bu oyuna hiç gelmedik gelmeye de asla niyetimiz yok.

Yeni ATATÜRK'ler yetişiyor ve gelmekte. İşte bugün bizi kuvvetlendikçe budanan, diğer türlü olduğu sürece de sulanan bir ağaç misali görmek gafletinde olan yada başka bir deyişle ayağa kalkmayacak kadar destekle ama yere düşmeyecek kadar köstekle politikası uygulamaya çalışan tüm ülkelere, iç ve dış düşmanlarımıza karşı en güzel cevabı ne zaman vereceğiz biliyor musunuz? Onu anmayı bırakıp anlamaya başladığımız zaman. Onu yakamızda taşıdığımız kadar fikir ve eylemlerimizde de taşıyabildiğimiz zaman. Onu özlediğimiz kadar özümüzde olduğumuz zaman. Onunla yarışan ama onu aşmış yeni Mustafa Kemalleri yetiştirebildiğimiz zaman vereceğimiz inancıyla. sizlerden Nakiye Hanım, Kara Fatma, Mustafa Kemal gösterdiğin hedefe henüz ulaşmamış olmaktan dolayı özür diliyor ve bu hedefe ulaşana dek sakın bizi affetmeyin diyor ve bir şiirle programıma son veriyorum.

ATATÜRK de et artı kemik artı kandı,
İnsanüstü değildi yani ATATÜRK,
ATATÜRK de herkes gibi kusurları olan,
Küçük büyük ve çirkinde olabilirdi,
Ama güzeldi.

ATATÜRK yorgunluk kahvesini bir su başında
yudumlamayı,

Serhat türkülerini, Alaturkayı, mesela Safiye Aylayı,
Yemeklerden fasulye pilakisini seven,
Miri kelimeler bir İstanbul efendisi.

Aşık ve şair, mahcup ve ürkek,
Ama Karadenizli değil Karadeniz kadar canlı,
Adanalı değil ama Adanalı kadar sıcak kanlı,
Ve bir Aydın'lı kadar oturaklı ve zeybek.

Velhasıl bizim mayamızdan bizim kumaşımızdandı
Mustafa Kemal.

İnsan üstü değildi ATATÜRK,
Tam insandı.

29 YABANCI GÖZÜYLE ATATÜRK...

KİŞİLİĞİ - Kemal Atatürk veya bizim O'nun o zamanlar tanıdığımız ismiyle Kemal Paşa, gençlik günlerimde benim kahramanımdı. Büyük devrimlerini okuduğum zaman pek çok duygulandım. Türkiye'yi modernleştirme yolunda Kemal Atatürk'ün giriştiği genel çabayı büyük bir takdirle karşıladım. O'nun dinamizmi, yılmak ve yorulmak bilmezliği insanda büyük bir etki yaratıyordu. O, Doğuda modern çağın yapımcılarından biridir. O'nun en büyük hayranları arasında bulunmakta devam ediyorum. (Hindistan Başbakanı Jawaharial Nehru)

- Kemal Atatürk, şüphesiz, yirminci yüzyılda İkinci Dünya Savaşı'ndan önce yetişen en büyük devlet adamlarından biri, hiçbir ulusa nasip olmayan cesur ve

büyük bir devrimci olmuştur. O, ulusunun özgürlüğünü ve yurdun bütünlüğünü tehdit eden düşmanı yok etmesini ve dünkü düşmandan, oç alma ve hınç duygularına kapılmadan bir dost ve müttefik yapmasını bilen güçlü bir savaşçı, tek başına bütün dünyaya karşı direnmekten korkmayan sadık ve gerçek bir yurtseverdir. (İsrail Başkanı David Ben Gurion)

- Çağımızda; uzak görüşlü, cesur, siyasi, sosyal ve ekonomik reformlarla Türkiye'yi bugünkü modern cumhuriyet durumuna getiren Kemal Atatürk'tür. Aynı zamanda bugün Türkiye'nin Avrupa Ortak Pazarına girebilecek güce erişmesini sağlayan modern ekonominin temelini hazırlayan da yine O'dur. (Hollanda Dışişleri Bakanı Joseph Luns)

Arkadaşlar, yüzyıllar nadir olarak dahi yetiştirir. Şu talihsizliğimize bakın ki, O büyük dahi çağımızda Türk Ulusu'na nasip oldu. Mustafa Kemal'in dehasına karşı elden ne gelirdi? -İngiltere Başbakanı bu konuşmasından sonra istifa etmiştir.-(İngiltere Başbakanı Lloyd George)

Mustafa Kemal hakkındaki bilgiyi O'nu çok iyi tanıyan birisinden edindim. SSCB'nin Amerikaca tanınması konusunda Sovyet Rusya Dışişleri Bakanı Litvinof ile görüşürken, kendisine, onun fikrinde bütün Avrupa'nın en değerli ve ilgi çekici devlet adamının kim olduğunu sordum. Bana verdiği cevapta Avrupa'nın en büyük devlet adamının bugün Avrupa'da yaşamadığını, Boğazların gerisinde, Ankara'da yaşadığını, Bunun Türkiye Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal olduğunu söyledi. (ABD Başbakanı Franklin D. Roosevelt)

- Batıda ihtilal ve devrimlerin yavaş yavaş elde ettiklerini Atatürk'ün ülkesi birdenbire kazandı ve Türk hayatında o kadar derin izler bıraktı ki, Batıdakilerde bu, ancak yüz yılda erişebilecek bir başarı idi. 1940 (Macar Prof. Dr. Fekete Lajos)

- Hiçbir Türk, yurttaşlarının içinde buldukları korkunç durumu Kemal Atatürk kadar doğru bir şekilde göremedi. Türklerin düşünüş tarzının ne şekilde değişebileceğini anlayan sadece o, olmuştur. (1937) (ABD, General Charles Sherrill)

- Yeni Türkiye, Atatürk'le yalnız İslam anlayış ve görüşlerini değil, aynı zamanda Avrupa'nın düşünme tarzını da açmıştır. Türkiye bir dürüstlük, samimiyet ve realite politikası gütmekte ve bu sebeple tepkilere, başarısızlıklara uğramamaktadır. Bu politikanın kendisinden öncekilere benzer tarafı olmadığı gibi taklidi de yoktur. (Alman Tarihçi Prof. Dr. Herbert Meizing)

- Şöhreti bütün cihana yayılmış olan tecrübeli Başkanın yönetimi herkesin sevgisini ve saygısını çeken büyük Türk ulusunun milli bağımsızlığını devamlı bir başarıyla kuvvetlendirmiş ve yeni milli yapısını yaratmıştır. (1935) (SSCB Başbakanı Kalinin)

- Türk devriminin bütün Doğu dünyasının ilerleme ve gelişmesindeki rolü, Batı dünyasını kültür ve uygarlık yoluna yönelten Fransa Devrimi kadar önemli ve etkilidir. Devrimizin kıvılcımlarından çıkacak ateş, bütün Doğu uluslarını aydınlatacak, kamaştıracak ve gerçek nuru yaratacaktır. (1936) (Çin, General Ho-Yao-Su)

- O, uğraşlarıyla, yalnız Türkiye'ye değil, bütün Doğu dünyasına kurtuluş yolunu göstermiştir. O tarih büyüğünün, O Türk kahramanın, O Doğunun kurtuluş ve uygarlık önderinin eserini her zaman sevgi ve saygıyla anacağız. (1939) (Hindistan Meclis Başkanı Sir Abdurrahim)

- Kemalizm, hızlı gelişme yolunu keşfetti ve ispat etti ki, yalnız bir kuşakta disiplinli bir eğitim ile halkçı büyük bir uygarlık geliştirilebilir. Bu, insanlığa denenmiş bir felsefe örneği olarak sunulabilir. Kemalizm, yüzyıllara

sıgabilecek işleri on yılda tamamladı. (Fransız Yazar Gerard Tongas -1937)

- Atatürk tarafından yaratılan bugünkü modern Türkiye'yi tanıyanlar, Birinci Dünya Savaşı'ndan önceki Türk Anavatanının durumunu tasavvur bile edemezler. (Almanya Büyük Elçisi F. Von Papen)

Öyle bir an düşünün ki, Batı dünyamızda rönesans, reform, XII. yüzyıl sonunda bilimsel kültürel ihtilali, Fransız ihtilali ve endüstriyel ihtilallerin hepsi bir insan hayatının içine yığılmış olsun ve bunlar kanunla zorunlu kılınsın.

İşte Atatürk, 1920-1930 arasında, bu kadar kısa bir süre içinde ve hiçbir ülkede uygulanamamış en ihtilalci bir programı gerçekleştirdi. (1963) (İngiliz Tarihçi Prof. Arnold J. Toynbee)

- Osmanlıların "Hasta Adamı" iyileşmemiş, ilerlemiş ve güçlenmiştir. Atatürk bunu yapmakla gerçekten bir mucize göstermiştir. (1938) (Polonya - Gazete Plska)

- Hiçbir ülke, yeni Türkiye'nin Ata'sı tarafından başarılan yenileşme kadar hızlı ve o kadar kökten bir gelişme görmemiştir. Böylesine insanlar yüzyıllar içinde yalnız bir defa görülür. Şimdi Türkiye'nin tarihi bu eşsiz devlet adamının tarihidir. (1938) (Bulgaristan Dness Gazetesi)

- Türkiye, İslam dünyasında bir mucize manzarası göstermektedir. Türkler, ebediyen Atatürk'e minnettar kalacaklardır. (1939) (Çekoslovakya, Ç.T.K. Ajansı)

- Atatürk'ü her zaman hatırlayacağız. Atatürk'ten önce tarihe mal olmuş hiçbir kimse, Atatürk kadar, ulusal hayata kendi damgasını vurmak yoluyla dünyayı hayretler içinde bırakmamıştır. Atatürk, Türkiye modern anlayışının yaratıcısı olmuştur ve öyle kalacaktır. (1938) (ABD Dışişleri Komisyon Bşk.)

- Bundan sonraki kuşaklar O'nun akıllara hayret veren destanlarını birbirine anlatacak, bir tek adamın

zekası ve kuvvetiyle nasıl bu büyük işleri başardığını hayretle anacaklardır. O'nun böyle birkaç yıl içinde sevdiği yurdunda yepyeni bir ulus yaratması, onu yükseltmesi, bayındırlık ve ekonomik alanda bu ölçüde ilerlemesi, yaratıcılığının eşsizliğini gösterir. (1938) (Irak, El Arabi Gazetesi)

O'nun adı, dünyanın en büyük ilham kaynaklarından biri olarak yaşayacak ve Müslümanların en derin yurtseverlik içinde yaşamalarına önderlik edecektir. O'na duyulan sevgi, daima bütün Müslüman dünyasına ve insanlığa faydalı olacaktır. -1965 - Anıtkabir Defteri- (Pakistan, General Muhammed Azam Khan)

Sizlere şunu söyleyeyim ki, ben Atatürk'e katip olmak isterdim. Sebebi de, O'nun her akşam sofrasında bulunup, yüksek fikirleriyle beslenmek dileğinde oluşumdur. (1933) (Fransa Başbakanı Edouard Herriot)

Devlet Şefiniz gibi insanlığın en yüksek mertebesine erişmiş büyük dahinin bir ülke için ilerlemenin ancak, o ülke kadınlarının genel seviyeye yükselmeleri ile gerçekleşeceğini anlamış olması, uluslararası kadın davasını çok kolaylaştırmıştır. Size Atatürk tarafından kazandırılan haklar ve sizin özgürlüğünüz bütün dünya kadınları için çok güven verici ve onların mücadelesinde onlara yardımcı bir kuvvet olacaktır. (1935) (Uluslararası Kadın Birliği Gnl. Sek. Katherin Bonifas)

O'nun ölümü Türkiye'nin sarsılması olmayacak; çünkü bütün genç kuşak, Şefi tarafından çizilen yolu inançla ve coşkunlukla izlemektedir. (1938) (Macaristan, UJ Magyar Gazetesi)

İkinci Dünya Savaşı'na kadar Mustafa Kemal'in eseri Türkiye çapında değerlendirildi; eski bir ülkenin modern bir ulus haline gelmesi için harcanan çabayı takdir etmeyen yoktur. Söz konusu eser 1945'den bu

yana bir örnek değeri kazandı. Kemalizm, Türkiye Tarihi'nin bir sayfası olmaktan çıkıp, siyasi bir sisteme önderlik etmeye başladı. Çünkü, yeryüzünde henüz Moskova'ya ve Pekin tımarına girmemiş olan üçüncü çeşit devletlere bu sistem yol göstermektedir. Yarı gelişmiş uluslar için Marksizm'in karşısına dikilen ikinci bir alternatiftir bu sistem. (1961) (Fransız Hukukçu, Prof. Maurice Duverger)

Boğazlar Anlaşmasının yeniden gözden geçirilmesini isterken izlediği yol, zamanı seçişi mükemmeldi. Hatay'ın Türkiye'ye katılmasını sağlayan diplomasi çalışması bir ustanın eseridir. Dünyanın gidişi hakkındaki görüşleri de insanı ürkütecek kadar doğru çıkmıştır. (1964) (İngiltere, Times Dergisi'nin Eki)

Dünya tarihinde, Kemal Atatürk gibi, önemli bir görevi kesin şekilde başarı ile sonuçlandırın ve bir ulusun mutlu geleceğini sağlayacak sorumlulukları üzerine alan dürüst insanlara çok ender rastlanmaktadır. Bu azim ve irade iledir ki, Atatürk; deha, sezgi ve başarıcılığı ile yalnız neticesiz bir savaşla uçurum kenarına gelmiş bulunan yurdunu kurtarmakla kalmamış, aynı zamanda memleketi çağdaş uygarlık düzeyine ulaştıracak bütün temelleri atmıştır. (1963) (İran, Şah Rıza Pehlevi)

O'nun yeni Türkiye'yi yaratan mucizesi, yüzyılları geride bırakan bir anıt olarak kalacaktır. (1938) (Yunanistan Başbakanı Y. M. Metaksas)

Hayatının sonuna kadar ulusunun mutlak güveniyle kurduğu devletin başında kalan muzaffer kumandanın kişiliği, eşi görülmemiş bir karakter örneğidir. (İtalyan Bakanı Soforça)

Ulusunu hürriyet ve demokrasiye kavuşturmak uğrunda savaşarak başarı kazanan büyük Türk önderi hakkında engin duygularımı ve hayranlığımı iletmek

isterim. Atatürk'ün hayatı ve eseri yalnız Türkiye için değil, fakat dünyanın bütün hür ulusları için de ilham kaynağı olmakta devam edecektir. (1963) (Çin Devlet Başkanı Çang Kay Şek)

Japonya'da Atatürk, Birinci Dünya Savaşı sonrası yıkımlarından Türkiye'yi kurtararak büyük zafere ulaştıran kahraman ve Osmanlı İmparatorluğu yıkıntılarında yeni Türkiye Cumhuriyeti'ni yaratan büyük bir devlet adamı olarak çok iyi tanınmaktadır. Özellikle Atatürk'ün Türk Dili Devrimi'ni gerçekleştirmesi ve dinle siyaseti birbirinden ayırarak Türk toplumunun modernleşmesini sağlamak yolundaki çabalarına karşı büyük bir hayranlık duymaktayız. (1963) (Japonya Başbakan Hayato İkada)

Kuvvetli karakterli ve dünya ulusları arasında kendi ulusunu, haklı gururu üzerine kesin görüşlü bir adam olarak hiçbir zaman kişisel ün peşinde koşmadı. Yurdunun çıkarlarını her şeyin üstünde tutan ve milleti için her faydalı sonuca ulaşmaya çalışan bu zat gücünü damarlarına işleyen görev duygusundan alıyor. (İngiliz Yazar Ravlinson)

Yukarıdaki satırları Çetiner Çalış göndermiştir. Kendisine teşekkürler...

5.5.2003

30 ÇETİNER ÇALIŞ'A 1. MEKTUP:

Çetin dostum,

Önce saygı, sevgi sana. Artık dostumsun bundan sonra. Ne sorarsan sor bana. Bildiklerimi söylerim sana.

Yukarıdaki hutbe Atatürk'ün bir gezi sırasında uğradığı Balıkesirde söylediği tanınmış bir hutbedir. Atatürk ve din, Atatürk, Din ve Laiklik konusunda yazılmış bütün kitaplarda bulunur. Çok da meşhurdur.

Ancak hutbenin altındaki tarihe dikkat. 7.2.1923. Cumhuriyet ilan edilmemiş daha. Atatürk'ün İslamiyet hakkında söyledikleri olumlu sözlerin hemen tarihine bakmalıyız. Hangi tarihte söylemiş... Atatürk Cumhuriyeti ilan edinceye ve bütün güç ve yönetimi eline geçirinceye kadar şeriatçıların ağzınca vermiştir. Çünkü Saltanatı ve Hilafeti kurtarmak düşüncesi ile kurtuluş savaşına katılan bir millete gerçek düşünceleri söyleyerek şeriatçıları kendisine düşman etmek istememiştir. Bu gerçeği de bir konuşmasında açıklamıştır.

Ne zaman ki Cumhuriyeti kurdu. Yönetimin bütün iplerini eline geçirdi. Bundan sonra düşündüklerini gerçekleştirmeye başladı. Daklaştığın o kişiye sor bakalım. Atatürk yukarıdaki Balıkesir Hutbesinde samimi imiş de niçin Kuran Kurslarını yasaklamıştır? Mahalle hocalarının kuran dersi vermesini önlemiştir. Ben çocukluğum Atatürk döneminde geçmiştir ve ben Mahalle Hocalarının Kuran dersi veren evlerin sık sık basıldığını gözlerimle görmüşümdür. Örneğin bizim semtte oturduğumuz sokakta Asıya Hoca adında yaşlı bir kadın vardı. Kuran dersi verdiği için sık sık evi basılırdı.

Peki hoca dine karşı değilmiş de niçin hocalara ve müezzinlere maaş vermemiştir? Vermişse bile şimdiki gibi geçimlerine yetecek kadar vermemiştir. Ben bunun da canlı tanığıyım. 1940 kadar imamlar, müezzinler, kayyumlar maaş almazlardı, alıyorlarsa bile geçimlerini sağlamaya yetmezdi. O zaman ekonomik bakımında en iyi durumda olan kesim devlet memurları idi. Ne var ki imamlar, müezzinler, kayyumlar geçimlerini sağlamak için sağlamak için çalışmak zorunda idi. Hepsinin de bir geçim kaynağı vardı ve namaz vakitlerinde dükkanlarını kapatarak namaza giderek görevlerini yaparlardı. Bunların adını da verebilirim

bizim mahalledeki Hacı Nacar Camiinin imamımın adı Ahmet Hoca efendi idi, atlarlık yapardı. Yedek imamın adı Bekir Hoca (Bekir Demirci) idi bakkallık yapardı. Müezzinimizin Hacı Şükrü idi. Kilimcilik yapardı. Bu Hacı Şükrü çok güzel Türkçe ezan okurdu.

Bizim Hacı Nacar Camisinin çok güzel bir de söylentisi vardı. Camiyi yaptıran dindar bir adammış. Çalışmış, çabalamış biraz para biriktirmiş. Bu para ile cami yaptırmaya karar vermiş. Ancak kazancının helal olup olmadığı konusunda kuşkuya düşmüş. Cami yaptıracığı paranın helal olup olmadığını anlamak için kendince bir çözüm bulmuş. Bu parayı sandığı koymalıyım. Ancak öyle bir sandık yapmalıyım ki benden naçardan başkası açmaya... Kendi naçar (marangoz) ya... demiş: "Eğer bu para helal para ile kazanılmışsa nasıl olursa olsun dönüp dolaşıp gelir bana!". Parasını sandığı koymuş sandığa. Sandığı kapatmış güzelce. Sandığı bırakmış dükkanın önünden geçen Alibendi (Gaziantep'in meşhur Allaben deresi) deresine. Alleben deresi o zaman, adamı boylayıp boğacak kadar ve de içine düşeni alıp götürecektik kadar gürül gürül akardı benim doğup büyüdüğüm Gaziantep, Tabakhane, Sukenarı sokağı, tahta köprü ile Taşköprü arası...) evin beş metre önünden geçirdi. Şimdi Gaziantep'in o meşhur deresinden kentin kanalizasyon pisliği akıyor. Yalnız dereyi kurutmadık, bahçeleri, bağları, doğayı da kuruttuk. Nerede o din anlayışı. Getir bana o din anlayışını en başta ben dindar olayım (gerçekte ben kendimi dinci değil ama dindar sayarım ama kimseye anlatamam dindarsan niçin namaz kılmıyorsun, oruç tutmuyorsun, kelime-i şahadet getirmiyorsun diye bana çatarlar. Bunlar namazı, orucu, kelime-i şahadet dinin koşulu sayarlar. Sonra da din de gizli kabahat da gizli derler...).

Bizim dindarlarla bir işimiz yoktur. Bizim dini

yaşayanlarla alıp veremeyeceğimiz yoktur. Dinlerini dayatmayanları en başta avukatlığını ben yaparım ve bu uğurda da canımı ortaya koyarım. Biz dinini dayatanlarla uğraşyoruz. Cumhuriyeti koruyoruz. Herkesin düşünce ve inanç özgürlüğünü koruyoruz. Şahsen ben dinini dayatanlara dinci, dinini yaşayanlara ise “Dindar” diyorum ve ben de bu dindarlardan biriyim.

Şimdi sana dünkü Cumhuriyet'ten bir haber. Haberin başlığı şöyle: “BAŞKENTTE ŞERİAT PROPAGANDASI” Alt başlık: Hizb-ut Tahrir örgütü, bildirilerinde ‘demokratik-laik küfür partilerine’ oy vermeyin diyor.”

“Hizbullah'ın yerini almaya çalışan şeriatçı Hizb-ut Tahrir örgütü Ankara'nın Kızılay Meydanı'nda şeriat propagandası yapmaya başladı. Hizb-ut Tahrir Türkiye Vilayeti imzalı bildirilerde yakında Raşidi Hilafet Devleti'nin kurulacağı savunuluyor. Örgüt Cumhuriyet Bayramı'nın kutlanmamasını istiyor”

Bildirinin başlığı: “Ey Müslüman Türkiye Halkı” Bildiriden bir bölüm: “Üzerinize düşen görev, size cehalet, sefalet ve zilletten başka hiçbir şey kazandırmayan demokratik-laik küfür partilerine oy vermek değil, her birinize farz olan Raşidi Hilafet Devleti'nin kurup İslimi hayatı yeniden başlatmaktır. Tek çözüm İslam devleti.”

Yani şimdi dinini dayatanlara karşı Anayasa'mızı, Cumhuriyet'imizi, demokrasiyi, laikliği, düşünce ve inanç özgürlüğünü savunmayalım mı? Bunlara karşı halkımızı savunursak dine hakaret mi etmiş oluruz...

Ne ise uzatmayalım, içi para dolu sandık akmış gitmiş derede. Gel zaman git zaman bir köylü gelmiş dükkana elinde nacarın kendi sandığı. Bizim nacar sormuş köylüye “Hangi köydensin?” diye “Hacarlıyım.” demiş... Hacar köyü şimdi Gaziantep Havaalanının bitişiği... Nacar'ın dükkanından yedi kilometre uzakta...

Nacar olayı anlatmış köylüye. “Bunun içinde şu kadar altın var. Bu para benim. Bu para ile cami yaptıracaktım. Helal olup olmadığını denemek için sandığa kapatıp dereye bıraktım. Helalsa açtırmak için bana gelir bulan dedim. İçinde tam şu kadar altın var. Açalım, sayalım eğer bir altın fazla, bir eksik altın çıkarsa ya da başka bir şey çıkarsa al git senin olsun!” demiş köylüye... kabul etmiş köylü de... Nacar sandığı açtığına içine bakmış ve altınları saymış ki doğru. Tam nacarın dediği gibi... Anladım bu para senin ve helal kazancın. Hadi eyvallah demiş çekmiş gitmiş... Bunları niçin anlattım. Şimdi yapılan camilerin parasına bakın helal haram aranmayın. Türkiye'nin en çok kerhane işleten patronu Ermeni Maltid Manukyan cami yaptırmak istiyor da bizim allameler fetva veriyorlar “caizdir!”. Ben bu olayı on yıl öne gazetelerden okumuştum. Şimdi bu cami yapıldı mı yapılmadı mı onu da bilemiyorum..

Atatürk; Balıkesir nutkunda samimi imiş de niçin Cumhuriyeti kurduktan sonra İslamiyet için “... Arabın dini demiştir?” (HER YÖNÜYLE ATATÜRK, Avni Altiner, İstanbul, Bakış Kütüphanesi, 2. Baskı. S. 686.) Buradaki üç noktayı bilerek kullandım. Her noktanın biri bir tümceyi karşılar. Eğer Atatürk'ün adı geçen kitapta İslam peygamberi hakkında söylediği sözü ben burada söylersem TCK m. 175'e göre mahkemeye çekilmekten kurtulamam. İsteyen kütüphanelere giderek bu kitaba bakar. Ancak Doğu Perinçek tarafından yazılan “Atatürk, Din ve Laiklik” (Kaynak Yayınları) adlı kitabında da bu tümce “İslamiyet Arabın dini” diye geçmiştir. Ancak şimdi sayfa numarasını veremiyorum. Çünkü nereye koyduğumu hatırlayamıyorum ve kalkıp aramaya da güçüm ve zamanım yok...

Değil mi ki Atatürk Balıkesir nutkunda samimi imiş de Halifelik kurumu niçin kaldırmış? İslamcın temel kuralı olan tesettürü kaldırarak kadınların başını açmış

ve kadınları toplum yaşamına katmış. Niçin dini nikahı medeni nikahtan sonra kıyma zorunluluğunu koymuş. Niçin o kadar övdüğü Kuran'ın 232-234 hükmünü Anayasa'ya almamış ve niçin ilk Anayasa'da Türkiye Cumhuriyetinin dini İlamdır” demiş de sonradan yönetimi ele geçirince “Türkiye Cumhuriyeti Laik bir Cumhuriyettir!” Bu soruları binlere çıkarabiliriz.

Sorbakalım sana takılan o arkadaşa Atatürk Balıkesir nutkunda samimi ise niçin gericiler için niçin şöyle demek gereğini duymuştur. “Eğer onlara karşı benim şahsımdan bir şey anlamak isterseniz derim ki ben şahsen onların düşmanıyım. Onların menfi istikamette atacakları bir adım, yalnız benim şahsi imanıma değil, yalnız benim gayeme değil, o adım benim milletimin hayatıyla alâkadır, o adım milletimin hayatına karşı bir kasıt, o adım milletimin kalbine havale edilmiş zehirli bir haçerdir. Benim ve benimle aynı fikirde olan arkadaşlarımla yapacağı şey mutlaka ve mutlaka o adımı atanın adımı atanı tepelemektir. (Konya Türk Ocağında verilen çay ziyafetinde...20.3.1923. Burada da tarihe dikkat. Türkiye Büyük Millet Meclisi var; ama daha Cumhuriyet'in ilanına 7 ay var...)

Sor bakalım o arkadaşa, Atatürk bu kadar dindarmış da niçin namaz kıldığını gören olmamış hayatında. Ellerini açıp dua ederken çekilmiş çok fotoğrafları var ama namaz kılarken çekilmiş bir fotoğrafı yok. Günümüz politikacıları alayı vale namaza gidip geldiği görülürken Atatürk'ün namaz için camiye gidip geldiğini gören olmamış... Bunlar dini politikaya alet eden din tüccarlarıdır. Bunlar için Atatürk şöyle demiştir:

Peki Atatürk'ü bu kadar severlermiş de Menemen'de “Şeriat gelecek!” diye ayaklananlar Kubilay'ın başını kesmiş? Niçin çok partili yaşam denemelerinde kurulan Serbest fırka ile Cumhuriyet fırkasını kuranlar: “Aman Paşam, bunlar seni din düşmanı sanarak devirip hesap

sormak istiyorlar! Bu durumda çok partili yaşama geçemeyiz, hemen bu partileri kapatın!” diyerek kendi isteklerini ile partilerini kapattırmışlardır?..

Peki Atatürk bu kadar dindarmış da günümüz sağcı partileri, BBP, MHP, AKP ve Saadet Partisi ve hatta diğer sağcı partilerden birinin lideri seçim propagandalarında Atatürk'ün adını ağızına almaktan şiddetle kaçınıyorlar. Alan oluyorsa bile takıya yapıyorlardır. Bunlar yukarıdaki bildiride söz edildiği gibi Atatürk'ün adını silmek istiyorlar. Çünkü senden benden iyi biliyorlar ki dünya tarihinde İslamiyet Atatürk'ten daha ağır darbe vuran bir lider gelmemiştir. Ama bunlar takıya yaparak Atatürk'ü de dindar göstererek şeriati bu yolla halkımıza şirin göstermeye çalışırlar. 12 Eylül'de “Atatürk için tek kurtuluş yolu şeriattır. Türk Milleti Peygamber Muhammed'in arkasına düşmelidir. Tek kurtuluş yolu budur!” diye radyolarda propaganda yaptıkları unutulmasın. Ben bu konuda Ank. 14. Asliye Hukuk Mahkemesinde (Dosya No. E. 1988/793) dava açtım ve Atatürk'ün böyle bir mesajının olmadığını kanıtladım.

Bu konuda size çok doküman verebilirim. İyisi mi siz Doğu Perinsek tarafından yazılan “DİN ve ALLAH” ile “ATATÜRK, din VE laiklik” adlı kitaplardan birer tane al. Kaynak yayınları tarafından yayınlanmış olan bu kitabı bütün kitapçılarda bulabilirsiniz.

Bu kitapta (DİN ve ALLAH) Atatürk'ün İslamiyet hakkında söyledikleri kendi el yazısı ile açıklanmıştır. Kaynak Yayınlarının adresi: “İstiklal Cad. 184/4, Beyoğlu/İstanbul. Telefon: 252 21 56. Eğer kitabı kitapçılarda bulamazsan Kaynak yayınlarına giderek alabileceğin gibi telefon ederek nerede bulabileceğini de öğrenebilirsin... Eğer İstanbul'da oturmuyorsan bile yurdumuzun bütün kitapçılarında bu kitabı aradığında bulabilirsiniz.

Sana takılan o arkadaş ve onun gibiler bize sık sık: “Niçin dinle uğraşıyorsunuz?” diye çıkıyorlar. Biz dinle uğraşmıyoruz. Biz dinini; bize, devlete ve topluma dayatmaya çalışanlara karşı kendimizi, devletimizi, toplumumuzu savunuyoruz. Din mensupları ikiye ayrılır bir dinini yaşayanlar ki bunların dinlerini kimseye kabul ettirme gibi bir amaçları yoktur. Namazını kılar, orucunu tutar, parası olursa haccını eda eder ama kimseye dinini dayatma yoluna gitmez. Burada size bir dindar örneği vereyim. Bizim semtte bir Helvacı Vahit (Vahit Hoylu) vardı. Bu adamın yaşamı boyunca Suburcu caddesine gitmediği söylenir. (Suburcu caddesi Gaziantep’in en işlek caddesi gibi. Anakara’nın Kızılayı, İstanbul’un Beyoğlusu gibi... Ben bu Helvacı Vahit’e çok dikkat etmişimdir: Sabah namazından sonra namaz. Öğle namazından sonra ev. Yatsı namazından sonra doğu ev... Mütevazı bir yaşamı vardı. Günlük geçimini sağlardı. Bizimkiler gibi hanı, hamamı, yatıvillası, yaşlılığı-kıslığı ve de 150 kilo altını yoktu...

Bizim uğraştıklarımız dinini dayatmak isteyenlerledir. Bizim dinini dayatmayanlarla bir alıp vereceğimiz yoktur. Biz bunlara dindar deriz. Dindar kendi din ve inancını kimseye dayatmayandır. Bir de dinciler vardır. Dinci ise din ve inancını Allah’ın emri diyerek Müslüman olmayanlara dayatan şeriat militanlarıdır. Hizbullah, İbda-C, Hizbut Tahri, El-Kaide gibi. Say sayabildiğin kadar... Bunlar hem acımadan öldürürler hem de İslamiyet barışçı bir dindir. İslamiyet’te düşünce ve inanç özgürlüğü vardır. Kimseye dayatma yapılmaz, herkes kendi hür iradesi ile dini seçer, kimse Müslüman değil diye öldürülmez, ama dinini değiştireni mürtet diyerek öldürdükleri halde, İslam’da öldürme yoktur diye yalan söylerler. Bu konuda isteyen www.hayribalta.cjb.net. Adresindeki sitemizin “KURAN’DAN” bölümüne bakabilir.

Peki ilamda öldürme yokmuş da Turan Durgun'u, Çetin Emeç'i, Bahriye Çok'u, Muammer Aksoy'u, Uğur Mumcu'yu, Ahmet Taner Kışlalı'yı ve daha yüzlerce Atatürk ve laik aydını kimler öldürmüş? Buna ne yanıt verecek sana takılan o kişi... Bu aydınları öldürenler içinde "Tanrı dağı kadar Türk, Hıra dağı kadar Müslüman'ız!", "Kanımız aksa da zafer İslam'ın!", "Şeriat gelecek Laiklik gidecek!", "Muhammed'in ordusu, laiklerin korkusu!", "Cumhuriyet Sivas'ta kuruldu, Sivas'ta yıkılacak!", "Mücahid Erbakan", şimdilerde bir de "Mücahit Erdoğan" diyenler yok mu idi... Erbakan'ı göstererek: "İşte ordu, işte komutan!" yok mu idi. "Cezayir gibi olacak, kan akacak, şeriat gelecek, fıstık gibi olacak!" diyenler acaba bu sözleri laf olsun diye mi söylediler ve söylüyorlar. Genel Kurmay tarafından "En yakın ve en büyük tehlike olarak görülenler" ve de "Sapık olarak!" nitelendirilenler karşısında ne zamana kadar din ve inanç özgürlüğü, demokrasi ve düşünce ve inanç özgürlüğü diye bakıp kalacağız?..

Peki Müslümanlıkta zorla dini kabul ettirmek yokmuş da şu hadis ve Kuran ayetleri ne oluyor. Bunları Sitemizin "Kuran'dan" bölümünde "KURAN'DA ÇELİŞKİ VAR MI YOK MU" başlıklı yazımda ve yazılarımda görebilirsiniz. O arkadaşa yanıt vermeden önce bu bölüme dikkatini çekerim.

İşte hadis: "İnsanlarla ilahe illallah' deyinceye kadar onlarla cihada memur oldum. Şimdi her kim 'Allah'tan başka ilah yoktur' derse canını ve malını benden korumuş olur." (Bk. Sahih-i Müslüm. İst. 1401. C.1. s. 51-52. Had. no. 32 ve İmam Suyuti, mütevatir hadisler. Ank. 1992. s. 30-31. Had. No. 4) Bunlarda gerçek saygısı olmadığından ve de gerçeği bir türlü kabul etmeye yanaşmadıkları için bu hadistir, uydurma olabilir diyeceklerdir Muhakkak...

O zaman kendilerine aşağıdaki Kuran tümcesini (ayetini) okumamız gerekiyor: “Kitap verilenlerden, Allah’a, ahiren gününe inanmayan, Allah’ın ve peygamberinin haram kıldığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın!” (K. 9/29) Bu konuda da daha derinlemesine bilgi almak isterseniz yukarda adresini verdiğim Sitemizi “Kuran’dan” bölümündeki “Kuran’da Çelişki Var mı Yok mu?” başlıklı yazıya bakabilirsiniz...

İşte sana istediğin bilgileri verdim sanıyorum. Bu arada şu bulgumu söylemek istiyorum. Bana gelen mesajlarından anlıyorum ki sen beni çok iyi anlayanlardan birisin. Sitemizi izlediğini görüyorum ve buna seviniyorum ve bundan dolayı da sana “dostum” diyorum.

Son olarak bir şey daha madde mi- enerji mi” konusu teferruatır. Esas olan yoktan bir şeyin var olamayacağıdır. Büyük patlama (Bin bang) diyorlar. Olmayan bir şey nasıl patlar, demek ki bir şey varmış ve bu da patlamış. Bu ister madde olsun, ister enerji olsun. Demek ki yoktan bir şey var olmamış. Bizim muhakemesi bozuklar bu gerçeği bile idrak edemiyorlar durmadan büyük patlama teorisine sarılıyorlar. Olmayan bir şey nasıl patlar... Kaldı ki bu Hawkins, “Evrenin yaratılması için Tanrı’ya gerek yoktur!” demiştir. Bu konuda da geniş bili Sitemizin “Fotoğraflı Yazılar” bölümünde bulabilirsiniz.

Çetin dostum, genel de ben. Özel mektup dışında, yazdıklarımdaya diğer okuyucularımın dayarlanmasını isterim! Bu nedenle yazdığım mektupların ve yazıların bir örneğini de Sitemize yerleştiririm. Yerleştiririm ki diyeceği olan varsa söylesin ve böylece “Düşüncelerin çatışmasından gerçek ortaya çıksın.” Ancak benimle yazışan kişide bir özellik ararım. Edep dışına

çıkmayacak, densizlik yapmayacak.

Eğer diyorum izin verirsen bu mektubu da, senin ki hariç, "Güncel Mektuplar" bölümüne yerleştireyim. Ne dersin, bekliyorum...

Çetin dostum saygılar, sevgiler sana. Şimdi kal sağlıcakla... Bir önceki "Kara Çarşafılı Kadınlar" konusunda da bir şeyler söyle bana...

Av. Hayri Balta, 27.10.2002

+

Sevgili Hayri bey, merhabalar,

Mühendis kökenli olmam bu yazıyı yargılamamı ve eleştirmemi oldukça zorlaştırıyor. Ama bana öyle geliyor ki sanki Sami Selçuk çok kurnazca ve epeyce de hınzırca bir şeyleri bir yerlere sokuşturmuş gibi. Örneğin TCK 163. Bildiğim kadarı ile şeriatla yönetilmek isteyenlerin önündeki TEK engeldi. Adam oturmuş buna "cağ gerisi" diyor. Bildiğim kadarı ile bu gün ileri medeniyet saydığımız bir çok ülkenin yasalarında dincilik ve ırkçılık esaslı yönetim biçimlerini ve bunları savunmayı dahi yasaklayan maddeler hala yerli yerlerinde durmaktalar.

Bu konuları siz benden çok daha iyi bilirsiniz.

Sami Selçuk'un karsısına dikilip "hayır arkadaş o senin dediğin gibi değil ama iste böyle" diyebilecek insanlara şiddetle ihtiyacımız var.

Görüşlerinize intizarın,

Saygı ve sevgilerimle,

Cetiner Calis

31 ÇETİNER ÇALIŞ'A 2. MEKTUP:

Çetin Dostum,

Önce saygı, sevgi...

Yürürlükten kaldırılmış olan bir yasayı eleştirmek sağlıklı bir davranış olmasa gerek. Yürürlükten

kaldırılan TCK m. 163 yanında Hıyanet-i Vataniye Kanunu, Vicdan ve Toplanma Hürriyetinin Korunması Hakkında Kanun Turgut Özal zamanında yürürlükten kaldırılmıştır. Amaç: İslamcıların önünü açmaktı. İstedikleri de oldu. İslamcıların önü açıldı. 1995 seçimlerinde birinci parti, 2202 seçimlerinde de tek başına iktidar oldu.

Sami Selçuk beyefendi sözlerinde özden (samimi) değildir. Samimi olsa idi eğer; diğerleri gibi, doğrudan Akü'den adaylığını kordu. Şimdi Akü'ye yağ çekiyor. Acaba beni dışarıdan atayarak adalet bakanı yaparlar mı diye...

Atatürk düşmanlarının bu savaşımı 1924 yılında Serbest Fırka ile başlamıştı. Atatürk gördü ki bu millet hala "Aradın dini" (Atatürk'ün deyimi) ile kurtulacağını sanıyor, hemen Serbest Fırkayı kapattı. Aynı demokrasiye geçim denemesini de 1930 yılında Cumhuriyetçi Fırka ile yapmaya kalktı. Fakat gördü ki kafa aynı kafa, hemen o partiyi de kapattı.

Aynı kafa 1950'de Beyaz İhtilal yaparak Demokrat Partiyi iktidara getirdi... DP kısmen şeriatçılarının önünü aştı. Şımaran şeriatçılar Atatürk'ün heykellerini balyozlama kalktı. Şeyhleri Kemal Pilav oğlu idi. Kemal Pilav oğlu Çanakkale'ye sürgüne gönderildi. Orada karısının şikayeti üzerine öğrencilerine fiili liva tada bulunduğu için cezalandırıldı. Ben bunu kendisini yargılayan mahkeme başkanından duydum. Mahkeme başkanı Sayın Ş.T. sağ.

DP, Atatürk ilkeleri ile ters düşmeye başladı. İktidardan düşmemek için Anayasa Komisyonu diye kendisine bağlı mahkemeler üstü bir mahkeme kurdu. Bunun üzerine 27 Mayıs'ta Ordu tarafından devrildi ve kimi Yassıada'yı kimi de ipi boyladı.

Bu olaylar sonrasında şeriatçılar taktik değiştirdi. Daha ılımlı olarak uzun vadede iktidara gelmeyi

planladılar. Demirel'le, Özal'la adım adım ilerlediler. Şimdi de tek başına iktidar oldular. Hani meşhur bir söz vardır: "millet layık olduğu idareyi bulur!"

Artık durum bu... Bizim ki hariçten gazel okumaktır. Hariçten gazel okumayı kabul etmeyip de şeriatçıları etkisiz kılmak isteyenler Cezayir'deki gibi iç savaşı göze almak zorundadırlar. Hani ne diyorlardı: "Kan dökülecek. Şeriat gelecek. Fıstık gibi olacak!". İşte dedikleri oldu. Bundan sonra eğer şeriatçılar yönetimden uzaklaştırılmak istenirse korkarım sonu Cezayir'deki gibi iç savaş... Çünkü şeriatçılar yetmiş yıldır bu günü bekliyorlar... Bu nedenle Erbakan'a sen İslam'ı hakim kılamıyorsun, yüzüne gözüne bulaştırıyorsun, çekil şuradan bu işi biz yaparız dediler ve istedikleri oyu da aldılar...

Ancak şunu da unutmamalıyız ki halkımızın büyük çoğunluğu din olsun da ne olursa olsun diyor. Bak bu durumu gören Atatürk ne diyor: "Muhammed'in dinini kabul edenler, kendilerini unutmaya, hayatlarını Allah kelimesinin her yerde yükselmesine hasretmeye mecburdurlar." (Atatürk Din ve Laiklik Üzerine. Derleyen Doğu Perinçek, S. 175.

Yine Atatürk'ün "palaspere" dediği "Hırka-i Şerife" Topkapı'da yüz sürüyorlar. Ramazan ayı boyunca yüz binlerce kişi ağlayarak, sızlayarak, cezbeye gelerek ziyaret ediyorlar ve bunun adı da din oluyor ve bunların seçtikleri de Türkiye Cumhuriyetini yönetecek. Oysa İslam dinin de bile "Allah'tan başkasından yardım (şefaaf) istenmez." Bu Allah'a şirk koşmaktır. Ama ne görüyoruz Ramazan'ın ilk günü Oruç Baba türbesi izdihamdan yerle bir oldu. Türbeler doldu taşı. Diyanet Bile bu işe şaştı. Demek ki Diyanet İşleri gerçek dini halkımıza anlatmakta yetersiz kaldı.

Bunlar hayallerinde yarattıkları bir Allah-Muhammet delisi insanlardır. Allah'ın ne demek olduğunu,

Muhammed'in niteliğini bilmiyorlar. Hala asrı saadet deyip duruyorlar. O asrı saadet ki kafirlerin canına kast, malını yağma ederek bölüşme, çocuklarını köle-cariye olarak alıp-satma, kullanma dönemi idi. Öylesine ganimetler topladılar ki hepsi servetlerine servet kattılar. Şimdi o dönemin özlemini çekiyorlar. Kafire ölüm, malı yağma, çocuklarını köle-cariye olarak kullanma... Kafa aynı kafa... Bu kafa acınacak bir kafa...

Şimdi tek başına iktidar olanlar da aynı kafada. Kuran Nizamını hakim kılmak, Kuran nizamını kabul etmeyenleri imana getirmek. Hilafeti yeniden ihya etmek, üzerinde "Lailahe İllallah" yazılı eşil bayrağı dünya semalarında dalgalandırmak... Şerbetleri kalktı mı yeşil bayrak Beyazıt camisinden çıkarılarak açılır. Yukarıda fotoğrafını gördünüz gibi...

Bunlar bu hedefe kilitlemiş, programlanmışlardır. Aynen kotlanmış bir füze gibi hedef İslamcıların dine de devlete de hakim olmasıdır. Çünkü İslam hak dindir, İslam'dan başka dine inanan yanılmaktadır, cehennemlidir... Çünkü kitaplarında yazılmıştır ve gerçek bir Müslüman bunu yerine getirmekle yükümlüdür (Emin Çölaşan'ın kulakları duya...): "Tanrı katında din, kuşkusuz İslam'dır." Ve "İslam'dan başka dinlere rağbet edenler tam bir sapıklık ve ziyan içindedirler."Kuran, Ali İmran, 3/19, 85.- Bk. İslam'a Göre Diğer Dinler. İlhan Arsel, Kaynak Yayınları. 1. Baskı, 1999.. s. 7)

İslam'da başka bir dine inanan ancak; başını zelilcesine eğip cizye vermeye razı olunca din ve vicdan özgürlüğüne kavuşur... Okuyalım: "Ehl-i kitaptan ; Allah'a, ahret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Resulü'nün haram kıldığını haram tanımayan ve Hak dini din olarak kabul etmeyen kimselerle, size baş eğmiş oldukları halde illeri ile cizyelerini verinceye

kadar muharebe edin.” (K.19/29). Hani dinde zorlama yoktu. “Dinde zorlama yoktur!” (K. 2/256).

Bu nedenle İslam, kafir Müslim ayrımı yaparak insanlar arasında düşmanlık yaratan çok savaşçı ve cihatçı bir dindir ve bizimkiler bunun böyle olduğunu bilmezler ve hala “İslam barışçı bir dindir. İslam’da düşünce ve inanç özgürlüğü vardır!” derler. Hepsi yalan, daha dün İran’da “Dinde reform isteyen profesör Agacari’ye: 8 yıl hapis, 74 kırbaç, 10 yıl öğretmenlikten ve bütün bu cezaları çektikten sonra idam” cezası verdiler. (Bk. Hürriyet, 8.11.2002, s.1).

Atatürkçü aydınlarımız da “Gerçek Müslüman!” biziz diye ötüp dururlar. (Bk. 10 Kasım 2002, Hürriyet, Emin Çölaşan.- Emin Çölaşan’ın yazısını okumak isteyenler Sitemizin “Atatürk’ten” bölümüne bakabilirler...) Cehalet bu kadar olur

Bu sözlerimi abartıyorum sanılmasın: Abarttığımı, İslam düşmanlığı yaptığı sananlar şu tümceleri (ayetleri) okusun: “Fitne kalmayıp, din yalnız Allah’ın oluncaya kadar onlarla savaşın!” (K. 2/192). Bu emir K. 8/39’da da aynen tekrarlanmaktadır... Bu konuda gerçeği öğrenmek isteyenler Sitemizin “KURAN’DAN” bölümüne bakabilirler.

Sami Selçuk gibi hukukçularımız bilerek bilmeyerek bunların yolunu açıyorlar. Aydınlarımızın büyük çoğunluğunun Sami Selçuk’tan kalır yeri yoktur... Örneğin Emin Çölaşan’ın bu günkü yazısı söylediklerime güzel bir örnek...

Sanma ki subaylarımız da İslam’ı anlamamış durumdalar. Hayır subaylarımız da İslam’ın; din ve vicdan özgürlüğü tanımaz olduğunu bilmiyorlar. . Zaman zaman emekli albaylarla, paşalarla bir araya gelip sohbet ediyorum. Görüyorum ki “Arabın dininden” (Bk. ATATÜRK, Din ve laiklik Üzerine, Kaynak Yayınları. Derleyen: Doğu Perinçek. s. 173) vazgeçememişler,

hala yukarılarda ya da görünmeyen yerlerde bir Allah var sanıyorlar. Muhammet adı geçince dizlerinin bağı çözülüyor. Benim eleştirilerim ve gerçekleri söylemem üzerine de "Allah'a, Muhammet'e söz söyletmeyiz!" arkadaş diyerek karşı çıkıyorlar. Ben de kendilerine "Sizler ne Atatürk'ü anlamışsınız, ne de Muhammet'i anlamışsınız! Eğer ikisinden birini anlamış olsaydınız diğeri kabul edemezsiniz..." demekten başka söz bulamıyorum ve çekip geyorum.

Unutmayalım ki bizim ordu savaş için, savunma için kurulmuş bir güçtür. Bu savaşçı ordumuzun cephelerde ölümüne savaşabilmesi için Allah gerektir, Allah Allah diye süngü takıp hücumla kalkmaları gerektir. Cennete kavuşmak için cephede ölmek en büyük şereftir. Bunun için de Allah gerektir, Muhammet gerektir, din gerektir.

Unutulmasın ki irtica'ı finanse eden bizzat bizim Laiklik Cumhuriyetimizdir... Bizimkiler o kadar kafadan gayr-i müellahtırlar ki hem irtica'ı; Diyanet İşleri Başkanlığı eliyle beslerler, hem de şeriat geliyor diye feryat ederler. Boşuna, şeriat Alaaddin'nin lambasına benzer; öyle, dinini yaşa devlete karışma demekle yerinde durmaz. Şeraitte dinsiz devlet olmaz. Şeriat, Lambanın içindeki Cin'e benzer. Lambanın tıpası açılınca (Seçimlerde ona oy kullanma hakkı verirsen... Oysa demokrasi, demokrasiyi yıkacak unsurlardan kendisini korumak zorundadır. Bütün demokrat ülkelerde bu böyledir.) Büyük Dev, Cin, ortaya çıkar ve Dini ileri sürerek Devleti de toplumu da ben yöneteceğim der... Tam şimdi ki gibi...

İşte Atatürk'ün 64. ölüm yılında duygu ve düşüncelerimi aktardım sana... Eğer dedikleri gibi gerçek anlamda bir ruh olsaydı duramazdı Atatürk ruhu o anıt Kabirde. Zangır zangır titrerdi o Anıt Kabirin büyük mermer taşlarını. O Anıt Kabrin taşları Atatürkçüyüm, Laik'im ve de Elhamdülillah Müslüman'ım deyen

memleketin gittiği felaketi görmeyen aymaz aydınların başına... Ve de Gerçek Müslüman benim diyenlerin başına...

Çetin dostum, daha ne söyleyeyim, Sami Selçuk bir tane olsa amenna!.. Ortalık Sami Selçuk gibi kafası karışık aydınlarla kaynıyor... Öyle sanıyorum ki bizim kafada olanlar şu yetmiş milyonluk Türkiye'de yetmiş kişiyi geçmez..

Şimdi kal sağlıcakla, daha ne diyeyim sana.

Av. Hayri Balta, 10.11.2002

32 ZEKİ KENTEL YAZIYOR...

Sayın Çetiner Çalış

Gerçek acımasız'ın verdiği belgelere dayanarak Mustafa Kemal Atatürk'ü dinsiz, din düşmanı, temel insan hakları ve özgürlüklerini inkâr eden bir kişi olarak tanımlama çabalarınız açıkça gösteriyor ki, Türkiye'de kendilerini sizler gibi Kemalist veya Atatürkçü tanımlayanların gerçekte Mustafa Kemal Atatürk ismini sömürdükleri çok açıktır.

Anadolu insanının gözünde Mustafa Kemal Atatürk; dinsiz, din düşmanı temel hak ve özgürlükleri inkar eden bir insan olarak asla tanımlanamaz.

“Zağanos pasa dan coktaaan çıktı kemal.”

Tanımlamanız asla kabul edilemez. Bu önermeniz Mustafa Kemal Atatürk'e karşı çok ağır bir suçlamadır. Sizin bu önerme ile Türkiye solunu (CHP'yi) ve bizzat kendinizi Anadolu'dan soyutlamaktan başka bir sonuca ulaşamazsınız.

Bunun çok doğal sonucu olarak Anadolu'nun öz örfüne yönelik bu ağır küfür karşısında CHP'yi ve sizi dışlaması da aynı derecede doğaldır.

Kasım Gülek, bir yerde Ecevit ve hatta sayın Baykal bunun bilincinde davranış göstermelerine

rağmen CHP örgütüne egemen kadro sizin içinde bulunduğunuz ve Mustafa Kemal Atatürk'ü inkar eden önermelerle Türkiye solu (CHP) 60 senedir Anadolu'ya gidememiştir.

Çünkü en başta siz sizin gibi Kemalist ve Atatürkçü geçinenler Anadolu'ya gidemezsiniz.

Bu nedenle değil CHP, Mustafa Kemal Atatürk bile sizin içinde bulunduğunuz saplantı yüzünüzden Anadolu'ya götürülemezdir...!

"Kemalizm bir kadro hareketidir." demiştim.

Bu kadro zamanın değerli fakat bugün birçok bakımdan çağdışı kalmış görüş sahiplerinin (Yakup Kadri, şevket Süreyya, DP'nin, menderes'in sözcüsü, zafer'in başyazarı burhan belge,vb.) Mustafa kemal Atatürk üzerine günün koşullarına uygun görüşler (Kemalizmin ilk ilkelerini belirlemeye çalıştıkları) ürettikleri derginin (1932-1934) adıdır.

Dergide faşizm'e, nazizm'e, komünizm'e göndermeler vardır. Bir kısım basın bu görüşleri faşistlikle suçlarken, bazıları mark'çı eğilimler suçlaması getirdiler. Liberal eğilimliler ve iş çevreleri derginin aleyhinde kampanya açtılar.

İşte Kemalizm de orada bitti. Mustafa kemal paşa da dergide ortaya konulan görüşlerin bir fayda sağlamadığını görünce Yakup Kadiri'yi Arnavutluk'a elçi olarak atadı ve dergi de kapandı gitti. Yani sizin anlayacağınız Kemalizm yazılırken bitmiştir.

Eğer siz yazmaya kalkarsanız ilk satırınızda sakın kasaplıkla ilgili görüşlere yer vermezsiniz.

Ben Atatürkçüyüm. Benim Atatürkçülüğümde kadro'da olduğu gibi ne Mussolini, ne Hitler ve ne de Lenin ve Stalin vardır!..

Siz her halde Mustafa Kemal Atatürk'ün, "hakimiyet bila kayd-ı şart milletindir...!" veya "milletimizi ve devletimizi muasır medeniyet seviyesinin üstüne

çıkarcacağız” temel ilkelerinden haberiniz yok.

Lütfen artık Stalin'in, Mussolini'nin, Hitler'in vb. Bu kasap edebiyatını bırakınız. Çağdaş demokrasilerde kasaplık yoktur.

Artık bitsin bu hain edebiyatı. 20. Asır Türkiye'si baştan sona hain edebiyatı ile geçti. Hainlerin sayısı son yıllarda iyice arttı!..

Ülke kadınının yüzde 80'i tesettür içinde olduğu için karşı devrimci ve vatan hainidir.

Bu kadınların değil istiklal marşı'nı söylemesine, dinlemelerine bile izin verilmemektedir.

Bu kadınlar, üniversitelerin toplumu bilgilendirme toplantılarına, her türlü etkinliklerine, çocuklarının diploma ve askeri garnizonlardaki yemin törenlerine katılmaları yasaktır.

Milli mücadele'yi zafere ulaştıran tesettürlü kadının 28 şubat'tan sonra karşı devrimci olarak gösterilmesi vatan hainliğidir.

Tarihte hiçbir devrim kanunları ile koruma altına alınmamıştır. Sanki bir fundalığı korumak için etrafına dikenli tel çevirmek gibi. Aslında devrim denen olay milletin bütünü ile benimseyerek giriştiği zorunlu düzenlemedir.

Bunun için korunması için kanun çıkartmaya gerek yoktur.

Eh, aslında millet için yapılan düzenlemeler bu defa millete karşı olarak yapılmak istenirse gayet tabii kanunlar yapıp jandarma, polis, sopa ile korunur ve adına Türkiye demokrasisi denir. Gayet tabii bunun karşısında da millet sokulmak istendiği deli gömleğini bu defa çeşitli usullerle deforme eder ve sonuçta devrimcilerin dediği tam olarak olmaz. Bu da devleti ve milleti yıkıma uğratmaktan başka bir işe yaramaz.

Saygılarımla

Zeki Kentel zkentel@netone.com.tr

33 ÇETİNER ÇALIŞ'TAN ZEKİ KENTEL'E...

Evet Kemalizm'de onlar vardır yadsıyan yok.
Ammmaaa turban tesettür de yok....
Şeriat propagandası ise hık yok.
Zağanos pasa dan coktaaan çıktı kemal.
Ve de çıktıktan sonra neler yaptı ona bak
Sizle içerde kalanlardansınız anlaşılan.
O nedenle anlayamıyor anlamak istemiyorsunuz.
İsinize gelmiyor.
Bursa nutku da var.
Yalan mı?
Buyurun yapın kadro hareketinizi.
Nasıl yapacaksınız?
Size bizzat belgeler gösterildi.
Sız kitap gösteriyorsunuz.
Hangisi daha güvenilir?
Cetiner

+

Sayın Çetiner Çalış ve Sayın Yazar Gerçek Acımasız

Kemalizm hakkında referanslarım için her halde kitap isimlerini vermiştim. Her halde görmediniz veya hiç okumadınız...

Kafadan tek bir cümlem yoktur. Okuduklarıma göre alt kısımda yorumda ve önermede bulunmak her akıl sahibinin yapabileceği bir saydır.

Sızın getirdikleriniz kadar benimkileri de kayıt kurut altındadır.

Banım kitaplarım kandı rafımda suna kılı profesör Boğaziçi'nde CHP'nin tarihini ve Kemalizm'in İngiliz'cesini yazmış.

Zeki Kentel okuduklarını yazıyor. Bunlar tescilli Atatürkçüdürler

S. Eris Ülger Türk Rönesansçı ön sözünü Y G.

Özden diye bir Atatürkçü veya Kemalist yazmış. “al sana kitap....! Oku...!” diye vermişti. Adam Sivaslı.

“arkanda kaç tane Sivaslı var.?” diye sorduğumda “tık..!” yanıt yoktu.

Su Kemalist, Atatürkçü derneklerin geçinenlerin ardında kaç tane “m-ı-l-l-e-t-?” var...? Acaba..! Acaba var mı....?

Kemalizm bir kadro hareketidir. Bana göre Atatürkçülük tanımı Kemalizm'in çağdaş sunumudur.

Zeki Kentel 50 + senedir Atatürkçülüğü konuşuyor.

Atatürkçülüğün üç ayağı vardır

1. Tam bağımsızlık
2. Hakimiyet bıla kayd-ı şart milletindir.
3. Muasır medeniyet seviyesinin üstüne çıkacağız

Simdi bu üç ayak üstüne demokrasiyi, Paris şartını, Helsinki nihai senedini, BM insan hakları evrensel beyannamesini, Mustafa Kemal Atatürk'ün amaçladığı tüm hedefleri, özgürlüklerin çağdaş tanımını vb... Koymadan bir yere varamazsın...!

İste Mustafa Kemal Atatürk'ün öngördüğü yarınların Türkiye'si.

Bunlar her zaman elinizin altında olsun....!

Kemalizm'de demokrasi yoktur...! Ceza kanunu Mussoli'nin imzasını taşır....!

Medeni kanun Hıristiyan (İsviçre) kültürünün ürünüdür. Anadolu örfü ve insanına tek bir referans yoktur.

Bilmeden suçlamak atıp tutmak,x

Simdi ya gerçek belge ya da dedikodu. Sonuçta belgeye ve gerçeğe göre düşünce üretmek yerine bir şeye körü körüne inanıp yalan yanlış konumsak iste mesele burada.

Bu atıp tutan arkadaşlar acaba kimliklerini neden saklarlar...?

Yoksa gizli kapaklı bir yerlerde görevliler de, eller

tetikte bizi mı takıp adıyorlar..?

Lütfen karsımızdakine de en az kandımız kadar saygılı olalım

Saygılarımla

Zeki Kentel

34 ÇETİNER ÇALIŞ'TAN ZEKİ KENTEL'E 3. MEKTUP...

--- cetiner_calis wrote:

Sayın Kentel,

İste size KAPI gibi AIHM kararı Artık ne yapacağınızı çok iyi öğrenmiş olmalısınız. Burası Laik Kemalist Türkiye Cumhuriyeti.

Başkalarının kışkırtıcı makaleleri bize VIZ gelir TIRIS gider.

Human Rights Watch hoş geldi sefalar getirdi.

Buyursunlar efendim gözlemlesinler ve de versinler raporlarını.

Kamusal alanda dini kıyafetler yasaktır.

Ve de kamusal alan ev kapınızın sokağa bakan yüzünden tapınağınızın iç kapısına kadar olan herkesin hiç kimseyi tedit etmeden hiç kimseden tehdit edilmeden rahatlıkla dolaşabileceği alanlardır.

Oraya tesettürle çıka çıkmayanı tehdit ediyor demektir.

Öyle ya tesettüre girmeyenler kafi/zındık...

Ve de Tevbe 5 uygulamada.

YOK OYLE SEY.

BU MEMLEKET KANLA KURULDU.

KANLA SAVUNULUR.

KANLA YIKILIR.

IYI BILINE.

Çetiner, 29.06.2004

35 DİNİNE GÖNÜLDEN BAĞLI BİR LİDER...

“Türk Milleti daha dindar olmalıdır, yani bütün sadeliği ile dindar olmalıdır demek istiyorum. Dinime, bizzat hakikate nasıl inanıyorsam, buna da öyle inanıyorum.” -Mustafa Kemal Atatürk-

Atatürk, İslam ahlâkını ve dinimizin vecibelerini daha aile ocağında öğrenmiş, tahsil yaşamı boyunca da bu bilgilerini pekiştirerek geliştirmiştir. “İlimli-modern-dindar” yapının, en güzel örneği ve en başarılı uygulayıcısı, lâik Cumhuriyetimizin kurucusu Büyük Önder Atatürk’tür.

Ulu Önder, her zaman gericilikle mücadele ederken İslam’ı yüceltmiş; dolayısıyla bu ikisi arasındaki ayrımı en doğru biçimde yapmıştır.

Tekke, türbe ve zaviyeler onun döneminde kapanmış, ama ilk Türkçe Kuran mealı de yine onun döneminde yayınlanmıştır.

Türk insanının ihtiyaçlarını ve özelliklerini çok iyi bilen, gericiliğe, yobazlığa her zaman karşı olan Atatürk, Türk Milleti’ni dinin özüne yöneltmeyi amaçlamış ve bugün milletçe ulaşmayı hedeflediğimiz yapıyı her yönüyle tecelli ettirmiştir.

Şüphesiz ki din, Büyük Önder’in de dikkat çektiği gibi demokrasinin ve milli bütünlüğümüzün vazgeçilmez bir ihtiyacıdır. Bir milletin fertlerini bir arada tutan en güçlü bağ olan din, aile, ahlak ve devlet müesseselerinin de devamını sağlayan en önemli unsurdur.

Dinin var olmadığı veya dini değerlerin ortadan kalktığı bir toplumda, bunun kaçınılmaz bir sonucu olarak aile, ahlak ve devlet kavramları da geçerliliğini yitirecek ve kısa süre içinde ortadan kalkacaktır.

Böyle bir gelişme ayrıca, tarihi ve kültürü ne kadar eskiye dayanırsa dayansın bir milleti birbirine bağlayan milli ve manevi tüm bağların parçalanmasını, anarşinin

hortlamasını ve toplumun bölünmesini kaçınılmaz hale getirecektir.

İşte bütün bu nedenlerden ötürü, toplum dokusunun vazgeçilmez parçası niteliği taşıyan din müessesesinin devamını sağlayamayan bir ulusun sosyolojik ve bilimsel açıdan ayakta durması mümkün değildir.

Gerek kişi, gerekse toplum açısından dinin lüzumlu bir müessese olduğunu belirten, siyasi alanda yaptığı sayısız reformla bu sağlıklı bakış açısını geniş kitlelere yaymayı hedefleyen Büyük Önder Atatürk, Türk Milleti'nin dindar olmasını ve dini değerlerini muhafaza etmesini ısrarla vurgulamıştır...!

“Din lüzumlu bir müessesedir. Dinsiz milletlerin devamına imkan yoktur”; “Din vardır ve lâzımdır.” (Yakınlarından Hatıralar, Asaf İlbay, s. 102) sözleriyle teşvik etmiştir.

Milletini, batıl inanışlardan arındırıp, gerçek dine yöneltmeyi amaçlamıştır. Bunun için de Kuran'ın kolay bir şekilde okunup anlaşılmasını sağlamak amacıyla Türkçeye çevrilmesi emrini vermiştir:

“Sonra Kuran'ın tercüme ettirilmesini emrettim. Bu da ilk defa olarak Türkçeye tercüme ediliyor. Hz. Muhammed'in hayatına ait bir kitabın tercüme edilmesi için de emir verdim.” (Atatürk'ün Temel Görüşleri, Fethi Naci , s.55) (İşçi Parti kurucularından)

Kuran'ın Türkçeye çevrilmesi emrini verirken, Atatürk'ün isteği Müslüman milletinin imanının güçlenmesidir. Bunu ifade ettiği sözleri şöyledir: “Camilerin mukaddes minberleri halkın ruhi, ahlaki gıdalarına en yüksek, en verimli kaynaklardır. Minberlerden halkın anlayabileceği dille ruh ve beyne hitap edilmekle Müslümanların vücudu canlanır, beyni temizlenir, imanı kuvvetlenir, kalbi cesaret bulur.” (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, c. 1, s. 225)

Büyük Önder, gerçek dinin temelini ve Müslümanların

konuyu hangi kıstaslara göre değerlendirmeleri gerektiğini 7 Şubat 1923 tarihinde, Balıkesir'deki Paşa Camii'nde verdiği hutbede kendisini dinleyenlere şöyle ifade etmiştir:

“Allah birdir, şanı büyüktür. Allah'ın selameti, sevgisi üzerinize olsun. Peygamberimiz Efendimiz Hazretleri Allah tarafından insanlara dini gerçekleri duyurmaya memur ve elçi seçilmiştir. Bunun temel esası, hepimizce bilinmektedir ki, Yüce Kuran'daki anlamı açık olan ayetlerdir.

İnsanlara feyz ruhu vermiş olan dinimiz son dindir. En mükemmel dindir. Çünkü dinimiz akla, mantığa, gerçeğe tamamen uyuyor ve uygun düşüyor.” (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, c. 2, s. 93)

Atatürk, İslâm dininin tamamen ilme ve mantığa uygun bir din olduğunu bir başka sözünde de şöyle ifade etmiştir:

“Bizim dinimiz en makul ve en doğal bir dindir. Ve ancak bundan dolayıdır ki son din olmuştur. Bir dinin doğal olması için akla, tekniğe, ilme ve mantığa uygun olması gerekir. Bizim dinimiz bunlara tamamen uygundur. ... İslam'ın sosyal hayatı içinde hiç kimsenin, bir özel sınıf halinde varlığını sürdürme hakkı yoktur.

Kendilerinde böyle bir hak görenler dini kurallara uygun harekette bulunmuş olmazlar. Bizde ruhbanlık yoktur, hepimiz eşitiz ve dinimizin kurallarını eşit olarak öğrenmeye mecburuz” (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, 1959, c.2, s. 90)

Büyük Önder Atatürk, Türk Milleti'nin dindar olmasını ve dini değerlerini muhafaza etmesini de, sıklıkla vurgulamıştır. Ayrıca, Atatürk'ün Osmanlı Devleti'nin çöküşünü dine bağlayan, Türk düşmanlarına yanıtı ise kesin bir şekilde olmuştur:

“Düşmanlarımız, bizi dinin etkisi altında kalmış olmakla itham ediyor, duraklamamızı ve çöküşümüzü

buna bağlıyorlar; bu bir hatadır. Bizim dinimiz hiç bir vakit kadınların, erkeklerden geri kalmasını talep etmemiştir.

Allah'ın emrettiği şey, Müslüman erkekle, Müslüman kadının beraberce din öğrenerek eğitilmesidir. Kadın ve erkek bu ilim ve eğitimi aramak ve nerede bulursa oraya gitmek ve onunla mücehhez olmak zorundadır.

İslam ve Türk tarihi incelenirse görülür ki, bugün kendimizi bin türlü kuralla bağlanmış zannettiğimiz şey yoktur.

Türk sosyal yaşantısında kadınlar bilimsel yönden eğitim ve öğretim görmekte ve diğer konularda erkeklerden katien geri kalmamışlardır. Belki daha ileri gitmişlerdir.” (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, 1959, c.2, s.86)

Dini meseleler hakkındaki görüşlerini öğrenmek isteyen Fransız gazeteci Maurice Perno'ya Atatürk yine kesin bir şekilde şu cevapları vermiştir:

M. Perno: Şu halde yeni Türkiye'nin siyasetinde dine aykırı hiçbir temayül ve mahiyet olmayacak demek?

Atatürk: “Siyasetimiz dine aykırı olmak şöyle dursun, din bakımından eksik bile hissediyoruz.”

M. Perno: Zat-ı asilaneleri, düşündüklerini bendenize daha iyi izah buyururlar mı?

Atatürk: “Türk Milleti daha dindar olmalıdır, yani bütün sadeliği ile dindar olmalıdır, demek istiyorum. Dinime, bizzat hakikate nasıl inanıyorsam, buna da öyle inanıyorum. Şuura muhalif, terakkiye engel hiçbir şey ihtiva etmiyor.

Halbuki Türkiye istiklâlini veren bu Asya milleti içinde daha karışık, sun'i, batıl inanışlardan ibaret bir din daha vardır. Fakat bu cahiller, bu acizler sırası gelince aydınlanacaklardır. Eğer ışığa yaklaşamazlarsa kendilerini mahv ve mahkum etmişler demektir. Onları kurtaracağız.” (Atatürk ve Din Eğitimi, Ahmet Gürbaş,

Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.32)

Atatürk her yönüyle olduğu gibi dindarlığıyla da milletine en güzel örnek olmuştur. Ulu Önder, dindar kişiliğinin bir göstergesi olarak din adamlarına karşı her zaman samimi bir şekilde hürmetkar olmuş ve saygı duymuştur.

Cumhuriyet'in ilk Diyanet İşleri Başkanı Rıfat Börekçi, Atatürk'ün kendisine duyduğu saygı ve hürmeti şöyle anlatmıştır:

“Ata'nın huzuruna girdiğimde beni ayakta karşıladı. Utanır, ezilir, büzülür, “Paşam beni mahcup ediyorsunuz” dediğim zaman “Din adamlarına saygı göstermek Müslümanlığın icaplarındandır.” buyururlardı.

Atatürk, şahsi çıkarları için kutsal dinimizi siyasete alet eden cahil din adamlarını sevmezdi.” (Atatürk ve Din Eğitimi - Ahmet Gürtaş - Diyanet İşleri Bakanları Yayınları s.12)

Atatürk Kuran okutulmasına da son derece önem vermiştir. Hafız Zeki Çağlarman Atatürk'ün bu yönünü şöyle anlatmıştır:

“Atatürk'ün kız kardeşi Makbule Hanım'la uzun yıllar komşuluk yaptık.

Her yıl Ramazan ayı yaklaşınca Atatürk kız kardeşine; “Makbule, Ramazan geliyor, annemize hatim okutmayı ihmal etme”der ve hatim okuyacak hafıza hediye edilmek üzere bir zarf içerisinde para verirdi.” (Din Toplum ve Kemal Atatürk, Ercüment Demirer, s.10)

**SELAM, SAĞLIK, MUTLULUK VE SÜREKLİ
BAŞARILAR SAYGILARIMLA
ZEKİ KENTEL, 26.11.2005**

36 ZEKİ KENTEL'E...

Sayın Zeki Kentel,

En yaşlımız Zeki Kentel, Zeki Kentel'imiz bir entel.

Entel Zeki Kentel'imiz, ikide bir, Atatürkümüz için, der: "DİNİNE GÖNÜLDEN BAĞLI BİR LİDER."

Zeki Kentel'imiz aslında iyi niyetlidir. Ne var ki dünyamızı kan deryasına döndürenler ise bu iyi niyetlilerdir.

Bunlar kendi doğrularını başkalarına kabul ettirmeye çalışmakla "Allah hizmet arzettikleri"ni sanırlar. Böylece, bilgisizlikten doğan iyi niyetleriyle, insanlığın barış, sevgi ve hoş görü içinde geçinip gitmesinin önüne engel, tekerine taş koyarlar. İnsanları birbirine kırdırırlar...

Sözünü uzatmadan sorulara geçeceğim. Bakalım bizim en yaşlımız, entelimiz, Zeki Kentelimiz ne diyecek bekleyeceğim.

+

Sorular:

1. Atatürk'ümüz "DİNİNE GÖNÜLDEN BAĞLI BİR LİDER"miş de İslam'ın maddî temeli olan saltanatı, manevî temeli olan Hilafeti niçin ilga etmiştir. Niçin Demirel, Turgut Özal, Erbakan, Erdoğan gibi her Cuma camilerde namaz kılmamış, Ramazan aylarında olsun içki meclislerini ertelememiştir?

2. Değil mi ki "DİNİNE GÖNÜLDEN BAĞLI BİR LİDER"; niçin; "Biz, ilhamlarımızı, gökten ve gaipten değil, doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz." demiştir.

3. "Kuran'ın Türkçe'ye çevrilmesi emrini verirken, Atatürk'ün isteği Müslüman milletinin imanının güçlenmesidir." İse; Atatürkümüz Kazım Bekir'e niçin şöyle demiştir? "Evet Karabekir, Arapoğlu'nun yavelerini

Türk oğullarına öğretmek için Kuran'ı Türkçe'ye tercüme ettireceğim ve böylece de okutturacağım, ta ki budalalık edip de aldanmakta devam etmesinler..”

Kazım Karabekir-Paşaların Kavgası Syf,159

Ve yine: KAZIM KARABEKİR ANLATIYOR. Yayına Hazırlayan: Uğur Mumcu. 8. Basım. Tekin Yayınları. 1993. s. 94.)

4. Zeki Kentel'imiz, sözlüğe bakarak, “yave”, “yavelerin” ne anlama geldiğini söyleyebilir mi?

5. Atatürk'ümüz Kuran'a bu kadar değer veriyormuş da Kurandaki “Allah'ın kanununda asla bir değişme bulamazsın, Allah'ın kanununda kesinlikle bir sapma da bulamazsın.”(Kuran - Fatır. 35/43) ayeti için niçin şu sözleri söylemek gereği duymuştur: “Zaman süratle ilerliyor. Milletlerin, toplumların, kişilerin mutluluk ve mutsuzluk anlayışları bile değişiyor. Böyle bir dünyada, asla değişmeyecek hükümler getirdiğini iddia etmek, aklın ve ilmin gelişmesini inkar etmek olur..”

6. Atatürk'ün din hakkındaki gerçek görüşlerini öğrenmek isteyen Zeki Kentel'imiz; “Her Yönüyle Atatürk, Avni Altın, İstanbul, Bakış Kütüphanesi, 2. Baskı, s. 686”daki sözlerini görmüş müdür? Bu kitap okullara yardımcı kitap olarak gösterilmektedir...

7. Yine Zeki Kentelimiz; “27 Ağustos1987 tarihli Tercüman gazetesi s. 4'teki Dış Haberler Servisi Başlıklı Yazı”ya bakarak Atatürk'ün İslam peygamberi hakkında söylediği sözleri topluluğumuza açıklayabilecek midir?

8. Atatürk laiktir...

Bu tür sorular yüzleri geçer. Merak edenler bu bölümü izler: ancak bu 8 soru Atatürk'ün din hakkındaki görüşlerini belirtmek için yeter.

Ben bunları söyledim için; ne Atatürk'ü ne de Muhammed'i anlamış kimi kişiler, Atatürkçü laik aydınlarımız, beni sorguya çeker ve de “Dinsiz millet olmaz” diyerek beni sorguya çeker, sanki kendilerine

dinsiz olun diyormuşum gibi. Benim anlatmak istediğim gerçeklere dikkat çekmektir...

Evet, yukarıdaki sözler (Din ve şeriat lehine söylediği sözler) Atatürk'e aittir. Ama Atatürk bu sözleri Cumhuriyet'i kurup iktidarını pekiştirinceye kadar söylemiştir. Bu tür sözleri iktidarını pekiştirdikten sonra bıçakla kesilir gibi kesilmiştir. Zeki Kentel'imiz, Atatürk'ümüzün 1924 tarihinden sonra bu tür sözlerine ilişkin bir tek örnek gösterebilir midir?

Zeki Kentel'imiz gibi iyi niyetli ama şeriat görüşlü büyüklerimizin demek istedikleri: "Bakınız Atatürk bile "Dinine Gönülden Bağlı. Atatürkçüyüm deyin de dinine bağlı olması gerekir"dir. Bu iki arada bir dere kalmış iyi niyetli entellerimiz ne yardan (Atatürk) ne de serden (Muhammed) geçebilmektedir.

Ey benim iyi niyetli entellerim, sizin dininizi içtenlikle yaşamınızı isterim; ama bizim Atatürk anlayışımıza da karışmamanızı beklerim.

Biz Atatürk'ün aydınlık, akılcı, bilimci, laik görüşleriyle seviyoruz. Çünkü biz Atatürk'ü yaşatmak istiyoruz. Eğer Atatürk'ü dinci, ümmetçi biri olarak gösterirsek; çok kısa zamanda Atatürk Muhammed'in gölgesi altında silinir gider.

Eğer yurttaşlarımız yurdunun kalkınıp çağdaş batı uygarlığına erişip geçmesini istiyorsa; Atatürk'ü; akılcı, laik, bilimci niteliği ile sevmelidir. Eğer Atatürk de dinci - ümmetçi kabul edilirse Atatürk bu ulusa ne verebilir?

Biz laikiz, bütün dincilerin inancını rahatça yaşamasını isteriz. Ancak onlardan dinsel inançlarını devletimize ve toplumumuza dayatmamalarını bekleriz.

Şimdi kalınız sağlıcakla,
Bilge Balta, 28.11.2005

37 ATATÜRK, BİLİNÇLİ BİR MÜSLÜMANDIR!...

Atatürk Müslümanlığı Her Zaman Yüceltmiş, Fakat

Onun Sömürülmesine Asla İzin Vermemiştir.

Atatürk; karşıtlarının halka yaymaya çalıştıkları gibi, Dinsiz biri değildi. Kökten dinci değildi, Dine karşı da değildi. “Bilinçli Bir Dindardı”. O, halkın saf ve temiz duygularını sömürenlere, Dini, kendi çıkarlarına alet etmek isteyenlere karşı idi. Atatürk, daha okul sıralarında namazını kılmakta idi.

Hilafetin kaldırılması ve laikliğin hayata geçirilmesi üzerine, çıkarları kesilen belirli çevreler, Atatürk'ün “Dine karşı” veya “Dinsiz” olduğu görüşünü yaymaya başlamışlardır. Atatürk bu gibi çevrelerin bu gibi iddialarının aksine, laik düşünceye sahip, “Bilinçli Dindar” bir kişidir. O konuşmalarında Tanrı'nın varlığını ve yüceliğini her zaman dile getirmektedir. Örneğin, 1 Kasım 1922'de Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde yaptığı bir konuşmasına şu cümlelerle başlar: “Ey arkadaşlar, Tanrı birdir, Şanı büyüktür.”

Atatürk'ün konuşmalarının bazılarında yapılan alıntılar göstermektedir ki, O, “tek Tanrı'ya” inanan bir kişidir. Kurtuluş Savaşı'nı yaparak, askeri zaferlerle, Türk Vatanını ve Ulusunu kurtaran, onun uygar dünya ile bütünleşmesini sağlayan Atatürk, aynı zamanda İslam Dini'ni de, Din adına yapılan yanlışlardan, temizleyerek, O'nu siyasete alet edilmekten kurtarmış ve saygı değer yerine oturtmuştur.

O'nun salt yüce dinimiz Müslümanlık üzerine söylediği özdeyişleri de çoktur. Bunlardan bazıları aşağıya çıkarılmıştır:

“Din bir vicdan meselesidir. Biz Dine saygı gösteririz. Biz sadece Din işlerini millet ve devlet işleriyle karıştırmamaya çalışıyor, kasıt ve fiile dayanan tutucu hareketlerden sakınıyoruz.”

“Efendiler, iyi biliniz ki, Türkiye Cumhuriyeti, şeyhler, dervişler, müritler ve meczuplar memleketi olamaz.

En doğru ve gerçek yol (tarikât), uygarlık yoludur. (tarikâtıdır)”

“Dini fikirlere ve inançlara saygılı olmak, öteden beri tabii ve genel bir anlayıştır. Bunun aksini düşünmek için bir sebep yoktur.”

18.Şubat.1923 tarihinde İzmir dönüşü Uşak'ta karşılanırken yapılan Dua'da, 25.12.1930 tarihinde Edirne'de Selimiye Camisi ve külliyesini gezerken, Atatürk'ün huşu içinde Allah'a yakaran resimlerini görürüz: Bu görüntüler, Dinsiz ve Allah'a inanmayan bir insan görüntüsü değildir.

“Bizim Dinimiz için herkesin elinde bir ölçü vardır. Bu ölçüyle neyin Dine uygun, neyin Dine aykırı olduğunu kolayca kestirebilirsiniz. Hangi şey ki, akla, mantığa, ulusun yüksek çıkarına uygundur, biliniz ki, o bizim Dinimize de uygun düşer.” (16 Mart 1923 Adana)

“Din gerekli bir kurumdur. Dinsiz ulusların devamına olanak yoktur. Yalnız şurası vardır ki, Din Allah ile kul arasındaki bağılıktır.” Bu ifadeleri ile Atatürk, Dinimizi yüceltmekte ve onu yanlış anlamalardan korumaktadır.

Atatürk Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, “Atatürk ve Atatürkçülük Dizisi” 11 sayılı eserinin, camilerimiz konusundaki aşağıdaki tespiti de Cumhuriyetin “Dinine ne kadar güçlü bir şekilde sahip olduğunu göstermektedir: “60 yıllık Cumhuriyet döneminde, 600 yıllık Osmanlı döneminden fazla “cami” yapılmıştır. Osmanlı döneminde yapılan cami (Atatürk öncesi) 2300 adet iken, Cumhuriyet döneminde bu sayı 90 000 olmuştur.” Bunun neresi Dindar halkımıza zulümdür?.” Bu gerçekleri görmezlikten gelip, Dini korumak adına Atatürk ve Cumhuriyet düşmanlığı yapmanın anlamı nedir?

1924 yılında Meclisin yeni döneminin açılışı dolayısıyla yaptığı konuşmasında, Atatürk:

“İnanıp bağlanmakla mutlu olduğumuz İslam Dinini

yüzyıllardan beri alışlageldiği gibi bir siyaset aracı olmaktan kurtarıp, yüceltmenin pek gerekli olduğu gerçeğini görüyoruz ve biliyoruz.” diyerek Dinin siyasete araç yapılmamasını, ancak bu şekilde hareket edilerek Dinin yüceltilebileceğini veciz bir şekilde ifade etmişlerdir.

Atatürk'ün dinine bağlılığını ve hassasiyetini doğrulayan birkaç olayı arz etmek isterim: Rahmetli Yaveri Muzaffer Kılıç anlatıyor: “Atatürk mutekit (imanlı, inançlı) bir insandı. Büyük Taarruz sabahı, 26 Ağustos'ta, Kocatepe'deler. Daha topçu ateşi düşman mevzileri üstünde güremeye başlamamış. M. Kemal, çadırından çıkmış, ellerini göğe kaldırmış, tıpkı 1071 yılı 26 Ağustos'unda, Malazgirt'te Alparslan'ın duası gibi:

“Ya Rabbi! Sen Türk Ordusunu muzaffer et. Türklüğün, MÜSLÜMANLIĞIN düşman ayakları altında, esaret zincirinde kalmasına müsaade etme!” diye dua etti” diyor ve devam ediyor: “Gözlerinden birkaç damla yaşın Süzüldüğünü gördüm. Bu duayı, ta içten gelen bir huşu ile okuyan bir insanın “Dinsiz” olduğunu söylemek Dinsizliğin ta kendisi değil midir?”

General İsmail Hakkı Tekçe, 1968 yılında yazmış olduğu, “Benim Atam İman ve İnsanlık Abidesiydi.” isimli kitabında şunları belirtiyor: “Atatürk tam manasıyla iman ve itikat sahibi bir insandı. Kurtuluş Savaşından ölümüne kadar yanında bulundum. Ne zaman yemin etse, “Vallahülazim, Billahülazim” derdi...

“...Tanrı'ya sık sık şükrettiğini benim gibi duyan çoktur.”

“...İslamlığı hakiki manasıyla bilirdi. Kuran okunmasından haz duyardı. Fakat okuyanın, mana ve derinliğini mutlaka bilmesini isterdi. Onun için Ezanı Türkçe yapmış, Kuran'ı tercüme ettirmek istemişti.”

Kemal Arıburnu, “Atatürk ve Çevresindekiler” isimli

kitabında yazıyor: “Mithat Cemal Kuntay anlatıyor: “Güneş doğarken çok eşsiz bir olay oldu: Bayramlaşma salonundaydık. Gazi'nin manevi kızlarından Nebile Hanım, Gazi'nin işaretleriyle, sabah ezanı okumaya Başladı. Bir Aralık Baktım; Nebile Hanım'ın ses damlalarına, yaş damlaları karışıyordu; Gazi Mustafa Kemal ağlıyordu.”

Atatürk, inandığı tek Tanrının hangi dine ait olduğunu, 16.Mart.1923'te Adana'da Türk Ocağı'nda Adana esnafına hitaben yaptığı şu konuşmaları ile açıklamıştır:

“ Elhamdülillah hepimiz MÜSLÜMANIZ, hepimiz DİNDARIZ.”

Atatürk dinine saygılı bir insandır; Bu nedenledir ki, O, İslamlıktan bahsederken hep; “Dinimiz”, Hz. Muhammet'ten bahsederken de hep “Peygamberimiz”, “Peygamber efendimiz” veya “Cenabı Peygamberimiz” deyimlerini kullanır. Örneğin, 7 Şubat 1923'te Balıkesir Paşa Camii'nde verdiği hutbesinin bir yerinde şöyle söylemektedir:

“Peygamberimiz Efendimiz Hazretleri, cenabı Hak tarafından insanlara Dini hakikatleri tebliğe memur ve elçi edilmiştir.”

Atatürk'ün, dinin kötü olduğunu ifade eden ne bir tek sözü, ne de bir tek eylemi vardır. Aksine, Dini öven konuşmaları pek çoktur. Durum böyle iken O'nu, “Din ve devlet işlerini her zaman birbirinden ayrı tutalım, insan hayatında her ikisinin de ayrı ayrı, yeri ve değeri vardır.” şeklindeki ifadelerinden dolayı karalamanın, Dinsiz gibi göstermenin ne insanlıkla, ne de insafla bağdaşır tarafı yoktur. Atatürk “uygarlığa” yetişme ve onu geçme direktifini verirken hiçbir zaman “Dinimizi” kötülememiştir. Çünkü Dinimiz de çalışana kutsamaktadır. Atatürk'te Türk milletine çalışmayı, hem de çok çalışmayı emretmektedir. Atatürk, Peygamber'i

sevmekte ve övmektedir. Şemsettin Günaltay'ı dinleyelim:

“... Atatürk, zamanın Başbakanı İsmet Paşa ile masanın üzerine serdikleri bir haritayı inceliyorlardı. Önce benimle ilgilendi, peygamberimizden bahsetti. Sonra beni kolumdan tutarak masaya yanaştırdı ve parmağı ile haritayı gösterdi. Bu kendi elleriyle çizdikleri bir askeri harita idi ve Hz. Muhammet'in Bedir Savaşı'nı adım adım gösteriyordu. Sonra Atatürk şöyle konuştu: “O'nun Hak Peygamber olduğundan şüphe edenler, şu haritaya baksınlar ve Bedir Destanı'nı okusunlar. Hz. Muhammet'in bir avuç imanlı Müslümanlar mahşer gibi kalabalık ve alabildiğine zengin Kureyş Ordusu'na karşı Bedir Meydan Muharebesi'nde kazandığı zafer, fani insanların kârı değildir.” diye konuştu.

Yüce Atatürk'ü Allahsız, Dinsiz olarak göstermek isteyen gerek yobaz gerekse kendisini “aydın” zanneden entellere, Atatürk, her hareketi ve her sözü ile kendisi cevap vermektedir. 30 Ekim 1922'de Büyük Millet Meclisi'nde yaptığı konuşmasında O'nun, Peygamberimizi nasıl övdüğünü görelim:

“Hz. Muhammet', yüzü nurani, sözü ruhani, sözünde sadık, yiğitlikte, cömertlikte ve iyilikseverlikte başkalarına üstün olan Muhammet Mustafa, Efendimiz, sonsuz tehlikeler içinde, sonsuz mihnetler karşısında 20 sene çalıştı. Ve İslam Dini'ni kurmaya ait Peygamberlik vazifesini başardıktan sonra vefat etti”

Ali Rıza Ünal'ın 1926 yılında yazdığı “Atatürk Hakkındaki Anılarım” isimli kitabından:

“O, (Hz. Muhammet) Allah'ın birinci ve en büyük kuludur. Onun izinde bugün milyonlarca insan yürüyor. Benim, senin adın silinir, fakat sonsuza kadar o, ölümsüzdür.”

M. Kemal'in çeşitli zaman ve yerlerde “Din, “Allah” ve “Peygamber”le ilgili sözlerinden bir kaçını aşağıda

sıralıyorum. Atatürk'ün, Dine bakış açısı konusunda kararı siz verin:

“Allah'ın gönderdiği kitap tamamen o ihtiyaca mutabık (uyan kuralları içeren) ahkam ihtiva eden bir kitaptır” (1. Aralık 1921)

“İnsanlar yalnız maddi değil, bilhassa bu maddi güçte var olan manevi gücün kuvvetinin etkisindedirler. Milletler de böyledir.” (1 Mart 1922).

“...İşte bu sırada idi ki, Anadolu'da mülki ve askeri hususatla muvazzaf olmak üzere Ordu Müfettişliği'ne tayin edildim. Bu teveccühü, DİN ve millete hizmet etmek için en büyük mazhariyeti ilahiye addeyledim.” (24 Nisan 1924)

Acaba bu konuşmalar bir Dinsizin, bir Din düşmanınının ağzından çıkacak konuşmalar mı, yoksa Din'i'ni de “Devletini” de sevdiği ve saydığını belirten bir insanın konuşmaları mı?

“Atatürk, hiç kimseye “camiye gitmeyin, namaz kılmayın, oruç tutmayın” dememiştir. O, 1920 yılında Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni Hacı Bayram Camisi'nde Cuma namazını cemaatle kılıp, dua ettikten sonra açmıştır. Atatürk, bir üyesi olmakla gurur duyduğu “İslamlık” da şu iki durumu birbirinden ayırır:

Kaynağındaki saf şekli ile (Kuran'daki) İslamlık.
2. Saf şeklini kaybetmiş İslamlık. Atatürk, İslamlığın kaynağındaki bozulmamış saf şekline bağlıdır. Onun çeşitli unsurların karışmasıyla, saflığını kaybetmiş, “kurumlaşmış şekilleri”ne de karşıdır. Şimdi bu sırayı izleyerek, İslamlık hakkındaki görüşlerini ele alalım:

Atatürk, kaynağındaki saf şekli ile (Kuran'daki) olan İslamlığı, bir Din bilimcisinin yapabileceği ölçüde, objektif esaslara dayandırarak değerlendirir. Atatürk'e göre “İslamlık, en mükemmel bir Dindir.” O'na göre: “İslamlık Tanrı ile kul arasında aracı kabul etmeyen bir Dindir.” İslamlığın kaynağındaki saf şekliyle en

mükemmel bir Din oluşunun kanıtını, O, bu Dinin Tanrı ile kul arasında aracı kabul etmeyişinde görür. İslamlıkta herkes Tanrı ile olan manevi temasını, hiçbir aracıya gerek olmadan kurabilir. İslamlığın bu modern karakterini,

Atatürk, 31.Ocak.1923'te İzmir'de yaptığı bir konuşmasında şöyle ifade eder: “Bizde ruhbanlık yoktur. Hepimiz eşitiz ve Dinimizin hükümlerini eşit olarak öğrenmeye mecburuz.”

Atatürk, İslamlığın, esasında, en mükemmel bir Din olduğunu kabul etmekle birlikte, Hz. Muhammet'in ölümünden kısa bir süre sonra, Müslümanların İslamlığı yorumlayış ve değerlendirişlerinde düştükleri hataları özenli bir incelemeden geçirir ve aşağıdaki tespiti yapar: “Müslümanlar, Batıl İtikatları, Tanrı'nın veya Peygamber'in Buyrukları gibi kabul etmeye başlamışlardır.”

Yaşar Nuri Öztürk de “Kuran'daki İslam” isimli kitabında, Atatürk gibi düşünmektedir: “Kuran'a göre “Din” Allah tarafından konan, korunan, kozmik-ilahi ve evrensel bir realitedir. Bu realitede hüküm sahibi tektir: yaratıcı kudret yani Allah...Din adına hüküm ve söz yetkisi yalnız Allah'ındır... Dinin içeriğini, çerçevesini Kuran çizer, Bunun dışında hüküm kaynağı aramak aldanış, kabullenmekse şirktir..”

Kültürün ve uygarlığın gelişmesini doğal bir süreç olarak hazmedemeyen bir çok cahil ve çıkarıcı “Din Adami”(!) her şeyin Peygamber zamanındaki gibi olmasını istemekte, aksi durumları kâfirlikle, Dinsizle suçlamaktadırlar. Örneğin, 4. Murat zamanındaki Kadızadeler: “Peygamber zamanındaki camilerde tek minare bulunduğu, için, İstanbul'daki bütün camilerdeki “fazla minareleri” bile yıktırmaya kalkmışlardır.”(Coşkun Kırca, “Millet miyiz? Ümmet miyiz?”, Milliyet)

Yine yemeklerin Peygamber zamanında “tahta

kaşıkla” yendiğini, bugün “çelik kaşıkla” yemek yemenin doğru olmayacağını söyleyen gericiler, yemeklerin, Peygamberden önce elle yendiğini, Peygamber zamanında “çelik kaşığın” henüz üretilmediğini düşünmemektedirler.

Atatürk'e göre İslamlık, ortaya çıktıktan kısa bir süre sonra, kendini benimseyen kavimlerin eski inanç ve gelenekleriyle karışmak suretiyle, kaynağındaki saflığını kaybetmiştir. Bu gelişim birden bire değil, zaman içinde olmuştur. Atatürk, bu tarihi gerçeği, 20.Mart.1923 tarihinde yaptığı Konya konuşmasında şöyle açıklamaktadır:

“...Bu yüzden Cemiyeti İslamiye'ye dâhil bir takım kavimler, ... Mazilerinin bozuk, yanlış, eksik veya batıl alışkanlıkları ve inanışlarıyla İslamiyet'i teşvik ettikleri ve bu suretle gerçek İslamiyet'ten uzaklaştıkları için kendilerini düşmanlarının tutsağı yaptılar.”

“... Atatürk, Türk tarihinde, İslamlıkla hiç ilgisi olmayan safsatalardan ve batıl inanışlardan ikinci bir Dinin meydana gelmiş olduğunu ifade eder. 29 Ekim 1923'te Fransız yazarı Maurice Pernot'ya verdiği bir demeçte, bu zararlı gelişimi şöyle tenkit eder:

“...Türk milleti daha Dindar olmalıdır. Yani bütün sadeliğiyle Dindar olmalıdır, demek istiyorum. Dinime, bizzat gerçeğe nasıl inanıyorsam buna da öyle inanıyorum. Mantığa ters, ilerlemeye engel hiçbir şey içermiyor.”

Görülüyor ki, Atatürk, gerçek Dine değil, Din gibi kabul edilen batıl inanışlara karşıdır. (Çetin Yetkin, “İşte İrtica, İşte Süleymancılar”)

Atatürk'ün, Dinimizin gerekliliği ve fakat yıpratılmışlığı konusunda çok güzel saptamaları vardır. Bu konuda yaptığı analizlerden bir kısmını Asaf İlbay'ın hatıralarından okuyalım:

“Din vardır ve gereklidir. Temeli çok sağlam bir

Dinimiz var malzemesi iyi; fakat bina, uzun yüzyıllardır ihmale uğramış. Harçlar döküldükçe yeni harç yapıp binayı sağlamlaştırmak gereği duyulmamış. Aksine olarak, bir çok yabancı unsur - yorumlar, hurafeler-binayı daha fazla hırpalamış. Bugün bu binaya dokunulamaz, tamir de edilemez. Ancak zamanla çatlaklar derinleşecek ve sağlam temeller üstünde yeni bir bina kurmak gereği doğacaktır.” .

“Din, bir vicdan konusudur. Herkes vicdanının emrine uymakta serbesttir. Biz Dine saygı gösteririz. Düşünceye karşı değiliz. Biz sadece Din işlerini, millet ve devlet işleriyle karıştırmamaya çalışıyoruz;”

Din Duygusunun Sömürülmesi, Müslüman Ülkelerde Din Siyasete Alet Edilmiştir:

Dinin siyasete ve çıkara alet edilmesi, insanlık tarihinde yaygın olarak görülen bir olgudur. Bunun örnekleri günümüzde de görülmektedir: Din, nerede siyasete ve çıkara alet edilmiş ise, orada toplumsal ve milli birliği sarsıcı bir sonuç vermiştir. Atatürk, İslam tarihinde de sık sık görülen bu olguyu, 1.Kasım.1922'de Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde Saltanatın yıkılışına dair verilen karar nedeniyle yaptığı konuşmasında, şöyle açıklamıştır:

“Allah'ın Elçisinin ölümünden 25 sene kadar ortalama bir zaman sonra İslam Âlemi içinde, İslam'ın en büyük kişilerinden ikisi, [Ali ve Muaviye, SIFFEYN Savaşı'nda, 657'de, Y.N] Hilafet iddiası ile arkalarından sürükledikleri aynı Din ve aynı ırktaki insanları kanlar içinde bırakmakta bir sakınca görmediler.” İslam tarihinde yaşanan bu olayın, Müslümanlar arasında günümüze kadar devam eden bölücü sonucunu, 20.Mart.1923 tarihinde, Konya'da yaptığı konuşmasında şöyle değerlendirir: “İşte o zaman. İslamlar arasına münaferet girdi ve o zaman hak olan Kuran, haksızlığı kabule vasıta yapıldı.”

Aynı konuşmanın bir başka yerinde, İslam dünyasında Dinin siyaset ve çıkara alet edilmesinin daha sonraki seyrini şöyle açıklar: “Dört Halifeden sonra Din daima siyaset vasıtası, çıkar vasıtası, istibdat vasıtası yapıldı.” “...Artık bu milletin ne öyle hükümdarlar, ne öyle bilginler görmeye tahammülü ve imkânı yoktur. Artık kimse, öyle hoca kıyafetli sahte bilginlerin yalanına önem verecek değildir.”

Dinin siyasete alet edilmesinin tipik örnekleri, İstiklal Savaşımız sırasında da görülmüştür. Atatürk, bu feci olayı, 13 Ağustos 1923'te, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin ikinci dönemini açış konuşmasında şöyle anlatır: “Bir taraftan Dini siyasete alet, ittihaz ederek Anadolu mücahitlerini idama mahkum ettiler. Ahaliyi mahut fetvalarla mukateleye teşvik eylediler bir taraftan da bazı pespayelerin ceplerini doldurarak Kuvayi İnzibatiye veya Hilafet Ordusu namıyla üzerimize saldırdılar. Saf ve masum halkı birçok tesniat ile iğfal ederek dâhilde yer yer isyan ateşleri yaktırdılar.”

Atatürk, Dine değil, Dinin siyasete, çıkara alet edilmesine ve gerçek Din Adamlarına değil, Dini bu gibi işlere alet edenlere karşıdır. Bunların birbirine karıştırılmamasını, 20.Mart.1923'te Konya'da yaptığı konuşmasında, şöyle belirtir:

“Efendiler bir fikri daha tashih etmek isterim. Milletimizin içinde gerçek ulema, ulemamız içinde milletimizin bihakkın iftihar edebileceği âlimlerimiz vardır. Fakat bunlara mukabil ilmi görünümde gerçeği ilimden uzak, lüzumu kadar taallüm edememiş (okuyup öğrenmemiş), ilim yolunda layığı kadar ilerleyememiş hoca kıyafetli cahiller de vardır.”

“Din ve mezhep herkesin vicdanına kalmış bir iştir... Din ve mezhep hiçbir zaman politika aleti olarak kullanılamaz”

O'nun en büyük arzusu, Din Adamlarımızın yalnız, kulaktan dolma yani “nakli” bilgilerle değil, “akli”,

pozitif, ve bilimsel bilgilerle insanlarımıza Dini hizmet vermelerini temindir.

M. Kemal'i Dine karşı göstermek isteyenler bilmelilerdir ki; O, "sarıklı"nın yanında gözüdürken "Dinci"nin yanında değildir. Masum "Dindar"ın yanındayken de kafası batıl inanışlarla dolmuş, "sarıklı"nın yanında değildir. O, Türk milletinin "masum Din anlayışına ve Türk köylüsünün tertemiz inanışına her zaman saygılı olmuştur. Dinin yüce bir kurum olduğunu gözden ırak tutmamış, ancak Din duygusunun sömürülmesine asla izin vermemiş ve onu bir sömürü aracı olarak kullanmak isteyenleri asla affetmemiştir.

Bu soylu Ulus'un "daha Dindar olması gerektiğini" söyleyen Atatürk, Dinimizin sade ve akla dayanan bir Din olduğunu ifade etmiş, "Son ve üstün bir Din olan İslamiyet; akla, mantığa ve gerçeğe dayanmaktadır." diyerek Dinimizi yüceltmıştır.

Ne yazık ki DİN; vatanını kurtarmak için canlarını bile vermekten kaçınmayan insanların bu güzel gayretlerini önlemek maksadıyla bile kullanılmak istendi. Bunlar için büyük Atatürk bakın ne diyor: "- Softa yok mu, menfaatini nerede görürse Dini onun hizmetine arz eder. Misal mi istersiniz? Milli Mücadele'de Halifenin emrindeki yobazlar, bizi din düşmanı ilan eden fetva vermişlerdir." (M. Hayri Egeli, "Atatürk'ten Bilinmeyen Hatıralar").

Atatürk Dini, kişisel veya siyasal çıkarları için kullanmak isteyenlerin de olabileceğini tespit etmiş ve bu konuda çok uyarıcı konuşmalar yapmıştır:

"Bunca yüzyıllarda olduğu gibi, bugün dahi kavimlerin cahilliğinden ve bağınazlığından yararlanarak, bin bir türlü siyasi ve şahsi maksat ve çıkar sağlamak için Dini alet ve araç olarak kullanmak girişiminde bulunan Din oyunu aktörlerine, her yerde rastlanacaktır." (15-20

Ekim 1927, Nutuk-Söylev,c.II, s.708).

“İçinde bulunmakla tatmin ve mutlu olduğumuz İslam Dinini, yüzyıllardan beri alışılmış olduğu şekilde, bir siyaset aracı olmak durumundan kurtarmak ve yükseltmek gerektiği gerçeğini görüyoruz..”(Nutuk)

Sözlerimi Cumhuriyetçi Demokrasi Partisi Genel Başkanı Sayın Yekta Güngör Özden'in Atatürk'ü tanımlamasıyla bitirmek istiyorum: “Atatürk; Türk'tü, Türkçü değildi. Milliyetçiydi, ırkçı değildi. “Müslüman'dı”, hurafeci değildi. “Dindardı” Dinci değildi.”

CEMİL DENK, (E. Albay)

Atatürkçü Düşünce Derneği Yüksek Disiplin Kurulu (Önceki) Başkanı.

“Atatürk'ün, Din'e ve Laiklik'e Bakışı” konusunda Araştırmacı Yazar

532 217 88 11,

E-Mail: cemildenk@mynet.com

38 ATATÜRK “BİLİNÇLİ BİR MÜSLÜMANDIR!...” DİYENLERE...

...’imiz, ikide bir,

Atatürkümüz için, der:

“BİLİNÇLİ BİR MÜSLÜMANDIR!...

DİNİNE GÖNÜLDEN BAĞLI BİR LİDER.”dir.

...’imiz, aslında iyi niyetlidir.

Ne var ki dünyamızı kan deryasına döndürenler, bu iyi niyetlilerdir.

Bunlar kendi doğrularını başkalarına kabul ettirmeye çalışmakla “Allah’a hizmet arz ettikleri”ni sanırlar.

Bilgisizlikten doğan iyi niyetleriyle; insanlığın barış, sevgi ve hoş görü içinde geçinip gitmesinin önüne engel,

Tekerine taş koyarlar.

Bu Allah, din saplantısı yüzünden İnsanlar
İnsanları birbirine kırdırırlar...

Sözü uzatmadan sorulara geçeceğim.
Bakalım bizim en yaşlımız,
...'imiz,
Ne deyecek,
Bekleyeceğim...

+

Sorular:

1. Atatürk'ümüz “BİLİNÇLİ BİR MÜSLÜMAN, DİNİNE GÖNÜLDEN BAĞLI BİR LİDER”miş de İslam'ın maddî temeli olan saltanatı, manevi temeli olan Hilafeti niçin ilga etmiştir.

Niçin Demirel, Turgut Özal, Erbakan, Erdoğan gibi her Cuma camilere namaz kılmaya gitmemiştir?

Ramazan aylarında olsun, içki meclislerini niçin ertelememiştir?

2. Değil mi ki “BİLİNÇLİ BİR MÜSLÜMAN, DİNİNE GÖNÜLDEN BAĞLI BİR LİDER”

Niçin; “Biz, ilhamlarımızı, gökten ve gaipten değil, doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz.” Der?..

3. “Kuran'ın Türkçe'ye çevrilmesi emrini verirken, Atatürk'ün isteği Müslüman milletinin imanının güçlenmesidir.” İse;

Niçin şöyle demiştir Atatürkümüz Kazım Bekir'e:

“Evet Karabekir, Arapoğlu'nun yavelerini Türk oğullarına öğretmek için Kuran'ı Türkçe'ye tercüme ettireceğim

Ve böylece de okutturacağım, ta ki budalalık edip de aldanmakta devam etmesinler..”

Kazım Karabekir-Paşaların Kavgası s.159 ve yine: KAZIM KARABEKİR ANLATIYOR. Yayına Hazırlayan:

Uğur Mumcu. 8. Basım. Tekin Yayınları. 1993. s. 94.
Bu kitap, aynı zamanda, 10-29 Haziran 1990 günleri arasında Cumhuriyet gazetesinde yayınlanmıştır.)

4. ...'imiz, sözlüğe bakarak, “yave”, “yavelerin” ne anlama geldiğini söyleyebilir mi?

Atatürk, “Bilinçli Bir Müslüman'dır da” İslam'ın Anayasası ve en kutsal kitabı hakkında niçin uygun görmüştür “YAVE”yi?..

5. Atatürk'ümüz Kuran'a bu kadar değer veriyormuş da Kurandaki “Allah'ın kanununda asla bir değişme bulamazsın, Allah'ın kanununda kesinlikle bir sapma da bulamazsın. “(Kuran - Fatır. 35/43) ayeti için;

Şu sözleri söylemiştir, niçin?..

“Zaman süratle ilerliyor. Milletlerin, toplumların, kişilerin mutluluk ve mutsuzluk anlayışları bile değişiyor. Böyle bir dünyada, asla değişmeyecek hükümler getirdiğini iddia etmek, aklın ve ilmin gelişmesini inkar etmek olur..”

6. Atatürk'ün din hakkındaki görüşlerini öğrenmek isteyen ...'imizdir...

... 'imiz “Her Yönüyle Atatürk, Avni Altınar, İstanbul, Bakış Kütüphanesi, 2. Baskı, s. 686'yı gözden geçirmiş midir?

Açıklayabilir mi?Atatürk orada, İslam Peygamberi hakkında ne söylemiştir?

Unutmayalım ki Atatürk Müslümanlık için;

Türk'ün değil, “... Arab'ın dini!” demiştir.

7. Yine ...'imiz, “27 Ağustos1987 tarihli Tercüman gazetesi s. 4'teki Dış Haberler Servisi Başlıklı Yazı”ya bakarak Atatürk'ün İslam peygamberi hakkında söylediği sözleri topluluğumuza açıklayabilecek midir?

8. Atatürk laiktir...

Laiklik; "Devlet ve toplum yönetiminde Din'in etkisini silmektir."

Bu tür sorular yüzleri geçer.

Merak edenler; www.tabularatalanayalanabalta.com adresindeki sitemizdeki ARŞIV BÖLMÜNÜDEKİ ATATÜRK BUDUR bölümünü izler...

Ancak bu 8 soru Atatürk'ün din hakkındaki görüşlerini belirtmek için yeter.

Ben bunları söylediğim için; Atatürk'ü de Muhammed'i de anlamamış Atatürkçüler...

"Dinsiz millet olmaz" diyerek beni sorguya çeker, Sanki kendilerine dinsiz olun diyormuşum gibi bana sitem ederler.

Benim anlatmak istediğim gerçeklere dikkat çekmektir...

Atatürk'ü sevmemiz için; O'nun, "Bilinçli bir Müslüman, Dinine gönülden bağlı bir lider" olması mı gerekir?..

Atatürk, illa ki dindar mı olmalı?

Atatürk'ü laik olarak sevmek günah mı?

Evet, Atatürk iktidarını pekiştirinceye değin "Din ve şeriat lehine" sözler söylemiştir.

"Din ve şeriat lehine" söylediği sözler iktidarını pekiştirince bıçak gibi kesilmiştir...

...'imiz, Atatürk'ümüzün 1924 - 1925 tarihinden sonra bu tür sözlerine ilişkin bir tek örnek gösterebilecek midir?

...'imiz gibi iyi niyetli ama dinci görüşlü büyüklerimizin demek istedikleri:

“Bakınız Atatürk bile “Dinine Gönülden Bağlı. Bilinçli Bir Müslüman.”

Atatürkçüyüm deyin de dinine bağlı olması gerekir o zaman...”

Bu iki arada bir dere kalmış iyi niyetli entellerimiz ne yardan (Atatürk) ne de serden (Muhammed) geçer....

Kendileri dinden geçememişler ya; Atatürk'ü de eteğinden tutarak kendi yanlarına çeker...

Ey benim iyi niyetli entellerim....

Sizin dininizi içtenlikle yaşamınızı isterim;

Ama bizim Atatürk'ümüze karışmamanızı beklerim.

Biz Atatürk'ün aydınlık, akılcı, bilimsel, laik görüşleriyle severiz...

Çünkü biz Atatürk'ü yaşatmak isteriz...

Eğer gösterirsek Atatürk'ü “Bilinçli Müslüman!”, “Dinine gönülden bağlı bir lider...”

Atatürk; Muhammed'in gölgesi altında, çok kısa zamanda, silinir gider.

Atatürk, kendisini “Bilinçli Bir Müslüman. Dinine Gönülden Bağlı bir lider” olarak gösterenlere öfkelenir:

“Benim bir dinim yok ve bazen bütün dinlerin denizin dibini boylamasını istiyorum!” diye yekindir.

Biz,

Atatürk'ü böyle dediği için severiz...

Atatürk'ümüzü: “Bilinçli Bir Müslüman. Dinine Gönülden Bağlı bir lider.” diye şeriatçılara sevdirmeye yoluna gitmeyiz...

Eğer Atatürk de “Bilinçli Bir Müslüman. Dinine Gönülden Bağlı bir lider” olarak gösterirsek...

Atatürk'ün bu ulusa hiçbir şey veremeyeceğini biliriz.

Eğer yurttaşlarımız yurdunun kalkınıp çağdaş uygarlığa erişip geçmesini istiyorsa; Atatürk'ü; akılcı, bilimsel, laik niteliği ile sevmeli.

Eğer bu ulus, çağdaş uygarlığa yetişmek istiyorsa; Atatürk'ün gösterdiği akılcı, bilimsel ve laiklik yolundan gitmeli...

Atatürk de, biz de laikiz...

Bütün dincilerin inancını rahatça yaşamasını isteriz.

Ancak onlardan dinlerini

Devletimize ve toplumumuza dayatmamalarını bekleriz.

Bilinmeli ki biz Atatürk'ü dindar olduğu için değil, laik olduğu için severiz...

Atatürk'ü dindar göstermek isteyenlere,

Atatürk'ün laiklik niteliğine karışmayın deriz...

Şimdi kalınız sağlıcakla,

Eren Bilge, 28.11.2005

+

Değerli Büyüğüm saygı ve sevgiler

Bu sözde mektup, önce Ankara Üniversitesi Yayınları'ndan çıkan bir kitaba alınmıştı. Sonra Diyanet İşleri Başkanlığı, uydurma mektubu 1988 yılı takviminde 10 Kasım yaprağının arkasına basmıştı. Daha sonra da TRT tarafından yayınlanmıştı. Bunun üzerine Avukat Hayri Balta tespit davası açmış. Mahkeme mektubun gerçeğe dayanmadığı hükmünü vermişti.

Şimdi bir de filmdeki gazete görüntüsündeki yalan haberin başlığı ve spot cümlelerin kaynağına bakalım.

Bu sözde mektup Pakistanlı yazar Nedim Sehbâi'nin Urduca yayınlanan kitabında yer alıyor. Bu kitabı Türkçeye, Prof. Dr. Hanif Fauk çevirdi ve Ankara

Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi Yayınları tarafından 1979 yılında basıldı.

Bu çeviri kitabın 102'inci sayfasında Pakistanlı yazar, Atatürk'ün ölmeden 15 gün önce dünya Müslümanlarına bir mektup yazdığını iddia ediyor. Bu iddia ve hemen ardından gelen sözde mektuptan alıntı cümleler, Said-i Nursi filminde kullanılan çarpıtılmış gazete görüntüsünde başlık ve başlık altı cümlelerinin aynısı.

Ancak dikkat! Kitapta bölüm başlığının yanında dipnot yıldızı var. Sayfa altında çevirmen Prof. Dr. Hanif Fauk'un şu dipnotunu görüyoruz: "Bu ifadeler duygusal temele dayanabilir" Evet, çevirmenin "duygusal temelli ifadeler" dediği Pakistanlı yazarın "son mesaj" iddiası, Fethullah Gülen'den icazet alan Said-i Nursi filmine girdi. Üstüne bu iddiayı desteklemek için gazete üzerinde tahrifat yapıldı.

HABER: SEZA ÖZDEMİR

14.1.2011 tarihli İsa Karataş iletilisinden...

+

Görülüyor ki bizimkiler hâlâ yalana dayanıyorlar.

Atatürk'ün Son Mesajı ile ilgili bilgiler yukarıda verilmiştir.

Buna karşın yalana dayanmakta ısrar ediyorlar.

Yalandan yardım umacak kadar şaşkınlar...

Av. Hayri Balta, 15.1.201

39 MEDENİ BİLGİLER KİTABINDAN...

Aşağıdaki satırlar Atatürk'tarafından hazırlanan "Medeni Bilgiler ve M. Kemal Atatürk'ün El Yazıları. Prof. A. Âfen İnan, 3. Baskı., TTK, 1998" sayfasından alınmıştır:

S. 351: "Bugünkü Türk Milletine bir resim tablosuna bakar gibi bakalım ve şimdiye kadar edindiğimiz

bilgilerin yardımıyla düşünelim, bu tabloda neler görüyorsak, bu tablo bize neler hatırlatıyorsa, onları birer birer söyleyelim.

S. 352: “Atatürk, 2. Madde de reşit olan her Türk Vatandaşının istediği dini seçmekte serbest olduğunu söylemektedir.

2. Türk Devleti laiktir. Her reşit dinini intihapta serbesttir. S. 364 9

Din birliğinin de bir millet teşkilinde müessir olduğunu söyleyenler vardır fakat biz, bizim gözümüz önündeki Türk Milleti tablosunda bunun aksini görmekteyiz.

Atatürk'ün bu sözlerinden kolaylıkla anlaşılacağı gibi, Din Birliğinin, Türk Milleti'nin millet teşkilinde etkili olmadığını, tam tersine zararı olduğunu vurgulamaktadır. Yazılarının devamında ise Atatürk, İslam Dini'ni açık olarak Arap Dini olarak tanımlamakta ve bu tanımlamayı tekrar etmektedir.

Türk'ler Arap'ların dinini kabul etmeden evvel de büyük bir millet idi. Arap dinini kabul ettikten sonra, bu din, ne Arapların, ne aynı dinde bulunan Acemlerin ve ne de Mısırlıların vesairenin Türk'lerle birleşip bir millet teşkil etmelerine hiçbir şekilde tesir etmedi.. Bilakis, Türk milletinin milli rabitalarını gevşetti, milli hislerini, milli heyecanını uyuşturdu. Bu pek tabii idi. Çünkü Muhammed'in kurduğu dinin gayesi

S. 365 milliyetlerin fevkinde şamil bir Arap milliyeti siyasetine müncer oluyordu. Bu Arap fikri ümmet kelimesi ile ifade olundu. Muhammed'in dinini kabul edenler, kendilerini unutmaya hayatlarını Allah kelimesinin her yerde yükseltilmesine hasr etmeğe mecburdular. Bununla beraber, Allah'a kendi lisanında değil Allah'ın Arap kavmine gönderdiği Arapça kitapla ibadet ve münacatta bulunacaktı. Arapça öğrenmedikçe Allah'a ne dediğini bilmeyecekti. Bu vaziyet karşısında Türk Milleti bir çok asırlar ne yaptığını ne yapacağını

bilmeksizin adeta bir kelimesinin,

S. 366 manasını bilmediği halde Kuran'ı ezberlemekten beyni sulanmış hafızlara döndüler.

S. 367 hırkasıdır diye bir palaspareyi hilafet alameti ve imtiyazı olarak altın sandıklara koydular halife oldular. Gah şarka, cenuba, gah garba veya her tarafa saldıra saldıra Türk Milletini Allah için, peygamber için, topraklarını, menfaatlerini benliğini unutturacak, Allah'a mütevekkil kılacak derin bir gaflet ve yorgunluk beşiğinde uyuttular. Milli duyguyu boğan, fani dünyaya kıymet verilmeyen, sefaletler, zaruretler, felaketler, his olunmaya başlayınca, asıl hakiki saadetin öldükten sonra ahrette kavuşacağını vaat ve temin eden dini akide.

S. 368 ve dini his millet uyandığı zaman onun şu acı hakikati görmesine mani olmadı. Bu feci manzara karşısında kalanlara, kendilerinden evvel ölenlerin ahretteki saadetlerini düşünerek veya bir an evvel ölüm niyaz ederek ahret hayatına kavuşmak telkin eden din hissi, dünyanın acısı duyuların tokadıyla, derhal Türk Milleti'nin vicdanındaki çadırını yıktı, davetlileri Türk düşmanları olan Arap çöllerine gitti.. Türk vicdani umumisi, derhal yüzlerce asırlık kudret ve küşayişle, büyük heyecanlarla çarpıyordu. Ne oldu?.. Türk'ün milli hissi, artık ocağında ateşlenmişti, artık Türk cenneti değil, eski hakiki büyük Türk cedlerinin mukaddes miraslarının

S. 369 son Türk ellerinin müdafaa ve muhafazasını düşünüyordu. İşte dinin, din hissini Türk milliyetinde bıraktığı hatıra.

10- Türk Milleti, milli hissi dini hisle değil, fakat insani hisle yanyana düşünmekten zevk alır. Vicdanında milli hissini yanında, insani hissini şerefli yerini daima muhafaza etmekle müftehirdir.

Bir çok Müslüman'ın, 'Türk Milleti İslam aleminin

samimi bir ailesidir', şeklinde kullandığı ifade, Atatürk'ün kaleminde şekil değiştirmekte ;

S. 370 Türk Milleti insaniyet aleminin samimi bir ailesidir.

S. 371 Bütün bu söylediklerimizi kısa bir çerçeve içine sokmak istersek şöyle diyebiliriz.

Türk Milleti'nin teessüsünde müessir olduğu görülen tabiri ve tarihi vakıalar şunlardır.

- A- Siyasi varlıkta birlik
- B- Dil birliği
- C- Yurt Birliği
- D- Irk ve menşe birliği
- E- Tarihi karabet
- F- Ahlaki karabet

Yukarıda görüldüğü gibi Atatürk, 6 ayrı tarihi vakıa saymakta ve bunların arasında din birliği gibi milyonları etkileyen olguyu dahil etmemektedir.

S. 372 Bütün milletler tamamen aynı şartlar altında teşekkül etmemiş olduklarına göre, Türk Milletinde yaptığımız gibi, diğer her millet ayrı olarak mütalaa edilmedikçe, milliyet fikrini umumi ve fenni olarak tarif etmek güçtür.

S. 450 Hürriyet insanın düşündüğünü ve dilediğini mutlak olarak yapabilmesidir. Bu tarif Hürriyet kelimesinin en geniş manasıdır. İnsanlar bu manada hürriyete hiçbir zaman sahip olamamışlardır ve olamazlar. Çünkü malumdur ki insan, tabiatın mahlukudur.

Müslümanların,devamlı olarak söyledikleri, 'İnsan Allah'ın kuludur' deyimi de burada şekil değiştirmektedir.

S. 451 İptidai insanların, tabiatın her şeyinden, gök gürültüsünden, gecedan, taşan bir nehirden ve vahşi hayvanlardan ve hatta birbirlerinden korktuklarını biliyoruz. İlk his ve düşüncesi korku olan insanın her düşünce ve dileğinin mutlak surette yapmaya kalkışmış olması düşünülemez.

İptidai insan kümelerinde ata korkusu ve nihayet büyük kabile ve kavimlerde ata korkusu yerine kaim olan Allah korkusu insanların kafalarında ve hareketlerinde hesapsız memnular yaratmıştır. Memnular ve hurafeler üzerine kurulan bir çok adetler ve ananeler, insanları düşünce ve harekette çok bağlamıştır, o kadar ki düşünce ve hareket serbestisi gibi bir hak mefhum malum olmamıştır. Cemaatlerin başına geçebilen adamlar, cemaati Allah namına idare ederdi

S. 507 Türkiye Cumhuriyetinde herkes Allah'a istediği gibi ibadet eder. Hiç kimseye dini fikirlerinden dolayı bir şey yapılamaz. Türkiye Cumhuriyeti'nin resmi dini yoktur. Türkiye'de bir kimsenin fikirlerini zorla başkalarına kabul ettirmeye kalkışacak kimse yoktur ve buna müsaade edilmez. Artık samimi mutekitler, (konuyu bilenler) derin iman sahipleri, hürriyetin icaplarını öğrenmiş

S. 508 görünüyorlar. (Atatürk burada önce, "derin iman sahipleri, hürriyetin icaplarını öğrenmişlerdir" ifadesini kullanmakla birlikte, olmakla, öyle görünmek arasındaki farkı da göz önünde bulundurarak, katiyet ifade eden "öğrenmişlerdir" ifadesini, daha sonra katiyet ifade etmeyen, "öğrenmiş görünüyorlar" şeklinde değiştirmeyi daha uygun görmüştür. Bugünkü Türkiye'ye baktığımızda, derin iman sahipleri için hürriyetin icaplarını öğrenmişlerdir diyebilmemiz oldukça zor. Atatürk'ün bu ifadeyi görünüyorlar şeklinde değiştirmekle bu "derin iman sahiplerinden" emin olmadığını göstermiştir.)

Bütün bunlarla beraber, din hürriyetine, umumiyetle vicdan hürriyetine karşı taassup yükünden korunmuş mudur bunu anlayabilmek için, taassupsuzluğun ne olduğunu tetkik edelim. Çünkü bu kelimenin delalet ettiği manayı zihniyeti herkes kendine göre anlamaya çok meyillidir.

Dini hürriyeti bir hak telakki etmeyen acaba kalmadı mı? Vicdan hürriyetini, insan ruhunun, Allah'ın ali hüküm ve nüfuzu altında, dini hayatı idare için malik olduğu haktan ibaret

S. 509 olduğunu bellemiş olanlar, acaba bugün nasıl düşünmektedirler? Bu gibiler kendisi gibi düşünmeyenlere içlerinden olsun kızmıyorlar mı? Bu saydığımız zihniyette bulunduğu ihtimal verilen kimselere hür mütefekkirlerimiz acaba bir teessür hissi ile bir esefle bakmıyorlar mı? Bu saydığımız gibi, muhtelif inanışlı kimseler, birbirlerine kini nefret besliyorlarsa, birbirlerini hor görüyorlarsa ve hatta sadece birbirlerine acıyorlarsa, bu gibi kimselerde taassupsuzluk yoktur, bunlar mutaassıptırlar.

S. 510 Taassupsuzluk o kimsede vardır ki, vatandaşının veya herhangi bir insanın vicdani inanışlarına karşı hiç bir şekilde kin duymaz, bilakis hürmet eder. Hiç olmazsa başkalarının, kendininkine uymayan inanışlarını bilmezlikten duymazlıktan gelir. Taassupsuzluk budur. Fakat hakikati söylemek lazım gelirse diyebiliriz ki, hürriyeti hürriyet için sevenler, taassupsuzluk kelimesinin ne demek olduğunu anlayanlar bütün dünyada pek azdır. Her yerde umumi olarak cari olan taassuptur. Her yerde görülebilen sulh manzarasının

S. 511 temeli, taassup ile, hür fikrin birbirine karşı kin ve nefreti üstündedir. Temelin devrilmemesi, kin ve nefret zeminindeki muvazeneyi tutan fazla kuvvet sayesinde.

Bu söylediklerimizden şu netice çıkar ki, aramızda, hürriyet hailerinin (engellerin) zail olduğuna (sona erdiğine) bizim gibi düşünenlerle birlikte yaşadığımızı hüküm vermek müşküldür. O halde görülen, taassupsuzluk değil zaafın dermansız bıraktığı taassuptur.

S. 512 Şüphesiz fikirlerin, itikatların başka başka olmasından şikayet etmemek lazımdır. Çünkü bütün fikirleriyle itikatlar, bir noktada birleştiği taktirde, bu hareketsizlik alametidir, ölüm işaretidir. Böyle bir hal elbette arzu edilmez. Bunun içindir ki, hakiki hürriyetçiler, taassupsuzluğun umumi bir haslet olmasını temenni ederler. Fakat hatta hüsnüniyetle dahi olsa, taassup hatalarına karşı dikkatli olmaktan vazgeçemiyorlar. Çünkü hüsnüniyetler, hiçbir zaman, hiçbir şeyi

S. 513 tamir edememişlerdir. İnsanların ruhun selameti için yakıldıklarını biliyoruz. Herhalde bunu yapan engizisyon papazları hüsnüniyetlerinden ve iyi iş yaptıklarından bahsederlerdi, belki de, cidden bu sözlerinde samimi idiler. Fakat, bir hamakati, (beyinsizlik, ahmaklık) yahut bir hıyaneti iyi bir iş kalıbına uydurmak güç değildir, en nihayet bu bir isim değiştirmek meselesidir.

S. 514 İşte bu sebeptendir ki, aldırmaçlığı kayıtsızlık derecesine kadar götürmemek mühimdir. Gerçi hür olmak herkesin hakkıdır ve bunun için hakiki hürriyetçiler, hürriyetçi olmayanlara karşı da geniş davranılmasını isterler. Fakat bunların hiçbir zaman elleri ayakları bağlı olduğu halde kurbanlık koyun vaziyetine razı olacakları asla kabul olunmamalıdır. ki, bazı insanlar istikbali, mazinin arasından görmekte musirdirler (Israrc). Bunlar, alakamızı

S. 515 kestiğimiz ananelere karşı behemehal (mutlaka) sadakatın iadesini isterler. Bu gibi insanlar, kendi itikat ettiği gibi, itikat etmeyen kimseleri istedikleri gibi ezemezlerse, kendilerini cenderede hissederler. Herhalde taassupluğun arzu edildiği gibi umumileşmesi, huy haline gelmesi fikri terbiyenin yüksek olmasına bağlıdır.

+

İrtica;

Kabakçı Mustafa, 31 Mart, Şeyh Sait isyanları, Kubilay'ın şehit edilmesi, Kahramanmaraş katliamı, Sivas'ın Madımak Oteli yakmalığı irticain ne olduğunun somut kanıtları. Hürriyet. Özdemir İnce. 13.10.2006

+

Atatürk, irtica konusunda şunları söylemektedir: “Efendiler, hayatın felsefesi, tarihin garip tecellisi şudur ki, her iyi, her güzel, her nafi şey karşısında onu imha edecek bir kuvvet belirir. Bizim lisanımızda buna irtica denir.”

“Her ilerici ve müspet gelişmeye karşı çıkan kuvvete irtica denir.”

“Unutulmamalıdır ki, milletin hâkimiyetini bir şahısta yahut mahdut şahısların elinde bulundurmakla menfaat bekleyen cahil ve gafil insanlar vardır. Bu gibilere mürteci ve hareketlerine de irtica derler. Katiyetle ve bilaperva söylerim ki, hâkimiyet-i milliyemizin her zerresini şu veya bu suretle takyit etmek isteyenler en koyu mürtecilerdir.”

Bu sözlerden de anlaşılacağı üzere irtica:

1. Millî egemenlik ilkesine karşı çıkarak saltanat ve hilafetin geriye gelmesini istemek,

2. Çağdaşlaşmaya ve her türlü ilerici ve müspet gelişmelere karşı çıkmak,

3. Dini, siyaset ve ticarete alet ederek din istismarcılığı yapmaktır.

Hürriyet. M. Nuri Yılmaz, 13.10.2006

+

Ne demişti Arınç?

“Bütün tartışmalar laiklik ilkesinin farklı yorumlanmasından kaynaklanmaktadır

(...) Devlet kamusal alanda herkes için geçerli olan hakları bir kesime yasaklayamaz ya da sınırlandıramaz

(...) Yorum farkından kaynaklanan bu çelişki yıllardır Türkiye'nin iç huzurunu zedelemektedir.”

40 TEHLİKELİ CEHALET

DR. ERDAL ATABEK

Ayın dünyadan uzaklığını bilmemek 'tehlikesiz cehalet'tir. Bunu bilmezseniz 'tehlikesi yoktur'.

Ama önünüzdeki çukuru göremezseniz, bu 'TEHLİKELİ CEHALET' olur.

Çukura düşer ve kurtarılmayı bekleyerek debelenirsiniz.

Belki birisi sesinizi duyar ve sizi kurtarır. Ama artık siz kendinizi 'onun sizi kurtardığı duygusundan kurtaramazsınız.

Eğer o çukurdan kendi gücünüzle çıkabilerseniz özgüveniniz artar.

Bağımlılıkla bağımsızlık arasındaki fark kısaca budur.

Durumunuzu bilerseniz belki kendinize yardım edebilirsiniz.

Ama başkasının kolunda yürürken kendinizi bağımsız sanırsanız, işte bu 'TEHLİKELİ CEHALET'tir.

Bugün Türkiye'yi bağımsız sanmak, bu nedenle 'tehlikeli cehalet'tir.

Gönlü Arap ülkelerinde, beyni Amerika'ya ipotekli, cebi uluslararası sermayeye çengelli bir siyasal iktidarla Türkiye bağımsız olamaz.

Atatürk Türkiye'si ile bugünkü ülkemiz arasındaki farkı görmemek, görüp de kabul etmemek, kabul edip de Atatürk'ü eleştirmek 'TEHLİKELİ CEHALET' tir.

Atatürk'ün büyük hedeflerinden birisi 'bilince yönelik çağdaş eğitim' idi.

"Hayatta en hakiki mürşit ilimdir" sözü o'nundur...

Bugünün siyasal iktidarı için geçerli eğitim hedefi bütünüyle değişmiştir.

Siyasal iktidarın eğitim hedefi, 'inanca yönelik sermayenin hizmetine uyarlı insan gücü yetiştirmektir.

Din temelli toplumun eğitim amaçları her yolla devreye sokulmaktadır.

Bunu görmemek, görüp de kabul etmemek, kabul edip de bu durumu 'demokrasi sanmak' 'TEHLİKELİ CEHALET'tir.

Demokrasi, bütünüyle bir kurallar ve kurumlar politikasıdır.

Demokrasinin temeli laikliktir.

Laikliğin temeli dindar-dinsiz ayrımı yapmamaktır.

Laiklik olmazsa yurttaş eşitliği olmaz.

Yurttaş eşitliği olmazsa demokrasi olmaz.

Bunu bilip de bilmezden gelmek, bunu bilip de görmezden gelmek,

'TEHLİKELİ CEHALET' 'tir.

Neden 'TEHLİKELİ CEHALET' toplumların başına bela olur?

Çünkü toplumların bir bölümü bu durumdan büyük çıkarlar sağlar.

Geri kalan bir bölümü de küçük çıkarlarla yetinir.

Bir bölümü, ilerde kendisinin de çıkar sağlayacağını umar, bir bölümü durumu görür, toplumu uyarmaya çalışır, ama gücü yetmez.

İşte böyle durumlarda da felaket kapınızı çalmıştır ve gelmektedir.

Bu durumun en yaygın araçları kitle iletişim araçlarıdır.

Televizyon en yaygın biçimde bu doğrultuda çalışmaktadır.

En izlenen saatler 'toplumu gerçek bilgilerden uzak tutmak' amacıyla kullanılmaktadır.

İvir zıvır eğlencelikler, boş zevzeklikler, pırıltılı eğlencelikler hep bu amaçla hazırlanmaktadır.

Düşünmeye alışmamış beyinler de böylece oyalanıp gitmektedir.

Düşünen beyinlerin de bu durumu önlemeye gücü yetmemektedir.

'TEHLİKELİ CEHALET', farkına varmadan bu tuzağın içine düşüp eğlenmektir.

Bunu bilip de bilmezden gelen, görüp de çıkar sağlayanlar, sonra da işte özgürlük budur' diyenlerse toplumun asıl belalarıdır.

Bilmemiz gereken budur.

Görmemiz gereken budur.

Anlamamız gereken budur.

Mücadelemiz de bu olmalıdır...

PROF. DR. ERDAL ATABEK

1917 de, Binlerce Müslüman Türk'ün, Filistinliler tarafından öldürüldüğünü bilmemek, cehalettir.

Kuzey Kıbrıs'ın Müslüman ülkeler tarafından tanınmadığını bilmemek de cehalet olabilir.. Ama, Ülkemizin pek çok şeyi göze olarak, yasak delmek için, Yolcu gemisi ile, yardım taşıma hikayesine inanmak, tehlikeli cehalet değil de nedir?

Kuzey

Sevgiyle kalın

Şara Yazıcı

41 AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZ GEÇMİŞİ...

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli köyündeki bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep Lisesi Ortaokul 1. Sınıfı giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, utancından bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik, kilimcilik yaparak sağladı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursuna bitirdi...

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılırca futbol hakemliğini bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef vurdu ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta "fırınlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Yargılama sonunda mahkeme: "Hayri Balta, Atatürkçü ve aydın bir kimsel!" (Gaziantep Sorgu Hakimliği. E. 962. K. 127/16) diye karar verdi. Böylece Türkiye'de mahkeme kararı ile "Atatürkçü ve Aydın" sayılan bir kişi oldu. Ne var ki aklanmasına karşın 10'a yakın işyerinden kovuldu. 10'a yakın ev değiştirmek ve

sonunda Gaziantep'ten ayrılmak zorunda kaldı...

1965 yılında, 33 yaşında iken, Gaziantep Lisesi Akşam Ortaokuluna başladı. 1969 yılında dört yıllık olan bu okulu sınıf ve okul birincisi olarak bitirdi.

Gaziantep Akşam Lisesi 1. Sınıfında okurken "Kavmiyetçi ve Ümmetçi" kişilerce rahat verilmemesi üzerine 11 Mart 1971'de Ankara'ya göçtü.

Gaziantep'ten ayrıldıktan bir gün sonra 12 Mart 1971'de Ordu, yönetime el koydu. Böylece 12 Mart'ın hışmından kurtulmuş oldu. Eğer o tarihte Gaziantep'te olsaydı başına gelecek vardı...

Ankara'ya gelir gelmez Anafartalar Akşam Lisesi 1. sınıfına kaydını yaptırdı ve Genel-İş Genel Merkezi Hukuk Bürosunda yazman, bir süre sonra da muhasebe bölümünde muhasebeci ve daktilo olarak çalıştıktan sonra muhasebe şefliğine getirildi.

Gündüzleri çalıştı, akşamları okula gitti. 4 yıllık Anafartalar Akşam lisesini bitirdikten sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Akşam Türkçe Bölümüne kaydını yaptırarak derslere gidip gelmeye başladı. 15 gün sonra yaşının geçmiş olduğu gerekçesiyle okuldan kaydı silindi.

Bunun üzerine yılmadı bir yıl da üniversite sınavlarına çalıştıktan sonra 1974'te Ankara Hukuk Fakültesine girmeyi başardı ve hem çalışıp hem okuyarak 1979 yılında Hukuk Fakültesini bitirdi ve bir yıl da staj gördükten sonra 1980 yılında (48 yaşında) avukatlığa başladı.

Hukuk Fakültesi öğrencisi iken, 27 Mart 1977'de, ölüm döşeğindeki babaannesini görmek için gittiği Gaziantep'te, gece yarısı evinin önünde, faşistlerce kurşunlandı... Sağ göğsünden giren kurşun akciğerinin üst lobunu delerek kürek kemiğinden çıktı. 15 gün ağzından kan geldikten sonra "hayatî tehlikeyi" atlatarak yeniden yaşama döndü. Hâlâ zaman zaman

kurşun yarasının acısını hisseder ve düşlerinde yakın mesafeden ateş edilen tabanca sesi ile uyanır...

Avukatlık yaptığı sırada Atatürkçü Düşünce Derneği'nin kurucularından oldu.

İlk iki Yönetim Kurulunda Genel Sekreter yardımcısı olarak görevli iken 11 Mart 1991 tarihinde ağır bir kalp krizi geçirince kalbinin % 70'i çalışamaz bir duruma geldi. ADD'deki görevinden ayrıldı ve doktorların sözü üzerine avukatlığı bıraktı. O günden bu güne değin de evinde yazarlık yapmaktadır...

Yaşamı boyunca emeğinden başka geliri olmadığı için eşi ve dört çocuğu ile geçim zorluğu çekti. Ankara'da iki kış, ailesi ile birlikte, odunsuz, kömürsüz, elektrik sobası ile geçirdi...

65 yaşına kadar yoksul olarak yaşadktan sonra babaannesinden kendisine kalan trilyonlar değerindeki taşınmazları, kendisine yeteri kadarını ayırdktan sonra, dört kızına bıraktı...

Şu an dört kızından 6 torunu bulunmaktadır. Torunlarından biri Amerika'da bir üniversitede Siyaset Bilimi hocalığı yapmaktadır. Biri de İnşaat Fakültesini bitirmiş olup bir şirkette inşaat mühendisi olarak çalışmaktadır...

Yaşamı boyunca, hastalığında bile, bir Aydınlanmacı olarak düşünce özgürlüğünü, Laikliği ve Cumhuriyetin kazanımlarını korumaya çalışmıştır. Laikliği savunmak için birçok dava açmış ve bu davalardan birinin sonucunda da ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ kurulmuştur.

Gaziantep yerel gazetelerinin, bir ikisi dışında, hemen hemen hepsine günlük yazı verdi. Kimisi kapandığı için, kimisinden de, bir süre sonra, yazılarına yer verilmediği için, ayrıldı.

Ankara'da ise Barış ve Ulus gazetelerinde ve kimi dergilerde yazdı.

Bu günkü tarih itibariyle basılmış 43 kitabı vardır. Bu kitaplar parasız dağıtılmaktadır... (Kitapların listesi aşağıdadır...)

2000 yılından beri www.tabularatalanayalanabalta.com adresli Sitesinde aydınlanma savaşı vermektedir...

Düşünce ve inanışlarından ötürü hakaretlere, küfürlere ve tehditlere karşı; bireyciliğe karşı toplumculuğu, dine karşı bilimi, şeriata karşı cumhuriyeti, teokrasiye karşı Laikliği, vahye karşı aklı, yaratılış teorisine karşı evrim teorisini, ruhçuluğa karşı maddeciliği savunmuştur...

Ne var ki çok az kişi tarafından anlaşılabilmiştir. Şimdi bile dinciler tarafından dinsiz; dinsizler tarafından da dinci sayılır...

Av. Hayri Balta, 19.11.2014

42 TABULARA TALANA YALANA BALTA YAYINLARI:

(Alfabetik olarak)

1. Anılar 1: Bir Aydın Adayı
2. Anılar 2: Muhbir ve Tertipçilerim
3. Anılar 3: Röportaj ve ...
4. Anılar 4: Son Nokta
5. Anılar 5: Alleben (Kaybolan Cennet)
6. Anılar 6: Emanet (Şafık Güvenç Emaneti)
7. Anılar 7: Cahilin Dünyası
8. Anılar 8: Cehaleti Yeniden Doğanlar Bilir
9. Anılar 9: Zilli Kurt'un Çırpınışı
10. Anılar 10: Dindar Filozof
11. Anılar 11: İtilmiş Bir Adam
12. Anılar 12: Ölümsüz Yazman
13. Atatürk 1: Atatürk Budur
14. Atatürk 3: Atatürk'ün Son Mesajı Uydurmadır
15. Köşe Yazıları 1: Kızmak Yok 1/60

16. Laiklik 1: Laiklerin El Kitabı
17. Laiklik 2: Laikliği Benimsemeden...
18. Laiklik 3: Laiklik Bir Yaşam Biçimidir
19. Oyun 1: Halkevi Çalışmaları ve İki Oyun
20. Öykü 1: Yitmiş Bir Adam
21. Öykü 2: Muzır'dan Kes!..
22. Öykü 3: Cambazlar
23. SSS 1: Sevenler-Soranlar-Sövenler
24. SSS 2: Aşağılık Maymun
25. Şiir 1: Ellerim Ellerim Suçsuz Ellerim
26. Tasavvuf 1: Allah Denince 1/6
27. Tasavvuf 2: Allah Denince 2/6
28. Tasavvuf 3: Allah Denince 3/6
29. Tasavvuf 4: Allah Denince 4/6
30. Tasavvuf 5: Allah Denince 5/6
31. Tasavvuf 6: Allah Denince 6/6
32. Tasavvuf 7: Aydınlanma
33. Tasavvuf 8: Sırların Sırrı
34. Tasavvuf 9: Tanrı'ya Yakınlık
35. Tasavvuf 10: Erenlerin Dünyası
36. Tasavvuf 11: Aydınlarla Mektup
37. Tasavvuf 12: Kaygılarım
38. Tasavvuf 13: Kuran'a Akılcı Bir Bakış
39. Tasavvuf 14: İncil'den
40. Tasavvuf 15: Tevrat'tan
41. Tasavvuf 16: Takvimlerden
42. Tasavvuf 17: Misyoner'e Yanıt
43. Tasavvuf 18: Sanal Katılım-Taç'a Atılanlar

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA HAYIR!..

AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli köyündeki üzüm bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik ve kilimci kalfalığı yaparak sağlamaya çalıştı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursunu bitirdi.

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılırca futbol hakemliğini de bıraktı.

25 yaşında Gaziantepli tasavvufçu, tekke ve tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef çaldı ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu topluluğa "firinlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.